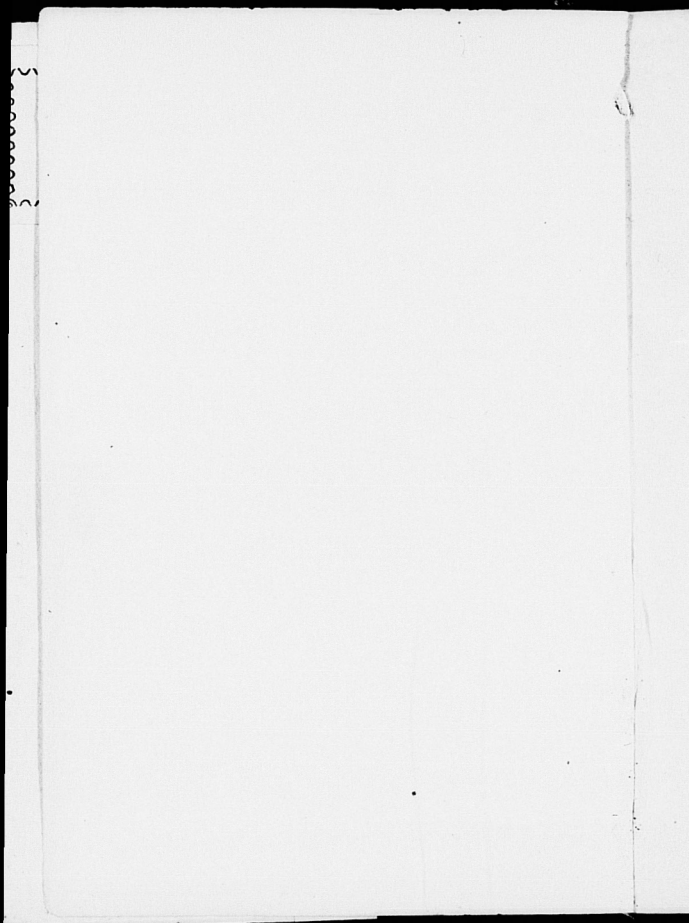

Vak 88

835

DOM. PROB. S. J.
PROV. NEERL.

HET MARIA-JAAR.

Etiamsi omnium nostrum membra verterentur
in linguas, laudare sufficeret nullus.

S. Aug. ap. Dion. Carth.

Ook al zouden ons aller ledematen in tongen
veranderen, toch zou niemand naar waarde Haar
(Maria) kunnen prijzen.

Vak 88

HET MARIA-JAAR. 835

EEN MARIA-BOEKJE

VOOR

HET GEHEELE JAAR,

INHOUDENDE, VOOR ELKEN DAG, DE KORTE
LEVENSBESCHRIJVING VAN EEN BIJZONDER
VEREERDER OF BEWELDADIGDE VAN DE
ALLERHEILIGSTE MAAGD, MET EEN KLEIN
GEBED EN EENE SPREUK GENOMEN
UIT DE H.H. VADERS,

Uit het Latijn vertaald en met eenige Lofzangen
en Gebeden vermeerderd

DOOR

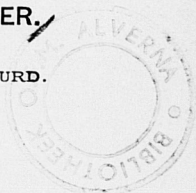
EEN R. K. PRIESTER.

KERKELIJK GOEDGEKEURD.

Amsterdam,

C. L. VAN LANGENHUYSEN,

1875.

IMPRIMATUR.

Harlemi,
5 Martii 1875.

J. A. VAN DEN AKKER,
Can., Libr. Cens.

OPDRACHT.

Allerheiligste Moeder des Verlossers en ook mijne Moeder! Onbevlekt ontvangen Moedermaagd! almachtige Koninginne des hemels en der aarde! Moeder der Barmhartigheid! Toevlucht der zondaren! Troosteresse der bedrukten en Bijstand der christenen! duld, dat ik, de onwaardigste uwer dienaren, het on-dankbaarste uwer kinderen, dit offer mijner oprecht kinderlijke liefde aan uwe voeten nederlegge. Aanvaard dit offer, hoe gering, hoe nietig het belaa's! ook wezen möge, hoe weinig het ook in

overeenstemming zij met uwe groote waardigheid en verhevenheid en met de ontelbare gunsten en weldaden, die ik aan uwe liefderijke tusschenkomst verschuldigd ben, gelijk ik hier gaarne openlijk en voor de gansche wereld wil erkennen, aanvaard het, bid ik U, als een nederig blijk mijner diepgevoelde dankbaarheid voor uwe goedheid jegens mij, mijner innige waardeering der groote gaven en voorrechten, door den Hemel U geschonken, en der vurige liefde, die ik U toedraag en die ik al de dagen mijns levens meer en meer U hoop toe te dragen. Aanvaard het, bid ik U, met die teedere liefde en goedheid, waarmede Gij ook het geringste, dat met een goed hart U wordt aangeboden, gewoon zijt te aanvaarden en aan te nemen.

O! mocht ik zoo gelukkig zijn iets

meer ter uwer eer te verrichten! O! mocht ik de harten van alle menschen in liefde tot U kunnen doen ontgloeien! O! mocht ik der gansche wereld uwen lof, uwe grootheid, uwe heiligheid, uwe liefde, uwe macht en uwe goedheid kunnen verkondigen! O! mocht ik ten minste door dezen mijnen nederigen arbeid iets er toe bijdragen, dat de liefde tot U in de harten dergenen, welke van dit boekje zullen gebruik maken, meer en meer toeneme en nieuw voedsel ontvange; dat uwe vereering zich meer en meer onder de christenen, vooral in mijn dierbaar vaderland, dat steeds zoovele bewijzen van godsvrucht en liefde tot U heeft gegeven, verspreide, en dat daardoor de onschatbare gave des geloofs, die helaas! heden ten dage zoo verwoede aanvallen heeft te verduren en door niet weinigen zoo roekelocs

wordt prijs gegeven, onder Neêrlands
Katholieken, die van eeuwen her U als
hunne Koningin en als hunne Moeder
erkenden en vereerden, behouden blijve!

Zoo zij het!

DE VERTALER.

VOORREDE DER BELGISCHE LATIJNSCHE UITGAVE.

AAN DE GODVRUCHTIGE VEREERDERS EN
DIENAARS VAN MARIA.

Laat mij, allerliefste Broeders, dit boekje aan u toewijden en opdragen, opdat uwe zielen daaruit nieuw voedsel mogen trekken voor uwe godsvrucht jegens de Allerheiligste Maagd Maria. Ik noem u *broeders*: immers, gij en ik, wij erkennen en vereeren eene en dezelfde Moeder, namelijk Maria.

O hoe gelukkig zijn wij niet, allerlieftsten, wanneer wij tot den laatsten ademtocht onzes levens, die allerminnelijkste en allerminnendste Moeder uit geheel ons hart zullen bemind, en ons uiterste best zullen gedaan hebben, om Haar te behagen.

Dit boekje nu biedt u voor elken dag van het jaar eene godsvruchtoefening aan ter eere dier allerheiligste Moeder des Zaligmakers, die ook *onze Moeder* is, — en heeft vooral ten doel, om, door de godsvrucht tot Maria, ons waardiglijk voor te bereiden tot dat laatste oogenblik onzes levens, waarvan onze geheele eeuwigheid afhangt. Zoo iets kan zeker niet anders dan hoogst welkom en allernuttigst genoemd worden. — Inderdaad, wat kan het hart van een waar vereerder van Maria welgevalliger zijn, dan *elken dag van het jaar* te zien, hoe deze of gene heilige, deze of gene vurige vereerder van Maria, zijne liefde tot deze goede Moeder toonde, om zóó tot diezelfde mate, tot diezelfde innigheid van liefde te worden opgewekt? — Wat kan wel nuttiger zijn, dan *dagelijks* met vernieuwde zorgvuldigheid zich tot een zaligen en heiligen dood voor te bereiden?....

Welaan dan, allerliefste Broeders en innig beminde Kinderen van Maria, laat ons *dageelijks* Maria vereeren, laat ons *dagelijks* aan Maria onze hulde bewijzen, laat ons *dage-*

lijks Maria aanroepen, en wij mogen ons verzekerd houden, dat in ons stervensuur Maria zich aan onze zijde zal bevinden, zoo niet in eene zichtbare gedaante, (wat wij nochtans met gerustheid Haar durven verzoeken) dan ten minste op eene onzichtbare wijze, om door haren machtigen arm ons tegen onze vijanden te beschermen en ons ten hemel in te leiden.

Behalve de korte levensbeschrijving van een of ander vereerder van Maria, zult gij daarenboven in dit boekje vinden, een kort gebed tot dien Heilige, eene bijzondere godsvruchttoefening en eene spreuk, genomen uit de werken der Heilige Vaders of andere geestelijke schrijvers, ten einde hierdoor het vertrouwen op deze machtige Beschermster meer en meer in u te verlevendigen en te versterken. Dit *Maria-jaar* zal u alzoo een gemakkelijk middel aan de hand doen, om tot het einde uws levens toe in den dienst van Maria te volharden.

Men vraagde eens aan den Zaligen Joannes Berchmans, wat men doen moest, om getrouw Maria te vereeren, en de heilige

gaf hierop het volgende antwoord: „Alles, sprak hij, wat het ook zij, dat gij Haar te eere doet, zal Haar welbehagelijk wezen, *mits* gij op denzelfden voet blijft voortgaan; dat wil zeggen: mits gij volhardt met Haar *dagelijks* te vereeren, zoodat met waarheid van u kunne gezegd worden, dat gij niet slechts eene Maria-maand, maar een Maria-jaar hebt onderhouden, hetwelk daarin bestaat, dat gij elken dag van het jaar Maria op eene of andere wijze eert, aan Maria denkt en tot Maria uwe toevlucht neemt.”

Welk eene blijde hoop, welk een zoete troost, allergelukkigste vereerders van Maria, zal niet op het einde onzes levens onze harten vervullen, wanneer wij in de godsvrucht tot Maria zullen volhard hebben! Dan zal de naam van Maria vol liefelijkheid voor ons wezen, ja, die zoete naam zal niet minder dan de naam van Jesus, als honig in onzen mond zijn.

Ten slotte, allerliefste en hartelijk beminde Broeders, leeft, zoolang gij in dit trendal zult leven, verheugd en blij, leeft rustig, leeft gelijk het Kinderen van Maria

betaamt. Leeft, allerlieftsten, leeft tai van jaren nog als ware vereerders van Maria, met hart en ziel aan Haar toegewijd. Mogen wij één hart en ééne ziel hebben met Maria; moge ons hart en onze ziel voor alle eeuwigheid en langer aan het hart en de ziel van Maria zijn vastgehecht! Vaartwel, Broeders, nog eens vaartwel! Amen.

BERICHT.

Bij deze uitgave zij vermeld, dat in deze rijke verzameling van gebeurtenissen, die getuigenis geven van het verkeer der Genadevolle Maagd en Moeder Gods met hare kinderen en dienaars, feiten en personen genoemd worden, die men in de algemeene Heiligenlevens, noch ook in de gewone Martyrologiën der geestelijke Orden vermeld vindt. Voor allen wordt echter het redelijk gezag van een geloofwaardig schrijver aangegeven. Op meer dan de erkenning, die zulk een gezag verdient, wordt hier echter, overeenkomstig de intentiën der H. Kerk, geen aanspraak gemaakt.

I Januari.

De H. ODILLO was, in zijne kinderjaren, beroofd van het gebruik van al zijne ledematen. Slechts met moeite kon hij, op handen en voeten kruipende, zich tot een altaar aan MARIA gewijd, begeven; doch hij was zoo gelukkig, van aldaar zijne gezondheid terug te bekomen, welke hij dan ook van toen af aan den dienst van God en van zijne Heilige Moeder toewijdde. Hij begaf zich in een klooster, werd later Abt van Cluny, en met een koord om den hals legde hij de verklaring af, dat hij altijd een dienaar van MARIA wilde zijn en blijven. *Bolland.* — Alles is aan de trouwe dienaren van MARIA onderworpen.

H. Odilo, wees mijn voorspreker bij uwe en mijne Meesteres, om altijd als een harer waardig dienaar te leven en te sterven. Tot erkentenis mijner eeuwige dienstbaarheid, wijd ik Haar al de dagen, al de oogenblikken dezes jaars toe. Ik verlang, dat van heden af tot aan mijnen laatsten ademtucht, al mijne ademhalingen zoovele blijken zijn mogen

der allervurigste liefde, die ik MARIA toedraag.

GEBED,

dat men elken dag zal herhalen.

O Allerheiligste Moeder Gods, en mijne allerminnendste Moeder! Zie mij hier aan uwe voeten, mij, het onwaardigste uwer kinderen! Uit geheel mijn hart en uit al de krachten mijner ziel kom ik U mijne hulde, mijnen eerbied en mijne hoogachting aanbidden. Vurig wensch ik U te beminnen, met eene liefde, ware het mogelijk, zoo groot als die van alle schepselen te zamen; ik wil U dienen tot aan mijn laatsten ademtocht, en alles doen, wat U welbehagelijk zijn kan.

Allerdringendst smeek ik U, door het kostbaar bloed van Jesus Christus uwen Zoon, door uwe Onbevleete Ontvangenis, en door de liefde, welke de Heilige, wiens gedachtenis wij heden vieren, U toedroeg, dat Gij mij, ondanks mijne onwaardigheid en mijne zonden, als uw kind gelievet aan te nemen, mij in al mijne handelingen gelievet bij te staan, en mij voor elke doodzonde gelievet te bewaren.

Ik offer U dan ook, in allen ootmoed, mijn lichaam en mijne ziel, elk woord, dat

ik h
hede
zal
Eeu
verd
met
ten
uwe
zoet
doo
lang
G
dag
zon
L
als
da
za
P
arr
sal

de
jan
zie
we
re

ik heden zal spreken, elke gedachte, die ik heden zal vormen, elk werk, dat ik heden zal verrichten. Bied Gij dat alles aan den Eeuwigen Vader aan, in vereeniging met de verdiensten van uwen Zoon, in vereeniging met de uwen en met die van alle Heiligen, ten einde ik door die verdiensten en door uwe voorspraak, o goede, o lieve, o allerzoetste Moeder, de genade van eenen zaligen dood en van de eeuwige gelukzaligheid erlange.

Goed voornemen: Tot deze intentie zal ik dagelijks een Heilige aanroepen, die een bijzonder vereerder van MARIA geweest is.

De godsvrucht tot u, o MARIA, is als een onderpand ter zaligheid, dat God geeft aan die Hij wil, dat zalig worden.

Devotum tibi esse, o MARIA, est quædam arrha salutis, quam Deus dat iis, quos vult salvos fieri.

Damasc. in Ann. B. V.

II Januari.

De Zalige STEPHANIA, van de Orde van den H. Dominicus, had reeds van hare vroegste jaren af, door de belofte van zuiverheid, zich aan MARIA welbehagelijk gemaakt. Zij werd hierom in het Heilig Huisje van Lorette met vele openbaringen begunstigd. In

eene zichtbare gedaante verscheen haar Christus met zijne Heilige Moeder, die haar tot zijne bruid aannam en met eenen kostbaren ring begiftigde. *P. Anton. Balingh.* — Nergens is de maagdelijke zuiverheid beter bewaard, dan onder de hoede van MARIA.

O zalige Maagd Stephania, verkrijg voor mij, door uwe verdiensten, van uwen welbeminden Bruidegom en van Zijne H. Moeder, een zuiver hart en eene groote liefde tot de zuiverheid, zooals die aan mijnen staat eigen is, opdat ik naar ziel en lichaam zuiver moge leven, totdat mijne ziel, van de aardse banden bevrijd, den Bruidegom der Maagden te gemoet snelle, om den ring der eeuwige zaligheid te ontvangen.

O Allerheiligste Moeder Gods, enz., zie blz. 2. (Dit gebed moet elken dag herhaald worden.)

Tot deze intentie zal ik God heden bidden, dat hij mijne liefde tot MARIA meer en meer doe toenemen.

De dood zou iets onoverkomelijks zijn, en wie zou zijne ziel kunnen zalig maken, zoo niet èn Jesus aan den Vader Zijne heilige wonden, èn MARIA aan haren Zoon hare borsten vertoonde? — Zoo niet van de eene zijde de moedermelk der Moeder-

maagd, en van de andere zijde het bloed van den Zoon de barmhartigheid des Vaders over mij, die maar al te zeer den verloren zoon gelijk ben, afdwongen.

Intolerabile esset mori, et quis es, qui evaderet salvâ animâ, nisi et JESUS Patri vulnera, et MARIA Filio ubera monstraret? et hinc lac Matris, inde sanguis Filii apud Patrem pro me, heu nimium prodigo filio, misericordiam extorquerent. *S. Anselm. de Excell. Virg.*

III Januari.

De H. GENOVEVA, Maagd, had voor gewoonte, om des Zaterdags den nacht wakende en biddende ter eere van MARIA door te brengen. Toen zij op zekeren nacht zich naar een harer heiligdommen begaf, werd de kaars, die haar moest voorlichten, door den wind uitgedoofd, doch op eene enkele aanraking ontvlamde zij weder. Een kind werd door hare gebeden van den dood opgewekt, om haar behulpzaam te zijn in de vereering van MARIA *Fasti Mariani*. — Eene degelijke godsvrucht tot MARIA sluit altijd andere deugden in zich.

Bid voor mij, o H. Maagd Genoveva, dat mijn hart, dat in den dienst van MARIA lauw

is geworden, immer opnieuw in liefde moge ontvlammen, opdat ik in mijn leven van liefde tot Haar moge branden en van liefde verteerd moge sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik na zonsondergang eenige eer bewijzen aan eene beeltenis van MARIA.

Gij, o Moeder des levens, Gij zijt de eenige hoop der zondaars; door U verhoppen wij de vergiffenis onzer zonden; door U verwachten wij onze eeuwige belooning.

Tu, o Genitrix vitæ, es unica spes peccatorum; per te expectamus veniam delictorum; in te nostrorum est expectatio præmiorum. *S. August. Serm. Ass.*

IV Januari.

De Z. ANGELA VAN FOLIGNO overwoog dikwijls de droefheden van MARIA, waartoe de H. Maagd zelve haar had aangezet, en trachtte deze godsvrucht ook hare geestelijke dochters in te prenten. Ter belooning hiervoor overlaadde MARIA haar met liefkozingen, die nochtans meer of minder talrijk waren, naarmate hare godsvrucht meer of minder vurig en innig was. *Bollandus.* — Het lijd en

wordt minder gevoeld, als men medelijden toont jegens den lijdende.

Z. Angela, ik stel mijne ziel onder uwe leiding; wees gij hare leermeesteres en onderricht haar, hoe zij vindingrijk moet zijn in heilige liefde, opdat zij een walg krijge van de aardsche wellusten; en opdat zij door lijden en door de overweging van het lijden verdiene, bij haar verscheiden uit het lichaam, tot den kus des vredes en tot deelneming aan de eeuwige vreugde te worden toegelaten.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de smart overwegen, die MARIA gevoelde bij de besnijdenis van haar eeniggeboren Zoon; en om mijne deelneming in die smart te beuigen, zal ik mij vrijwillig eenig lijden aandoen.

Niemand wordt zalig, o allerheiligste Maagd, dan door uwe medewerking: niemand ontgaat het lijden, dan die door U wordt beschermd.

Nullus est, qui salvus fiat, o sanctissima, nisi per te: nullus est qui liberetur a malis, nisi per te. *S. Germ. Serm. de Zona.*

V Januari.

De H. EDUARD, Koning van Engeland,

stelde zich onder de bescherming van MARIA, toen de Denen zijn vaderland verwoestten. En hoe zoude MARIA de bede hebben onverhoord kunnen laten van dien Heilige, die maagd en echtgenoot tevens was, en die het edelmoedige voornemen getrouw bleef, van nimmer iets te weigeren, wat hem in den naam van MARIA gevraagd werd? *Surius, in Vita.* — MARIA heeft allen lief, die de maagdelijke reinheid lief hebben.

H. Eduard, gij ziet aan hoe vele gevaren en aan welke hevige aanvallen mijne ziel is blootgesteld. Ik heb te strijden tegen uitwendige en inwendige vijanden: hoe zal mijne ziel behouden uit dien strijd komen, wanneer niet de Moeder onzes heils haar te hulpe komt? Ik smEEK u daarom, door de liefde uwer allerliefste Moeder MARIA, vereenig uwe gebeden met de mijne en vraag haar, dat zij in het gevaar mij de behulpzame hand toereike.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden met de H. Maagd eene verbintenis aangaan, dat al mijne polsslagen zoo vele betuigingen zullen zijn van de liefde, die ik Haar toedraag.

Alle macht is U gegeven in den hemel en op aarde, o Koningin, en al wat gij wilt is U mogelijk.

Data est tibi, Domina, omnis potestas in

Coelo et in terra, ut quidquid volueris, efflicere valeas. *S. Anton. de Conc. B. V.*

VI Januari.

De H. ANDREAS CORSINI, Bisschop, werd door de H. Maagd aan zijne ouders geschonken, ter belooning dat dezen, toen hun echt geruimen tijd kinderloos bleef, de gelofte gedaan hadden, wanneer hun een kind zou geboren worden, dit aan de H. Maagd toe te wijden: Zij verscheen hem, toen hij voor het eerst het H. Misoffer opdroeg, en kwam hem later het oogenblik van zijnen dood aankondigen. *Surius.* — Zoo goed zijn de Heiligen voor die voor hen goed zijn.

O groote vereerder der allerverhevenste Maagd, Andreas! Bid voor mij, dat ik het uur van mijn verscheiden van deze wereld, dat God mij onbekend heeft willen laten, door de voorspraak van de Moeder der sterwenden in zoodanige gesteltenissen moge zien naderen, dat ik voor eeuwig met u God en zijne Moeder kunne verheerlijken.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voorbeeld der Drie Koningen Christus in het H. Sacrament des Altaars gaan bezoeken. Ik zal Hem en zijne H. Moeder in plaats van geschenken mijne geloften vernieuwen, of wel hun mijn

geheugen, mijn verstand en mijnen wil toewijden.

Gelijk de Wijzen uit hunne schatten den Heer en zijne Moeder geschenken hebben aangeboden, waaronder een diepe zin ligt verborgen, zoo laat ook ons uit onze harten, iets wat hunner waardig is, te voorschijn brengen.

Sicut Magi de thesauris suis mysticas Domino et Matri ejus munerum species obtulerunt, ita et nos de cordibus nostris, quæ his digna sunt promamus. *S. Leo Serm. 2 de Epiph.*

VII Januari.

De H. RAYMUNDUS VAN PENNAFORT dronk met de moedermelk de liefde tot MARIA in. Op haar bevel stichtte hij de geestelijke orde tot Vrijkoop der Slaven, die hij onder de bescherming van MARIA plaatste en naar haren naam noemde. Aan hare hand legde hij 160 mijlen ter zee af, zonder ander vaartuig dan zijnen mantel. *Bzovius in Annal.* — Niets van hetgeen men ter eere van MARIA doet blijft onbeloond.

H. Raymundus, zie van uit de haven der eeuwige zaligheid op mijne arme ziel neder, die zich op de zoo onstuimige levenszee be-

vindt en aan zoovele gevaren van schipbreuk te lijden is blootgesteld, en die tot u smeevende handen opheft. Bevrijd haar van de banden der zonden; verwerf voor haar de gunst van MARIA, opdat zij onder het geleide van die star der zee, behouden tot de vrijheid der kinderen Gods moge geraken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie geef ik de vrije beschikking over al de verdiensten, die ik beden voor den hemel zal vergaderen, aan MARIA, opdat zij daarmede naar goetvinden handele.

De liefdevolle Maagd schenkt aan allen hare zegeningen; voor allen ontsluit zij den schoot harer barmhartigheid; allen deelen mede van de volheid harer genade.

Omnibus debitorum se pia Virgo facit; omnibus misericordiae sinum aperit; plenitudinem ejus accipiunt universi. *S. Bern. Serm. 2 de Ass. B. V.*

VIII Januari.

De H. LAURENTIUS JUSTINIANUS, Patriarch van Venetië, welke stad hij van den ondergang redde, was een vurig minnaar van MARIA. Niets was hem aangenaamer, dan over

Haar te spreken: en ten einde hare vereering meer uit te breiden, stelde hij zich niet tevreden met vijftien kloosters en verschillende kerken ter harer eere te stichten, maar wilde hij ook zijne pen aan den dienst dierzelfde Moedermaagd toewijden, en gaf hij verscheidene schriften uit, waarin hij hare grootheid en verhevenheid beschrijft. *Surius in Vita.* — Diens liefde is niets, die deze niet met werken toont.

H. Patriarch Laurentius, wien eene hemelsche verschijning in de keuze van eenen levensstaat heeft voorgelicht, kom mijne onervarenheid te hulp, en leer mij, hoe ik de liefde van MARIA verwerven en de kunst van wel te sterven mij kan eigen maken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne pen aan MARIA toewijden; en zoo ik niet in staat ben, iets anders, dat harer waardig is, te schrijven, zal ten minste het eerste woord, dat ik heden op het papier zal brengen, de allerheiligste naam van MARIA zijn.

Vragen wij Gods genade, maar vragen wij die door MARIA.

Quæramus a Deo gratiam, sed per MARIAM quæramus. *S. Bern. de Nat. Virg.*

IX Januari.

De H. H. JULIANUS en BASILISSA werden gedwongen om zich met elkander door het huwelijk te verbinden, doch legden met wederzijdsch goedvinden beiden gelofte van zuiverheid af. Hierdoor mochten zij verdienen, dat JESUS en MARIA, met een koor van Maagden, op hunne bruiloft verschenen, en dat de Engelen uit den Hemel hunne overwinning kwamen bezingen en hun het boek des levens vertoonden, waarin hunne namen waren opgeteekend. *Barri in Fœdere.* — Kunt gij zulken echt wel onvruchtbaar noemen?

Kuische echtelieden, neemt gij mijne zuiverheid, zonder welke ik aan de onbevleete Maagd onmogelijk kan behagen, onder uwe machtige bescherming; en verwerft voor mij, dat ik mijne verkeerde hartstochten moge overwinnen, en, evenals gij, moge verdienen, dat ik mijn naam in het boek des levens zie opgeteekend.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in mijn hart, wanneer soms de bekoring mij komt overvallen, in stilte den naam van MARIA opteekenen.

MARIA is de weg der barmhartigheid,

de moeder der genade, onze liefdevolle vriendin, en de beste troosteresse van het menschedom.

Hæc via misericordiæ, Mater gratiæ, pietatis amica, humani generis consolatrix optima. *Sixtus IV Papa.*

X Januari.

De Z. GONDISALVUS, van de Orde der Predikbeeren, nog een klein kind zijnde, hield op met schreien, als hij eene beeltenis zag van MARIA. Op haren raad en haar bevel begaf hij zich in die kloosterorde, waarin de kloosterlingen de kerkelijke getijden begonnen met de Engelsche Groetenis; en ter belooning hiervoor mocht hij de H. Maagd in zijn stervensuur in eene zichtbare gedaante aanschouwen, die hem kwam uitnoodigen om ten hemel in te gaan. *Hist. Ord. C. 1.* — Wilt gij dat de H. Maagd u verhoore, zoo hoor ook zelf naar Haar.

Z. Gondisalvus, gij weet, dat de wijsheid dezer wereld dwaasheid is bij God; verwerf daarom voor mij, dat ik steeds met een leerzaam hart naar de heilzame raadgevingen luistere, die de H. Maagd mij zal doen hooren, en dat ik, door Haar voorgelicht, mij alleen bezig houde met datgene, wat mij een zaligen dood kan doen erlangen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik van daag geen enkel werk beginnen, zonder eerst een Weesgegroot gebeden te hebben, om den raad en den bijstand van MARIA te verzoeken.

Door MARIA is God op aarde nedergedaald, en door MARIA is het den mensch gegeven ten hemel op te klimmen.

Per Mariam Deus descendit in terram, et per Ipsam homines merentur ascendere in coelum. *S. Aug. Serm. 11.*

XI Januari.

De H. THEODOSIUS, Abt, was vooral op de hooge feestdagen van MARIA, zeer milddadig. Ten einde de armen en behoeftigen deze dagen beter te doen viëren, deed hij hun alsdan een overvloedig maal bereiden. Meermalen zelfs spijsde hij aan zijne tafel, ondanks zijne geringe middelen, honderd gasten. Zoozeer namelijk rustte de zegen der H. Maagd op zijn liefdewerk, dat, niettegenstaande er hongersnood heerschte in het land, Theodosius nochtans altoos aalmoezen kon uitdeelen. *Bolland.* — Die den arme geeft leent aan MARIA.

O liefdadige Heilige, zie mij aan uwe voeten, als een naakte, een arme, een behoeftige, die Gods genade en MARIA's gunst ten

hoogste onwaardig ben: laat ook mij deel hebben aan uwe liefdadigheid. Ontsteek in mijn hart eene zoo vurige liefde tot MARIA, dat zij nooit verzadigd worde; maar geef, dat ik altijd meer en meer, gedurende de gansche eeuwigheid, MARIA liefhebbe, prijze en verheerlijke!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik eene aalmoes geven, of wanneer ik daartoe niet in de gelegenheid ben, mij in eten of drinken eenige versterving opleggen, ter eere van MARIA.

O MARIA, door U ziet de gevangene zich bevrijd van zijne boeien, door U verkrijgt de zieke zijne gezondheid, door U wordt de bedroefde vertroost, en wordt den zondaar vergeving geschonken.

O MARIA! per te captivus accipit redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam. *S. Bern. Serm. 2 de Ass.*

XII Januari.

De H. ÆLREDUS, Abt werd, van zijne eerste kindsheid af, met Gods genaden en de zegeningen van MARIA overladen. Als zoogbroeder van den honigvloeienden Bernardus, dronk hij met de moedermelk der H. Maagd denzelfden schrijfrant in, als waarin deze

uitm
aan M
verh
bon.
het
voor
die
O
hoog
sten
mijn
de
den
en
C
T
naa
mij
hon
ik
C
zo
en
lij
is
di
op
ni
av

uitmuntte. Hij wijdde ook deze begaafdheid aan MARIA's eer toe, en schreef eene schoone verhandeling over hare Maagdelijkheid, *Gibboni*. — Godsdienstige boeken zijn als het ware kinderen, die verreweg de voorkeur verdienen boven kinderen, die in het huwelijk verwekt worden.

O buitengewoon bevoorrechte Zoon der hoogheilige Moeder Gods, laat uwe verdiensten voor mij bij Haar gelden, opdat zij mijne tong en mijn keel, wanneer deze door de doodsangsten zullen verdord zijn, door den dauw harer genade moge verfrisschen en verkwikken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den allerzoetsten naam van MARIA beschouwen als honig voor mijn hart, als melk voor mijnen mond: honderdmaal en nog eens honderdmaal zal ik heden herhalen „Wees gegroet, MARIA.”

O gelukzalige MARIA! Evenals elk zondaar, die zich van U afwendt, en van U verlaten wordt, noodzakelijk moet verloren gaan: evenzeer is het onmogelijk, dat een zondaar, die tot U zijn toevlucht neemt en op wien Gij met liefde nederziet, niet zalig worde.

O felix MARIA! Sicut omnis peccator a te aversus et a te despectus, necesse est ut

intereat; ita omnis peccator ad te conversus, et a te respectus, impossibile est ut pereat.
S. Anselm. or. ad B. V.

XIII Januari.

De Z. IVETTA, weduwe, werd in een visioen voor den rechterstoel Gods gedaagd. Daar zij zich plichtig bevond aan eene zonde, die zij nog niet aan den biechtvader had beleden, ware zij veroordeeld geworden, zoo niet de H. Maagd voor haar ten beste gesproken en haar kwijtschelding hadde verworven. In eene zichtbare gedaante verlost de H. Maagd haar van de tegenwoordigheid van een wulpsch jongeling, die hare eerbaarheid bedreigde. *Bolland.* — Wilt gij dierbaar zijn aan de H. Maagd? Bewaar dan de maagdelijke reinheid of leef althans zuiver en kuisch.

O zalige boetelinge! Hoezeer sidder ik niet aan al mijne ledematen, wanneer ik aan mijne vroegere zonden denk! O bid gij voor mij de Moeder der Barmhartigheid, dat zij mijne zuiverheid onder hare bescherming neme, en voor mij ten beste spreke bij haren Zoon, opdat ik even als gij moge hooren: »Uwe zonden zijn u vergeven.»

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meermalen door

den dag van God door de voorspraak van MARIA, de kwijschelding afsmeeken van alles, wat ik door gedachten, woorden of werken mocht misdaan hebben.

MARIA houdt niet op met bidden, en met hare voorspraak te doen gelden bij den hemelschen Koning, dien zij gebaard heeft, opdat alle geloovigen, die onder den last der zonden gebukt gaan, mogen zalig worden.

MARIA pro salute fidelium, qui delictorum onere gravantur, sedula oratrix, pervigil ad Regem, quem genuit, intercedit. *Sixtus IV P. in constit.*

XIV Januari.

De H. THEODEMARUS vereerde altijd in het geheim de H. Maagd, en hield zijne godsvruchttoefeningen voor anderen verborgen. Hierom nam de Hemel het op zich, om zijne godsvrucht en zijne liefde tot MARIA kenbaar te maken. Twee engelen namelijk wilden hem als misdienaars behulpzaam zijn, toen hij op zekeren dag ter eere van MARIA het H. Misoffer opdroeg; en men zag zijn hoofd versierd met eene gouden kroon, die met hemelsche edelgesteenten prijkte. *Nad. An. Cael.*— Wij zijn heiligschenders, wan-

neer wij heilige zaken niet heilig behandelen.

Hoe koud zijn niet de gebeden, die ik ter eere van Maria stort! Hoe weinig vurigheid legt mijn hart aan den dag, ook dan zelfs wanneer ik een geruimen tijd aan het gebed besteed! Ontsteek gij, o H. Theodemar, in mijn hart eene zoo vurige godsvrucht, dat nooit die vurigheid vermindere, maar integendeel steeds meer en meer toeneme, zoo voor mij zelven, als voor anderen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, als ik gelegenheid daartoe zal hebben, eene H. Mis lezen of hooren aan een altaar, dat ter eere van Maria is gewijd.

Wanneer Gij ons verlaat, wat zal er van ons worden, o MARIA, Gij, die de ziel en het leven zijt der Christenen?

Si tu nos deserueris, quid de nobis fiet, o spiritus et vita Christianorum? *S. Germ. Serm. de Zona.*

XV Januari.

De H. BONITUS, bisschop van Clermont, mocht in eene verschijning de Moedermaagd zien, die in gezelschap van hemelsche geesten tot hem kwam, om hem tot het vieren

der heilige Geheimen aan te sporen. Hij ontving tevens uit hare hand een wit kasuifel ten geschenke, om dit bij het II. Misoffer te gebruiken. Met welk eene vurigheid zal hij niet het onbloedig Offer des Nieuwen Verbonds hebben opgedragen? *Surius.* — Wees blank van zeden als eene lelie, en MARIA zal in uwe reinheid haar welbehagen vinden.

O II. Bonitus, bevoorrechte lieveling van de zuiverste der Maagden, verkrijg ook voor mij van de Moedermaagd, het lelie-witte kleed der heiligmakende genade. Bid voor mij, dat ik hare onbevleete reinheid altijd moge vereeren, dat ik haar zuiver en vlekkeloos leven moge navolgen, en liever moge sterven, dan de reinheid mijner ziel ook zelfs door de minste vlek te ontsieren. O mocht ik aldus sterven, en, met het witte bruiloftskleed versierd, onder het getal der uitverkorenen worden opgenomen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijne zuiverheid onder de bescherming van MARIA stellen, en mij zelven op eene bijzondere wijze aan Haar aanbevelen; ik zal Haar mijnen mond, mijne oogen, mijne ooren, mijne handen, mijn hart en geheel mij zelven in eigendom afstaan.

Evenals de macht der Moeder-

maagd grooter is dan die van alle Heiligen, evenzeer is de zorg die zij voor ons koestert, grooter.

Sicut Deipara omnibus sanctis est potior, ita omnibus sanctis pro nobis est sollicitior.
S. Bonav. in Spec. c. 5.

XVI Januari.

De Z. GRATIA, kloosterlinge van de Derde Orde van den H. Franciscus van Paula, wilde in navolging van MARIA, hare maagdelijke zuiverheid aan God en zijne H. Moeder door de plechtige kloostergelofte ten offer brengen. Zij werd hiervoor door de H. Maagd op eene bijzondere wijze en rijkelijk beloond. Meermalen verscheen zij haar in haar leven, en ook in het beslissende oogenblik van haar afsterven, toen zij, in gezelschap van vele engelen en hemelsche geesten, hare maagdelijke ziel kwam afhalen, om die tot JESUS haren Bruidegom te geleiden. *Ex Hist. Ord.* — Geen zekerder weg ten Hemel, dan de weg der maagdelijke zuiverheid.

O Z. Gratia, zoo rijk begenadigde dochter der Moedermaagd, verkrijg voor mij van uwe en mijne moeder MARIA, de genadevolle bij uitnemendheid, deze gunst, dat ik de genade van haren Zoon zoozeer moge hoogschatten, dat ik die nimmer door eenige

zonde verlieze, maar door hare verdiensten en door hare liefdevolle voorspraak in den staat der heiligmakende genade van deze wereld scheide.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls, en vooral heden, het volgende schietgebed uitspreken: „Door uwe heilige maagdelijke zuiverheid en uwe Onbevleete Ontvangenis, o allereinste Maagd, zuiver mijn hart en mijn lichaam, in den naam des Vaders †, en des Zoons †, en des H. Geestes †. Amen.”

Gaarne erkennen wij, o H. Maagd, dat Gij, en Gij alleen, in den hemel voor ons bezorgd zijt.

Unam et te solam, o Virgo, pro nobis fatemur esse in coelo sollicitam. *S. Bonav. in Spec. c. 6.*

XVII Januari.

De Z. PETRUS, van de orde der Minderbroeders, nam in al zijne noodwendigheden, steeds met het grootste vertrouwen zijne toevlucht tot MARIA. In het jaar 1492, toen de pest wijd en zijd hare offers vergde, mocht hij ondervinden, dat men niet te vergeefs zich op haar verlaat. Immers toen hij, ter afwending der gevreesde ziekte, in plechtigen omgang het beeld der H. Maagd had

laten ronddragen, hield de plaag op, en de reeds aangetasten herkregen hunne gezondheid. *Marc. Ulyssip.* — Eene kleinigheid, ter eere van MARIA verricht, wordt dikwijls rijkelijk beloond.

O Z. Petrus, laat uwe machtige voorbede bij de H. Moedermaagd voor mij verwerven, dat zij, de Onbevlekt Ontvangene, die van alle zondesmet is bevrijd gebleven, ook mij voor alle zonden, die eene erger kwaal zijn dan elke lichamelijke pestziekte, genadiglijk gelieve te bewaren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, vóórdat ik mijne slaapkamer verlaat, om mij tot mijne bezigheden te begeven, mij op mijne knieën werpen voor een beeld der H. Maagd, en haren zegen vragen, opdat zij mij voor alle kwaad en vooral voor de zonde beware.

Hoeverre ook iemand van God mocht zijn afgedwaald, tenzij hij reeds tot het getal der verworpenen behoore, zoo hij MARIA aanroept, zal hij tot God terugkeeren en barmhartigheid erlangen.

Nullus est ita alienus a Deo, nisi omnino fuerit maledictus, qui, si Mariam invocaverit, non revertatur ad Deum, ut misericordiam obtineat. *S. Brigitt. Revel. IV, 53.*

XVIII Januari.

De H. BRIGITTA van Zweden had haren zoon Karel zulk eene teedere liefde tot MARIA ingeprent, dat hij gewoon was te zeggen: „Liever wil ik de pijnen der hel ondergaan, dan dat aan MARIA de eer zou betwist worden, van de Moeder Gods te zijn.” De H. Maagd liet deze vurige liefde niet onbeantwoord, maar gaf beiden bewijzen harer wederliefde. Immers zij verdreef de duivelen van zijne stervenssponde, en openbaarde na zijnen dood aan zijne bezorgde moeder, dat haar zoon in het gezelschap der zaligen was opgenomen. *Boll.* — Onmogelijk kan hij een slechten dood sterven, dien de moeder des levens onder hare bescherming neemt.

O H. Brigitta, wees ook voor mijne ziel bezorgd; bid met mij MARIA, dat zij, als mijn doodstrijd zal genaken, ook van mijne stervenssponde de duivelen verdrijve, gelijk zij dit bij uwen zoon gedaan heeft, en dat zij, als eene liefdevolle moeder, mij tegen hunne aanvallen bescherm.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden voor elk Maria-beeld, dat ik zal voorbijgaan, met ongedekten hoofde, eene korte liefdesver-

zuchting ten minste met het hart uitspreken.

Op het hooren van MARIA's naam gaan de duivelen aanstonds op de vlucht.

Dæmones audito nomine MARIE statim relinquunt animas. S. Brig. Rev. I, c. 9.

XIX Januari.

De H. ABUNDANTIA, Maagd, was eens, toen zij nog slechts een kind van acht jaren was, in het gebed voor een beeld, dat de H. Maagd voorstelde, met het kind JESUS op haren schoot, dat eenen appel in zijne hand hield. In haren kinderlijken eenvoud vroeg zij dien appel, dien JESUS haar dan ook gaf. En ten dank daarvoor bracht zij bloemen aan het Kindje, die door JESUS eveneens werden aangenomen. *Ex Ferrar.*— Zoo arm is niemand, dat hij niet eenekleinigheid, die aan God en Zijne moeder aangenaam is, kan aanbieden.

H. Abundantia, kom mijne armoede te hulp en wees mijne voorsprekeres, opdat in mij die deugden, als zoovele bloemen, mogen bloeien, welke een aangename geur voor God verspreiden en heilzame vruchten voortbrengen. Bij uwe geboorte en bij uw verscheiden begonnen de klokken uit eigen beweging te luiden, en het gezang der

Engelen verheerlijkte uwen doodstrijd; bid, dat ook mijn afsterven voor de Engelen, en niet voor de duivelen, eene reden van vreugde zij.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mij de eerste vrucht ontzeggen, die mij wellicht geboden wordt, en die aan MARIA offeren.

Onmogelijk kan een zondaar zalig worden, o H. Maagd, wanneer hij niet door U wordt bijgestaan en beschermd.

Impossibile est aliquem salvari peccatorem, nisi per tuum, Virgo, auxilium et fervorem.
S. Ignat. Mart.

XX Januari.

De Z. EUSTOCHIUM, Maagd, had eene zoo groote liefde voor de maagdelijke zuiverheid, dat, toen hare ouders haar wilden dwingen om te huwen, zij door vasten en versterkingen haar aangezicht van hare schoonheid beroofde, om zoo aan haren verloofde niet meer te behagen. Toen zij van deze banden bevrijd was, zocht zij een hemelschen Bruidgom, en begaf zich naar een klooster van de H. Clara. Behalve dat zij dagelijks haar lichaam met zweepslagen kastijdde, droeg zij een boetkleed, dat van eene varkenshuid

gemaakt en met scherpe borstels voorzien was. In de vervolgingen, die zij onschuldig moest lijden, had zij het geluk van door MARIA bezocht en vertroost te worden. *Ulyssip. 3 part. Hist. Ser.* — Waar aardische troost ontbreekt wordt hemelsche geschonken.

O zalige Maagd, verkrijg voor mij den bijstand van de Troosteresse der bedrukten. Verkrijg voor mij, dat in mijne laatste stonde, als de smarten des doods, de gedachte aan mijne bedreven zonden, en de laatste aanvallen des duivels mij komen benauwen, MARIA mij kome troosten en verwikken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, ingeval mij heden soms eenig verkeerd woord of eenig onrecht bejagent, aan MARIA denken en alles stilzwijgend verdragen, terwijl ik van Haar mijnen troost zal afwachten.

Hoe zullen wij in waarheid het leven hebben, zoo wij MARIA niet met ons hebben.

Quomodo nobis erit vita vitalis, si MARIAM non habemus cum qua versemur. *S. Damasc. serm. de dol. V.*

XXI Januari.

De H. MEINRADUS liet, pas vijf jaren oud,

den grafelijken titel varen, en begaf zich in een klooster. Door de H. Maagd geholpen, legde hij zich met goed gevolg op de wetenschappen toe; en geroepen om daarin anderen te onderrichten, verspreidde hij onder zijne leerlingen ook de vereering van MARIA. Hij bouwde eene kapel ter eere der H. Maagd; en kwamen soms de helsche geesten hem kwellen, terwijl hij voor een beeld der H. Maagd lag nedergeknielt, dan werden deze door de Engelen op de vlucht gejaagd; meermalen mocht hij dezer gezelschap genieten, en hij werd ook door hen van het oogenblik van zijnen dood verwittigd. *Ranbech.* — Steeds bestaat er groote vijandschap tusschen den duivel en de vereerder van MARIA.

H. Meinradus, smeek voor mij van de Koningin der Engelen de genade af, dat zij mij in staat stelle, anderen de liefde tot Haar in te prenten. Ik wijd mijn hart Haar toe, als een heiligdom. O moge het Haar in waarheid een heiligdom wezen! Bid voor mij, dat hare hand mij tegen de helsche aanvalen bescherm.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de gelegenheid trachten te vinden, om de godsvrucht tot MARIA te verspreiden.

Wanneer iemand den naam van

MARIA aanroept, hoe onwaardig hij ook zijn moge, om verhoord te worden, de verdiensten van MARIA, zijne Moeder, zullen zijne smeekingen ingang doen vinden bij haren Zoon.

Invocato nomine Matris, etsi merita invocantis non mereantur ut exaudiatur, merita Matris intercedunt, ut a Filio exaudiatur. *S. Anselm. de Exc. V. c. 6.*

XXII Januari.

De H. ILDEPHONSUS, Bisschop van Toledo, was een uitstekend vereerder van MARIA, en de schrijver van een werk, waarin hare maagdelijke zuiverheid tegen de aanvallen van sommige ketters wordt gehandhaafd. De H. Maagd verscheen hem daarom eens in den tempel, en gaf hem een wit Misgewaad ten geschenke, ter gedachtenis van welke gebeurtenis daar ter plaatse de feestdag der Nederdaling van MARIA gevierd wordt. *Suarius.* — Reinheid van ziel is een ken-teeken van den vereerder van MARIA.

H. Ildephonsus, bid voor mij, dat ik zoo vlekkeloos en rein moge leven, dat ik mij de liefde van MARIA waardig make, en verdiene, zoodra mijne ziel deze aardsche banden zal verbroken hebben, met het kleed

der onsterfelijkheid in den hemel bekleed te worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, zoo dikwijls de gedachte daartoe in mij opkomt, bij mij zelven verzuchten: »Ik bemin u, MARIA, en zal U altijd beminnen; o mocht mijne liefde die der Serafijnen overtreffen!»

Hij, die machtig is, heeft groote dingen aan U gedaan, en alle macht is U gegeven in den hemel en op aarde.

Fecit in te magna, qui potens est. et data est tibi omnis potestas in cœlo et in terra. S. Petr. Dam. de Nat. Serm. I.

XXIII Januari.

HEDEN is het de heugelijke en driewerf gelukkige feestdag dier bijzondere lievelingen van MARIA, die Haar, als hare verloofden, hunne trouw geschonken hebben. Aan het hoofd van allen staat haar maagdelijke Bruidegom, de H. JOSEPH, wiens verloving met de zuiverste der maagden de Kerk heden herdenkt, en die bijzonder dierbaar was aan haar harte. Onmiddelijk na dezen Heilige komen zij, wier vurige liefde tot MARIA hen deed besluiten, om hare maagdelijke zuiverheid na te volgen, en die aan geene

andere bruid dan MARIA eene plaats in hare harten gunnen. — Elke eeuw brengt slechts één phenix¹⁾ voort: doch meer dan één JOSEPH konden zelfs achttien eeuwen niet voortbrengen.

O vlekkelooze Maagd, hoezeer ben ik niet uwer blikken, om niet te zeggen, uwer liefde onwaardig! Neen, ik ben mij al te zeer mijner ongerechtigheden bewust, dan dat ik mij zou vermeten, uw Bruidegom te willen genoemd worden: ééne zaak nochtans smee ik u af met al den aandrang mijns harten: duld, dat ik u mijne liefde schenke, o allerheiligste Maagd.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, om niet te scheiden wat God vereende, heden en ook altijd voortaan, in mijne gebeden en verzuchtingen, den naam van JOSEPH bij dien van MARIA voegen.

Het aanroepen van den naam van MARIA heeft soms krachtiger uitwerking dan het aanroepen van den naam van JESUS, onzen Heer, haren eeniggeboren Zoon.

Velocior est nonnunquam salus memorato

1) Een wondervogel der oudheid, die slechts ééns om de honderd jaren, uit de assche van den vorige, werd geboren.

nomine MARIAE, quam invocato nomine Domini JESU, unigeniti Filii sui. *S. Anselm. de Exc. V. c. 6.*

XXIV Januari.

De H. EUSTOCHIUM, Maagd, van de orde van den H. Dominicus, bracht drie geheele dagen in tranen en gebeden door, opdat zij het geluk mocht hebben JESUS als pas geboren kind te aanschouwen. Haar vurig verlangen werd bevredigd: in een visioen zag zij de H. Maagd, in aanbidding nedergeknielt voor haar Goddelijk Kind, dat op een handvol stroo nederlag; en onvermoeid als zij was in beurtelings de Moedermaagd en haar Goddelijk Kind te omhelzen, smaakte zij een zoo zoet genot, dat zij dacht gestorven te zullen zijn, zoo niet het visioen had opgehouden. *Annal. Ord.* — O korte maar genotvolle oogenblikken.

O H. Maagd Eustochium, gij zijt zoo gelukkig, van in den hemel de liefkozingen, waardoor gij uwe liefde jegens MARIA en haar goddelijk Kind getoond hebt, te mogen herhalen. O verkrijg ook voor mij, die nog op aarde tusschen vreeze en hope leef, dat mijn hart in eene zoo oprechte en vurige liefde ontstoken worde, dat ik eerder sterve, dan dat ik zou ophouden MARIA te beminnen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik eene of andere beeltenis van MARIA zoo dikwijls kussen, als mijne liefde mij zal ingeven.

Houden wij vast aan MARIA, en laten wij niet los van Haar, tot zij ons haren zegen hebbegeschonken, want zij is veelvermogend.

Teneamus MARIAM, nec dimittamus, donec benedixerit nobis, potens est enim. *S. Bern. in Apoc. 12.*

XXV Januari.

De Z. HENRICUS SUSO had voorgewoon- te, met het eerste ochtendkrieken den lof van MARIA te zingen. Meermalen gebeurde het, dat een koor van Engelen zijn gezang begeleidde. Toen hij door vasten en waken zijne lichaamskrachten zoozeer verzwakt had, dat hij niet meer in staat was, eenige spijs of drank tot zich te nemen, kwam MARIA zelve haren lieveling een verkwikkenden hemelschen drank toedienen. Den duivel, die hem met den dood bedreigde, joeg hij op de vlucht, alleen door den naam van MARIA, zijne koningin, aan te roepen. *Ann. Ord. Præd.* — Geen wapen is krachtiger tegen den helschen vijand, dan de naam van MARIA.

O Z. Henricus, die reeds de eeuwige vreugde en de eeuwige rust geniet, gij ziet, hoe menige verwoede vijanden het op mijne ziel gemunt hebben. Verwerf gij dan ook voor mij van MARIA kracht en sterkte, en bid Haar voor mij, dat hare machtige bescherming mij tegen mijne zichthare en onzichtbare vijanden verdedige, en mij als overwinnaar het hemelsche Sion doe binnengaan.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik beden zoo veelmalen den grond kussen, als er letters zijn in den naam van MARIA.

Het lijdt geen den minsten twijfel of al de eer, die aan de Moeder Gods wordt bewezen, valt terug op Christus.

Nulli dubium, quin totum ad gloriam laudis Christi pertineat, quidquid Genitricis suæ impensum fuerit, ac solemniter attributum.
S. Hieron. de Ass. B. V.

XXVE Januari.

De H. ALBERICUS, van de Cistercenserorde, kon de woorden der Litanie van de H. Maagd: »H. MARIA, bid voor ons,» niet uitspreken of hooren uitspreken, of zijn aangezicht schitterde gelijk de zon. Op zekeren dag verscheen hem de H. Maagd, in gezelschap

van een drom van Engelen, en gaf hem een wit kloosterhabijt ten geschenke. Eveneens verscheen zij hem in zijn stervensuur, en toonde hem de heerlijkheid, die hem ende zijnen bereid was. *Nad. An. Cvl.* — Zulk een leven verdient zulk een afsterven.

H. Albericus, wek mijne traagheid in den dienst van uwe en mijne Moeder op, vereenig uwe gebeden met de mijne, opdat zij aan MARIA welbehagelijk zijn mogen; en ik door hare voorbede verkrijge, dat mij eene plaats in den hemel bereid worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik (in navolging van zoovele anderen, die dit deden) MARIA tot mijne Bruid kiezen. En ik zal haar, zoo de gelegenheid daartoe bestaat, eenen ring schenken of eenen ring dragen, die de eeuwigdurende getuige mijner trouw zijn zal.

Niets, o H. Maagd, wederstaat uwe macht, niets is er, dat niet in uw vermogen is; alles is aan uwen wil onderworpen; alles gehoorzaamtaan uw gezag.

Nihil tuæ, o Virgo, resistit potestati; nihil repugnat tuis viribus; omnia tuo obediunt imperio; omnia tuæ potestati serviunt.
Greg. Nicom. de obl. Deip.

XXVII Januari.

De H. CHRYSOSTOMUS, Bisschop van Constantinopel, nog een kind zijnde, werd door de H. Maagd op geheel bijzondere wijze begunstigd, en was, ouder geworden, een vurig vereerder van MARIA, wier eer hij tegen de Arianen met moed verdedigde. De H. Cyrillus zag hem in de hemelsche glorie aan de zijde der Moedermaagd gezeten, die ook hem tegen zijne lasteraars verdedigde. *Surius.* — Wanneer MARIA aan uwe zijde is, laat vrij dan allen tegen u zijn.

O H. Chrysostomus, verkrijg voor mij eene gulden welsprekendheid, om den lof van MARIA te verkondigen, opdat ik nooit dan met waardigheid van Haar spreke en daardoor hare bescherming erlange. Bid voor mij, dat ik nooit gehoor geve aan de verleidende taal der zondaars, en dat alles mij mishage, wat aan MARIA onbehagelijk is.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik in mijne woning of in mijn slaapvertrek de eereplaats geven aan eene beeltenis van MARIA, om door het beschouwen dier beeltenis dikwijls aan Haar te denken.

Hij alleen mag van uwe goedheid zwijgen, o Zalige Maagd, hij alleen,

zoo er één is, die U in zijne noodwendigheden heeft aangeroepen, zonder verhoord te zijn geworden.

Sileat misericordiam tuam, o Virgo beata, si quis est, qui invocatam te in suis necessitatibus sibi meminerit defuisse. *S. Bern. Serm. 4 de Ass.*

XXVIII Januari.

De Z. MARGARETA, eene koningsdochter van Hongarije, kende reeds de Getijden der H. Maagd van buiten, toen zij pas vier jaren oud was. Nooit ging zij een beeld der H. Maagd voorbij, zonder het te vereeren; den vooravond der feestdagen van MARIA vastte zij op water en brood, en elken dag der daarop volgende octaaf wienp zij zich duizendmaal op hare knieën. De Moedermaagd verscheen haar op haar sterfbed, zette haar een kroon op het hoofd en ging haar vooruit ten hemel, werwaarts zij haar noodigde te volgen. *Boll.* — Wilt gij dat MARIA u zal beminnen, bemin Haar het eerst.

O Zalige Maagd, die reeds op zoo jeugdigen leeftijd in de vereering van MARIA uitblonkt, ik schaam mij thans over mijne onverschilligheid, en dat ik zoovele jaren traag en lauw geweest ben in den dienst van MARIA. Deel mij iets van uwe vurigheid mede, opdat

ik nimmermeer in de liefde tot MARIA moge verslauwen en daardoor het zoete vertrouwen moge koesteren, van eens door Haar, die de ladder der zondaren is, ten hemel te mogen opklimmen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden met mijne liefde te rade gaan, hoe dikwijls ik, om de bescherming dier groote Koningin te verdienen, mij op mijne knieën zal werpen.

Gij, o Moedermaagd, Gij treedt nader tot dat Gouden Zoenaltaar, niet zoozeer om te verzoeken, maar eerder om te bevelen, niet als eene dienaress, maar als Koningin.

Tu, o Beipara, accedis ante illud aureum summæ reconciliationis altare, non solum rogans, sed imperans, non ancilla, sed Domina.

B. Petr. Dam. de Nat. B. V.

XXIX Januari.

De H. PETRUS NOLASCUS zag, dat op zekeren dag de H. Maagd de slaapcellen van zijn klooster bezocht, en de kloosterlingen gedurende hunnen slaap bewaakte. Bij eene andere gelegenheid, toen hij in verlegenheid verkeerde wegens huiselijke omstandigheden, hoorde hij Haar zeggen: »Mijn zoon, wees niet bezorgd; ik zal u in uwe armoede niet

verlaten; wees slechts getrouw in den dienst van mijnen Zoon en in den mijne." Toen hij eens eene predikbeurt had te vervullen, en aan heeschheid leed, gaf MARIA hem het gebruik van zijn spraakvermogen weder. *Nidasi An. Cœl.* — De H. Maagd onttrekt niemand hare hulp, dan die zich onttrekt aan haren dienst.

H. Nolascus, neem ook mij onder het getal uwer beschermelingen aan, opdat ook ik door MARIA bezocht en beschermd moge worden. Bid voor mij, dat ik en bij dag en bij nacht mij zoo gedrage, dat niets in mij hare blikken ongevallig zij, dat ik niets verzuime, wat ik weet dat haar welgevallig is.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal niet ver van mijne legerstede eenig beeld of iets anders gevonden worden, dat mij doet denken aan de H. Maagd, die mij gedurende den nacht tegen mijne vijanden moet beschermen.

Gij behoeft slechts te willen, o MARIA, en het is onmogelijk, dat wij niet zalig zouden worden.

Tantummodo velis, o MARIA, et nequaquam salvi esse non poterimus. Greg. Magn. l. 2, Dial; c. 3.

XXX Januari.

De Z. RITA, van de Orde van den H. Augustinus, was eene vurige vereester van MARIA. Het gebeurde eens, toen zij nog een klein kind was, dat bijen haren honig in haren mond uitstortten, wat men als een voorteecken mocht beschouwen dier zoo innige liefde, die zij altijd den gekruisten JESUS en de Moeder van Smarten zoo met het hart, als met den mond toedroeg. Zij had dan ook de muren harer cel zoo zeer met hunne beeltenissen bedekt, dat er geen ruimte van een duimbreed zelfs, overig was. De bekoringen tot onzuiverheid overwon zij, nu eens door haren vinger in de vlam eener kaars te houden, dan eens door haar lichaam in de sneeuw te wentelen. *Ann. Ord.* — Zoo er één strijd is, die zware offers vergt, dan is het de strijd voor de zuiverheid.

O Z. Rita, neem mij onder uwe hoede; leer mij spreken en bidden, gelijk het behoort; leer mij, hoe ik in de smarten van MARIA moet deelen; leer mij daarenboven de bekoringen van het vleesch en van den duivel kloekmoedig wederstaan, opdat ik door een zuiver leven aan de zuiverste der Maagden welbehagelijk zij, en door mijne zonden

de smarten mijner Moeder, als een ontaard kind, niet vermeerdere.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter eere van de Moeder der Smarten en vanden gekruisten Verlosser, met geduld eenige koude of een ander lichamelijk ongemak lijden, om daardoor voor elke zonde bewaard te blijven.

Hij die gezegd heeft: „Eer uwen vader en uwemoeder,” heeftook zijn eigen gebod willen onderhouden, en ten einde in het onderhouden daarvan aan allen een uitstekend voorbeeld te geven, heeft hij zijne Moeder met allerlei gunsten en eerbewijzingen overladen.

Qui dixit Honora patrem et matrem, ut decretum a se promulgatum observaret, atque adeo in hac parte alios excederet omnem Matri suæ gratiam, et honorem impendit.
S. Method in Hypap.

XXXI Januari.

De H. THEOPHILUS had God verzaakt en zich aan den duivel overgegeven. Reddeloos ware hij verloren geweest, zoo hij niet in MARIA een reddingsanker had gevonden. Gedurende 40 dagen en 40 nachten hield hij niet op haar te bidden, dat zij voor hem

vergeving van haren vertoornden Zoon mocht afsmeeken. Zijn aanhoudend gebed bleef niet onverhoord: de H. Maagd verwierf hem de vergiffenis van zijne euveldaad, en stelde hem zelfs weder in het bezit van de eigenhandig geschreven en onderteekende akte, waardoor hij zich aan de hel had overgegeven. *Nadasi.* — Geen enkele van allen, die de H. Maagd onder hare bescherming neemt, gaat verloren.

O H. Theophilus, hoe dikwijls heb ik mij niet aan zware zonden schuldig gemaakt, hoe dikwijls heb ik niet God en zijne H. Moeder verlaten, en mij tot de schepselen, ja tot den duivel begeven! Bid dan ook MARIA, die na God mijn eenige hoop is, voor mij, dat zij mij met haren Zoon verzoene; en dat ik niet uit dit leven moge scheiden, voordat de bewijsstukken mijner schuld, die ik door mijne zonden, als met mijne onderteekening heb bekrachtigd, zullen vernietigd zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, telkens als ik mijne handteekening plaats, mij tevens daardoor aan MARIA toewijden, gelijk zoovele heiligen zelfs met met hun eigen bloed onderteekenden.

Ik weet, o Koningin, dat Gij de goedheid zelve zijt, en dat Gij ons eene onwankelbare liefdetoe draagt;

en dat om U en door U uw goddelijk
kind ons zoozeer heeft liefgehad.

Scio, o Domina, quia benignissima es, et
amas nos amore invincibili, quos in te, et
per te Filius tuus et Deus summa dilectione
dilexit. *B. Petr. Dam. Serm. 2 de Nat. V.*

wa
ai
Zo
hi
ma
in
ta
le
re

wi
mi
rig
ba
de
W
de
be
en

br

I Februari.

De H. IGNATIUS, Bisschop en Martelaar, was reeds in de eerste eeuwen der Kerk een uitstekend vereerder en minnaar van MARIA. Zoo lang de H. Maagd nog op aarde leefde, hield hij briefwisseling met Haar, en meermalen won hij haren raad in, wanneer hij in moeilijke omstandigheden verkeerde. *Metaphrastus*. — Driewerf gelukkig de leerling, die MARIA tot leermeesteresse heeft.

O H. Ignatius. met u neem ik de allerwijste Maagd en den zetel der wijsheid tot mijne leermeesteres, en stel ik al mijne zwarigheden en al mijne ondernemingen onder hare bescherming. Vraag Haar door de teedere moederliefde, waarmede zij de eeuwige Wijsheid, die uit Haar wilde geboren worden, heeft liefgehad, dat zij op uwe voorbede mij het licht des H. Geestes verwerve en de wetenschap der Heiligen doe aanleeren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een bedelbrief aan MARIA schrijven, waarin ik al de

gunsten zal opnoemen, die ik Haar morgen wil verzoeken.

Al kunnen wij ook MARIA niet naar waarde prijzen, laat ons Haar toch vereeren en beminnen.

Qui digne laudare nequimus B. Virginem, veneremur et amemus illam. *S. Ildeph.. Serm. I de Ass.*

II Februari.

De H. LUCIA, eene adellijke weduwe, doch wie de godsvrucht tot MARIA een adeldom schonk, hooger dan den adeldom harer geboorte, werd op eene wonderdadige wijze door de H. Maagd bijgestaan, toen zij zich in barensnood bevond en van alle mensche-lijke hulp verstoken was. De H. Maagd nam haar pas geboren kind in hare armen, en droeg zorg, dat het in de heiligmakende wateren des Doopsels werd gereinigd. *Alanus de Rupe.* — Die in Maria zijnen steun zoekt, zal niet bezwijken.

O allergoedertierenste en allerzoetste Maagd MARIA, ik smeeek U door uw maagdelijk Moederschap en door uwe allernederigste zuivering in den tempel, dat ik nimmer van het licht des waren geloofs moge afwijken, ook niet in dat hachelijk oogenblik, als de stervensangsten en de duisternissen des doods

zullen aanbreken, maar ik alsdan, met den naam van JESUS en MARIA op mijne lippen, en in hun bijzijn, evenals Simeon in vrede van deze wereld moge scheiden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, naarmate mijne middelen dit gedoogen, eene kaars ter eere der H. Maagd doen ontsteken, ten bewijze dat ik Haar mijn hart opdraag en toewijd.

Volg MARIA na, o christen ziel, en gaden tempel uws harten binnen, om geestelijkerwijze u te zuiveren en van de smetten uwer zonden gereinigt te worden.

MARIAM, o fidelis anima imitare, utque spiritualiter purificeris, et a dilectorum contagiis emundari valeas, in templum cordis tui ingredere. *S. Laur. Justin. de Purif. B. V.*

III Februari.

De H. ANSCHARIUS, Bisschop, verkoos, na den dood zijner lichamelijke moeder, MARIA tot zijne moeder: en de H. Maagd gaf hem de troostvolle zekerheid, dat zijne lichamelijke moeder in den hemel was opgenomen. Hiermede niet tevreden, verscheen de H. Maagd hem op zekeren dag, om hem te waarschuwen van geen deel te nemen aan de spe-

len van andere lichtzinnige kinderen, en sprak hem aldus toe: „Mijn kind, wilt gij het gezelschap uwer Moeder genieten? Neem dan ook deel aan onze vermaken, en houd u niet op met ijdele en kinderachtige verlustingen.” *Nad. An. Cal.* — Niet alle vermaken zijn onschuldig kinderspel.

Bid voor mij, H. Anscharius, dat ik in het midden dezer bedorvene wereld mijne levensdagen doorbreng, zonder mij aan den toorn der allerheiligste Maagd bloot te stellen. Moge ik nimmer eenig ander vermaak zoeken, dan hetgeen ik zonder zonde kan genieten; en moge ik in een gerust geweten de sterkte putten, om met ongestoorde kalmte en blijmoedig zelfs alle lijden, ja den dood zelven, te ondergaan.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij de goede gewoonte eigen maken, om al mijne werken door de H. Maagd aan God op te dragen, ten einde die verdienstelijk te doen zijn voor de eeuwigheid.

Wij hebben, wel is waar, in den Zoon een Middelaar en Voorspreker bij den Vader; doch wij behoorden daarenboven ook in de Moeder eene Middelaressen en Voorsprekeres te hebben bij den Zoon.

Licet advocatum habeamus Filium apud

Patrem, opus etiam fuit, habere Matrem advocatam apud Filium. *S. Thom. a Villan. c. 3 de ann.*

IV Februari.

De Z. JOANNA stichtte eene geestelijke orde, die zij onder de bijzondere bescherming van MARIA stelde, en die zij ter eere van de Boodschap des Engels de Annunciaten-orde noemde, om daardoor de vereering der H. Maagd meer en meer te verspreiden. Zij legde de kloosterlingen dier orde de verplichting op, om ter vereering der tien deugden van MARIA, dagelijks een rozenkrans van tien wees-gegroeten te bidden, zooals Christus zelf haar dit geleerd had. Deze tien deugden van MARIA zijn: 1. hare zuiverheid; 2. haar ijver in het gebed; 3. hare voorzichtigheid; 4. hare nederigheid; 5. haar geloof; 6. hare dankbaarheid; 7. hare gehoorzaamheid; 8. hare liefde tot de armoede; 9. de vreeze Gods; en 10. hare lijdzaamheid. *Gazæus in Chron. Ord.* Beter is het tal van verdiensten en deugden te bezitten, dan vele jaren te tellen.

O Z. Joanna, die door Christus en de Moedermaagd tot een hemelschen maaltijd wordt uitgenoodigd, en op hun bevel uw hart bij de hunne moest voegen, bid voor mij,

dat ik mijn hart zoo zuiver beware van alle smet en onreinheid, dat het waardig zij, bij mijn verscheiden, aan MARIA aangeboden te worden.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik voornoemd Rozenkransje van Tien Wees-gegroeten heden bidden.

Christus heeft gewild, dat wij niets zouden ontvangen, dan door MARIA's bemiddeling en tusschenkomst.

Nihil nos Christus habere voluit, quod per MARIAE manus non transiret. *S. Germ. de Zena.*

V Februari.

De H. H. JOANNES VAN GOTO. PAULUS MICHl en JACOBUS CHISAI, Martelaars van het Gezelschap van Jesus, stierven den marteldood met den naam van MARIA op de lippen. Stervende gaf Joannes zijnen rozenkrans, dien hij altoos bij zich droeg, aan een ander ten geschenke, om daardoor de vereering van MARIA te bevorderen. *Ann. Mar. Soc. J.* — 't Is niets ongehoords, dat men met den Rozenkrans den hemel kan verwerven.

O Heilige Martelaars, bidt voor mij, dat ook ik als martelaar sterve, zij het dan ook

niet, door even als gij mijn bloed te vergieten, dan toch door het trouw onderhouden der geboden; en verkrijgt voor mij, dat de laatste woorden, die mijne stervende lippen zullen uitspreken, de gezegende namen mogen zijn van JESUS en MARIA, opdat hunne liefdevolle bescherming mijne ziel, in mijnen laatsten strijd tegen de helsche vijanden, verdedige en beware.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik alle schepselen uitnoodigen om met mij den lof der Moedermaagd te bezingen, en tot dat einde zal den Psalm: *Benedicite (Lofprijst, alle werken des Heeren)*, zingen.

Geen schepsel heeft ooit eenige genade van God verkregen, die niet door MARIA was geschonken.

Nulla creatura aliquam a Deo obtinuit gratiam, nisi secundum Matris ipsius dispensationem. S. Bernardus. Serm. 1.

VI Februari.

De H. BERTULPHUS, Bisschop, was een ijverig bevorderaar der vereering van MARIA. Na zijnen dood verspreidde zijn ontzield lichaam een aangename geur in zijne legerstede. De H. Maagd zelve spoorde de H. Birgitta met deze woorden aan, om dien

Heilige te vereeren: „Deze bisschop heeft mij in zijn leven op eene bijzondere wijze geëerd, en mij als een trouw dienaar gediend.” *Nad. An. Cael.* — De Moeder der eeuwige heerlijkheid laat nooit onverheerlijkt, die Haar verheerlijken.

II. Bertulphus, bid voor mij, dat ik al de vermogens van mijn ziel en van mijn lichaam bestede, om altijd en overal den eeredienst van MARIA te bevorderen; ten einde daardoor te verdienen, dat zij, als eene teedere en liefdevolle Moeder, zorg drage voor mijne ziel, totdat zij aan de helsche vlammen ontrukkt, en door de Engelen in het hemelsche Paradijs zij binnengeleid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden ten minste één persoon trachten over te halen om iets ter eere van MARIA te doen.

Gij, o allervoorzichtigste Maagd, vol van genade, Gij hebt het onuitputbaar en overvloeiend vat ter wereld gebracht, met welks olie Gij ons aller lampen, in uwe harmhartigheid, kunt verlichten.

Tu, prudentissima Virgo, gratia plena, gestasti vas redundans et indeficiens, ex quo effuso oleo misericordiae, omnium lampades illuminares. *S. Albert. Magn. l. I. c. 4.*

VII Februari.

De H. THEODORUS, een krijgsman, moest zich op bevel der H. Maagd naar Constantinopel begeven, om aldaar zijnen bijstand aan den keizer Joannes Zimisca, die zich in de uiterste verlegenheid bevond, aan te bieden. Hij ging, en behaalde eene roemrijke overwinning op diens vijanden. Met den buit echter, dien hij veroverde, bekostigde hij een luisterrijk zegefeest ter eere der H. Maagd, aan wie hij zijne overwinning toeschreef, en stichtte hij, als een eeuwigdurend zegeteeken, eene kerk aan haren naam gewijd. *Bolland.* — De H. Maagd geeft zelfs, voordat men Haar vraagt.

O allerheiligste Maagd, die niemand uwe machtige hulp ontzegt, een grooten en hoogst gevaarlijken strijd heb ik nog te voeren. Wees Gij mijne hulp, als ik mij in nood bevind, reik uwe behulpzame hand mij toe, als mijn stervensuur zal genaken, ten einde de vorst der duisternissen mij niet overvalle en de macht der helle mij niet overweldige. Sta mij bij, opdat ik overwinnaar zijn moge, en eens eeuwig uwen lof en dien van uwen Zoon moge bezingen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden eene klei-

nigheid van mijne spaarpenningen ter eere van MARIA afzonderen.

Niet alleen wordt door onze zonden God vergramd, omdat wij zijne geboden niet onderhouden, maar ook de Zoon Gods, omdat wij zijn bloed met voeten treden; en hierom, evenals wij in den Zoon een voorspreker hebben bij den Vader, hebben wij in de Moeder eene voorsprekeres bij den Zoon.

Cum peccatis nostris non solum Deus offenditur, ejus præcepta violamus, sed et Filius Dei, ejus sanguinem conculcamus; ideo sicut apud Patrem pro nobis interpellat Filius, sic apud Filium interpellat Mater. *S. Thom. a Villan. C. 1 de Ann.*

VIII Februari.

De Z. ISAIAS BONERIUS bezigde het volgende middel, om zijne liefde tot de H. Maagd meer en meer te doen ontgloeien. Hij liet namelijk eene beeltenis vervaardigen, die de H. Maagd voorstelde met haar goddelijk Kind op haren schoot, dat een vurigen pijl afschiet. Eens terwijl Isaias voor deze beeltenis zat te bidden, hoorde men een koor van Engelen zingen: „Wees gegroet, o Koningin der Engelen.” Dit gezang vervulde

hem met eene zoo groote vreugde, dat hij in verrukking geraakte. In zijne ziekte kwam de H. Maagd hem bezoeken, en zelve kwam zij haren gunsteling afhalen, om hem ten hemel te geleiden. *Nadasi.* — Hij kan met zekerheid na zijn dood de hemelsche vreugde verhoplen, die in zijn leven de hemelsche dingen najaagt.

O Z. Isaias, gij ziet hoe koud en onverschillig mijn hart is in de liefde tot JESUS en MARIA. Bid voor mij, dat een hemelsche schicht mijn hart zoozeer van liefde tot MARIA doordringe, dat alle liefde tot de aardsche vermaken, en alles, wat JESUS en MARIA van mij zou kunnen verdrijven, of mij van het verlangen naar de eeuwige goederen aftrekken, in mij geheel en al vernietigd worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, in navolging der Engelen, wier gezang Isaias mocht hooren, negenmaal met de negen koren der Engelen, den lofzang ter eere van MARIA bidden: *Wees gegroet, o Hemelkoningin.*

MARIA is ons gegeven als de ladder, waar langs wij naar het Paradijs moeten opklimmen, de deur des hemels, de redster der wereld, de waarachtige Middelaress tusschen God en de menschen.

MARIA pro nobis effecta est Paradisi scala, coeli janua, inventrix mundi, Dei ac hominum verissima Mediatrix. *S. Laur. Just. in Serm. de Ann.*

IX Februari.

De H. RAYNALDUS, Bisschop, genas door zijne omhelzing eenen melaatsche. Eens, terwijl hij het H. Misoffer opdroeg, verscheen de H. Geest in de gedaante van vuur boven zijn hoofd. Bij eene andere gelegenheid, toen hij eenen naakte zijne eigene kleederen had afgestaan, zag men de Engelen hem een gouden mantel omhangen. Door zijnen bijzonderen ijver in het gebed mocht hij verdienen, dat de H. Maagd hem in zijne cel kwam bezoeken, en meermalen uren lang met hem in gesprek doorbracht. *Nadasi.* — Hoe zalig is niet de omgang met de Moeder des Eeuwigen Woords. Geen bitterheid is in dien omgang te vreezen.

H. Raynaldus, bid voor mij, dat ik al mijne gedachten van het aardsche afwende, en die op den hemel, op MARIA vestige; verkrijg voor mij de genade, om zonder verstrooïing, met al mijn verstand en met geheel mijn hart, mij in het gebed met Haar te onderhouden, ten einde daardoor eens haar zalig gezelschap voor eeuwig waardig te worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meermalen door den dag met vurige schietgebeden MARIA aanspreken.

De Zoon Gods vertoont den Vader ten gunste der zondaars zijne doorstoken zijde en zijne wonden; MARIA vertoont den Zoon hare borsten, die Hem gevoed hebben.

Dei Filius pro peccatoribus ostendit Patri latus et vulnera; Mater ostendit Filio pectus et ubera. *S. Bernard.*

X Februari.

De H. WILHELMUS, vroeger hertog van Aquitanie, later kluizenaar, werd eens zoo hevig door den duivel aangevallen, dat hij onder hunne slagen gewis bezweken ware, zoo hij niet de Moedermaagd, die zekere toevlucht der zondaren, op wie hij al zijn vertrouwen steeds vestigde, hadde aangeroepen. Deze kwam hem bezoeken, terwijl hij met gebrokeu ledematen ternederlag, zalfde hem met een hemelsch vocht, en gaf hem zijne vorige sterkte weder. *Ex Vita.* — Een kind van zulk eene goede Moeder kan onmogelijk vergaan.

Bid voor mij, heilige kluizenaar, dat ik de zonden van mijn voorgaand leven door eene

ware boetvaardigheid moge uitwischen, ten einde de helsche vijand, die als een brieschende leeuw rondloopt, om mij te verslinden, mij geen letsel kunne toebrengen; en verkrijg voor mij, dat al de wonden mijner ziel, door de voorspraak der allerheiligste Moeder Gods, in het heilig sacrament van Boetvaardigheid genezen worden.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden MARIA tot mijne moeder verkiezen, en mij als haar kind aan Haar toewijden, en te dien einde mijne opdracht vernieuwen.

MARIA is de moeder der geloovigen omdat zij door hare liefde met haren Zoon heeft medegewerkt, om hen in de Kerk te doen geboren worden.

MARIA est mater fidelium hoc titulo, quod cooperata est Filio charitate, ut fideles in Ecclesia nascerentur. *S. Aug. de Virg. c. 6.*

XI Februari.

De H. AUSTREBERTA, van vorstelijken bloede uit Frankrijk, ontvluchtte het ouderlijk huis, toen men haar wilde dwingen, zich in den echt te begeven. Ten einde zich voor alle nasporingen in veiligheid te stellen, begaf zij zich met het volste vertrouwen op de H. Maagd, wier hulp zij had ingeroe-

pen, te water. en droogvoets doorwaadde zij eene rivier. Ter gedachtenis aan deze weldaad legde zij de eeuwige gelofte van zuiverheid ter eere van de H. Maagd af. *Mayr*. Met zoo te vluchten is men van de overwinning zeker.

O heilige Maagd Austreberta, geleid gij mijne schreden, opdat ik deze wereldzee, die aan zoovele gevaren voor schipbreuk onderhevig en met zoovele vijanden vervuld is, met een onbesmet geweten oversteke; en onder de bescherming van Haar, die de sterre der zee is, gelukkig en behouden in de haven des eeuwigen heils moge aanlanden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, telkens als ik den naam van MARIA hoor uitspreken, mijn hoofd ter harer eere ontdekken of buigen.

MARIA heeft de macht en den wil tevens om ons te helpen. Of wel zou men kunnen gelooven, dat wellicht de Zoon Gods Zijne Moeder niet zou eeren? Of wel, zou men er aan kunnen twijfelen, dat eene allervurigste liefde zich heeft medegedeeld aan Haar, in wier maagdelijken schoot de liefde zelve, die uit God is, gedurende negen maandengerust heeft.

Nec facultas *MARIÆ* deest, nec voluntas: nisi forte aut credatur Dei Filius non honorare Matrem; aut dubitare quis possit, affectum charitatis non transisse in *MARIÆ* viscera, in quibus ipsa, quæ ex Deo est, charitas novem mensibus requievit. *S. Bern. sem. 1 de Ass.*

XII Februari.

De *H. CONSTANTINUS*, van een grafelijk geslacht, hoorde eens de woorden uit het Evangelie: „Wilt gij volmaakt zijn, ga dan en verkoop al wat gij bezit, en geef het den armen, en kom daarna en volg mij,” en werd zoozeer daardoor getroffen; dat hij den dienst van zijnen Vorst verliet en zich onder den standaard van Christus schaarde, ten einde den hemel te veroveren. Voornemens zijnde eene kerk ter eere der Moedermaagd te stichten, wees eene duif hem de plaats daartoe aan. *Nad. An. Eccl.* — Men kan zijne schatten nooit beter uitzetten, dan wanneer die ter vereering van *MARIA* besteed worden.

Ik weet maar al te goed, dat ik eens alles zal moeten verlaten: bid daarom voor mij, o *H. Constantinus*, dat ik eerst mijn hart zoo van al het aardsche losmake, dat ik in mijn stervensuur geene belemmering meer

daarvan ondervinde; verkrijg voor mij daarentegen, dat ik, vrij van alle aardſche zorgen, alleen bezorgd zij over datgene, wat dien hemelſchen ſchat kan vermeerderen, die nimmer vergaat.

O Allerheiligſte Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden ter eere van MARIA eene aalmoes geven. Mocht ik daartoe niet in de gelegenheid zijn, zal ik ten minſte een geestelijk liefdewerk trachten te verrichten.

Al wat ik wil, zegt de H. Maagd, kan onmogelijk ongedaan blijven.

Quidquid ego velim, ait Deipara, nequam fieri non poterit. *S. Anselm.*

XIII Februari.

De Z. JORDANUS, van de Orde der Predikheeren, was gewoon, wanneer hij zich op reis bevond, zich den weg te veraangenamen door een of anderen lofzang ter eere van MARIA te zingen of te bidden. Hij gebruikte hiertoe vooral vijf psalmen, die met de vijf letters van den naam van MARIA beginnen, en die hij meermalen herhaalde. Terwijl hij eens hiermede bezig was, zag hij, dat de H. Maagd de rechterhand van haar goddelijk Kind vastgreep en hem zegende. *Leon. Alb. in Vita.* — Wilt gij dat MARIA u zegene,

roep Haar dan voortdurend aan.

Geen weg zeker is meer onveilig gemaakt door roovers, dan die der eeuwigheid; duizende doodsgevaaren bedreigen ons daarop. Bid daarom voor mij, o Z. Jordanus, dat ik onder het geleide van Haar, die de ladder der zondaren is, mijnen levensweg moge afleggen, en het einddoel mijner reize, de eeuwige zaligheid, moge bereiken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter eere van den naam van MARIA vijf psalmen of gebeden bidden, waarvan de eerste letters den naam van MARIA uitmaken, bv. „Mijne ziel maakt groot den Heer”; enz.

De allermachtigste Heer is met U, en hierom zijt Gij allermachtigst; Gij zijt allermachtigst door Hem; Gij zijt allermachtigst bij Hem.

Dominus potentissimus tecum est; et ideo tu es potentissima; potentissima es per Ipsum, potentissima es apud Ipsum. *S. Bonav. en Spec. c. 8.*

XIV Februari,

De H. AUXENTIUS, Abt, bracht altijd den nacht van Zaterdag, den dag, die aan de Moedermaagd is toegewijd, in het gebed door. In de Kerkvergadering van Chalcedonië be-

zigde hij niet alleen zijne welsprekendheid om de eer van MARIA, als Moeder en Maagd te gelijk, te verdedigen, maar staalde zijne woorden tevens door wonderen, terwijl hij zich den tegenstander verklaarde van allen, die anders daarover dachten. — *Ex Metaphr.* 't Is niet meer dan billijk, dat de zoon zijne moeder verdedigt.

O H. Auxentius, bid voor mij, dat ik nimmer toelate, gelijk ik reeds vroeger beloofd heb, dat mijne ondergeschikten iets zouden doen, wat met de eer van MARIA in strijd is; en dat ik al de zintuigen van mijn lichaam en al de vermogens mijner ziel zoo aan de rede ten onder brenge, dat ook zij niets doen, of niets verlangen, dan wat tot eer van God en zijner Allerheiligste Moeder strekken kan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den eerstvolgenden Zaterdag vasten of ten minste mij eenige versterving ter eere van MARIA opleggen.

MARIA is de Maagd bij uitnemendheid, uit wie het ware licht der wereld, de eeuwige zaligheid en eene overvloedige verlossing is voortgekomen.

Hæc est Virgo Virginum, ex quâ mundo apparuit lux vera, sanitas æterna, redemptio copiosa. *Petr. Cæl. Serm. 1 de Ass. V.*

XV Februari.

De Z. LANFRANCHINUS, van de Orde der Predikheeren, wiens gedachtenis heden gevierd wordt, was een zeer vurig vereerder van MARIA. Toen na zijnen dood, de Z. Robaldus het H. Misoffer tot lasenis zijner ziel opdroeg, zag hij de Moedermaagd de ziel van dezen haren trouwen dienaar in haren schoot opnemen. *Mayr.* — Die in zijn leven MARIA liefheeft, dien zal de Moedermaagd, na zijnen dood, in haren schoot opnemen.

O Z. Lanfranchinus, welk eene zaligheid smaakt gij niet, van in den schoot der Moedermaagd te rusten! Wat mij betreft, ik weet, dat ik die gunst aller onwaardigst ben; ik heb te veel misdreven, om zooveel te durven hopen. Bid gij echter voor mij, dat deze verhevene Koningin mij ten minste onder hare geringste dienaren gelieve op te nemen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met heiligen eerbied de voeten kussen van een of andere beeltenis der H. Maagd.

MARIA is de medehelpster tot onze verlossing, de medewerkster tot onze rechtvaardiging; God heeft al zijne genaden ter beschikking van

MARIA gesteld, en zij is de getrouwe uitdeelster dier genaden.

MARIA adjutrix nostræ redemptionis, auxiliatrix nostræ justificationis; Deus omnes gratias faciendas MARIAE commisit, quas ipsa fideliter distribuit. *S. Bernardin. in Mem.*

XVI Februari.

De H. JULIANA overwoog zoo herhaaldelijk de zuiverheid van MARIA, dat zij eene zoo hevige liefde tot de maagdelijke zuiverheid in zich zelve verwekte, dat zij liever zich het leven liet benemen, dan haren maagdom ten offer te brengen. Blijmoedig bood zij den dwingeland haar hoofd aan, om zoo niet genoodzaakt te zijn het verlies harer maagdelijke eer te beweenen. *Ex Metaphr.* — Waar de ondeugd leeft, kan men het leven geen leven noemen.

H. Juliana, allerkloekmoedigste maagd, die de helsche listen en de woede van een aardschen dwingeland hebt verwonnen, en zoo uwe maagdelijke eer ongeschonden bewaard hebt; bid voor mij, dat ik evenmin mij door sluwheid misleiden, als door bedreigingen late afschrikken, maar liever met eere sterve, dan met schande mij te laten overwinnen.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de namen van

JESUS en MARIA, op een papier geschreven, als een hulpmiddel tegen de bekoringen, bij mij dragen.

De Moeder Gods is als het ware van eene oneindige waardigheid, uit hoofde harer innige vereeniging met God, het oneindig Goed; en onder dit opzicht beschouwd, is zij het volmaaktste schepsel, dat er bestaan kan.

Mater Dei habet quamdam dignitatem infinitam ex bono infinito, quod est Deus; et ex hac parte non potest aliquid fieri melius eâ. *S. Thom. p. I. q. 25. art. 6 ad 4.*

XVII Februari.

De Z. ALEXIUS, van de Orde der Dienaren van MARIA, toonde zijne liefde tot de H. Maagd, door elken dag honderdmaal het Wees gegroet te bidden. Op een Zaterdag werd de goede en getrouwe dienaar tot de eeuwige rust en de eeuwige belooning opgeroepen: en op het oogenblik van zijn verscheiden mocht hij CHRISTUS aanschouwen, die eene kroon van groote waarde op zijn hoofd plaatste, terwijl een drom van Engelen, in de gedaante van sneeuw witte vogels om hem heen zweefde. *Ex Hist. Ord.* — Als de H. Maagd reeds zóó beloont op aarde,

welken loon zal zij dan niet in den hemel aan hare gunstelingen schenken?

Bid voor mij, groote dienaar der allerverhevenste Maagd, Z. Alexius, dat ik met geheel mijn hart, met geheel mijne ziel, en uit al mijne krachten aan den dienst van MARIA mij moge toewijden; ten einde zij mij tegen de aanvallen der hel verdedige, en ik eens het geluk hebbe, als overwinnaar van alle bekoringen des duivels, uit dit leven te scheiden, om voor eeuwig de Koningin der Engelen te prijzen en te verheerlijken.

O allerheiligste Maagd enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de godsvrucht van Alexius navolgen, en geene enkele beeltenis van MARIA voorbijgaan, zonder die op eene of andere wijze te vereeren.

Door deze onze Koningin worden onze boeien verbroken, onze schulden afgelost, onze ondeugden overwonnen, onze zwakke krachten versterkt, en al onze ondernemingen ten einde gebracht.

Hæc Domina est, per quam franguntur vincula, solvuntur debita, vincuntur vitia, roborantur infirma, incæpta promoventur.
S. Anselm. Sup. Salv. Reg.

XVIII Fedruari.

De H. SILVANUS ontving van de Moedermaagd vele openbaringen en bijzondere gunsten, waaronder ook deze, dat ééns, terwijl hij de H. H. Geheimen opdroeg, zijn aangezicht geheel en al schitterend verlicht werd. MARIA gaf hem zijne gezondheid weder, toen hij ziek ternederlag, terwijl zij hem aldus toesprak: »Keer in u zelve, Silvanus, mijn kind, en toon uwe dankbaarheid voor de thans geschonken weldaad, door een leven vol deugden en goede werken." *Nad. An. Cael.* — Even als de liefde zonder de werken dood is, zoo is ook de dankbaarheid zonder de werken dood.

Vroeg of laat zullen de doodsangsten mij omringen en zullen al mijne ledematen door de ziekte verzwakt zijn; verleen mij alsdan, o H. Silvanus, de hulp uwer gebeden, en verkrijg voor mij van MARIA kracht en sterkte, opdat niettegenstaande de zwakheid van mijn lichaam, mijne ziel nogtans onverzwakt blijve, totdat ik de gelukzalige eeuwigheid binnen ga, om daar eeuwig den lof van MARIA te bezingen.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden in het bijzonder al de weldaden, die ik aan MARIA te

danken heb, nagaan, en die opteekenen, om mij daardoor tot de verschuldigde dankbaarheid op te wekken.

Zeer veel wordt van MARIA gevraagd, en zeer veel wordt van Haar verkregen, niet omdat zij machtiger is, maar omdat God Haar aldus wil eeren.

Multa petuntur a MARIA, et obtinentur, non quia potentior est, sed quia Deus eam decrevit sic honorare. *Niceph. de Laud. B. V.*

XIX Februari.

De H. BONIFACIUS bereikte met de hulp der H. Maagd een hoogen trap van volmaaktheid. Hij ontving van Haar een gouden mantel en kroon ten geschenke, en eens zelfs, op Kersnacht, toen hij ziek ternederlag, gaf zij hem het Kindje Jesus in zijne armen. Toen hij op zekeren dag de zonden zijner jeugd beweende, reikte zij hem uit den Hemel een geschrift toe, waarin hem de kwijtschelding daarvan werd aangekondigd. *Nadas. An Cael.* — Dan slechts behoeft men te vreezen, wanneer de zonde nog niet is uitgewischt.

H. Bonifacius, mijne ongerechtigheden, die helaas! al te menigvuldig en al te groot zijn, roepen de wraak des Hemels over mij af.

Schrik en angst bevangen mij telkens als ik daaraan denk: bid daarom voor mij, dat de H. Maagd, door hare voorspraak voor mij verkrijge, dat ik eens moge vernemen, dat al mijne zonden mij zijn kwijtgescholden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij tot de Moeder des oppersten Rechters wenden, en Haar verzoeken, dat zij mijn berouw over mijne zonden, dat ik heden dikwijls in mij zal verwekken door het uitspreken der Akte van berouw, aan Hem moge aanbieden.

Van alle eeuwigheid zijt Gij, o Heilige Maagd, boven alle anderen uitverkoren om Moeder van God te zijn, ten einde door uwe teedere liefde en barmhartigheid mede te werken tot de zaligheid van diegenen, die God door zijne Rechtvaardigheid kan zalig maken.

Ideo tu Mater præelecta es ab æterno, ut quem Deus per suam potest salvare meritisimam justitiam, tu, o Virgo, per tuam salvares pietatem et misericordiam. *Chrysost. Hom. de Prærog. B. V.*

XX Februari.

De H. ELEUTHERIUS, Bisschop van Doornik, was een zeer groot ijveraar voor de eer van

MARIA. Hij belegde eene kerkvergadering tegen sommige ketters, die vijandig gezind waren jegens de H. Maagd, en verbande hen uit de stad. Hij had verschillende vervolgingen te ondergaan, die hij nochtans altijd met moed en standvastigheid, zooals het een waar ijveraar voor de eer van MARIA betaamt, verdroeg. Eindelijk werd hij aan den ingang eener kerk, aan MARIA toegewijd, zwaar aan het hoofd gewond, en stierf hij als een teerminnend kind zijner allerteederste moeder. *Balinghem.* — Waar hebt gij, niet een droppel bloed, maar zelfs een enkelen droppel zweet vergoten voor uwe moeder MARIA.

H. Eleutherius, verwerf mij kracht en sterkte naar ziel en lichaam, om de eer der Moedermaagd te verspreiden, of als de gelegenheid zich daartoe zal voordoen, om die te verdedigen. Ik vraag u daarom, verzekerd als ik ben, dat ik in het uur van mijnen dood des te meer gerust en getroost zijn zal, naarmate ik in mijn leven met meer ijver hare eer zal bevorderd hebben.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik eene aalmoes aan een arme, of eenig geschenk aan iemand geven, onder beding, dat hij een bepaald gebed ter ere van MARIA verrichte.

Alle gaven, alle deugden en ge-

naden des H. Geestes worden uitgedeeld en geschonken door de handen der H. Maagd, die deze geeft aan die zij wil, wanneer zij wil en zoo veel zij wil.

Omnia dona, virtutes, et gratiae ipsius Spiritus Sancti, quibus vult, quando vult, et quantum vult, per manus Virginis administrantur. *S. Bernardin. tom. 1. Serm. 1.*

XXI Februari.

De H. GOMBERTUS, Bisschop, wilde de geestelijke inkomsten, die hij van God ontving, weder aan God terug geven, en stichtte daarvan eene kerk, die hij, op eene goddelijke ingeving, ter eere der allerverhevenste Koningin des Hemels wijdde. Om den luister dezer kerk des te meer te bevorderen, stelde hij aan het hoofd daarvan, eene vereeniging van kloosterlingen, die ten allen tijde den lof van MARIA moesten zingen. *Nad. An. Cael.* — Het ontbreekt u niet aan goede voorbeelden, zoo u de wil maar niet ontbreekt, om die na te volgen.

Bid voor mij, o H. Gombertus, dat, al ontbreken mij de middelen, em een stoffelijken tempel ter eere van MARIA te stichten, hoe gaarne ook ik zulk een tempel,

luisterrijker dan alle bestaande, zou willen oprichten, ik ten minste zoo vlekkeloos moge leven, dat mijn hart niet alleen van alle smet van doodzonden, maar ook van alle stof van dagelijksche gebreken en onvolmaaktheden gezuiverd zij, ten einde aldus voor JESUS, in het H. Sacrament des Altaars, en voor de Moedermaagd een waardige tempel te wezen, waarin immer en zonder ophouden, JESUS en MARIA vereerd en gediend worden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden zoo dikwijls een bezoek bij het H. Sacrament gaan afleggen, als ik dit goedschiks zal kunnen doen, en het vereeren, door in mij eene vurige liefde jegens den Zoon en de Moeder op te wekken.

Van af het oogenblik, dat de H. Maagd het Woord Gods in haren maagdelijken schoot ontvangen had, heeft zij, als het ware, zulk een gezag en zulk eene macht ontvangen, dat geen schepsel eenige genade of eenige gunst van God verkrijgt, tenzij door MARIA.

A quo tempore B. Virgo concepit in utero Verbum Dei, tantam, ut sic dicam, jurisdictionem seu auctoritatem obtinuit, ut nulla creatura aliquam a Deo obtineat gratiam, vel

virtutem, nisi secundum ipsius piæ Matris dispensationem. *S. Bern. t. I. Serm. 1.*

XXII Februari.

De H. PETRUS DAMIANUS gaf vele geschriften in het licht over de verhevenheid van MARIA, en voerde in verscheidene kloosters het vrome gebruik in, van dagelijks de Getijden de H. Maagd te bidden. Op zijn uiterste liggende verlangde hij naar een klooster overgebracht te worden, dat aan de Moedermaagd was toegewijd, om te geruster van deze wereld te scheiden. — Diezelfde vurige liefde tot MARIA prentte hij ook zijnen broeder Marinus in. Met eene koord om den hals verklaarde deze een dienaar van MARIA te willen zijn, en hij legde jaarlijks als schatting eene som gelds op het altaar van MARIA, zijne Koningin, neder. *Surius.* MARIA te dienen is heerschen.

Bid voor mij, H. H. Petrus en Marinus, edel broederpaar, de Moeder van Barmhartigheid, die niemand versmaadt, maar die allen, welke tot haar vluchten, onder hare moederlijke bescherming neemt, dat zij ook mij onder het getal harer dienaren opneme.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een of an-

der, als den cijnspenning mijner dienstbaarheid aan de Koningin des hemels ten offer brengen. Als ik niets van grootere waarde bezit, zal ik mij tevreden stellen met twee kleine penningkens, mijne ziel en mijn lichaam namelijk, die ik met de arme vrouw van het Evangelie, in de offerkist van het hart van MARIA zal nederleggen

Op het oogenblik, dat MARIA den Zoon Gods in haren maagdelijken schoot ontving, en ook toen zij Hem daarna te, wereld bracht, heeft zij de helft van het rijk Gods ontvangen, om daarin als Koningin op te treden.

Quando Filium Dei in utero concepit, et postmodum peperit, dimidiam partem regni Dei impetravit, ut sit Regina. *S. Thom. Præf. ad Ep. Can.*

XXIII Februari.

De Z. NICOLAUS zag in eene verschijning Christus, die hem aldus toesprak: »Nicolaus, volg mij.» Hij gaf gehoor aan die roepstem, en om des te beter zijn goddelijken Meester te kunnen volgen, riep hij den bijstand van MARIA in. Niet zelden herhaalde hij tot dat einde elfduizend maal het Wees-gegroet. Zijn herhaald smeeken bleef dan ook niet

onverhoord, want de H. Maagd zond de Engelen tot zijne hulp, toen hij eens door den duivel werd bekoord. *Nad. An. Cael.* — Men vindt de Engelen het meest bij Engelen.

O Z. Nicolaus, bid voor mij, dat ik zoo herhaaldelijk en zoo vurig MARIA aanroep, dat ik verdiene verhoord te worden, en dat ik steeds als een goed kind van God, mijnen Vader, en van MARIA mijne Moeder, moge leven, ten einde in mijnen laatsten strijd tegen de zoo verwoede vijanden mijner ziel, hare machtige bescherming te mogen ondervinden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, als het mij niet mogelijk is hetzelfde aantal Wees-gegroeten te bidden, ten minste een Rozenhoedje bidden ter eere van MARIA.

Al noemen wij U eenen hemel, o MARIA, wij drukken daarmede evenwel uwe hoogheid en uwe verhevenheid niet genoegzaam uit, al noem ik U Moeder der volkeren, deze naam is nog beneden uwe waardigheid; al noem ik U de Koningin der Engelen, dien naam verdient Gij ten volle.

Si coelum te vocemus, o MARIA, altiores; si Matrem gentium dicam, præcedis, si Dominam Angelorum, per omnia probaris. *S. Aug. Serm. 15 de Nat.*

XXIV Februari.

De H. BONIFACIUS, kloosterling der Cisterciënser-Orde, en Bisschop van Lausanne, had een allervurigst verlangen, om de H. Maagd ware het slechts een enkelen keer, te aanschouwen. Zijn verlangen werd meer dan bevredigd, want niet eens, maar meer-malen mocht hij de H. Maagd aanschouwen, die hem zelfs haar goddelijk Kind te aanschouwen gaf. Toen hij, op zijne knieën voor Haar nederliggende, bad: „Heilige Maria, heilig mij!” antwoordde hem de H. Maagd: „Ik heb u geheiligd, en zal u nog meer heiligen.” *Ex Fasc. Ord. Cist.* — Niemand wordt heilig zonder MARIA.

O H. Bonifacius, leer mij veel goed doen en veel kwaad lijden; leer mij zoo leven, dat ik na de duisternis van dit sterfelijk leven tot het onvergankelijke licht moge geroepen worden, en voor alle eeuwigheid met u, in het gezelschap der gelukzaligen, het aanschijn van God en der allerheiligste Moeder Gods moge genieten.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden het oog mijns harten dikwijls tot MARIA opheffen, en mij verbeelden, dat zij mij toespreekt.

Wel is waar behoudt God zijne

Almacht, doch hij heeft in zekeren zin zijne Barmhartigheid afgestaan aan MARIA, zijne Moeder, en zijne Bruid, die met Hem heerscht; van daar dat zij van de gansche Kerk als de Koningin van Barmhartigheid wordt aangeroepen.

Potestate Domino remanente, cessit quodammodo misericordiæ pars Christi Matri, Sponsæque regnanti: hinc ab Ecclesia tota Regina misericordiæ salutatur. *Gers. tr. sup. Magn.*

XXV Februari.

De H. AVENTINUS ontving van eenen Engel den raad, om den kloosterlijken staat te omhelzen. Op het oogenblik dat hij het ordeskleed ontving, zag hij, dat de H. Maagd hem haren zegen gaf, en hem tot haren zoon aannam; en toen hij op zijn uiterste lag, kwam de H. Maagd met haren Zoon hem bezoeken. *Nadasi.* — De kloosterlijke staat is eene leerschool van liefde tot MARIA.

H. Aventinus, bid voor mij, dat ik de ingevingen van mijnen heiligen Engelbewaarder steeds gehoor geve, en nimmer luistere naar de bedriegelijke inblazingen des duivels en de stem mijner bedorven natuur; ten

einde ik aldus den zegen van MARIA moge verwerven, en eens, als ik voor den rechterstoel van JESUS, haren Zoon, zal moeten verschijnen, moge hooren: „Kom, gezegende mijner Moeder.”

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een bijzonderen eerbied bewijzen aan de kloosterlingen, die ik zal ontmoeten; ik zal hen beschouwen als bijzondere gunstelingen en lievelingen van MARIA, en zoo in hare dienaars de Koningin vereeren.

Wanneer de naam des Konings schrikwekkend is voor de zondaars, vanwaar dan dat de naam der Koningin voor hen liefelijk en teeder is? Is de naam van MARIA wellicht machtiger? Is hij wellicht krachtdadiger? Is hij wellicht met grooter vermogen begiftigd?... De naam onzer Koningin is een sterke burcht; laat den zondaar daarheen vluchten, en hij zal behouden zijn.

Si nomen Domini terribile est peccatoribus, quomodo nomen Dominæ erit mansuetum et pium? Fortiusne est nomen MARIAE? Estne efficacius? Estne robustioris virtutis?... Turris fortissima nomen Dominæ: ad ipsam currat peccator, et salvabitur. *Petr. Cluniac. Serm. de Ann.*

XXVI Februari.

De Z. MECHTILDIS, Maagd, zag, dat Christus haar aan MARIA aanbeval. De H. Maagd gaf haar te kennen, dat geen gebed Haar aangener was, dan het Wees-gegroet. Zij beloofde haar, van bij haren dood haar ter zijde te zullen staan, zoo zij dagelijks drie-maal het Wees-gegroet bad, om daardoor de Wijsheid van God den Zoon, de Almacht van God den Vader, en de oneindige Liefde van God den H. Geest te vereeren. *Ex Vita. l. V. c. 20.* — Met hoe weinig kan men soms eene groote gunst van MARIA verkrijgen.

O welbeminde dochter van de allerheiligste Moeder Gods, Z. Mechtildis, die van de allerheiligste leermeesteresse des gebeds zelve, geleerd hebt te bidden, leer ook mij bidden met een hart, in vurige liefde ontstoken, en met eene godsvrucht, zoo mogelijk gelijk aan die der Serafijnen, opdat mijn gebed aan de Moedermaagd in waarheid welbehagelijk zij, en ik daardoor de gunst der drie goddelijke Personen waardig worde, en eens hun aanschijn voor alle eeuwigheid moge genieten.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik driemaal het Wees-

gegroet bidden, en tevens daardoor MARIA vereeren: als de Dochter van God den Vader, als de Moeder van God den Zoon, en als de Bruid van God den H. Geest.

MARIA is als de wijnkelder van de geheele H. Drievuldigheid: zij schenkt den wijn van den H. Geest (dat is: zijne zeven gaven) aan dien zij wil, en zooveel zij wil, en wanneer zij wil.

MARIA est cellaria totius Trinitatis, quæ de vino S. Spiritus propinat, cui vult, et quantum vult, et quando vult. *Alb. Magn. in Serm. 2 Cant.*

XXVII Februari.

De Z. SIMON GARCIA, pas drie jaren oud, bad altijd in stilte het Wees-gegroet, wanneer hij zich ergens heen begaf. Met het toezicht belast geworden over de kloosters van den H. Franciscus, vaardigde hij eene verordening uit, om op de deur van alle kloosters zijner provincie het volgende opschrift te plaatsen: »Wees gegroet, MARIA, dochter van God den Vader; Wees gegroet, MARIA, Moeder van God den Zoon; Wees gegroet, MARIA, Bruid van den H. Geest; Wees gegroet, MARIA, Heilighdom der gansche Drieëenheid.»

Na zijnen dood verspreidde zijn ontziend lichaam een aangenamen geur om zich heen. *Ex Vita.* — De deugd verspreidt steeds een liefelijken geur.

O Z. Simon, verkrijg voor mij eene altijd-durende liefde tot MARIA, opdat mijne tong nimmer ophoude Haar te loven, mijn bart nimmer ophoude aan Haar te denken: maar opdat ik integendeel moge ophouden, elke zonde, die pest der ziel, welke zoo ver hare walgelijke geuren verspreidt, en die alleen zoowel de H. Maagd, als haar goddelijk Kind ten hoogste mishaaft, te bedrijven.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, op het voorbeeld van Simon, voornoemde woorden ergens als opschrift plaatsen, en die dikwijls herhalen.

De H. Maagd was vol van genade, niet alleen voor zich, maar ook, om die overallemenschen uitte storten.

B. Virgo fuit plena gratia, non tantum in se, sed etiam quantum ad refundendum in omnes homines. *S. Thom. Opusc. 4.*

XXVIII Februari.

De Z. CONRADINUS BORNATUS van de Orde der Predikheeren, had eene bijzondere liefde voor de H. Maagd, en riep hare hulp

in al zijne noodwendigheden in; maar bijzonderlijk wanneer hij tot onzuiverheid werd bekoord. Deze hulp werd hem dan ook ruimschoots geschonken; want de allerheiligste Maagd verscheen hem eens, in gezelschap van twee heilige Maagden, en verlost hem van alle bekoringen en aanvechtingen tot onzuiverheid. *Mayr.* — De H. Maagd is steeds de beschermster der maagden.

Z. Conradinus, doe voor mij bij de Koningin der Maagden uwe machtige voorspraak gelden, opdat ik met hare hulp de zuiverheid, die mijnen staat eigen is, trouw moge onderhouden, verzekerd als ik ben, dat ik in de vriendschap van MARIA uit deze wereld zal scheiden, als mijn geweten zuiver zal zijn van alles, wat met de Engelachtige deugd in strijd is.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie neem ik mij voor den geheelen dag mijne oogen niet met opzet te vestigen op een persoon van het ander geslacht.

In uwe hand berusten deschatten van Gods barmhartigheid, en Gij alleen zijt de uitverkorene, die met zoo groot eene genade is begiftigd.

In manibus tuis sunt thesauri miseracionum Domini, et sola electa es, cui tanta gratia conceditur. *S. Petr. Dam. Serm. 4 de Nat. V.*

XXIX Februari.

De H. OSWALDUS, Bisschop, ondervond tegenwerking van den duivel, toen hij eene kerk ter eere van MARIA wilde stichten. In de gedaante van eenen Moor ging deze namelijk op eenen steen zitten, en maakte hij het de vereende krachten van tachtig menschen onmogelijk, om dien van zijne plaats te bewegen. De H. Oswaldus echter nam zijnen toevlucht tot de H. Maagd, en verdreef door zijn gebed den duivel, zoodat de steen zonder eenige moeite tot den bouw der kerk kon gebezigd worden. *Nadasi.* — Geen kapitaal werpt grootere renten af dan dat, hetwelk aldus wordt belegd.

H. Oswaldus, verhoor mijn smeeken, opdat ik door den krachtigen bijstand der Moedermaagd gesteund, elken steen des aanstoots en elken hinderpaal, dien de duivel mij in den weg zal leggen, op mijnen tocht door dit leven naar de eeuwige zaligheid, moge verwijderen. Mogen door haar toedoen de kromme wegen recht, en de oneffen paden effen worden, ten einde ik aldus langs den zekeren weg tot het leven moge geraken.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik elk werk, dat ik heden zal verrichten, tegen alle aanrandingen

der hel beveiligen, door eerst de hulp der H. Maagd daartoe aan te roepen.

Het is iets groots voor elken Heilige, zooveel genade te bezitten, dat die zelfs voor de zaligheid van vele anderen toereikende is: maar het grootste van alles is, eene zoo overvloedige genade te bezitten, dat alle menschen daardoor tot de eeuwige zaligheid gebracht kunnen worden: en dit is het geval met de H. Maagd.

Magnum est pro quolibet Sancto, quando habet tantum de gratia, quod sufficit ad salutem multorum: sed quando haberet, quod sufficeret ad salutem omnium hominum, hoc esset maximum: et hoc est in B. Virgine.
S. Thom. Opusc. 4.

I Maart.

De H. SWITBERTUS was uit eene grafelijke familie van Frankrijk afkomstig. Zijne geboorte werd aan zijne moeder door eene ster reeds te voren aangekondigd; en zijn geheele leven door was hij een toonbeeld van godsvrucht en innige liefde jegens MARIA, de ster der zee voor den schipbreukeling. Als eerste gemijterde Abt van Keizersweert stichtte hij aldaar de prachtige kerk, aan de H. Maagd toegewijd, in welke hij een kind, dat verdronken was, weder ten leven opwekte. *Surius*. — Zoo toont de Moeder der levenden hare macht over den dood.

H. Switbertus, beveel mij aan de Moeder der levenden en der stervenden. Onder het schild harer bescherming kies ik mij eene schuilplaats; onder de beschuttende vleugelen harer moederlijke teederheid wil ik mij verbergen, en zoo, door hare liefderijke zorg tegen den dood der ziel beveiligd, wil ik leven en sterven.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de belofte afleggen, om met mijn bloed zelfs de waarheid te bevestigen: dat MARIA vóór hare baring, in hare baring en na hare baring altijd Maagd gebleven is.

MARIA is een onpeilbare afgrond van goedheid en barmhartigheid; als eene liefdevolle voorspreekster roept zij voor ons ook de onuitputtelijke barmhartigheid van haren Zoon in, en van daar dat met recht van Haar kan gezegd worden: de eene afgrond trekt den anderen na zich.

Abyssus est MARIE in bonitate et misericordia profundissima; unde etiam profundissimam misericordiam Filii sui pro nobis interpellans quasi abyssus abyssum invocat. *S. Bonav. in Apoc. c. 5.*

II Maart.

De Z. ANDREAS, van de Cisterciënser-Orde, besteedde een zoo geruimen tijd aan het zingen der Getijden van de H. Maagd, dat hij bij elk woord bijna konde stilhouden. Bijna de geheele dag werd daardoor ingenomen. Acht dagen vóór zijn verscheiden bezocht hem de H. Maagd, die hem het uur van zijnzen dood kwam bekend maken, en bij

haar vertrek hem omhelsde, en den kus des vredes op zijn voorhoofd drukte. *Gonnon. ad ann. 1312.* — De trouw van MARIA bedriegt nooit.

O Z. Andreas, bid voor mij, dat ik in het gebed alle ijdele gedachten uit mijn hart verbanne, en dat mijne eerste en voornaamste zorg zij, MARIA te vereeren, door mijnen besten en mijnen meesten tijd aan mijne ziel en aan mijne zaligheid te besteden: dit toch is het eenige noodzakelijke.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij elk woord van het Wees-gegroet zoolang verwijlen, als mijne liefde tot MARIA mij zal ingeven.

Wilt gij eene voorspreekster bij den Zoon? Neem dan uwe toevlucht tot MARIA: en met alle gerustheid durf ik verzekeren; zij zal verhoord worden om den eerbied, die, de Zoon zijne Moeder toedraagt. De Zoon zal namelijk zijne Moeder en de Vader zal zijnen Zoon verhooren.

Advocatam habere vis apud Filium? Ad MARIAM recurre, nec dubius dixerim, exaudietur ipsa pro sua reverentia. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. *S. Bern. de Aquæd.*

III Maart.

De H. CUNEGONDIS, Keizerin, was maagd en echtgenoot tevens. Nog vóór dat zij andere woorden duidelijk kon uitspreken, vloeiden van hare kinderlippen deze woorden: „Wees gegroet, o Hemelkoningin.” In navolging van MARIA en JOSEPH, wilde zij in het huwelijk de maagdelijke zuiverheid bewaren, en zij wist haren echtgenoot, den H. Henricus dan ook daartoe te bewegen. De duivel wekte door eenen bezetene valsche vermoedens tegen deze hare zuiverheid op doch zij nam elke verdenking weg, door ongedeerd blootsvoets op gloeiende kolen te treden. *Ex Vita.* — Al wat de maagdenvoet betreedt verandert in rozen.

O H. Cunegondis, doe mijn hart door uwe brandende liefde ontvlammen, opdat ik waardiglijk den lof van MARIA kunne bezingen; leer mij mijn geest en mijn hart zuiver en onbesmet van alle zonde bewaren: blusch in mij elke vonk mijner verkeerde begeerlijkheden uit, om zoo, met de hulp der Moedermaagd, de eeuwige vlammen te ontgaan.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het Rozenhoedje der liefde tot MARIA bidden, door namelijk

bij elke koraal een akte van liefde tot MARIA te verwekken, in dezer voege: „O MARIA, mijne Moeder, ik bemin u: geef dat ik u meer en meer beminne, en nimmer ophoude u te beminnen.”

Niet ten onrechte wordt de H. Maagd de Koningin der Barmhartigheid genoemd: immers, ook de grootste zondaar zal niet verloren gaan, zoo slechts MARIA, de allerheiligste onder de Heiligen, hem de voorspraak harer bescherming wil verleenen.

In hoc convenienter vocatur Regina misericordiae, ut quivis enormis peccator non pereat, cui Sancta Sanctorum Patrocinii sui suffragia Virgo praestat. *S. Bern. in Salve Reg.*

IV Maart.

De H. CASIMIRUS, de engelachtige koning, heeft ons zijne vurige liefde jegens MARIA blootgelegd in den bekenden lofzang: „*Omni die: Loof MARIA, Loof Gods Moeder, Loof, mijn ziel, Haar elken dag*”. Zijne kleeding bestond veeltijds uit een haren kleed, in plaats van den koninklijken mantel; en meermalen begaf hij zich zonder schoeisel ter kerke. In den bloei zijner jaren wilde hij liever zijn leven verliezen, dan zijne zuiverheid prijs te geven. Zijn lichaam bleef ook na zijnen dood on-

geschonden. *Balingh.* — Zulk een voorrecht wordt slechts aan een verheerlijkt lichaam geschonken.

O maagdelijke koning, H. Casimirus, prent in mijne ziel eene zoo vurige liefde tot MARIA, dat ik elken dag als verloren beschouwe, waarop ik niet op eené of andere wijze mijne bijzondere genegenheid jegens Haar heb doen blijken. Moge geen enkele van al mijne levensdagen aldus voorbijgaan, opdat, als mijn laatste levensnacht zal zijn aangebroken, deze mij geluk moge aanbrengen.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden den lofzang van den H. Casimirus bidden of zingen.

MARIA is eene bij uitstek teedere en bezorgde moeder: nooit was er eene moeder zoo bezorgd voor haar kind als zij; ja, alle moeders te zamen genomen, kunnen niet zoo bezorgd zijn, als MARIA bezorgd is voor hare kinderen.

Hæc mater est singularis diligentiae: nulla unquam mater tantum pro filio sollicita fuit; immo nec omnes simul sumptiae, quantum MARIA sollicita est pro suis. *S. Bern. Serm. de Ass.*

V Maart.

De H. CONON werd door zijne ouders tot een huwelijk gedwongen: doch hij wist zijne bruid te bewegen, om ook al hare genegenheid aan Christus te schenken, gelijk hij zelf besloten had al zijne liefde aan MARIA toe te wijden. Deze heilige verbintenis werd door den hemel op eene bijzondere wijze gezegend; immers Engelen kwamen in persoon Conon onderrichten, hoe hij met vrucht de H. Communie moest ontvangen. *Nad. An. Cael.* — Gelijk de maagdelijke zuiverheid den mensch als verwant maakt aan de Engelen, zoo maakt zij hen ook tot zijne vrienden.

H. Conon, leer ook mij, gelijk gij van de Engelen geleerd hebt, het allerheiligst vleesch en bloed van CHRISTUS, dat uit den schoot der zuiverste der maagden is geboren, met dezelfde godsvrucht ontvangen, waarmede gij het zoo dikwerf ontvingt; ten einde de H. Communie niet tot mijne eeuwige verdoemenis, maar tot vergeving mijner zonden strekke. O, mocht ik altijd in zoodanige gesteltenis tot de H. Tafel naderen, als waarmede ik zou wenschen voor de laatste reis het H. Sacrament als teerspijze te ontvangen.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden op eene geestelijke wijze, zoo ik dit niet werkelijk doen kan, de H. Communie ontvangen.

Mijne kinderen! MARIA is de lader der zondaren; zij is het, op wie ik al mijn vertrouwen, al mijne hoop gesteld heb.

Filioli, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio meæ.
S. Ben. Serm. de Aquæd.

VI Maart.

De H. COLETA, maagd, mocht door hare uitstekende liefde tot MARIA verdienen, dat deze haar meermalen kwam bezoeken. Telkens, wanneer zij eenig onheil vreesde, liet zij hare kloosterzusters de Litanie van Lorette bidden, om dit af te weren, en altijd had dit het gewenschte gevolg. Zij mocht uit den schoot van MARIA den met wonden bedekten Verlosser in den haren ontvangen; en de Moedermaagd gewaardigde zich haar vele omstandigheden uit het lijden van JESUS te openbaren. In hare laatste ziekte verscheen haar de H. Maagd in gezelschap van Engelen, en zij verzoette met moederlijke teederheid haren doodstrijd. *Ex Surio.* — MARIA zal niet ophouden eene moeder voor

ute zijn, zoo gij slechts niet ophoudt een kind voor Haar te zijn.

Bid voor mij, H. Coleta, dat MARIA, de Moeder der schoone liefde, mijne ziel beware van alle onheil, dat haar bedreigt: dat zij na God mijne beschermster en mijne trouwe helpster zij, opdat allen, die mijne ziel zoeken, om die ten onder te brengen, mogen beschaamd worden.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls, met de Z. Mechtildis den volgenden wensch uiten: »O mocht ik de harten van alle schepselen in mijne macht hebben, om met aller liefde en uit aller krachten U, mijne allerzoetste Moeder, te beminnen!»

MARIA is de hand van God, waarmee God ons de goederen van het hemelsch Paradijs uitdeelt; van daar dat zij in den 99^e Psalm zegt: »Mijne hand zal hem ten bijstand zijn.»

Manus Dei Maria est, per quam Deus nobis tribuit bona paradisi, unde Ps. XCIX inquit: Manus mea auxiliabitur ei. *Bernardin. de Busto Serm. de Nom. Mar.*

VII Maart.

De H. THOMAS VAN AQUINEN zwelgde, nog slechts een kind zijnde, een stuk papier door,

waarop het Wees-gegroet stond geschreven. Is het daarna te verwonderen, dat hij als een Engel was in al zijn gedragingen? Eene vrouw, die zijne zuiverheid wilde in gevaar brengen, verdreef hij van zich met een brandend hout, en voor deze overwinning werd hij door den hemel met de gave van zuiverheid beloond. *Ex Vita.* — Het vuur der onzuiverheid wordt het zekerst door het vuur gebluscht.

O engelachtige Leeraar, H. Thomas, bid voor mij, dat ik door de gedachte aan de eeuwige vlammen der hel, elke soort van begeerlijkheid in mij moge uitdooven. Verwerf mij de wetenschap der Heiligen, opdat ik al mijne werken zoodanig verrichte, dat ik eens van den Rechter moge vernemen: „Gij hebt goed geleefd.”

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, zoo ik den H. Thomas niet wil navolgen, ten einde mijne liefde tot MARIA te toonen, ten minste herhaaldelijk door den dag den naam van MARIA met de meeste godsvrucht uitspreken.

O verhevene en liefdevolle, o hoogst beminnenswaardige MARIA! Het hooren uitspreken van uwen naam is alleen reeds genoeg om ons in liefde te ontsteken: en wie U bemint, kan niet aan U denken,

zonder dat zijne liefde versterkt worden.

O magna, o pia, o multum amabilis MARIA!
Tu ne nominari quidem potes. quin accendas, nec cogitari, quin recrees affectus diligentium te. *S. Bern. Serm. Pan. ad B. V.*

VIII Maart.

De H. JOANNES DE DEO bad eens voor een beeld der H. Maagd, dat met een sluier bedekt was, het *Salve Regina*: (Wees gegroet, o Koningin der Barmhartigheid): toen hij aan deze woorden gekomen was: »wend uwe barmhartige oogen tot ons», werd de sluier van het beeld opgelicht, en de H. Maagd zag hem vol liefde aan. De H. Maagd behoedde hem eens voor eenen afgrond, waarin hij bijna gevallen was, verloste hem van eenen snadelijken dood, en van de strikken des duivels, — en droogde zelfs bij zijnen arbeid het zweet van zijn voorhoofd af. *In Vita.* — Waar uw oog is, is uw schat.

H. Joannes, bid MARIA voor mij, dat zij mij tegen alle gevaren in dit leven, en vooral in het oogenblik des doods, onder hare liefdevolle bescherming neme. Door uwe handen wijd ik al mijnen arbeid en al mijn zweet aan de eer van de allerheiligste Moeder Gods. Ik wensch Haar te dienen, niet enkel met

mijn zweet, maar zelfs, zoo het noodig is, met mijn bloed. Moge zij met een gunstig oog op mij nederzien, als het einde van mijn leven en van mijnen arbeid tevens zal aangebroken zijn.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden dien lofzang: *Salve Regina*, die aan de H. Maagd zoo welgevallig is, bidden.

MARIA is de Moeder der heilige hoop; Zij verwekt in ons de hoop op alle goed, en op de hemelsche gelukzaligheid, en doet ons met volle zekerheid de goddelijke hulp verwachten.

Hæc mater est sanctæ spei, ad omne bonum et supernam felicitatem, quæ inducit nos ad spem divini adjutorii. *S. Bernardin. Senens in Summ. p. 4.*

IX Maart.

De H. FRANCISCA VAN ROME verzuimde gedurende veertig jaren, zelfs niet één enkelen dag, het bidden van de Getijden der H. Maagd. Na haar overlijden gaf haar gebedenboek aan vele zieken, die het kusten, de gezondheid weder. Onder de talrijke gunsten, die zij van de Moedermaagd verwierf, was deze de voornaamste, dat MARIA haar Goddelijk

Kind in hare armen liet rusten, en haar, toen zij stervende hare Getijden bad, kwam vertroosten. *Ex Vita.* — Hoe zalig is niet het gezelschap van JESUS en MARIA.

Bid voor mij, H. Francisca, dat ik mijn levensgedrag zoo moge inrichten en met eene zoo innige en standvastige godsvrucht MARIA moge vereeren, dat JESUS en MARIA mij ter zijde staan, en in mijn leven, en vooral bij mijn verscheiden uit dit leven. In hunne heilige omhelzingen beveel ik mijne ziel: o mocht ik, met die gezegende en zoete namen op mijne lippen, mijnen geest geven!

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijn gebedenboek, waaruit ik mijne gebeden tot MARIA bid, met eerbied kussen, zoo dikwijls ik het ter hand zal nemen.

Wanneer de stormen der bekoringen opzetten, wanneer de klippen der kwellingen dreigen, hef dan uwe oogen op naar de ster der zee, en roep MARIA aan.

Si insurgunt venti tentationum, si occurrunt scopuli tribulationum, respice stellam, voca MARIAM. *S. Bern. Hom. 2 sup. Miss.*

X Maart.

De Z. FRANCISCUS, van de Orde der Die-

naars van MARIA, had voor gewoonte, van binnen elk tijdverloop van vier en twintig uren, de H. Maagd vijfhonderdmaal te begroeten. Ten einde nimmer achterklap te kunnen aanhooren, verzocht hij van de H. Maagd, dat hij doof mocht worden, hetgeen hij verkreeg. Voor zijne geboorte had zijne moeder eenen droom, dat zij eene lelie zou ter wereld brengen. De droom kreeg zijne vervulling, toen na het overlijden van Franciscus, eene lelie uit zijnen mond opschoot. *Chron. Ord.* — Zulke bloemen zijn waardig in het Paradijs te worden overgeplant.

O leliereine minnaar van MARIA, Z. Franciscus, ontsteek door het vuur uwer brandende liefde tot de Moedermaagd, mijne lautheid in haren dienst, en doe uwe voorspraak bij Haar voor mij gelden, opdat zij, in hare overgroote barmhartigheid, mij nu haren zegen schenke, en later, als de smarten des doods mij zullen benauwen, als eene teedere en liefdevolle moeder, mij sterke en vertrooste.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, zij het dan ook niet zoo dikwijls als de Z. Franciscus, ten minste zeker zooveelmalen de H. Maagd begroeten, als er uren zijn in den dag en den nacht.

Bewijs aan de Moeder van Christus

allen eerbied, diengij Haarbewijzen kunt, en zegt: »Allerzoetste JESU, verleen mij, armen zondaar, de genade van een waardigedienaar uwer Moeder te zijn.»

Matri Christi omnem, quam potes, exhibe reverentiam, et dic: Dulcissime JESU, dignare dare mihi misero peccatori Matri tuæ digne servire. *S. Bonav. t. II opusc. de rem. aff.*

XI Maart.

De Z. ASCELINA, eene bloedverwante van den H. Bernardus, herhaalde dagelijks drie honderdmaal, des Zaterdags duizendmaal, en op de feestdagen van MARIA nog dikwijlder het Wees gegroet. In al hare noodwendigheden en in al hare omstandigheden, nam zij hare toevlucht tot dit gebed: en ook gaf zij steeds aan hare medezusters den raad, om door middel daarvan den duivel te verdrijven. *Gonon. ad ann. 1153.* Ziedaar een even gemakkelijk als onfeilbaarmiddel tegen alle kwalen.

O Z. Ascelina, doe uwe voorspraak bij de Moeder des Heeren voor mij gelden, en smee mij een zoodanig vertrouwen op MARIA af, dat ik in al mijne noodwendigheden tot die machtige Voorsprekeresse mijne toevlucht neme. Bid Haar voor mij, dat ik onder hare

moederlijke bescherming moge leven, en onder hare maagdelijke hoede een zaligen dood moge sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, zoo ik al niet de Z. Ascelina kan navolgen, ten minste de gewoonte van rechtgeaarde kinderen niet verzuimen, en daarom des morgens vóór, en des avonds na al mijne bezigheden, mijne hulde aan mijne Koningin aanbieden en haren moederlijken zegen vragen.

Wanneer de schrik voor de grootheid uwer zonden, deschaamte over de vreeselijke onreinheid van uw geweten, en de angst voor het schrikkelijkoordeel, dat u te wachten staat, dreigt u te werpen in den draaikolk der moedeloosheid of in den afgrond der wanhoop, denk dan aan MARIA.

Si crimum inmanitate turbatus, conscientiae foeditate confusus, iudicii horrore perterritus barathro incipias terri tristiciae aut desperationis abyssu, cogita Mariam. *S. Bernard. Hon. 2 sup. Miss.*

XII Maart.

De H. Paus GREGORIUS DE GROOTE, aldus genoemd om zijne vele groote werken, was groot en uitstekend ook in de vereering van

MARIA. Onder zijne regeering heerschte in Rome zoo hevig de pest, dat zij binnen één uur tachtig slachtoffers maakte. Ter afwering dier geduchte plaag liet hij een beeld der H. Maagd, door den H. Lucas geschilderd, in plechtigen omgang door de straten der stad ronddragen; waarop men een Engel een bebloed zwaard in de scheede zag steken. Ook hoorde men andere Engelen den lofzang van MARIA: „Verblijd u, o Koningin des hemels” zingen. *Baron.* — Niet eene enkele stad maar de gansche wereld ware reeds lang vergaan, zoo niet MARIA die had beschermd.

O H. Gregorius, bid voor mij, dat de liefdevolle voorspraak van MARIA de rechtvaardige gramschap van den goddelijken Rechter doe bedaren, en ik aldus het zwaard van Gods wraak door de barmhartigheid zijner allerheiligste Moeder ontkome, tegelijk met zoo velen, die door ware boetvaardigheid waardig bevonden zijn, in het gezelschap der uitverkorenen te worden opgenomen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls en met bijzondere godsvrucht dien lofzang der Engelen: „Verblijd u, o Koningin des hemels”, bidden: vooral echter den vierden regel, door den H. Gregorius daarbij gevoegd: „Bid God voor ons, alleluia”, en zal ik MARIA vragen,

dat zij alle zondepest van mij verwijdere.

Alle voorrechten en genaden van alle Heiligen te zamen zijn in U, o H. Maagd vereenigd; niemand is aan U gelijk, God alleen is grooter dan Gij.

Sanctorum omnium privilegia, o Virgo, omnia habes in te congesta: nemo æqualis est tibi, nemo major te, nisi Deus. *Idiota.*

XIII Maart.

De H. EUPHRASIA, Maagd, had eene zoo groote liefde voor de maagdelijke zuiverheid, dat zij niet alleen een vorstelijk huwelijk weigerde, maar zelfs den marteldood verkoos. Ter belooning daarvoor verscheen haar de Koningin der Maagden, die haar eene lusterrijke kroon op het hoofd plaatste, haar liefkoosde en tot haar zeide: »Ziedaar uwen loon. Nog tien dagen, en gij zult dien in alle eeuwigheid genieten.” Na verloop van tien dagen stierf dan ook de vrome maagd, even heilig als zij geleefd had, en de Engelen voerden haar ten hemel op, om daar den loon der maagden te ontvangen. *Nad. An. Cael.* — De hemelsche vreugde is het deel dergenen, die de aardsche vreugde verzaken.

H. Euphrasia, gij ziet, hoezeer ik beschaamd ben over mijne traagheid in den dienst van

MARIA, en over het weinige, dat ik ter eere der Moedermaagd verricht heb; bid voor mij, dat ik mijne nalatigheid herstelle, door Haar met meer ijver te dienen, en door tot aan mijnen laatsten ademtocht, met hart en ziel aan den dienst van JESUS en MARIA gehecht te blijven.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden eene Litanie bidden, die de voornaamste eeretitels van MARIA bevat, en wel met die godsvrucht, waarmede ik wenschen zou, die in mijn stervensuur te bidden.

Wien de Moedermaagd hare hulp toezegt, diens deel zal ongestoorde rust en vrede zijn: doch integendeel de ongelukkige, van wien zij haar aangezicht afwendt, zal geene hoop ter zaligheid hebben.

Quibus auxiliata fuerit Deipara, erit iis refrigerium pacis, et a quibus averterit vultum suum, non erit eis spes ad salutem.
S. Bonav. in Ps. XCIX.

XIV Maart.

De H. PETRUS VAN CLAIRVAUX zag eens de H. Maagd de zweetdruppelen van eenige kloosterlingen, die uit gehoorzaamheid hunnen arbeid verrichtten, opzamelen. Door een

Engel werd hij eens wakker gemaakt, toen hij, nog in zijne proefjaren, onder het bidden door den slaap was overmand geworden. Aan een zijner oogen blind geworden ten gevolge eener ziekte, dankte hij God, omdat hij één vijand minder had. *Chren. Ord.* — Eén lichamelijk oog minder, is een groot hulpmiddel tot dedeugd meer.

O II. Petrus, verlicht de oogen mijner ziel, opdat ik mijn zweet, en, zoo noodig, mijn bloed ten offer geve voor de eer van Haar, wier Goddelijk Kind zijn kostbaar bloed tot aan den laatsten druppel toe, voor mijne zaligheid heeft vergoten. Wek mijne traagheid op, opdat, als de Heer zal komen, en aankloppen Hij mij wakend vinde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijne oogen zoo goed bewaren, dat ik niemand opzettelijk zal aanzien.

Roep MARIA aan: haar naam wijke niet van uwe lippen, wijke niet uit uw hart. Volg Haar, en gij zult van den rechten weg niet afwijken; denk aan Haar, en gij zult niet afdwalen; houd u vast aan Haar, en gij zult niet vallen; stel u onder hare machtige bescherming, en gij zult niets te vreezen hebben; laat u door Haar geleiden, en gij zult niet vermoeid

worden; hare teeder liefde en goedheid zal u ten hemel voeren.

Mariam invoca: non recedat ab ore, non recedat a corde. Ipsam sequens non devias, ipsam cogitans non erras, ipsa tenente non ruis, ipsa protegente non metuis, ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia ad coelum pervenis. *S. Bern. tom. 2 sup. Miss.*

XV Maart.

De H. FRANCISCA beijverde zich niet alleen om door haar woord de ware godsvrucht tot MARIA te doen bloeien, maar bracht die ook zelve in beoefening en was tevens een waardig voorbeeld ter navolging voor allen. Zij mocht het ten volste onder vinden, hoezeer die godsvrucht tot MARIA eene rijke bron is, zoowel van tijdelijke, als van geestelijke zegeningen. Op dezen dag mocht zij de Moedermaagd aanschouwen, die in gezelschap van den H. Paulus en den H. Benedictus, hare kloosterzusters kwam bezoeken, en deze tot eene vurige liefde en eene innige vereering harer Beschermster aanspoorde. *Nad. An. Coel.* — De liefde zoekt haars gelijken, of maakt die.

H. Francisca, bid voor mij, dat ik gehoor moge geven aan de inwendige inspraken Gods, en aan de ingevingen van mijnen Engelbe-

waarder, om daardoor te leeren, hoe ik MARIA op eene waardige wijze en in behoorlijke mate moet dienen en beminnen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik doen, wanneer het mij ten minste mogelijk is, wat de op dezen dag overledene P. Gonsalvus Sylveria deed: ik zal namelijk bij elk Wees-gegroet van het Rozenhoedje of van den Rozenkrans voor haar beeld mijne knieën buigen.

Door MARIA verkrijgt de gevangene zijne verlossing, de zieke zijne genezing, de bedroefde opbeuring, de rechtvaardige meerdere genaden, en de zondaar vergeving zijner zonden.

In MARIA invenit captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, justus gratiam et peccator veniam. *S. Ephr. de laud. B. V.*

XVI Maart.

De H. ABRAHAM versmaadde een adellijk en rijk huwelijk, om een arm kluizenaar te worden. Op denzelfden dag dat zijn huwelijk was ingezegend, wijdde hij zijne maagdelijke zuiverheid aan de Moedermaagd toe. Door eene bijzondere ingeving Gods, en zonder zich in het minste te bekommeren over het echt-

geluk, dat hij kon smaken, over zijne bloedverwanten, over zijne rijkdommen, en over de hoopvolle toekomst, die hem toelachte, vluchtte hij nog dienzelfden dag naar eene woestijn, waar hij veertig jaren lang zijn lichaam door de strengste boetvaardigheid in bedwang hield. *Ex Vitis Patr.* — Hoe meer men het lichaam doet lijden, des te beter gaat het de ziel.

Bid voor mij, H. kluizenaar Abraham, dat ik mijn lichaam in bedwang houde, ten einde het niet tegen den geest opsta. en ik niet onvoorzichtig genoeg zij, om den weg mijner kwade begeerten en hartstochten in te volgen, om aldus met zekerheid het einddoel mijner levensreize te bereiken. dat alleen het deel is dergenen, die hun lichaam kastijden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijn lichaam noodzaken MARIA te dienen, en te dien einde mij ter harer eere, eene of andere versterving, die zich het eerste aanbiedt, opleggen.

Hoe zal ooit aan de macht der allerheiligste Maagd de Almachtige weerstand kunnen bieden, Wiens vleesch en bloed uit haar gezegend vleesch zijnen oorsprong heeft genomen?

Quomodo Sanctissimæ Virginis potentia obviare poterit potestas illa, quae de ejus carne carnis suscepit originem. *S. Petr. Dam. Serm. 1 de Nat.*

XVII Maart.

De H. GERTRUDIS, Maagd, genoot bijzondere voorrechten en gunsten van de Moedermaagd, zoodanig wel, dat zij Haar meermalen mocht aanschouwen, en vooral in hare ziekte, door haar bijzijn werd getroost. Ten einde een huwelijk te ontgaan, ontvluchtte zij het huis van haren vader Pepijn, hertog van Brabant, en begaf zich naar een vreemd land. Des te gelukkiger namelijk achtte zij zich, hoe verder zij van de ijdelheden van het hof verwijderd was, om alleen voor zich en God, haren Bruidgom, te ongestoorder te kunnen leven. Ten einde van God, door de allerzaligste Maagd, de gave van zuiverheid te verkrijgen, stichtte zij eene kapel ter harer eer. *In Vita.*— De maagdelijke zuiverheid is zekerder bewaard, zelfs onder de wilde dieren, dan onder de vermaken der wereld.

O H. Gertrudis, bid voor mij de allerheiligste Moeder Gods, dat ik met hare hulp alles vermijde, wat de zuiverheid en de reinheid van mijn lichaam en van mijne ziel zou

geluk, dat hij kon smaken, over zijne bloedverwanten, over zijne rijkdommen, en over de hoopvolle toekomst, die hem toelachte, vluchtte hij nog dienzelfden dag naar eene woestijn, waar hij veertig jaren lang zijn lichaam door de strengste boetvaardigheid in bedwang hield. *Ex Vitis Patr.* — Hoe meer men het lichaam doet lijden, des te beter gaat het de ziel.

Bid voor mij, H. kluizenaar Abraham, dat ik mijn lichaam in bedwang houde, ten einde het niet tegen den geest opsta, en ik niet onvoorzichtig genoeg zij, om den weg mijner kwade begeerten en hartstochten in te volgen, om aldus met zekerheid het einddoel mijner levensreize te bereiken, dat alleen het deel is dergenen, die hun lichaam kastijden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijn lichaam noodzaken MARIA te dienen, en te dien einde mij ter harer eere, eene of andere versterving, die zich het eerste aanbiedt, opleggen.

Hoe zal ooit aan de macht der allerheiligste Maagd de Almachtige weerstand kunnen bieden, Wiens vleesch en bloed uit haar gezegend vleesch zijnen oorsprong heeft genomen?

Quomodo Sanctissimæ Virginis potentia obviare poterit potestas illa, quae de ejus carne carnis suscepit originem. *S. Petr. Dam. Serm. 1 de Nat.*

XVII Maart.

De H. GERTRUDIS, Maagd, genoot bijzondere voorrechten en gunsten van de Moedermaagd, zoodanig wel, dat zij Haar meermalen mocht aanschouwen, en vooral in hare ziekte, door haar bijzijn werd getroost. Ten einde een huwelijk te ontgaan, ontvluchtte zij het huis van haren vader Pepijn, hertog van Brabant, en begaf zich naar een vreemd land. Des te gelukkiger namelijk achtte zij zich, hoe verder zij van de ijdelheden van het hof verwijderd was, om alleen voor zich en God, haren Bruidgom, te ongestoorder te kunnen leven. Ten einde van God, door de allerzaligste Maagd, de gave van zuiverheid te verkrijgen, stichtte zij eene kapel ter harer eer. *In Vita.*— De maagdelijke zuiverheid is zekerder bewaard, zelfs onder de wilde dieren, dan onder de vermaken der wereld.

O H. Gertrudis, bid voor mij de allerheiligste Moeder Gods, dat ik met hare hulp alles vermijde, wat de zuiverheid en de reinheid van mijn lichaam en van mijne ziel zou

kunnen hinderen, opdat alzoo mijn hart een heiligdom zij, waarin God, als op een altaar, wil rusten; overtuigd als ik ben, dat ik de gunst van de allerreinste Moedermaagd zal verliezen, wanneer mijn hart aan het aard-sche vastkleeft.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, op het voorbeeld der H. Gertrudis, nog meer met het hart, dan met den mond, meermalen door den dag MARIA vereeren en beminnen.

Wie kan leven, zonder MARIA te beminnen? En hoe kan men Haar beminnen, zonder zeer dikwijls aan Haar te denken?

Quis possit vivere, qui MARIAM non amat? Et quæ illam amandi ratio, si de ea non sæpe sæpius cogitet? *Thauler. Serm. de Ass.*

XVIII Maart.

De H. ANSELMUS VAN MANTUA Bis-schop van Lucca, had het geluk van MARIA aan zijne zijde te mogen zien, toen hij eens aan een ter harer eer gewijd altaar het H. Misoffer opdroeg. Om hare vereering meer en meer te verspreiden, gebod hij dooven en stommen het Wees-gegroet te bidden, en gaf hun zoo het gebruik hunner zintuigen weder. *Barri Pium. Fædus. —*

Eene moeder schept er behagen in,
bij hare kinderen te zijn.

H. Anselmus, bid voor mij, dat de Moeder
der barmhartigheid mij, armen zondaar, ge-
lieve ter zijde te staan, als mijne vijanden
mij zullen omringen, ten einde door hare
machtige bescherming de hinderlagen, die
zij aan mijne ziel leggen, te ontgaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik al de Heiligen,
onder het bidden van het Rozenhoedje aan-
roepen. Bij het eerste tientje zal ik den
H. Michaël met de negen koren der Engelen,
bij het tweede de Apostelen, bij het derde
de Martelaars, bij het vierde de Belijders,
en bij het vijfde de Maagden vernoemen.

Het is aan geen den minsten twij-
fel onderhevig, of al hetgeen aan
de Moeder Gods wordt toegeschre-
ven, en ter harer eer gedaan wordt,
strekt tot eer van God zelve.

Nulli sit dubium, quid totum ad gloriam
Dei pertineat, quidquid Genitrici suæ impen-
sum fuerit, ac solemniter attributum. *Sophr.*
Serm. de Ass. B. V.

XIX Maart.

De H. JOSEPH. Zoo er ooit een sterveling
was, die MARIA teeder en vurig beminde,

dan zeker was het de H. JOSEPH, de getrouwe bewaarder en levenslange getuige van hare maagdelijke zuiverheid. O hoe vele bewijzen van eene alleroprechtste liefde heeft MARIA hem niet geschonken! Hoevele blijken van oprechte wederliefde heeft ook MARIA niet van haren maagdelijken Bruidegom ontvangen! Wie zal de grootte, de innigheid en de heiligheid dier wederzijdsche liefde beseffen en doorgronden? MARIA was de vreugde van JOSEPH; JOSEPH was de troost van MARIA, MARIA was hem eene trouwe levensgezellin in zijn leven, en verliet hem evenmin bij zijn allerzaligst verscheiden uit dit leven. *Ex Vita.* — Een maagdelijke Bruidegom kan alleen de Bruidegom der Heilige Maagd zijn.

O allerzaligste Voedstervader van JESUS, en uitverkoren Bruidegom van MARIA, mijn allerdierbaarste Beschermmer, H. JOSEPH, ik stel mijnen laatsten doodstrijd onder uwe machtige bescherming. Niemand toch was zoo gelukkig als Gij, van in de armen van JESUS en MARIA den geest te geven. Verkrijg Gij mij hunnen geest, opdat ik immer meer en meer voortgang make in de liefde tot U, opdat ik geheel mij zelven aan Uwe hoede toevertrouwe, en opdat ik onder het uitspreken Uwer eerwaardige namen mijnen levensloop moge voleinden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden meer bijzonder den H. JOSEPH vereeren, en mijne liefdeverzuchtingen tot MARIA met de zijne vereenigen.

De H. Moedermaagd verhoort niet alleen die Haar aanroepen; maar, gewoon als zij is slechts gehoor te geven aan hare overgroote goedheid, voorkomt zij zelfs de smeekingen van die Haar willen aanroepen.

Non solum supplicantes exaudit Virgo Deipara; sed, ut ex sua clementia consuevit, etiam supplicare volentium preces praevenit.
S. Basil.

XX Maart.

De H. JOACHIM was de vader der allerheiligste Moeder Gods. Wie zal de liefde diens vaders tot de Moeder des Heeren uitdrukken en begrijpen? Hoe toch zou een vader zijne dochter niet liefhebben, en eene dochter vooral, zoo beminnesswaardig als MARIA was? Om deze zijne liefde dan ook des te meer te doen blijken, heiligde hij Haar, in den leeftijd van nog geen drie jaren, aan God toe; en bij zijn afsterven beval hij Haar aan de zorg zijner nicht Elisabeth.
Ex Vita. — Hoeveel is niet de wereld aan Joachim verschuldigd!

O heilige vader der hoogverhevene Moeder des Heeren, spreek voor mij ten beste bij uwe dochter, mijne Moeder, opdat ik altijd als een rechtgeaard kind van MARIA moge leven, en ook als zoodanig moge sterven. O allerheiligste Maagd, ik bezweer U bij de teedere liefkozingen en de innige liefde van uwen teederminnenden vader; geef, dat ik uwer liefde waardig worde: wees Gij mijne Moeder, opdat ik uw kind en tevens een kleinkind moge zijn van Joachim.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de H. Mis opdragen ter eere van den Vader der allerheiligste Maagd, die aan mij en aan de geheele wereld zulk eene dochter heeft geschonken.

Wij behooren het als de hoogste eer, als den hoogsten roem en als het hoogste gewin te beschouwen, dat wij aan de dienst van MARIA zijn verbonden en tot hare familie behooren; immers Haar te dienen is heerschen.

Summus honor, summa gloria, et summa utilitas est servire MARIE et de ejus esse familia; etenim ei servire regnare est. *Damas. Or. 2 de Ann.*

XXI Maart.

De H. BENEDICTUS, de vader van zoo-vele kloosterlingen, die hij door zijne bijzondere liefde en vereering tot MARIA, als het ware ter wereld bracht, maakte, in zijne liefde tot MARIA, de bepaling, dat in elk klooster zijner orde eene kapel zou zijn, die aan de Koningin des Hemels was toegewijd. Ten einde de zuiverheid, die deugd, welke ons zoo dierbaar maakt aan MARIA, ongeschonden te bewaren, wentelde hij zich soms in de doornen, om aldus de aanvechtingen tot de zonde van onzuiverheid te overwinnen. *Ex Chron. Ord.* — De strijd voor de heilige deugd van zuiverheid is niet een strijd, die zonder moeite kan gestreden worden.

O H. Benedictus, vader van zoovele Heiligen, doe voor mij uwe voorspraak bij de Beschermster uwer orde gelden, opdat zij in al mijne handelingen en in al mijne ondernemingen, maar vooral in mijnen laatsten strijd, mij haren moederlijken zegen schenke, ten einde aldus eens met u God in alle eeuwigheid te kunnen verheerlijken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik zorg dragen, dat altijd in mijne kamer een Maria-beeld ge-

vonden wordt, om daardoor mijne liefde levendig te houden en te vermeerderen.

Een volk en eene regeering, die de Moeder des Heeren niet dient, zal tenondergaan, en het land zal aan de verwoesting prijs gegeven worden; want, waar de hulp der Moeder ontbreekt, daar zal ook de hulp van den Zoon niet gevonden worden.

Gens et regnum, quod non servit Deiparæ peribit, et gentes solitudine vastabuntur; quia destitutæ tantæ Matris auxilio destituuntur auxilio Filii. *S. Damas Or. 2. de Ass.*

XXII Maart.

De H. CATHARINA VAN ZWEDEN, maagd en weduwe, was de dochter der H. Birgitta. Nog slechts zeven jaren oud gevoelde zij zich reeds aangezocht, om in plaats van de ijdelheden en vermaken dezer wereld de hemelsche geneugten na te jagen. Zij begon nimmer eenig werk, zonder eerst een Wees gegroet te bidden, en nimmer gaf zij eenig antwoord, wanneer zij om raad gevraagd werd, dan na dit eerst te hebben gebeden. Zij zag eens in een visioen, hoe de geheele wereld op het punt stond, om door het vuur verslonden te worden, en ook zou verslonden zijn geworden, zoo niet de Moe-

der des Heeren hare voorspraak bij God had doen gelden. Stervende werd zij door de H. Maagd ten hemel afgehaald. *Ex Vita.* — Wilt gij ten hemel ingaan, maak u dan eerst los van de aarde.

O H. Catharina, door uwe handen beveel ik al mijne ondernemingen en vooral mijne eeuwige zaligheid, aan de bescherming en de teedere zorg der Moedermaagd; ik werp mij in de armen harer onuitputtelijke moederliefde; ik verlang mijne rustplaats te hebben in haren moederschoot, en daar een zaligen dood te sterven.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, wanneer mij raad gevraagd wordt, geen raad geven, dan na eerst door het bidden van een Wees-gegroet den raad der H. Maagd te hebben ingewonnen.

Een dienaar van MARIA kan wel vallen, doch hij zal niet verpletterd worden, omdat zijne Meesteres hare liefdevolle hand tot hem zal uitsteken.

Servus MARIAE si ceciderit, non collidetur, quia Domina misericorditer supponit manum suam. *Rich. de S. Laur. p. 1 de laud. Vir.*

XXIII Maart.

De H. OTTO VAN ROME, was eerst student, werd vervolgens soldaat, en eindelijk kloosterling. In de handen van den vijand gevallen en tot gevangenschap veroordeeld, had hij zijne vrijheid aan het gebed van den H. Bernardus tot de H. Maagd te danken. Uit dankbaarheid daarvoor ging hij als vrijwillig gevangene zich in een klooster opsluiten, en wijdde voortaan zijn geheel leven aan de vereering van MARIA, aan wie hij zijne bevrijding toeschreef. *Nad.* — Niemand zucht onder wreeder slavernij dan die zich slaaf maakt van zijne hartstochten.

H. Otto, bid voor mij, dat ik het juk mijner zondige neigingen en hartstochten van mij moge afwerpen, ten einde mijne ziel, bij hare uittrede uit de gevangenis van dit lichaam, tot de vrijheid der kinderen van MARIA, door hare machtige bescherming, worde opgenomen. Verbreek, bid ik U, die banden, welke mijne vrijheid geboeid houden, en oorzaak zijn, dat ik niet het goed doe, wat ik zou verlangen te doen, maar integendeel het kwaad bedrijf, wat ik verfoei.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, op het voorbeeld van P. Mendes, van de Sociëteit van JESUS, die één uur vóór zijne medebroeders opstond, om zijne gebeden tot MARIA te verrichten, heden alle anderen trachten vóór te zijn in het vereeren van MARIA.

Meermalen heeft de barmhartigheid der H. Maagd de verlossing verkregen, van die de gerechtigheid des Zoons wilde veroordeelen.

Misericordia Virginis sæpe liberavit quos justitia Filii damnare voluit. *Idiota.*

XXIV Maart.

De H. GABRIËL, Aartsengel, was de eerste, die de groote verhevenheid en waardigheid van MARIA aan de wereld bekend maakte. Als haar eerste lofredenaar, heeft hij het eerst die uitmuntende en voortreffelijke lofrede uitgesproken, die na hem zoovele monden herhaald hebben en nog herhalen: „Wees gegroet, MARIA enz.” Als de Engelbewaarder der H. Maagd bleef hij haar een trouw en onafscheidbaar gezelschap. *S. Iren.* — Geene groete behaagt meer aan MARIA, dan de groete des Engels.

O hemelsche heraut, glorierijke Aartsengel H. Gabriël, die door God der Moedermaagd tot Engelbewaarder waart gegeven,

bewaar ook mijne ziel. Wees voor haar de kracht Gods, opdat zij onder geene bekoring des duivels of des vleesches bezwijkte. Leer mij, met welke eerbied ik MARIA moet eeren, met welke vurigheid ik haar moet liefhebben, met welke woorden en in welke gesteltenissen des harten in haar mijne hulde moet aanbieden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden den H. Gabriël verzoeken, om mij behulpzaam te zijn in het vereeren van MARIA, en mijne gebeden aan de Moeder des Heeren op te dragen.

In alle bekoringen, zoowel als in alle noodwendigheden staat een zeker toevluchtsoord voor ons open, is ons de moederschoot van MARIA ontsloten.

Ad omnem tentationem, et omnem necessitatem, aperta nobis urbs refugii, sinus Matris expansus est. *S. Bern. Serm. 7 qui hab.*

XXV Maart.

HEDEN is het de dag van zaligheid, de dag waarop HIJ, die alle anderen in liefde tot MARIA overtreft, de Zoon Gods zelf, zijne allerteederste en allerinnigste liefde tot Haar, in de hoogste mate heeft doen uitschijnen. Immers het is op dezen dag dat

Zij de Moeder des Heeren is geworden; het is op dezen dag, dat het WOORD IS VLEESCH GEWORDEN, en uit den Hemel in den vlekkeloozen schoot van MARIA is nedergedaald, om uit het bloed van haar maagdelijk hart zich een menschelijk lichaam te vormen. — Wat vermag niet de liefde!

O allerheiligste Moeder des Heeren, en tevens van alle zondaars! Heeft niet uw Goddelijk Kind, hangende aan het kruis, vóór hij zijne ziel in de handen zijns Vaders beval, met deze troostvolle woorden: ZIEDAAR UW ZOON, ook mij aan uwe moederzorg toevertrouwd? Zie mij dan ook, mij, den verloren zoon, aan uwe voeten nederliggen; dringend smee ik uwen bijstand af: geef, dat ik moge leven en sterven, gelijk het een kind van zulke eene Moeder betaamt.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter gedachtenis van den tijd, dat Christus in den maagdelijken schoot der allerzaligste Maagd heeft willen rusten, even als de H. Gertrudis, heden en elken dag van het octaaf vijf-en-der-tig maal het Wees-gegroet bidden.

MARIA is onze Middelaress: zij immers was de tusschenpersoon, door welke het Woord is vleesch geworden. Zij ontvangt in de volkomenste en in de ruimste mate alle gaven en

genaden, om daarmede de Kerk te verkwikken, te besproeien en vruchtbaar te maken.

MARIA mediatrix nostra est; ipsa etenim mediante verbum caro factum est, ipsa omnium donorum, et gratiarum charismata in perfectissima virtute percipit, ut Ecclesiam lœtificet, irriget et fœcundet. *Ernest Prag. in Mar.*

XXVI Maart.

De H. BRAULIUS, Bisschop van Sarragossa, wilde ook na zijnen dood de vurige liefde, die hij in zijn leven MARIA toedroeg, doen blijken. Hij verlangde namelijk, gelijk de H. Bisschop Valerius in eene openbaring vernam, dat zijn lichaam naar de kerk van Maria de Meerdere werd overgebracht. *In Vita.* — De ware eindpaal der liefde is de eeuwigheid.

H. Braulius, voor wien MARIA, welke nimmer de haren vergeet, ook zelfs na uwen dood zorg gedragen heeft, bid voor mij, dat ik in mijn leven zóózeer voor MARIA bezorgd zij en hare belangen ter harte neme, dat ook zij de zorg voor mij op zich neme, als ik eens op mijn uiterste zal liggen. Waar mijn lichaam na mijn overlijden ter ruste zal gelegd worden, is mijne minste zorg,

mits slechts mijne ziel het gezelschap van God en van zijne allerheiligste Moeder niet derve.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik ook beden, even als gisteren, vijf-en-dertigmaal het Wees-gegroet bidden.

U, o Koningin, is de bediening der barmhartigheid opgedragen; van alle zijden zijt gij door barmhartigheid omgeven; Gij schijnt niet anders te verlangen dan barmhartigheid te bewijzen; zóózeer zijt Gij voor de ongelukkigen bezorgd.

Tibi, Domina, misericordiæ officium est commissum; undique tu misericordia vallis; solum misereri tu appetere videris; ita sollicita es de miseris. *S. Bern. sup. Salv.*

XXVII Maart.

De H. RUPERTUS, Bisschop van Salzburg, stichtte in die stad een klooster ter eere der Moedermaagd, voor zijne zuster de H. Gertrudis en hare medezusters. Ook de kerk van Alt-Oetingen, de over de geheele wereld bekende bedevaartplaats, waar tallooze wonderen en gunsten zijn verkregen (wie aldaar een overschoon Maria-beeld gewijd is), door de voorspraak der H. Maagd, en waaraan Beie-

ren zooveel te danken heeft, is eene stichting, die Beieren aan Rupertus is verschuldigd. Niettegenstaande hij weinig geestvermogens bezat, verkreeg hij nochtans, door zijn gebed, van de Moeder des Heeren eene zoo groote kennis der H. H. Schriften, dat niemand zijner tijdgenooten hem daarin evenaarde. *Ex Vita.* — Gij allen, die u op de wetenschappen toelegt, begeeft u hierheen, naar de Moeder der Wijsheid!

H. Rupertus, die geheel Beieren de liefde tot de allerzaligste Maagd, en tegelijk met deze het licht der ware wijsheid hebt ingestort: bid voor mij, dat ik mij beijvere die wijsheid te verkrijgen, die mij leere geestelijke genoegens te verkiezen boven lichamelijke, eeuwige boven tijdelijke, en zoo te leven, dat ik een zaligen dood kunne sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ook heden vijfendertigmaal het Wees-gegroet bidden.

Met moederlijke liefde omhelst en koestert MARIA den zondaar, en zij verlaat hem niet, totdat zij hem met den gevreesden Rechter verzoend heeft.

Peccatorem Deipara materno affectu amplectitur, fovet, nec deserit, quousque horrendo Judici reconciliat. *Bonav. in Spec. c. V.*

XXVIII Maart.

De H. SIXTUS, Paus, toonde zijne liefde tot de Moeder des Heeren, door hare waardigheid tegen de lasteringen en dwalingen van Nestorius te handhaven. Ten einde deze hare zegepraal ook voor de nakomelingschap te bestendigen, begiftigde hij met milde hand de kerk van Maria de Meerdere, met de al-lerkostbaarste reliquieën, en met zilveren en gouden standbeelden. *Balingh.* — Zijne schatten ter eere van MARIA besteden is het middel om den hemel te verwerven.

H. Sixtus, wek mij door uw voorbeeld op, om bij gebrek aan andere schatten, de vermogens van mijn lichaam en van mijne ziel, geheel en gansch, aan de Moedermaagd en aan de eer van haar Goddelijk Kind toe te wijden. Mocht al wat ik bezit en al wat ik ben dienstbaar zijn tot hunne verheerlijking! Mocht ik al mijne krachten daaraan wijden en zelfs mijn leven daarvoor ten offer brengen!

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik vijf-en-dertigmaal het Wees-gegroet blijven bidden.

Wij hebben een middelaar noodig bij den Middelaar, omdat deze, hoe

barmhartig hij ook zijn moge, nochtans rechterlijke macht bezit: en wie zal ons daartoe meer van dienst zijn, dan MARIA?

Opus est mediatore ad ipsum Mediatorem, qui licet sit misericors, habet tamen judicariam potestatem: nec alius nobis utilior, quam MARIA. *S. Bern. in Sign. Magn.*

XXIX Maart.

De H. EUSTASIUS, Abt van Luxeuil, bezigde het volgende middel, om twee adellijke jonkvrouwen, die met blindheid geslagen waren, tot den dienst van MARIA aan te sporen. Hij beloofde namelijk haar het gebruik harer oogen terug te geven, indien zij zich wilden verbinden, de Moeder Gods na te volgen in het bewaren der maagdelijke zuiverheid. Zij namen de voorwaarde aan; hij kweet zich van zijne belofte, en gaf haar het gezichtsvermogen weder: doch toen eerst zagen zij de veelvuldige gevaren, waaraan hare maagdelijke zuiverheid was blootgesteld. *Ex Surio.* — O hoevelen zijn er niet, die oogen hebben, en evenwel niet zien!

O Heilige wonderdoener Eustasius, vurige ijveraar voor de eer der Moedermaagd, verlicht de oogen van mijn lichaam en van mijne

ziel, opdat ik zien moge, wat ik doen moet, en opdat ik doen moge, wat goed is. Ik heb reeds vroeger mijne oogen aan MARIA, die mij dierbaarder is dan het licht mijner oogen, in eigendom afgestaan; verre zij immer van mij, om die ooit te openen voor de ijdelheden dezer wereld.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden wederom vijf-en-dertigmaal het Wees-gegroet bidden.

Wanneer gij gewaar wordt, dat gij onder stormen en onweersvlagen op den oceaan dezer wereld dobert, veeleer dan dat gij den voet zet op vasten grond; owend dan uwe oogen niet af van die helderschitterende ster, MARIA, zoo gij niet door de rukwinden wilt overweldigd worden.

Si intelligis te in hujus sæculi pelago magis inter procellas et tempestates fluctuare. quam per terram ambulare, ne avertas oculos a fulgore hujus sideris Mariani, si non vis obrui procellis. *S. Bern. Serm.*

XXX Maart.

De H. ZOSIMUS, Bisschop van Syracuse, werd door zijne ouders, die meer prijs stelden op God, dan op hunnen adeldom, in

den leeftijd van slechts zeven jaren, naar een klooster gebracht, waar hij vooral in de vereering der H. Maagd werd onderricht, en bracht aldaar zijne jongelingsjaren door. Tot de bisschoppelijke waardigheid verheven, gaf hij zich alle mogelijke moeite om de kerken, aan MARIA toegewijd, te versieren, om door de H. Maagd dagelijks daarin de barmhartigheid Gods over zijne geestelijkheid en het volk af te smeeken. *Bolland.* — Wat schadelijk is moet onverwijld vermeden worden.

H. Zosimus, bid ook thans, gelijk gij eertijds voor de zonden van uw volk om vergeving badt, voor mij de Moeder des Heeren, dat ik de kwijtschelding mijner zonden verkrijge, ten einde met een gerust geweten mijnen laatsten strijd te gemoet te gaan. Teedere Moeder, wend uwe liefdevolle oogen niet van uwen verloren zoon af: zie neder op de ingewanden uwer barmhartigheid en niet op mijne boosheid, en mijne ziel zal behouden wezen.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik voortgaan met ook heden vijf-en-dertigmaal het Wees-gegroet te bidden.

Stel uw vertrouwen op MARIA, en gij zult genezen worden: vlucht onder hare bescherming, en gij hebt

niets te vreezen: maar integendeel gij zult uwe vijanden vervolgen en op de vlucht jagen, wanneer de bescherming en de bijstand van MARIA uw harnas is.

Spem a Virgine habens sanaberis: defensionem ejus possidens non timebis: sed persequeris inimicos tuos, et in fugam vertes, habens ut thoracem protectionem et auxilium ejus. *S. Dam.*

XXXI Maart.

De H. MAURITIUS CSAKI, van de Orde der Predikheeren, werd door zijne moeder, uit dankbaarheid voor hare wonderdadige verlossing, die zij aan de Moedermaagd verschuldigd was, geheel aan den dienst van MARIA toegewijd. Het verlangen der moeder was dan ook de gedragslijn van den zoon. Niet tevreden immers met den geheelen dag aan de vereering van MARIA te besteden, gebruikte hij ook nog den nacht daartoe. Meermalen ging de deur der kerk van zelf voor hem open, als om hem daarin behulpzaam te zijn. *Bolland.* — Die MARIA wil eeren, zal geen hinderpaal daartoe ontmoeten.

H. Mauritius, voor wiens godsvrucht de dag niet toereikend en elke tijdsruimte te

kort was, leer mij zóó bidden, en zóó de dagen en nachten van mijn leven doorbrengen, dat ik met volle gerustheid dien nacht moge ingaan, die de eeuwigheid voor mij het eerst zal ontsluiten, en dat ik de poorten van het hemelsche Jerusalem geopend moge vinden.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden nogmaals vijfen-dertigmaal het Wees-gegroot bidden.

De voorbede der H. Maagd bezit eene onovertrefbare kracht en een onoverwinbaar vermogen, zoodat er geene zonden zoo groot en zoo menigvuldig zijn kunnen, of altoos is hare matelooze barmhartigheid nog grooter.

In petitione Beatissima Virgo habet vires insuperabiles, et robur inexpugnabile, ita ut immensam ejus clementiam nulla superet multitudo peccatorum. *Greg. Nicod. Or. de B.V.*

II April.

De H. HUGO, Bisschop, was met geene mindere liefde tot MARIA beziel, dan een kind aan zijne moeder toedraagt. Nog in zijne proefjaren zijnde, had hij soms met verschillende bekoringen te strijden: doch hij stelde zich steeds onder de machtige bescherming van de Moeder des Heeren, en wel met zulk goed gevolg, dat deze allerheiligste Moeder, tegelijk met haar Goddelijk Kind, in persoon aan hem wilde verschijnen, en hem aldus toesprak: „Houd goeden moed en stel al uwe hoop op den Heer, en wees verzekerd, dat gij voortaan niet meer aan dergelijke bekoringen zult onderhevig zijn.” *Nudasi.* — O gelukkige zekerheid! doch die slechts door strijd wordt verkregen.

H. Hugo, herhaal uwe gebeden, en daar gij thans, aan alle gevaren ontruikt, in den hemel met alle zekerheid zegeviert, voeg die gebeden mij toe, opdat, door uwe voorbede bij de H. Maagd, mijne ziel in de bekoringen versterkt worde en met mannelijken moed strijde, om niet onder de laatste en

hevigste aanvallen van den helschen vijand te bezwijken.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden het voorgenomen getal Wees-gegroeten voleindigen, door nogmaals vijf-en-dertigmaal dat gebed te herhalen.

Vooronderstel eens, dat de H. Maagd iets zou vragen, en dat het geheele hemelsche hof zich daartegen zou verzetten; dan nog zou het gebedder H. Maagd aliéén machtiger, krachtdadiger en van meer waarde zijn bij God, dan het gebed van alle andere Heiligen te zamen.

Si fingas B. V. aliquid postulare, totamque coelestem curiam illi resistere, potentior esset, majorisque efficaciae et valoris apud Deum, Virginis quam reliquorum omnium oratio. *Suar. tom. III. d. 28, s. 2.*

II April.

De H. FRANCISCUS VAN PAULA was een buitengewoon vurig vereerder van de Moeder des Heeren. Van af zijn dertiende jaar tot aan zijn dood, verzuimde hij geen enkelen dag den Rozenkrans te bidden. In zijne kamer had hij een wonderdadig MARIA-beeld, dat hij met bijzondere eerbied ver-

eerde. Lodewijk XI, koning van Frankrijk. bood hem eens, in ruil voor dat beeld, een ander aan, dat op zeventien duizend kronen geschat was, doch hij sloeg dit aanbod af met deze woorden: »Ik schenk mijne liefde niet aan goud of aan kunst, maar aan de H. Maagd.» Van de vele wonderen, die hij verrichtte, gaf hij alleen de eer aan MARIA. *Hist. Ord.* — Hoe eenvoudiger godsvrucht, hoe grooter.

O H. Franciscus, verkrijg voor mij de volharding in al mijne goede voornemens, en vooral in de godsvrucht tot MARIA, opdat ik hare machtige bescherming moge deels-achtig worden; opdat zij mij in mijne moeilijkheden tot eene raadgeefster, tot eene geleidster op mijne reizen, tot een wegwijzer, als ik soms mocht afdwalen, tot eene toevlucht, als ik in nood ben, tot eene zekere hulp in mijn stervensuur en tot mijn behoud in al mijne gevaren strekken moge.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik ter eere der negen maanden, gedurende welke Christus in den schoot der Moedermaagd gerust heeft, negenmaal zeggen: »O zalige schoot der Maagd MARIA, die den Zoon des Eeuwigen Vaders heeft gedragen! O zalige borsten, die Christus den Heer gevoed hebben!»

Vrees niet tot MARIA te naderen:

er is niets in Haar, wat strengheid ademt of afschrikt; zij is in alle opzichten beminnelijk; al wat Haar betreft, is vol liefde en bevalligheid; vol goedheid en barmhartigheid.

Ad MARIAM accedere ne trepides; nihil austerum in ea, nihil horribile, tota suavis est; quæ ad eam pertinent, plena omnia pietatis et gratiæ; plena sunt mansuetudinis et misericordiæ. *S. Bern. in Sign. Magn.*

III April.

De H. PANCRACTIUS was Bisschop en Martelaar. Een zijner brieven, aan den hals van een afgodsbeeld gehangen, bewerkte, dat het voortaan geene godspraken meer konde geven. Toen de stad Tauromenium eens door de Heidenen werd belegerd en zeer in het nauw gebracht was, redde hij die van den dreigenden ondergang door zijn vertrouwen op MARIA; hij plaatste namelijk een beeld der H. Maagd op de muren der stad, tegenover den vijand, en mocht door dit middel verkrijgen, dat de belegeraars met elkander in strijd geraakten, waardoor de stad ontzet werd. *Nadasi.* — Het ontbreekt MARIA aan geene middelen, om te overwinnen.

H. Pancratius, smeeek thans voor mij de Moeder des Heeren, dat, als eens de vijanden mijner zaligheid mijne ziel en de pijnen des doods mijn lichaam zullen benanwen, ik door Haar moge beschermd worden, en moge volharden in het geloof, in de hoop en in de liefde, om door deze mijne volharding mijne vijanden te beschamen.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik aan de Moeder des Heeren mijnen dank betuigen voor elken gunstigen uitslag, dien ik door hare voorpraak heb bekomen, en daartoe den lofzang van den H. Ambrosius in dezer voege wijzigen: „U, o MARIA, loven wij, U erkennen wij als de Koningin des hemels.” enz.

MARIA is door God verkoren, voorbereid en gesteld als een allerzoetst lokaas, om de menschen en vooral de zielen der zondaars te vangen.

MARIA est a Deo electa, parata et posita tanquam esca dulcissima ad capiendos homines et praecipue animas peccatorum. *S. Cathar. Senens.*

IV April.

De Z. TACLEMANOTH, een Indiaan van de Orde der Predikheeren, was steeds met eene bijzondere liefde tot MARIA beziel-

en vond in niets meer behagen, dan aan Haar te denken. Toen hij op zijn uiterste lag, mocht hij de zichtbare tegenwoordigheid van Christus en zijne H. Moeder genieten, wier verschijning zijne cel met een liefelijken geur vervulde. *Boll.* — Alleen die vriendschap is eene ware vriendschap, die tot aan den dood toe voortduurt.

O zalige Indiaan, verwerf voor mij van de Moeder des Heeren het noodige licht om wel te begrijpen, dat al het aardsche bij den dood ons begeeft, en dat alleen het goed, dat wij verricht hebben, ons tot troost strekt; opdat ik daardoor leere bijtijds mijn hart van het aardsche af te trekken, en het aan JESUS en MARIA vast te hechten, die alleen, in mijne laatste ure, mij kunnen bijstaan en helpen.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik met P. Joannes Ramirez, van de Societeit van JESUS, in twijfelachtige en moeilijke zaken, raad vragen aan MARIA.

Er kan in geen geval sprake zijn van weigering, daar waar, welsprekender dan ooit eenige tong kan smeecken, MARIA hare bede voordraagt, door aan haar Goddelijk Kind hare borsten te vertoonen,

als de sprekende gedenkteeken en bewijzen van liefde en teederheid.

Non potest ullo modo esse repulsa, ubi concurrunt, et orant omni lingua disertius **MARIÆ** quæ Filio exhibet, pectus et ubera, clementiæ monumenta, et charitatis insignia.
Arn. Carnot. de laud. Virg.

V April.

De **H. VINCENTIUS FERRERIUS** bezigde den allerheiligsten naam van **MARIA** als een schild tegen de bekoringen des vleesch en ook tegen de zichtbare aanvallen des duivels. Reeds als jongeling bad hij dagelijks de Getijden der H. Maagd. Al zijne predikatiën begon hij met een Wees-gegroet; en wanneer hij kinderen en ongeleerden onderricht gaf in de Christelijke Leering, gaf hij hun steeds den raad, om dikwijls door den dag het Wees-gegroet te bidden. *Ex Vita.* — O mocht **MARIA** meer dusdanige apostelen hebben!

H. Vincentius, gij weet hoezeer het vleesch, de wereld en de hel mij lagen leggen: verkrijg daarom voor mij van uwe en mijne Moeder, dat zij mij leere hunne listen te verijdelen; dat ik immer meer en meer van liefde tot **MARIA** moge branden, en het vuur

mijner begeerlijkheid en zinnelijkheid moge in bedwang houden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, als de gelegenheid mij ontbreekt om eene openbare predikatie of rede met een Wees-gegroet te beginnen, toch mijne andere gesprekken daarmede beginnen.

„Niemand is zoo ver van God afgeweken, tenzij hij geheel en al tot de verworpingen behoore, die niet tot God zal wederkeeren en barmhertigheid zal verkrijgen, zoo hij Mij aanroept” zoo openbaarde *Maria eens aan de H. Birgitta.*

Nullus est ita alienatus a Deo, nisi omnino fuerit maledictus, qui, si me invocaverit, non revertatur ad Deum et habeat misericordiam. *S. Birg. l. VI Revel. c. 10.*

VI April.

De H. EUTYCHIUS, Patriarch van Constantinopel, werkte vele wonderen uit met de olie van een Maria-beeld. Eenen jongeling, die het klooster verlaten had en hierom door den duivel was bezeten, verlostte hij van den vijand, die hem in zijne macht hield; zieken genas hij; eenen blinde gaf hij het gezicht weder; in grooten nood vermenigvulde hij

een kleinen voorraad meel. *Nadas.* — MARIA wordt alles voor allen, als mens slechts wil aannemen.

O H. Eutychius, wiens moeder, toen zij van u bevrucht was, een hemelsch licht om-schitterde, versterk door uwe gebeden het licht mijner ziel, opdat ik mij niet door de aanlokselen eener blinde liefde late verleiden, en daardoor mij de liefde van MARIA onwaardig make. Verkrijg voor mij integendeel, dat zij, die het licht der wereld en de ster der zee is, mij een licht zij, als de duisternis des doods zal aanbreken.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, als heden eene of andere zaak mij goed gelukt, daarvoor MARIA bedanken.

Wat zal der Moeder geweigerd worden, wie het niet eens geweigerd werd Theophilus uit den afgrond zelven des verderfs te doen terugkeeren? Niets is haar onmogelijk, daar zij in staat is zelfs wanhopigen tot de hoop op hunne zaligheid op te heffen.

Quid negabitur Matri, cui negatum non est Theophilum de ipsis perditionis faucibus revocare? Nihil illi impossibile, cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare.
S. Damasc. Serm. 1 de Nat. Virg.

VII April.

De Z. HERMAN ontving van de H. Maagd den bijnaam van Joseph. Zoo dikwijls bij den naam van MARIA uitsprak kuste hij den grond; toen hem eens het noodige geld ontbrak, om zich schoeisel aan te schaffen, wees de H. Maagd hem eenen steen in eene kerk aan, onder welken hij het benodigde geld vond; zij stelde hem weder in het bezit van twee tanden, die hem ontvallen waren; eindelijk, eens dat hij het H. Misoffer opdroeg, en bij zijn afsterven zag men JESUS aan zijne eene zijde en MARIA aan zijne andere zijde staan. *Surius*. — Nooit is men te jong, nooit is men te oud om MARIA te dienen.

Z. Herman, dien de Moedermaagd ten blijke harer bijzondere liefde, tot haren Bruidgom heeft verkoren, en daarom ook JOSEPH wilde genoemd hebben, bid voor mij, dat ook ik een Joseph moge wezen, dat is: dat ik moge toenemen in goede werken, en tot aan mijn laatsten ademtocht, altoos meer en meer JESUS en MARIA moge liefhebben.

O allerheiligste Maagd enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden aan eene of andere verwaarloosde beeltenis van MARIA, zoo ik daartoe gelegenheid heb, eene betere

plaats geven, en die zoo veel mogelijk eerbied bewijzen.

Wilt gij een trouwe dienaar zijn van den Zoon, tracht daneen trouwe dienaar te wezen der Moeder: want die de dienstmaagd dient wordt geacht den Heer te dienen; de eer, die der Moeder wordt geschonken, slaat terug op den Zoon: en de dienst, die der Koningin wordt bewezen, strekt ter eere van den Koning.

Ut sis devotus servus Filii, servitutum fideliter appete Genitricis: sic nempe refertur ad Dominum quod servit ancillæ; sic redundat ad Filium, quod impenditur Matri: sic transit honor in Regem, qui defertur in famulatum Reginae. *S. Ildeph. de Virg. B. V. c. 2.*

VIII April.

De H. WICTERPUS, Bisschop van Augsburg, bracht aan MARIA niet alleen zijn hart, maar ook de noodige gelden ten offer, om ter harer eere eene kerk te bouwen, in welke hij wilde begraven worden. Toen de bisschop Henricus zijn lijk naar elders wilde laten overbrengen, kon hij dit niet ten uitvoer brengen; want of wel MARIA wilde haren Wicterpus niet loslaten, of wel Wic-

terpus wilde niet van MARIA scheiden. *Fasti Mar.* — Waar zal een kind zich beter bevinden, dan bij zijne moeder?

O H. Wicterpus, zie, hoe lichtzinnig en onstandvastig ik ben, niettegenstaande ik zoo dikwijls het voornemen gemaakt heb God en zijne H. Moeder welbehagelijk te willen zijn. Bid voor mij, dat, evenals de H. Maagd nooit diegenen verlaat, die zij eens onder hare hoede heeft genomen, tenzij men haar verlate, ook ik zoozeer aan Haar moge verbonden zijn, dat niets meer in staat zij mij van Haar te scheiden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie neem ik mij voor, — o konde ik iets geven, dat hare eer bevorderde, — van daag niets te weigeren, wat mij in naam van MARIA gevraagd zal worden, wanneer ik daartoe in staat ben.

Is niet MARIA een hooge berg? Een berg, die, ten einde tot de ontvan-genis van het Eeuwig Woord te ge-raken, de kruin zijner verdiensten bovenallekorender Engelen tot aan den troon der Godheid zelve verheft.

An non mons sublimis MARIA? Quæ, ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros usque ad solium Deitatis evexit. *S. Greg. in I Reg. c. 1.*

IX April.

De Z. WILHELMUS was eerst heer van Montpellier, doch werd later monnik der orde van Cisteaux. Hoezeer hij van liefde tot MARIA blaakte, bleek eerst recht duidelijk na zijnen dood, toen zijn lijk in het graf gelegd was. Eene allerschoonste lelie namelijk ontsproot uit zijnen mond, op welker bladeren met gulden letteren te lezen stond: „Wees gegroet, MARIA.” *Men. Cisterc.* — Onder alle bloemen is de lelie aan MARIA het meest dierbaar.

Z. Wilhelmus, ondersteun gij mijne pogingen, opdat mijne tong, in plaats van ijdele of, wat God verhoede, zondige gesprekken te voeren, meermaalen den lof van MARIA herhale, en in mijnen laatsten strijd nog deze woorden doe hooren: „Wees gegroet, MARIA.”

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijne tong op zeer bijzondere wijze aan den dienst van MARIA verbinden.

Door zijne Almacht, waardoor hij alles heeft geschapen is God Vader en Heer van allen. Is echter MARIA, de allerzaligste Moeder Gods die alles weder hersteld heeft, ook daar-

door niet Moeder en Meesteres over alles?

Deus sua potentia parando cuncta Pater est ac Dominus omnium: nonne Beata Dei Genitrix suis meritis cuncta reparando. Mater est ac Domina rerum? *S. Aug. t. X. sem. 35 de Nat.*

X April.

De Z. FULBERTUS, bisschop van Chartres, is de schrijver van een voortreffelijk werk over de verhevenheid van MARIA. Toen hij eens ziek lag, en zijne tong door de hitte der koorts zoozeer verdroogd was, dat hij niet meer konde spreken, kwam de H. Maagd hem in zijne treurige gesteltenis bezoeken; zij gebod hem den mond te openen, en stortte daarin zekere hoeveelheid melk uit hare maagdelijke borsten, waardoor de zieke niet alleen het gebruik zijner tong, maar ook zijne geheele gezondheid terugbekwam. *Nadas. An. Cael.* — Hij heeft geen goeden smaak, die meer smaak heeft in iets anders dan in die melk.

Z. Fulbertus, ik wensch u geluk met de bijzondere onderscheiding, die gij genoten hebt, en ik erken volmondig dat ik zulk eene gunst alleronwaardigst ben. Ik smEEK u nochtans, dat gij door uwe voorspraak

bij de Moeder des Heeren dit voor mij bewerkt, dat ik door haren bijstand van alle ziekten naar de ziel bevrijd blijve, en dat ik aan de vleitaal der zondaars niet moge toegeven, maar integendeel met een zuiver geweten in het land, dat van melk en honig overvloeit, moge aanlanden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, in navolging van Augustinus Confalonnier, die veertig jaren lang elken Zaterdag een tijdlang besteedde aan het overwegen van het leven van MARIA, heden eene der deugden van MARIA overwegen.

Het behoorde dat de Moeder Gods bezat, wat de Zoon bezat, en door alle schepselen als de Moeder Gods vereerd zou worden.

Oportebat Dei Matrem ea quæ Filii erant possidere, atque ab omnibus rebus conditis, ut Dei Matrem adorari *S. Damasc. or. 2 de Ass.*

XI April.

De H. LEO DE GROOTE was ook groot in de liefde en vereering van MARIA. Onder zijn bestuur werd de Kerk door de Nestorianen, die gezworen vijanden van den naam van MARIA zeer gekweld; en hierom beïjverde hij zich ten eerste om hare ver-

eering wijd en zijd te verspreiden, en ten einde dit doel nog beter te bereiken, schreef hij brieven aan verschillende anderen, om hen mede hiertoe op te wekken. *Nadl. An. Cæl.* — De trouwe dienaar van MARIA behoort met mond en pen voor MARIA te ijveren.

Verkrijg mij sterkte, Groote H. Leo, opdat ik altijd een leeuwenhart moge bezitten, als het er op aankomt de eer van MARIA te verdedigen; opdat ik nimmer den moed verlieze, maar liever mijn leven voor Haar ten offer brenge, dan in hare vereering te verflauwen.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, zoo mogelijk, in den eersten brief, dien ik zal schrijven, iets, dat ter eere van MARIA strekt, inlasschen.

Liefelijk en schoon is de Moeder der schoone liefde, gelijk de zielen ondervinden, die zij bezoekt; maar ook vreeselijk is zij voor de duivels, de ketters en de goddeloozen.

Suavis et decora est Mater pulchræ dilectionis, quod ex ejus visitatione discunt animæ; sed et terribilis est dæmonibus, hæreticis et impiis. *S. Rupert in Cant. 6.*

XII April.

De Z. PETRUS meende nog niet genoeg gedaan te hebben, met van zijn hart een heiligdom te maken, waarin de liefde tot JESUS en MARIA haren intrek had genomen, maar wilde ook eene kerk bouwen, opdat de H. Maagd ook door anderen zou vereerd worden. Om hem behulpzaam te zijn in het kiezen eener geschikte plaats daartoe, ontving hij uit den hemel eene teekening, waarvan de lijnen deze woorden uitmaakten: „Wees gegroet, MARIA.” *Nadasi.* — Allen hebben wij eene zekere genegenheid voór een of ander voorwerp: waarom zou dit voorwerp niet MARIA zijn?

Door uwe handen, o Z. Petrus, draag ik mijn hart aan MARIA op, als een onbeschreven vel papier: zij moge daarop schrijven, wat zij wil. Ik ben tot alles bereid: alles, zoet of bitter, lief of leed, neem ik gaarne uit hare hand aan. O moge zij, de allervolmaaktste, hare allerheiligste liefde diep in mijn hart inprenten!

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden vóór alles, wat ik zal doen, en vóór al de bezigheden aan mijnen staat verbonden, eerst, hetzij met

het lichaam of ten minste in den geest, mij naar den tempel begeven, om daar de heilige Maagd te vereeren.

Uw lof, o allerheiligste Maagd, gaat in waarheid allen lof te boven; alle schepsel en in den hemel, en op aarde, en onder de aarde brengt U de hulde zijner vereering.

Tua sane, o sanctissima Virgo, laus omnem prorsus laudem excedit; tibi omnis creatura in coelis, ac terris et apud inferos reverentiam, ac cultum convenientem offert. *S. Greg. Or. 2 de Ann.*

XIII April.

De Z. MARGARETA DE CASTRO vond enkel haar genoegen in de overweging van het leven van JESUS, MARIA en JOSEPH. Hoe diep de liefde tot JESUS, MARIA en JOSEPH in haar hart geprent was, bleek ten duidelijkste hieruit, dat men na haren dood drie kleine steentjes daarin vond, waarop JESUS, MARIA en JOSEPH zeer kunstig waren afgebeeld. *Ex Bulla Beatif.* — Waar uw schat is, daar is ook uw hart.

Z. Margareta, druk in mijn hart zoo niet hun afbeeldsel, dan toch eene oprechte liefde tot JESUS, MARIA en JOSEPH, opdat ik ter hunner eere moge leven en uit liefde

tot hen moge sterven; moge mijn hart niets anders beminnen, moge mijn verstand aan niets anders denken, moge mijne tong uit de volheid mijns harten van niets anders spreken, dan van JESUS, MARIA en JOSEPH.

O allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, als ik mijne pen zal beproeven, de namen van JESUS, MARIA en JOSEPH schrijven.

Wat zal ik zeggen, en welke woorden zal ik bezigen, als ik van de H. Maagd spreek? Hoe zal ik Haar, de zalige oorsprong der glorie noemen? Want God alleen uitgezonderd, is zij boven allen verheven.

Quid dicam et quid proloquar de Virgine? Quo pacto beatam prædicabo gloriæ radicem? Solo enim Deo excepto, cunctis superior existit. *S. Epiph. Or. de Laud. Virg.*

XIV April.

De Z. LIDWINA van Schiedam konde nog slechts stamelen, en trachtte reeds de woorden: „Wees gegroet, MARIA,” uit te spreken. Toen zij groot genoeg was geworden, om te kunnen gaan, werd zij door eenen Engel tot een Mariabeeld geleid, om daaraan eer te bewijzen; welk beeld zij dan ook sedert dien tijd zoo dikwijls, als haar slechts

vergund werd, ging vereeren. Op haar uiterste liggend, na eene ziekte van dertig jaren, verschenen haar JESUS en MARIA, die hare ziel, bij haar verscheiden uit haar lichaam, in hunne armen opvingen. *Ex Vita.* — Alleen hij, die veel zal geleden hebben, zal zooveel troost ontvangen.

Z. Lidwina, leer mij mijne ziekten met geduld verdragen; verkrijg voor mij, dat ik geheel overgegeven moge zijn aan Gods heiligen wil, en uit liefde tot JESUS en zijne smartvolle Moeder alle pijnen, die de ziekten en de dood mij zullen doen lijden, gaarne aanneme.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met P. Barradius van de Societeit van Jesus, alle Mariabeelden met bijzondere godsvrucht vereeren.

O Zalige MARIA, wie kan op waardige en genoegzame wijze U danken en uwen lof verkondigen. Gij immers hebt door uwe wonderbare toestemming de wereld van den ondergang gered, waartoe zij veroordeeld was.

O Beata MARIA, quis tibi digne valeat jura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assensu mundo succurristi perditio. *S. Aug. Serm. 18 de Nat.*

XV April.

De Z. PETRUS GONZALES, van de Orde der Predikheeren, reed eens als jongeling op een prachtig paard door de straten zijner geboortestad, en werd van het paard in het slijk nedergeworpen. Hierover ten hoogste beschaamd, begaf hij zich tot een beter leven, en werd kloosterling. Toen een vrouwspersoon hem eens tot zonde wilde brengen, stak hij een grooten houtstapel aan, wierp zijnen mantel daarover heen, en legde zich ongedeerd op het brandend hout neder. Op het zien van dit wonder nam het vrouwspersoon de vlucht. *Boll.* — Beter is het zich in de stoffelijke vlam te werpen, dan het vuur der onzuiverheid in zich te doen branden.

O Z. Petrus, prent in mijn gemoed een zoo standvastigen en degelijken afschuw van elke zonde, dat ik niet alleen de pijnen des vuurs, maar zelfs alle pijnen der hel liever lijde, dan te zondigen. Verwerf voor mij van de Moeder des Heeren die genade, dat ik zelfs den allerschrikkelijksten dood de voorkeur geve boven het bedrijven ook slechts eener enkele doodzonde.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voetspoor van Cesar de Bus, die twintig-duizendmaal

den rozenkraus bad voor eenen zaligen dood, het rozenhoedje van de twaalf sterren, die om het hoofd der H. Maagd schitteren, bidden.

Voorzeker, o Koningin, als ik u aanschouw, zie ik niets dan barmhartigheid: want het is ten bate der ongelukkigen, dat Gij Moeder van God geworden zijt.

Certe, Domina, cum te aspicio, nihil nisi misericordiam cerno: nam pro miseris Mater Dei facta es. *S. Bern. Sermon. 2 sup. Salv. Reg.*

XVI April.

De Z. JOACHIM had van zijne kinderjaren af de gewoonte aangenomen, van driemaal daags aan MARIA zijne hulde te bewijzen, en des Zaterdags op water en brood te vasten. Viermaal mocht hij de Moedermaagd aanschouwen, en het was ook MARIA, die hem den raad gaf, om zich in het klooster der Dienaren van MARIA, die zich vooral ten doel stellen hare smarten te overwegen, te begeven. Op den feestdag der tenhemelopneming van MARIA, viel hij dood aan het altaar neder, waar hij bij het H. Misoffer zijnen dienst leende, terwijl de kaars, die hij bij de opheffing der H. Hostie in de hand hield, in de lucht bleef hangen. *Hist. Ord.* —

Zoo schijne ook uw licht bij uwen dood, o dienaar van MARIA.

Z Joachim, ofschoon ik reeds voorlang mij bij het getal der dienaars van MARIA heb doen inschrijven, ontsteek nochtans mijn hart meer en meer in liefde: verlevendig mijne vroegere godsvrucht, opdat die nimmer verflauwe, maar dagelijks meer en meer toeneme, en als een helder licht moge schijnen voor allen, die zich in het huis van MARIA bevinden.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij heden tot medelijden jegens de Moeder van Smarten opwekken, door de overweging der droefheid, die zij bij het lijden van haar Goddelijk Kind gevoeld heeft.

O Moedermaagd, elke taal is onmachtig om U naar waarde te loven: zelfs de geest, die boven deze wereld is verheven, wordt duizelig als hij zich daartoe begeeven wil.

Ad te prodignitate laudandam omnis inops est lingua; etiam animus excelsior mundo in hac laude vertiginem sentit, o Deipara!
S. Joan. Damasc.

XVII April.

De H. STEPHANUS, eerste abt der klooster-

lingen van Citeaux, noemde den door hem voorgeschreven regel *de wet der liefde*. Toen hij eens met zijne medekloosterlingen aan den arbeid was, werd hij door de allerheiligste Moeder Gods, voor aller oogen, met een helderwitten gordel omgord. Tot dit gunstbewijs bepaalde zich evenwel de liefde van MARIA niet: zij kondigde hem namelijk daarenboven nog, toen hij eens in het gebed was, het uur van zijnen dood en van zijne intrede in de eeuwige heerlijkheid aan. *Nadas.* — Die zich aan den arbeid onttrekt, verdient geen loon.

H. Stephanus, die ook zeer ijverig waart in den arbeid, leer mij bidden, leer mij arbeiden, beiden uit liefde tot JESUS en MARIA, opdat, wanneer de avond des levens zal zijn aangebroken, ik den tienling, aan de arbeiders toegezegd, moge verwerven.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met den Z. Herman, die meermalen daags ter eere van het H. Hart van MARIA het Wees-gegroet bad, het H. Hart van MARIA eveneens heden vereeren.

Zoo rein en vlekkeloos is het allerheiligst en allerminnendst Hart van MARIA, dat het alle reinheid van alle schepselen overtreft; en het is dan ook door die onvergelykelijke

heiligheid, dat zij waardig geweest is de Redster te worden van de wereld, die anders reddeloos verloren ware.

Sanctissima puritas piissimi cordis MARIANI
omnem omnis creaturæ puritatem transcen-
dens, incomparabili sublimitate hoc prome-
ruit, ut reparatrix perditionis fieret. *S.*
Aug. de Excell. V. c. 9.

XVIII April.

De H. THEODORUS mocht eens, toen hij zijne gewone godsvruchtoefeningen in eene kerk verrichtte, de zichtbare tegenwoordigheid van Christus en de Moedermaagd genieten. Door MARIA tot een heiliger krijgsdienst geroepen, gehoorzaamde hij aan deze roepstem: een beker vergif, dat hem door zijne vijanden was toegedacht, dronk hij uit, en hij had het aan MARIA te danken, dat hem geen letsel daarvan overkwam. *Ex Vita.* — Helaas! hoe dikwijls is het vergif onder den honig verborgen!

H. Theodorus, bid voor mij, dat het liefelijke en welsmakend venijn der wereld, van het vleesch en van den duivel mij geen letsel toebrengt; maar dat integendeel mijn hart altijd gehoor geve aan de goddelijke inspraken, opdat ik na mijnen dood eens

daar komen moge, waartoe wel velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik beden ter eere der Zeven Smarten van MARIA zevenmaal het Wees-gegroet bidden.

Uwe grootheid verheft zich boven de hemelen, en uw luister steekt boven de geheele aarde uit, zoodat noch in den hemel, noch op aarde één schepsel gevonden wordt, dat naar waarde uwe grootheid kan prijzen.

Elevata est magnificientia tua super coelos, et super omnem terram gloria tua, ita ut nec in coelo inveniatur creatura, que tuam digne laudare queat magnificientiam, nec in terra. *S. Bern. sup. Salv. Reg.*

XIX April.

De H. WERNERUS riep de hulp Gods en van zijne gezegende Moeder in, toen hij werd vermoord door de Joden, die de H. Hostie uit zijnen mond wilden nemen, en niet te vergeefs. Toen namelijk zijn ontzield lichaam, ten einde het schelmstuk zou verborgen blijven, in eene verafgelegen spelonk was nedergeworpen geworden, werd het van een hemelsch licht omstraald, waardoor het lijk en zijne moordenaars ontdekt werden.

Boll. — Niets is zoo verborgen wat tereere van MARIA geschiedt, of eens zal het ter verheerlijking gopenbaard worden.

H. Wernerus, allerkloekmoedigste Martelaar, die op veertienjarigen leeftijd met zoo veel moed de aanvallen der Joden hebt onderstaan, bid voor mij, dat ik in al mijne tegenheden, in al mijne moeielijkheden en in al mijne noodwendigheden, zoo naar de ziel, als naar het lichaam, den bijstand van den barmhartigen God en van zijne geliefde Moeder inroep en verwerve.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden uit een godvruchtig boek iets over de verhevenheid van MARIA lezen, en bijzonder over hare smarten.

Als al de ledematen mijns lichaams en elke druppel van mijn bloed in tongen veranderden, dan nog zouden mij eerder de woorden dan de stof tot uwen lof ontbreken.

Si cuncta mei corporis membra, et omnes guttæ sanguinis mei verterentur in linguas, potius tamen mihi laudis tuæ verba deficerent quam exempla. *Cantipr. l. 2, opusc. c. 29.*

XX April.

De H. AGNES VAN POLITIANO, Maagd, zocht reeds in hare kinderjaren een of ander verborgen hoekje in het ouderlijk huis op, om met meer aandacht de Moeder des Heeren te kunnen vereeren. Nauwelijks drie jaren oud kende zij reeds het Wees-gegroet van buiten; op een leeftijd van negen jaren begaf zij zich in een klooster, waar zij vijftien jaren lang op water en brood vastte. Op eene plaats, waar eerst een huis stond, dat aan de zonde was toegewijd, deed zij een prachtigen tempel ter eere der Moedermaagd verrijzen. MARIA gaf haar JESUS, als pasgeboren kind, op haren schoot. Bij haar verscheiden zag men Engelen, die haar ten hemel opvoerden. *Hist. Ord.* — Daar is het vaderland der Maagden.

H. Maagd Agnes, die, na vijftien jaren lang op water en brood gevestigd te hebben, nog door den duivel onder de zichtbare gedaante van raven, doch te vergeefs, zijt bekoord geworden; die onder zulke troostvolle omstandigheden uw aardsch omhulsel mocht verlaten, wees mijner gedachtig, die nog in onzekerheid verkeer over den dag en het oogenblik van mijn verscheiden. Verkrijg voor mij van de Moeder des Heeren de genade, dat ik in den dienst en de vereering

der Engelen en harer Koningin trouw moge blijven, en daardoor verdiene eens door hen bijgestaan en vertroost te worden, als mijn laatste strijd zal aanbreken.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met P. Cusanus, van de Sociëteit van Jesus mijne huisgenooten trachten over te halen, om de Litanie van O. L. Vrouw bij elke gelegenheid te bidden.

De enkele gedachte aan de Moeder des Heeren brengt mij in verrukking: wat zal hare tegenwoordigheid niet uitwerken?

Sola cogitatio Dei Matris me rapit: quid ejus praesentia faciet? S. Petr. Dam.

XXII April.

De H. ANSELMUS, Bisschop van Canterbury, heeft ons de sprekendste bewijzen zijner liefde tot MARIA achtergelaten in de vele geschriften, die hij ter harer eer heeft uitgegeven. Ter harer eere ook legde hij de belofte van zuiverheid af: en ten einde haren dienst meer en meer te verspreiden, stichtte hij verscheidene kerken en kloosters. Op wonderdadige wijze beschermde hem de H. Maagd, toen hij het ongeluk had in een diepen put te vallen; en eene verordening ging van hem uit om het feest der Onbe-

vlechte Ontvangenis te vieren. *Ex Vita.* — Deze Koningin heeft aan de Engelen de zorg over hare beschermelingen aanbevolen, opdat zij hen op al hunne wegen zouden geleiden.

H. Anselmus, zie, de wereld is vol van allerlei gevaren, zoo voor de ziel als voor het lichaam: verkrijg voor mij door uwe gebeden bij de H. Moeder des Heeren, dat zij mijne geleidster gelieve te wezen, en mijne ziel, die in den doolhof dezer wereld, blootgesteld aan zoovele gevaren, omdwaalt; door een zaligen dood daaraan doe ontkomen.

O allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meer in het bijzonder de beelden van bijzondere gunstelingen en bloedverwanten der H. Maagd vereeren.

Wanneer iemand dikwijls en gaarne zijne gedachte op de H. Maagd MARIA kan vestigen, is dit voor hem een vrij zeker teeken, dat hij zijne zaligheid zal bewerken.

Cui datum est dulci studio sæpe cogitare de B. Virgine MARIA, magnum is promerendæ salutis habet indicium. *S. Ans. c. 4, de Exc. V.*

XXII April.

De H. OPPORTUNA, Maagd, had in hare kinderjaren zich aan den dienst van God en van zijne allerheiligste Moeder verbonden. Een Engel was haar geleider, toen zij het klooster intrad, waar zij een leven van de allerstrengste boete en verstervingen leidde. Op het einde van haar leven verscheen haar de Moedermaagd, onder wier omhelzingen zij, hare armen naar de H. Maagd uitstrekkend, zeer heilig ontsliep. *Nadas.* — O moge ook mijn leven en dood in uwe handen zijn, o MARIA!

H. Opportuna, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij ook mij aan hare hand ten hemel binnenleide. In hare maagdelijke handen stel ik mijn lichaam, mijne ziel, mijne vermogens, mijn persoon en alles wat ik bezit, en ik offer dit alles geheel aan Haar op. Immers, wat aan de handen van MARIA is toevertrouwd kan niet verloren gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voorbeeld van P. Colnago, van de Soc. van Jes., dien de H. Maagd, met de hand op het hart, aanspoorde om het heil der zielen te blijven behartigen, heden eene gelegenheid

trachten te vinden, om iets voor het heil der zielen te doen, ten einde in den hemel een grooter getal zielen God en de Moedermaagd voor eeuwig lofprijzen.

Gelijk onze ademhaling een teeken is van ons lichamelijk leven, zoo is ook uw allerheiligste naam, o allerzaligste Maagd, niet slechts een teeken, maar ook eene oorzaak van leven, van vreugde en van zekere hulp.

Ut corpori nostro respiratio vitæ signum est, ita et SS. Nomen tuum, o B. Virgo, vitæ, lætitiæ, et auxilii non solum est signum, sed etiam causa. *S. Germ. Patri. de Zona B. V.*

XXIII April.

De Z. ÆGIDIUS, leerling van den H. Franciscus was buiten zich zelven van vreugde, toen hem verstaanbaar werd gemaakt, dat eenvoudigen en ongeletterden even goed God, de H. Maagd en de Heiligen in den hemel kunnen beminnen, als de geleerdsten. Ten einde sommigen te overtuigen, die de maagdelijke zuiverheid van MARIA in twijfel trokken, sloeg hij driemaal met een stok op den grond, terwijl hij telkens herhaalde: »MARIA was Maagd vóór hare baring, zij was

Maagd bij hare baring, zij bleef Maagd na hare baring," en eensklaps schoten daarop drie leliën uit den grond op. *Hist. Ord.* — Ons brengt de aarde doornen en distelen voort, maar voor MARIA leliën.

Z. Ægidius, verdediger der allerzuiverste Maagd, bid voor mij, dat ik in heiligen eenvoud des harten, en met eene allerdiepste nederigheid God moge dienen, en liever in eenvoudigheid God en de H. Maagd liefhebbe, dan door wetenschap opgeblazen te worden en verloren te gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. biz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, om de H. Maagd te behagen, meermalen die woorden van Ægidius herhalen, of anderen leeren.

MARIA is die vrouw, die al hare vaten door Gods gunst met olie gevuld had: Zij is die weduwe, wier tranen haar eenig kind weder ten leven opwekten.

MARIA est illa mulier, cujus omnia vasa divinitus facta sunt plena oleo: est illa vidua, cujus lacrymis rediit ad vitam unicus matris suæ. *S. Bern. de Sign. Magn. c. 7.*

XXIV April.

De H. BONA, Maagd, had nog nauwelijks de jaren des verstands bereikt, of hare

eerste zorg was, op welke wijze zij zich behagelijk zou kunnen maken aan God en zijne H. Moeder. Op zevenjarigen leeftijd verscheen haar Christus, en deze hemelsche Leermeester leerde haar, hoe zij zich ter ruste moest leggen, en hoe zij zijne allerheiligste Moeder moest beminnen. Hoezeer zij voordeel deed met deze lessen, bleek hieruit, dat de Moedermaagd haar verscheen, terwijl zij in het gebed was, en haar daarover prees. *Ex Vita.* — Onder zulke leiding is het gemakkelijk vorderingen te maken.

O H. Bona, wees mijne voorspraak bij Christus, opdat ik zijne ingevingen en zijnen heiligen wil altijd moge kennen, en daardoor leere de Moedermaagd meer en meer, en zoo mogelijk, met eene liefde, zoo groot als die van alle schepselen te zamen, te beminnen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik mij heden niet ter ruste begeben, zonder vooraf mij zelven, even alsof ik op mijn uiterste lag, aan de Moeder der stervenden te hebben aanbevolen, en te dien einde met P. Druzbecki zeggen: „Door de voorspraak zijner H. Moeder verleene de Heer mij kwijscheiding van alle zonden, die ik heden bedreven heb door mijne oogen, mijne ooren, enz.”

Hierom, o Heer, hebt gij de H. Maagd van deze wereld opgenomen, ten einde zij bij u voor onze zonden ten beste zou spreken, om aldus ons vertrouwen in te boezemen.

Idcirco, Domine, Virginem de præsenti sæculo transtulisti, ut pro peccatis nostris apud Te fiducialiter intercedat. *S. Petr. Dam. Sermon de Nat. V.*

XXV April.

De H. MARCUS, Evangelist, had meermaalen het geluk met de Moedermaagd te spreken, en hoorde van Haar vele dingen, die hij in zijn Evangelie heeft opgeteekend. Zij immers was beter dan iemand bekend met al hetgeen haar Goddelijk Kind betrof. Door de vijanden van het christen geloof ter dood gebracht, zag hij zijnen naam in den hemel opgeteekend. *Niceph. l. 11. c. 43.* — De hemel bemint het meest diegenen, welke de wereld het meest haat.

H. Marcus, allergetrouwste overbrenger der goddelijke wet, verkrijg voor mij van de Moeder des Heeren een leerzaam hart, opdat ik met een levendig geloof aanneme, wat God door de H. Schrift mij tegelooven heeft voorgesteld, en dit alles zoo moge aanhooren, dat ik het in mijn hart beware. Ik leg

thans de plechtige verklaring af, welke ik ook wil, dat voor mijn stervensuur geldig zij, dat ik vastelijk geloof al hetgeen God geopenbaard heeft.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, in navolging van Franciscus Valentia, die bij het kleppen van den Angelus, driemaal zijne gelofte ter eere van MARIA vernieuwde, ook driemaal heden mijn voornemen vernieuwen, om MARIA te beminnen.

Zoudt Gij dan, o Moedermaagd, omdat Gij, als het ware zoo vergoddelijkt zijt, de menschen vergeten hebben?... Neen, o Koningin, zoo groot eene barmhartigheid als de uwe, mag onmogelijk eene ellende, zoo groot als de onze, vergeten.

Numquid, quia ita Deificata, nostræ humanitatis oblita es, o Deipara? Nequaquam, o Domina, convenit tantæ misericordiæ tantam miseriam oblivisci. *S. Petr. Dam. Serm. 1 de Nat. V.*

XXVI April.

De Z. ALDOBRANDESCA, weduwe, beijverde zich vooral om op de Zondagen, op welke zij zich meer van arbeid moest onthouden, ook meer de Moedermaagd te die-

nen. Haar allervurigst verlangen om de H. Maagd te aanschouwen werd bevredigd; want MARIA verscheen haar, met een bord in de hand, waarop geschreven stond: „Kinderen, onderhoudt de wet uwer Moeder.” *In Vita.* — De liefde wordt bewezen door de werken.

Z. Aldobrandesca, spreek voor mij ten beste, opdat ik deze mijne liefde tot MARIA, die mijne woorden te kennen geven, ook door mijne werken toone. ten einde ik den troost, dien zij beloofd heeft aan die Haar liefhebben, nu en in het uur van mijnen dood ook werkelijk ondervinde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, evenals de Z. Margareta, van de Servieten-orde, eene of andere beeltenis van MARIA, die eenigzins verwaarloosd is, herstellen, zuiveren of versieren.

MARIA is die uitgelezen Maagd, die de banier der Maagdelijke zuiverheid heeft opgeheven en den heiligen standaard der ongeschonden reinheid heeft geplant.

Egregia igitur MARIA, quæ signum sacrae Virginitatis extulit, et intemeratæ integritatis pium vexillum levavit. *S. Ambr. l. de inst. Virg. c. 5.*

XXVII April.

De Z. JACOB BITECTENUS, van de Orde der Minderbroeders, was van eene zoo innige liefde tot MARIA vervuld, dat hij niet in staat was, die door woorden of gedachten uit te drukken; en hierom bracht hij al zijnen tijd door met het bidden van den Rozenkrans. Elken nacht kastijdde hij zijn lichaam ter eere van de H. Maagd met geeselslagen, terwijl hij over dag voor zijne medebroeders de spijzen bereidde. Op deze twee vleugelen des gebeds en der versterving, mocht deze trouwe zoon door een zaligen dood tot zijne Moeder opvliegen. *Bolland.* — Een verstorven lichaam zweeft lichter ten hemel op.

Z. Jacob, die uwe liefde tot MARIA zelfs met uw bloed hebt bezegeld, verkrijg voor mij van Haar eene zoo groote zielskracht en sterkte, dat ik mijn lichaam, dat mijre ziel ter nederdrukt, en mijn vleesch, dat zich tegen mijnen geest verzet, moge haten en zoo behandelen, dat mijne ziel nimmerdaaronder lijde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik aan MARIA geheel mijn lichaam opdragen: mijne oogen door tranen te storten, mijne ooren, door

naar haren lof te luisteren, mijne tong door Haar te verheerlijken, mijn hart door Haar te beminnen, mijn geheugen door aan Haar te denken enz.

Op de geheele aarde is geen heiliger en verhevener plaats, dan het heiligdom van den Maagdelijken schoot van MARIA.

Nullus in terris locus dignior uteri Virginis templo. *S. Bern. Serm. 1 de Ass.*

XXVIII April.

De H. SZITA, Maagd, was eene uitstekende vereester van MARIA. Hoezeer hare aalmoezen Gode welgevallig waren, bleek hieruit, dat eens haar brood in bloemen veranderde. Toen zij op zekeren nacht uit den tempel huiswaarts ging, wilde de H. Maagd haar een eind wegs vergezellen, en opende deze haar de poorten der stad. Drie honderd zes en twintig jaar bleef haar lijk onbedorven, ter belooning zeker harer liefde tot de zuiverheid, welke deugd haar zoo dierbaar was, dat zij een minder eerbaar jongeling met hare nagels in het aangezicht wondde. *Nadasi.* — Zulk een vijand mag men niets toegeven.

O roemrijke maagd, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij, die u in uw leven

de poorten eener stad wilde ontsluiten, ook mij, bij mijn verscheiden, als de Deur des Hemels, de hemelpoort ontsluite, opdat ik zoo gelukkig zijn moge, van door hare hulp tot het getal dier weinigen te behooren, die daar binnen gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden niets van God vragen, dan hetgeen de H. Maagd, de zorgvolle Moeder mijner zaligheid voor mij zal vragen.

Volgen wij de voetstappen van MARIA, mijne broeders, en werpen wij ons aan hare voeten neder, om in aller-vurigste smeeingen onze ziel voor Haar uit te storten; houden wij Haar vast, en laten wij niet los van Haar, voordat zij ons haren zegen hebbe geschonken.

Amplectamur MARIE vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione ad beatos illius pedes provolvamur; teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit. *S. Bern. Serm. de Apoc.*

XXIX April.

De H. PETRUS, Martelaar van de Orde der Predikheeren, wierp zich, om de bekoringen tegen het geloof te overwinnen, voor een

Mariabeeld neder, vroeg van de H. Maagd sterkte, en mocht eens van het beeld, of liever uit den hemel, deze stem hooren: *Ik heb voor u gebeden, Petrus, opdat uw geloof niet bezwijke.*" Deze woorden werden waarheid: immers hij stierf door het zwaard, omdat hij het geloof niet wilde verzaken: en na zijnen dood zag men hem aan de zijde van MARIA gezeten. *Nad. An. Cael.* — Het is gemakkelijk de bekoring te overwinnen, als zulk eene Beschermster ons ter zijde staat.

H. Petrus, ik roep uwe voorspraak in: bid gij voor mij, dat dezelfde machtige Beschermster, die u in de bekoringen tegen het geloof heeft bijgestaan, ook mij verdedige tegen de zoo gevaarvolle aanvechtingen der duivelen. Bid gij voor mij, dat zij voor mij hare voorspraak doe gelden, opdat nimmer in mij het geloof, noch de hoop, noch de liefde tot God en de Moedermaagd bezwijke of verloren ga.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de gewoonte aannemen, om in alle bekoringen tot de H Maagd mijne toevlucht te nemen.

De Moeder en de Zoon, door Wien de Moeder alvermogend is geworden, bezitten eene en dezelfde macht. Van daar dat ook MARIA even

als haar Zoon kan zeggen: „Alle macht is mij gegeven in den hemel en op aarde.”

Eadem est potestas et communis Matris et Filii, a quo omnipotens est effecta. Unde dicit cum Filio: Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra. *Rich. a S. Laur. l. 1 de laud. V.*

XXX April.

De H. CATHARINA VAN SIENA was nog slechts zeven jaren oud, toen zij zich reeds aan God door de gelofte van zuiverheid verbond. Van uit den hemel werd haar eene brandende lelie, die echter niet verbrandde, te aanschouwen gegeven. Voor eene geringe fout ontving zij van de H. Maagd eens eene geduchte terechtwijzing; en toen zij eens bezig was met het bakken van brood, verscheen haar de H. Maagd, om haar daarin behulpzaam te zijn. Wanneer zij eenen trap moest opklimmen, bad zij op elke trede een Weesgegroet. *Nadasi.* — Zoo klimt men op tot het toppunt van heiligheid.

Bid voor mij, H. Catharina, aan wie Christus in plaats van het uwe, dat Hij van u wegnam, zijn hart schonk, dat ook ik elke ongeregelde neiging uit mijn hart verdrijve, en het aan God en MARIA zoo volmaakt toe-

wijde, dat ik zelfs elke geringere fout met zorg moge vermijden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ook ik heden, op het voorbeeld der H. Catharina, zooveel maal het Wees-gegroet bidden, als ik treden van eenen trap of ladder zal opklimmen.

Evenals God, omdat Hij door zijne Almacht alles geschapen heeft, de Vader en God is van alles wat bestaat, zoo ook is de allerheiligste Moeder Gods MARIA, omdat zij door hare verdiensten alles hersteld heeft, de Moeder en Meesteres van alles.

Sicut Deus sua potentia parando cuncta, Pater et Deus est omnium, ita Beata Dei Genitrix MARIA suis meritis cuncta reparando Mater est et Domina omnium. *S. Anselm. l. de Exc. V. c. 11.*

I Mei.

De H. PEREGRINUS beschouwde de Heilige Maagd als de Bewerkster zijner zaligheid en beminde Haar vurig. Toen hij in het onzekere verkeerde in de keuze van eenen levensstaat, vroeg hij MARIA om raad. MARIA raadde hem aan zich in een klooster te begeven, en een Engel begeleidde hem daarheen, terwijl bij zijne intrede in het klooster een hemelsch licht zijn hoofd omstraalde. *Nadasi. An. Cael.* — MARIA stelt al de haren in veiligheid.

O H. Peregrinus, die reeds het vaderland der eeuwige gelukzaligheid hebt bereikt, zie op mij, ongelukkige, neder, die nog in dit tranendal omzwerf. Bid voor mij, dat ik op dezen weg, die door zoovele gevaren onveilig gemaakt wordt, niet in de handen van roovers valle, die het op mijne ziel gemunt hebben. Moge zij mijne geleidster zijn, die nimmer van den weg der gerechtigheid afweek.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in alle twijfelingen MARIA om raad vragen, en vooral gedurende deze geheele maand, die meer bijzonder aan MARIA is toegewijd, mij beijveren, om mijne liefde tot MARIA door mijne werken te toonen.

MARIA is als het venster des hemels geworden; want door Haar komt het ware licht in de wereld, en door Haar daalt God op aarde neder, opdat door Haar ook de menschen waardig mogen worden ten hemel op te klimmen.

Facta est MARIA fenestra coeli, quia per ipsam verum lumen mundo infunditur, et per ipsam Deus descendit ad terras, ut per ipsam homines mereantur ascendere in cœlum.
S. Aug,

II Mei.

De H. ANTONINUS was een allerijverigst verdediger van MARIA's eer. Een ketter, die eene godslastering tegen Haar uitbraakte, werd door hem ten vure gedoemd. In zijn uiterste verscheen hem de Moedermaagd in eene zichtbare gedaante, en terwijl hij Haar met de volgende woorden begroette: „Heilige onbevleete Maagd, ik weet niet, hoe ik uwen lof naar waarde zal verkondigen,” gaf hij zijnen geest. *Nadasi.* — Om MARIA's eer

te verdedigen, moet men zelfs het vuur niet ontzien.

O H. Antoninus, deel met mij de vurige liefde tot MARIA, waarvan uw hart ontstoken was, opdat ik, hoezeer ook geene tong in staat zij MARIA naar waarde te verheerlijken, nochtans al mijne krachten, al mijne pogingen daartoe moge aanwenden. O moge ik thans reeds daarmede beginnen, om in eeuwigheid daarmede niet op te houden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik een wedstrijd aangaan met een ander vereerder van MARIA, wie haar lof het best zal bezingen.

De H. Maagd wordt de Moeder genoemd van alle Heiligen, omdat het door hare bemiddeling is, dat God hen door zijne geestelijke genade heeft doen herboren worden. Zij is zelfs de Moeder der Engelen, omdat door hare bemiddeling de plaatsen der afvallige door andere Engelen zijn ingenomen.

Omnium sanctorum, quos per spiritualem gratiam mediante Virgine reparavit Deus, dicitur Mater ipsa Virgo, imo etiam Angelorum, quia, ipsa mediante, eorum restaurata est ruina. *B. Alb. Magn. Sup. Miss.*

III Mei.

De H. JOANNA VAN HET KRUIS had in hare eerste levensdagen het behoud van haar leven aan MARIA te danken, en wijdde het daarom ook geheel aan de liefde tot MARIA. Ten einde een huwelijk te ontgaan, waartoe men bij haar aanhield, nam zij de vlucht in mannenkleederen. Met zeer veel geduld verdroeg zij hevige smarten ter eere van het Kruis; en zij mocht het geluk genieten van MARIA meermalen zichtbaar te aanschouwen, en door hare tegenwoordigheid vertroost te worden. *Barri in Vita*. — Ook de troost van MARIA wordt eerst geschonken, nadat men door lijden beproefd is.

O H. Joanna, bid voor mij, dat MARIA in al mijne zielsgevaaren mij versterke: al mijne vermogens zijn slechts tot ongerechtigheid geneigd, maar door Haar bijgestaan zal het mij licht vallen al de hinderlagen mijner vijanden te ontgaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik een of ander geoorloofd genot of vermaak mij ontzeggen.

Eene groote macht bezit de duivel, van welken Job zegt: »Er is op aarde geene macht, die daarmede

kan vergeleken worden." Toch was de allerheiligste Maagd machtiger dan hij: want zij heeft zijnen kop verbrijzeld.

Fortis est diabolus, de quo Job: Non est potestas super terram, quæ comparetur ei. Beatissima tamen Virgo fuit illo fortior, quia illa caput ejus contrivit. *B. Alb. Magn. sup. Miss.*

IV Mei.

De H. GODEHARDUS, Bisschop, wekte een dooden jongeling weder ten leven op, en gaf hem de kwijtschelding zijner zonden; toen deze echter om de vele gevaren van zonden, waaraan hij zich blootgesteld zag, verzocht om weder te sterven, liet hij hem in vrede rusten. De H. Maagd geleidde hem aan hare hand tot een kruisbeeld, opdat hij van den gekruisten Godmensch de vergeving van zekere fout zou afsmeeken, welke hij dan ook verkreeg. *Nadas.* — De vlekkelooze Moeder verlangt ook dat hare kinderen vlekkeloos zijn.

H. Godehardus, zet ook mij aan tot een waar berouw en tot eene oprechte boetvaardigheid over mijne zonden, opdat ik door reinheid des harten aan de vlekkelooze Moeder des Heeren welbehagelijk zijn moge, en

die reinheid des harten mij tot troost strekke in mijne laatste stonde. Geef dat ik liever sterve, dan mijne ziel door de onreinheid der zonde te besmetten.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, op het voorbeeld der Z. Rachel, van de Cisterciënser-Orde, terwijl anderen met hunne vrienden in gesprek zijn, met MARIA spreken.

MARIA schittert door hare eeuwige maagdelijke zuiverheid, door hare volmaakte reinheid; en door hare liefelijke schoonheid vermurwt zij den strengen Opperrechter, en verreedert zij den God van Majesteit.

MARIA candet perpetua virginitate, perfecta puritate, decoris quoque suavitate fortem Rhinoceratem inclinat, Deum Majestatis mansuefacit. *R. Amadeus.*

V Mei.

De H. ANGELUS, Carmeliet, van Joodsche ouders geboren, ontving dezen naam van MARIA zelve, die aan zijne moeder verscheen en ook zijnen marteldood voorspelde. Het afbeeldsel der H. Maagd, door den H. Lucas geschilderd, en door hetwelk zoovele wonderen van God zijn verkregen, werd door hem naar Rome gebracht en aan den Paus Honorius IV aangeboden. Een snoodaard,

dien hij over zijn ontuchtig leven berispt had, vermoordde hem, en in de gedaante van eene blanke duif vloog zijne ziel ten hemel op. *Ex Hierarch. Carm.* — Ook uit doornen schiet soms eene roos op.

II. Angelus, bid voor mij de Koningin der Engelen, dat ook ik een Engel zijn moge, niet naar het wezen, maar door de genade, niet met den naam, maar met de daad; opdat ik met een vlekkeloos levensgedrag, met eene engelachtige reinheid en met eene engelachtige onderdanigheid in den dienst en de vereering van MARIA altoos moge volharden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij beijveren, om anderen tot de vereering der beelden van MARIA aan te zetten.

De rechtvaardigheid des Zoons en de barmhartigheid der Moeder zijn, als het ware met elkander in tweestrijd. Want als de Rechtvaardigheid des Zoons spreekt: „Ik zal kastijden en verdelgen”, antwoordt de barmhartigheid der Moeder: „Ik zal in het leven behouden en genezen.”

Justitia Filii et misericordia Matris altercari videntur. Nam cum justitia Filii dicit: Occidam et percutiam, misericordia Matris respondet: ego vivere faciam et sanabo. *Rich. a. S. Laur. l. 2 de laud. V.*

VI Mei.

De H. JOANNES VAN DAMASCUS was reeds van zijne kinderjaren af aan den dienst van MARIA verbonden. Om den grooten ijver, dien hij aan den dag legde voor de vereering der beelden van MARIA, werd hem zijne rechterhand afgehouden: doch de H. Maagd gaf hem die weder, en hij gebruikte die voortaan geheel tot het schrijven van werken, waarin de eer der Moedermaagd werd gehandhaafd. *Ex Vita.* — Zóó behoort men zijne hand ten dienste van MARIA te stellen.

H. Joannes, reik mij, smee ik u, bij voor komende gelegenheden uwe behulpzame hand toe, opdat ik en met de hand, en met alle krachten, die mij ten dienste staan, de eer van MARIA moge verspreiden en bevorderen, ten einde door deze heilige krachtsinspanning te verwerven, dat zij in mijnen doodstrijd mij ter zijde sta en hare behulpzame hand aan mijne ziel, bij haar verscheiden uit het lichaam, toereike.

O Allerheiligste Moeder enz. bl.z 2.

Tot deze intentie zal ik, als ik niets anders kan schrijven wat ter bevordering van de eer van MARIA strekt, ten minste haren naam zoo sierlijk mogelijk schrijven.

MARIA leent een gunstig oor aan diegenen, welke hunne smeevende stem tot haarverheffen, en zo liefelijk klinken hare woorden in het oor van haren Zoon, dat zijne gramschap daardoor gestild wordt.

MARIA se suppliciter invocantibus favet, iratoque Filio dulcia verba repræsentat, quibus delectatus Filius mansuescit. *Rich. a S. Laur. l. 2 de laud. V.*

VII Mei.

De H. ALBERTUS, Belijder, werd aan zijne ouders geschonken ten gevolge eener gelofte, die zij aan de Moedermaagd gedaan hadden. Door zijne gebeden werd de stad Messina, zoo dierbaar aan het hart van MARIA, van hongersnood verlost, door vier schepen met graan, die de Engelen op eene wonderdadige wijze de stad binnenbrachten. Toen zijne moeder hem tot een huwelijk wilde dwingen, werd zij hierover door de H. Maagd berispt, met deze woorden: „Albertus is aan mijnen dienst verbonden, en gij zoudt hem daarvan willen aftrekken?” *Nadas.* — Wat eens aan MARIA is toegewijd, moet haar toegewijd blijven.

H. Albertus, bid voor mij, en verkrijg voor mij, dat ik tot aan het einde mijns

levens blijve volharden in den dienst van MARIA, aan wie ik zoo dikwijls mijne trouw heb verpand, en voor wie ik wil leven en sterven. Verkrijg voor mij, dat nimmer eenige bekoring of eenige moeielijkheid mij daarvan aftrekke.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in navolging van Alexander Luzago de H. Maagd voor die ongelukkigen bidden, welke heden zonder iemands hulp sterven.

Welk smeekgebed kan vergeleken worden met dat eener moeder? Aan de rechterhand haars Zoons staat MARIA, voor ons smeekende; als de dochter des oppersten Konings, die Haar als dusdanig heeft aangenomen, als de Bruid des oppersten Konings, die Haar als zoodanig heeft verkoren, spreekt zij voor ons ten beste bij den vertoornden Rechter.

Quanam maternæ supplicationi poterit comparari? Adstat pro nobis supplex a dextris Filii MARIA Regina; quia summi Regis filia per gloriosam adoptionem, quia summi Regis sponsa per gloriosam assumptionem adstat ad intercedendum contra indignationem Judicis. *S. Bern. Sen. t. 1. Sem. 53, c. 3.*

VIII Mei.

De H. LEONTIUS, Abt, was gewoon aan den voet van een altaar aan MARIA gewijd eenig geld neder te leggen voor de armen, die toevallig daar zouden komen: hij deed dit, omdat de armen, die dat geld zagen en opnamen, zouden meenen, dat het niet van hem, maar van MARIA afkomstig was. Dertig jaren lang volhardde hij in dit godvruchtig werk, zich aldus dubbel liefdadig toonende, en jegens de H. Maagd, en jegens de armen. *Prat. Spir. c. 62.* — Een liefde-
werk, dat aan MARIA bekend is, is genoegzaam bekend.

O H. Leontius, die eene zoo groote liefdadigheid jegens de armen hebt aan den dag gelegd, heb ook medelijden met mijne geestelijke armoede. Arm als ik ben aan alle deugden en aan den waren geest, roep ik tot u, ten einde in plaats van eene aalmoes, mij den zegen te verwerven der H. Maagd, die gezegend is boven alle vrouwen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voorbeeld van den H. Leontius eene aalmoes geven, zonder mij bekend te maken.

O Allerheiligste Maagd, zie van uit den hemel op ons neder; wees

ons genadig, en geef dat eens, als wij voor den troon des Rechters zullen verschijnen, onze plaats moge wezen aan de rechterhand uws Zoons.

O Virgo sanctissima, superne nos respice; esto propitia, et ad thronum Judicis adductos in ea statione nos colloca, quæ est ad Filii tui dexteram. *S. Bas. or. 39, de Annunt.*

IX Mei.

De H. BEATUS, uit Engeland afkomstig, die het H. Doopsel ontving uit de handen van den H. Barnabas, en door den H. Petrus tot Bisschop gewijd werd, was een tijdgenoot der H. Maagd. Na haar overlijden verspreidde hij haren eeredienst in Zwitserland, opdat daar, waar de zonde had geheerscht, de genade nog glorierijker zou zegevieren. Hij liet de afgodsbeelden van Mercurius en Venus wegnemen, en stelde in hunne plaats de beelden van Christus en MARIA. *Petr. Canis.* — Een groot zondaar, als hij zich bekeert, wordt niet zelden een groote Heilige.

H. Beatus, hoevele en hoe afschuwelijke afgoden heerschen er niet in mijn hart! Immers zoovele verkeerde neigingen en harts-tochten ik koester, zoovele goden vereer ik. Bid gij daarom voor mij, dat ik alle ondeug-

den in mij moge uitroeien, waartoe of wel mijne natuur, of wel de duivel mij doet overhellen, en daarvoor de ware liefde tot JESUS en MARIA in de plaats moge stellen, ten einde mijn streven gericht blijve op de plaats, waar ware vreugde heerscht.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik alle onzedige beelden vernietigen; o mocht ik zoo gelukkig zijn een zoodanig, of ten minste een ander te kunnen vervangen door een Mariabeeld!

O onwaardeerbare liefde van God en van de H. Maagd! Om een slaaf te bevrijden, hebben God en de H. Maagd, in hunne overgroote liefde, die zij ons, ellendige zondaars, toedragen, hunnen Zoon overgeleverd.

O inæstimabilis Dei et Virginis dilectio, qui ut servum redimerent, communem Filium tradiderunt, propter nimiam charitatem, qua Deus et Virgo nos miseros peccatores dilexerunt. S. Bern. Senens. t. IV. Serm. 5 c. 4.

X Mei.

De H. ISIDORUS, een landbouwer, deed, in navolging der maagdelijke zuiverheid van MARIA, met zijne echtgenootte gelofte van zuiverheid. Elken dag, hoezeer ook de veldarbeid al zijnen beschikbaren tijd vorderde,

woonde hij het H. Misoffer bij, onder hetwelk hij zich aan de H. Maagd opdroeg. Op zekeren keer, dat men hem hierom van plichtverzuim had beschuldigd bij zijnen heer, zag men twee Engelen, die zijne plaats aan den ploeg hadden ingenomen. *Balingh. en Eph. Mar.* — Zóó draagt de eene Engel de lasten des anderen!

H. Isidorus, door uwe handen draag ik elken zweetdruppel, dien ik bij al den arbeid mijns geheelen levens zal storten, aan MARIA op, en ik wil dien ter harer eere afstaan: slechts eene enkele bede richt ik tot Haar met al den aandrang mijns harten, deze namelijk, dat, wanneer het doodzweet mijn aangezicht zal bedekken, zij haar gelaat van mij niet moge afwenden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik een of ander sla felijk werk ter eere van MARIA verrichten.

Zeër machtig is de bescherming der H. Maagd over hare dienaren tegen hunnen drievoudigen vijand: den duivel, dewereldenhetvleesch, voor wie zij eenvoorwerp van schrik is, als een leger in slagorde.

Potentissime Virgo protegit servos a triplici adversario, mundo scilicet, carne, ac diabolo, quibus est terribilis ut castrorum acies ordinata. *Rich. a S. Laur. de laud, V.*

XI Mei.

De H. MAJOLUS, Abt van Cluny, verlost zeer velen die zijne hulp kwamen inroepen, van ooglijden en andere pijnen, van wilde dieren, van slangen, van wolven en zelfs van duivelen. In alle moeielijkheden, die hem te voren kwamen, nam hij zijne toevlucht tot de H. Maagd, en deed hij eene bedevaart naar een harer heiligdommen. Hij werd dan ook in zijn vertrouwen niet teleurgesteld: herhaalde malen toch gebeurde het hem, dat hij na zijn gebed, het benoodigde geld in den tempel vond; en een anderen keer werd hem een wagen met wijn toegezonden. *Boll.* — Wat zou aan de Moeder van den Almachtige onmogelijk zijn?

H. Majolus, verlicht mijne blindheid, opdat ik duidelijk thans moge inzien, wat mij dienstig is, om eens een zaligen dood te kunnen sterven; bid MARIA voor mij, dat zij het moederlijk vermogen, dat zij op haar Goddelijk Kind heeft, aanwende, om mij, ongelukkige, die onder den last mijner zonden gebukt ga en zelfs de oogen niet ten hemel durf opheffen, met Christus te verzoenen en mij zijne verlorene genade terug te bezorgen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik in den geest eene bedevaart doen naar de wonderdadige beelden der H. Maagd.

Gelijk een klein kind, als het bevreesd is voor een hond, zijne toevlucht neemt tot zijne moeder, zoo moet ook een ieder, die eene hevige bekoring ondervindt en voor den beet des duivels bevreesd is, door het gebed zijne toevlucht nemen tot de Moeder der barmhartigheid.

Sicut parvulus, timens canem, fugit ad matrem, sic quicumque vehementer tentatur, morsumque diaboli pertimescit, per orationem ad Matrem pietatis confugiat. Rich. a S. Laur. de laud. V.

XII Mei.

De H. RICTRUDIS gaf aan hare drie dochters, met welke haar huwelijk gezegend werd, ter eere der Moedermaagd, den naam van Maria. Na het overlijden van haren echtgenoot, verlangend als zij was, om zich meer nog aan de liefde en de vereering van MARIA toe te wijden, begaf zij zich in een klooster, welk voorbeeld door hare even godvruchtige dochters gevolgd werd. *Nad. An. Cael.* — Zooveel vermag én ten goede én ten kwade het voorbeeld der ouders.

H. Rictrudis, bid voor mij, dat de naam van MARIA voor mij altoos vol zoetheid zijn moge. Die naam zij mij als honig in den mond, als een juichtoon in mijn hart, opdat ik telkens, wanneer ik daaraan denk, een aangenaam genotsmake. MARIA immers is door de Almacht des Vaders, door de wijsheid des Zoons en door de liefde des H. Geestes onze Meesteres, onze Koningin geworden. O mocht ik steeds, gelijk het behoort, een waar dienaar van MARIA wezen!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, behalve voor dezen heiligen naam van Maria, ook eene bijzondere liefde hebben voor de namen der bloedverwanten van MARIA.

Elk trouw dienaar van MARIA kan met volle gerustheid tot Haar spreken: „Stel mij aan uwe zijde, en vrij mogen allen tegen mij strijden.” In den naam van MARIA toch hebben wij geen de minste bezorgdheid over welke bekoring ook, die in ons gemoed oprijst.

Quisque devotus MARIE servus secure illi potest dicere: Pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. In nomine enim MARIE spernimus motus peccatorum in corde surgentes. *Rich. a S. Laur. l. 2.*

XIII Mei.

De H. JOANNES DE ZWIJGER, die een aanzienlijk vermogen had geërfd, maakte nog in zijn leven MARIA tot zijne erfgename, en deed Haar ter eere een prachtigen tempel oprijzen. Hij leidde een leven, geheel aan de vereering van MARIA toegewijd, en dat alleen reeds daarom aan MARIA welgevallig zijn moest, omdat hij de maagdelijke zuiverheid bewaarde. Zóózeer was hij bezorgd om de engelachtige deugd niet te kwetsen, dat hij, zoolang hij leefde, nimmer eenig gedeelte van zijn lichaam onbedekt wilde zien. *Festi Mar.* — Zoo verdiende hij door zijn zwijgen, dat al zijn tijdgenooten van hem spraken.

H. Zwijger, stel eene wacht aan mijnen mond en sluit mijne lippen, opdat ik nimmer door woorden zondige; verwerf voor mij van de H. Maagd, dat ik mijne tong zuiver beware, ten einde, als de dood mijne oogen zal gesloten en mij het gebruik mijner tong zal ontnomen hebben, ik nog inwendig tot MARIA moge spreken, en zij voor mij hare voorspraak doe gelden bij de goddelijke barmhartigheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie maak ik het voornemen om heden, ter eere der H. Maagd, een tijd

lang buiten noodzakelijkheid geen enkel woord te spreken.

MARIA vertroost de bedroefden, wreekt de vervolgden, en kleedt de naakten; zij is eene trouwe beschermster van allen, die van den vroegen morgen af haren dienst behartigen, en opent steeds hare liefderijke armen voor de christenen.

MARIA est solatium eorum, qui affliguntur, est ultio eorum, qui vexantur, est amictus eorum, qui sunt nudi; est firma defensio eorum, qui mane ad eam vigilant, quae semper suis ulnis fovet christianos. *S. Theod. in Vita.*

XIV Mei.

De H. BONIFACIUS deed strenge boetvaardigheid over de zonden van onzuiverheid, die hij in zijn vroeger leven had bedreven, en was buitengewoon milddadig jegens de noodlijdenden. Toen hij eens uit den spaarpot van een zijner bloedverwanten twaalf geldstukken had genomen voor de armen, en deze hierover vertoornd was, bezorgde de H. Maagd hem twaalf andere geldstukken, om die aan den eigenaar te kunnen teruggeven. *Fasti Marian.* — Die den arme geeft, leent aan MARIA.

H. Bonifacius, bid voor mij, dat ook ik in

de milddadigheid van MARIA mijn aandeel moge hebben. Ik begeer geen schatten gouds of rijkdommen, die meer nadeel dan voordeel kunnen aanbrengen; wanneer zij mij slechts geeft, wat ik tot mijn levensonderhoud en tot mijnen staat en vooral voor mijne ziel noodig heb, en mij daarna een zalig verscheiden uit dit leven verkrijgt, dan ben ik rijk genceg.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik de H. Maagd vóór zijn, en heden uit liefde tot MARIA iemand een liefdedienst bewijzen.

Die in den nacht der zonde ligt, wende zijne blikken naar de maan, en roepe MARIA aan; opdat zij door haren Zoon zijn hart tot berouw en boetvaardigheid bewege.

Qui jacet in nocte culpæ respiciat lunam, deprecetur MARIAM; ut ipsa per Filium cor ejus ad compunctionem illustret. *Innoc. III Serm. de Ass.*

XV Mei.

De H. CESAREA werd geboren uit een echt, die langen tijd kinderloos was. Door veelvuldige gebeden en door des Zaterdag te vasten mocht hare moeder, die zeer veel godsvrucht had tot de H. Maagd, de gunst

verwerven, dat eindelijk haar echt werd gezegd. De dochter ontving dan ook van hare moeder, toen deze op haar uiterste lag, als erfdeel, eene vurige godsvrucht tot de Moedermaagd en de vrome gewoonte van des Zaterdag te vasten. Ten einde alle gevaar voor hare maagdelijke zuiverheid te ontgaan, nam zij de vlucht en verborg zich in eene spelonk, die haar door haar Engelbewaarder werd aangewezen. *Boll.* — Een schat die verborgen is, is het zekerst bewaard.

H. Cesarea, leer mij vluchten in dien strijd, waarin men alleen door de vlucht kan overwinnen. Verkrijg voor mij de zuiverheid naar ziel en lichaam, die aan mijnen staat eigen is, ten einde ik, wanneer mijne ziel het lichaam zal verlaten, een Engel tot geleider moge hebben, om in de eeuwige veiligheidshaven, in de woonstede der gelukzaligen, te worden binnengeleid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, als een bewijs mijner liefde tot MARIA, aan eenen arme, die eenen naam draagt van MARIA's bloedverwanten, eene aalmoes geven.

MARIA is de algemeene Middelaress, de Moeder van allen, de hen, die hare kiekens om zich heen vergadert, de toren van David, die allen beschut, en eene toevlucht in alle kwellings.

Est MARIA universalis interpellatrix, omnium Mater, gallina pullos suos congregans, turris David omnes protegens, et refugium in omni tribulatione. *Novar. l. IV. Umbr. Virg. disc. 57.*

XVI Mei.

De Z. SIMON STOCK ontving van de H. Maagd, als eene belooning van zijne teedere godsvrucht jegens Haar, het Schapulier. Tegelijk maakte zij hem de bijzondere bescherming kenbaar, welke hare gunstelingen van Haar hadden te verwachten, en beloofde hem, hen ten spoedigste uit de pijnen des vagevuurs te zullen verlossen. *Nad.* — Deze moeder draagt steeds zorg voor hare kinderen.

Z. Simon, leer mij een oprecht vertrouwen jegens de H. Maagd koesteren, zoodat ik na God al mijne hoop op Haar vestige. Doe uwe voorspraak bij Haar voor mij gelden, opdat zij mij vol liefde onder den mantel harer bescherming gelieve te nemen, en na een zalig verscheiden uit dit leven, mij in de vlammen des vagevuurs vertrooste.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij in eene congregatie der H. Maagd doen aannemen, of mijne opdracht vernieuwen.

Reeds lang waren hemel en aarde te grondegegaan zoo niet MARIA door haar gebed die bewaard hadde.

Coelum et terra jam pridem corruissent, nisi MARIA suis precibus sustentasset. *Fulgent. in Myth.*

XVII Mei.

De H. PASCHALIS BAYLON, Minderbroeder, had eene bijzondere liefde voor MARIA, gelijk uit het volgende blijkt. Nooit hoorde hij haren naam uitspreken, of hij boog vol eerbied het hoofd: als hij een Mariabeeld voorbijging, vereerde hij dit altijd met eene diepe buiging. Aan hare voorspraak had hij den geest van voorzegging en zijne diepe kennis te danken. Na zijn overlijden zag men de ziel van dezen gunsteling van MARIA in een vurigen wagen ten hemel opvaren. *Boll.* — Dat is de weg der Serafijnen.

H. Paschalis, ik smeeek u, dat gij mij uwe zuiverheid, uwe nederigheid, uwe liefde, uwe vurige godsvrucht, uwe liefde vooral tot God en de H. Maagd, en alle overige deugden, die u aan God en de Moedermaagd zoo behagelijk deden zijn, gelievet mede te deelen, opdat ik daardoor Gods barmhartigheid in mijne laatste ure moge ondervinden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik evenals de H. Paschalis, toen hij nog schaapherder was, een afbeeldsel van MARIA op mijne borst dragen.

De wereld zou om onze misdaden onmogelijk kunnen blijven bestaan, zoo niet de roemrijke Maagd, die vol liefde en barmhartigheid voor ons bidt, haar daardoor in het aanzijn bewaarde.

Mundus ob nostras pravas actiones nullo pacto consistere posset, nisi gloriosa Virgo eum sua misericordia et elementia pronobis orando sustineret. *Galat. l. VII. Arc. c. 2.*

XVIII Mei.

De H. FELIX, Capucijn, genoot het bijzondere voorrecht, dat de H. Maagd hem haar goddelijk Kind in zijne armen overgaf. Veertig jaren lang vastte hij te water en te brood elken vooravond van een Mariadag. Wanneer hij op reis was, om voor zijne orde aalmoezen in te zamelen, zeide hij aan zijnen reisgezel, dat hij den Rozenkrans der H. Maagd in de hand, de oogen naar den grond gericht, en het hart naar den hemel geheven moest hebben. Bij zijn overlijden werd hij door MARIA ten hemel binnengeleid. *Ex Coel. Virg.* — Hij is meer dan gelukkig, die MARIA liefheeft.

O H. Felix, bid voor mij, dat de Moeder des Heeren mij, ongelukkige en behoeftige, verhoore, terwijl ik van Haar deze genade verzoek, dat ik hier met eene vurige godsvrucht JESUS in het H. Sacrament des Altaars in mijn hart moge ontvangen, en dat na mijnen dood mijne ziel, niet in den schoot van Abraham, maar in het gezelschap van JESUS en MARIA moge overgebracht worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik altijd eenen Rozenkrans bij mij hebben, zoo niet openlijk, dan ten minste bedektelijk.

O MARIA, bolwerk van het christen geloof! omdat gij voor ons bidt, zien wij al het wapentuig der barbaren aan als kinderspeeltuig, en de spies en de helm, en de pijlen blijven vruchteloos en krachteloos.

O MARIA Christianæ fidei propugnaculum! Per tuas preces arma barbarorum tela infantium ducimus, lanceaque, et galea, et jaculatio inutilia atque inefficacia manent.
B. Andr. Cret. Or. 2 de Dom. V.

XIX Mei.

De H. PETRUS CŒLESTINUS konde nauwelijks spreken, of zijne eerste woorden waren

deze: „Ik wil een goed dienaar van God zijn.” Toen hij blind geworden was, kreeg hij van de H. Maagd het gezicht weder; hij ontving bezoeken van de H. Maagd en van den H. Joannes den Evangelist, en werd door hen in de letteren onderwezen. Christus zelf verscheen hem, hangende aan het kruis, en gaf hem Engelen tot leermeesters van zijn gedrag en in de wetenschappen. Paus geworden deed hij na eenigen tijd afstand van die hooge waardigheid. *Gon. ad ann. 1296.* — Alsmen aardschen troost ontvliedt, mag men hemelschen verhoplen.

H. Coelestinus, die reeds als kind de verklaring aflegde, dat gij een goed dienaar van God wildet worden, bid voor mij, dat ook ik een goed dienaar en van JESUS en van MARIA moge worden; dat ik alle eeretitels leere verachten, en ik het mij tot de hoogste eer rekene, hooger zelfs dan vorstelijke of pauselijke waardigheden, aan den dienst van JESUS en MARIA verbonden te zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne oogen afhouden van alle prachtige gebouwen, van alle voorwerpen van weelde en wereldsche pracht, zoo die heden soms mij mochten te voren komen.

Wie, o MARIA, is na uwen Zoon zoozeer voor het menschedom bezorgd

als gij? Wie verstrekt ons zoozeer zijne hulp in onze noodwendigheden? Wie strijdt zoozeer door zijn gebed voor de zondaars?

Quis, o MARIA, post tuum Filium curam gerit generis humani, sicut tu? Quis ita nos defendit in nostris afflictionibus? Quis in supplicationibus adeo pugnat pro peccatoribus? *S. Germ. de Zon. V.*

XX Mei.

De H. BERNARDINUS VAN SIENA had eene allervurigste liefde tot MARIA. Toen hij eens op zijne bloote knieën en met de meeste aandacht den Rozenkrans der H. Maagd bad, mocht hij het geluk smaken haar te aanschouwen en deze woorden van haar te vernemen: „Bernardinus, mijn getrouwe dienaar, deze uwe godsvrucht is mij zeer welgevallig.” Eene schitterende ster vertoonde zich boven zijn hoofd, terwijl hij eene lofrede hield over de H. Maagd, en ook boven zijn ontziend lichaam. *Chron. Min.* — Kinderen des lichts zijn zij, die de beschermelingen zijn van de ster der zee, MARIA.

H. Bernardinus, die door uwe tegenwoordigheid alléén minder kiesche gesprekken deedt ophouden, en die aan een jongeling

van aanzienlijken huize, die aan onzuiverheid verslaafd was en in het huis Gods slechts oogen scheen te hebben voor personen van het andere geslacht, met waarheid voorspeldet, dat hij zijn schandelijk leven met een schandelijken dood zou eindigen, — weer van mijn hart, van mijne tong en van mijne oogen alles af, wat aan de II. Maagd minder welgevallig zou kunnen zijn en leer mij daarentegen MARIA zoo beminnen, dat zij in mij haar welbehagen vinde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voorbeeld van den II. Lodewijk, den vromen Koning van Frankrijk, mij niet op reis begeven, zonder eene beeltenis der II. Maagd, als eene reisgezellin, bij mij te hebben

Uwe bescherming, o MARIA, is veel machtiger dan ons verstand kan beseffen. Uwe hulp, o II. Maagd, is krachtig, en geen anderen voorspreker hebt gij bij God noodig.

Patrocinium tuum, o MARIA, majus est, quam ut intelligentia apprehendi possit. Potens est tuum, o Virgo, auxilium, et non indiget aliquo alio ad Deum intercessore.
S. Germ. de Zona V.

XXI Mei.

De Z. GODRICUS, kluizenaar, nam altijd zijne toevlucht tot de H. Maagd, wanneer hij zich gedrukt gevoelde, om van haar getroost te worden; en altijd vond hij bij MARIA die vertroosting in ruime mate: want hij mocht zelfs eens, in eene verschijning, MARIA aanschouwen. Zijn gewoon gebed in droefheid tot MARIA was het volgende. H. MARIA, heb medelijden met uwen Godricus en sta hem bij. *Gon. in Vita PP.* — Geen dag gaat voorbij zonder een wolkje aan den hemel, zoo min als het leven voorbijgaat zonder druk.

Z. Godricus, leer mij de rampen, welke mij in dit tranendal overkomen, zoo verdragen, dat niets mij droefheid veroorzake, dan alleen datgene, wat aan God en MARIA mishaaft. Beveel mij aan Haar, opdat zij mij hare vertroosting doe geworden, als de doodsangst mijn lichaam en de vrees voor het opbanden zijnde oordeel mijne ziel zullen benauwen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, eer ik mij ter ruste zal begeven, op mijne bloote knieën de H. Maagd vereeren en haren zegen afsmeecken.

MARIA, daar gij moederlijken in-

vloed en macht op uwen Zoon uitoefent, verkrijgt gij door uwe smee-kingen voor ons, dat Hij ons in vriendschap aanneemt, verwerft gij voor ons de zaligheid, en vrijwaart ons tegen de eeuwige straf.

MARIA cum maternam habeas apud tuum Filium fiduciam atque potentiam, nos tuis interpellationibus Ipsi efficis familiares, das salutem, atque ab aeterno liberas supplicio.
S. Germ. de Zona V.

XXII Mei.

De Z. HUMILITAS, eene weduwe, had aan de H. Maagd te danken, dat zij eene zonde, die zij een geruimen tijd had verzwegen, ten laatste beleed. Zij ondernam geen enkel werk, dan na vooraf de Moeder des Heeren te hebben aangeropen, en was gewoon in al hare noodwendigheden tot Haar hare toevlucht te nemen. Meermalen verscheen haar de H. Maagd, en deze droeg haar zeli's de taak op, om voor het kindje JESUS een kleed te vervaardigen. Ook werd haar door den H. Geest last gegeven, om een boek te schrijven over de grootheid van MARIA. *Boll.* — O mochten wij allen van dien Geest bezielt zijn.

Z. Humilitas, die vooral de deugd van

nederigheid, welke uw naam te kennen geeft, hebt beoefend, leer ook mij die deugd beoefenen en geene hooge gedachte van mij zelven koesteren, ten einde ik daardoor welbehagelijk worde aan Haar, die wel is waar door hare maagdelijke zuiverheid mocht behagen, maar door hare nederigheid het voorrecht ontving van Moeder te worden, en dat ik, door de Dienstmaagd des Heeren beschermd, in mijn stervensuur moge hooren: »Die zich vernederd zal hebben zal verheven worden.»

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den dag van heden niet laten voorbijgaan, zonder, in navolging van de Dienstmaagd des Heeren, op eenige wijze de deugd van nederigheid te hebben beoefend.

O Moeder, gij bezit op uwen Zoon eenen invloed, waaraan niets kan geweigerd worden. Gij bezit een onweerstaanbaar vermogen, een onovertreffbare macht, opdat, hoe menigvuldig ook de zonden mogen zijn, zij nooit uwe onmetelijke goedertierendheid zouden overvleugelen.

Habes, o Mater, ad Filium, quæ recusari non potest, fiduciam. Habes vires insuperabiles, robur inexpugnabile, ne immensam tuam clementiam multitudo superet delictorum. *S. Greg. Nicom. Or. de Præs. V.*

XXIII Mei.

De H. MICHAËL, Bisschop van Synnada in Phrygië, was een vurig tegenstander van de ketterij van Leo, den Isauriër, die den oorlog verklaard had aan de beelden van Christus en van de Moedermaagd. Hij werd hierom in ballingschap gezonden, alwaar hij, na veel lijden met onbezweken en standvastig gemoed te hebben doorgestaan, in de handen van MARIA, zijne Koningin, ter wier eere hij dat alles leed, zijnen geest overgaf. *In Vita.* — Men kan overal den hemel bereiken.

H. Michaël, zie neder op mij, die nog in ballingschap verkeer, hier toch hebben wij geene blijvende woonplaats, maar wij streven naar eene eeuwige woonplaats in den hemel. De weg daarheen is moeielijk: beveel mij daarom aan MARIA, opdat ik dien met zekerheid moge bewandelen; opdat zij mijne ziel bij haar verscheiden uit dit lichaam opneme en tot het hemelsche vaderland overvoere.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik al mijne onderhoorigen en die aan mijne zorg zijn toevertrouwd, aan MARIA toewijden, met dezelfde liefde, waarmede zij haren Zoon aan den eeuwigen Vader heeft opgedragen.

De almachtige God heeft U, o H.

Maagd zoo hoog verheven, dat Hij zelfs verlangd heeft, dat met Hem U alles mogelijk is.

Omnipotens Deus sic te, o Virgo, exaltavit, ut omnia tibi secum possibilia esse voluerit. *S. Ans. de Exc. Virg. c. 12.*

XXIV Mei.

De H. MARTHA, de moeder van den H. Simeon, den Zuilbewoner, bekend door dat hij jaren lang op eene zuil staande heeft geleefd, mocht de H. Maagd in gezelschap van twee Engelen aanschouwen, die haar de glorie liet zien, welke voor haren zoon in den hemel was weggelegd. Zulk eene belooning ontving deze heilige moeder, omdat zij haar kind in de liefde en de vereering van MARIA had opgevoed. *Boll.* — Laat ook ons met den geest ons van de aarde verwijderen, gelijk hij zich met het lichaam daarvan verwijderd hield.

O H. Simeon, voortreffelijk voorbeeld van geduld en versterving, zooveel jaren lang hebt gij staande op eene kolom doorgebracht; verwerf voor mij, dat ik al het aardsche verafschuwe en mij onthechten moge van alle vergankelijke goederen, opdat ik bij mijn verscheiden des te gemakkelijker en zonder smart van alles kunne losgerukt worden.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden MARIA door eene bijzondere soort van versterving vereeren.

O allergoedertierenste Vrouwe, bijver u om ons het doel te doen bereiken, waartoe onze God in uwen allerzuiversten schoot heeft willen mensch worden, en onder de menschen heeft willen wonen.

Intende, o Domina piissima, ut nobis ad effectum perveniat, propter quod Deus noster, ex castissimo tuo utero factus homo, inter homines habitare voluit. *S. Ans. de Exc. V. c. 12.*

XXV Mei.

De H. MAGDALENA DE PAZZIS had haar leven lang eene bijzondere godsvrucht tot het geheim van de Boodschap van MARIA: de H. Augustinus schreef dan ook met gouden letteren in haar hart: *Het Woord is vleesch geworden.* Wanneer zij zich tot onzuiverheid bekoord gevoelde, nam zij hare toevlucht tot de H. Maagd; en MARIA bedekte haar met een wittensluier, waardoor zij voor altijd daarvan verlost werd, en zij mocht van God den Vader vernemen, dat de Moedermaagd altijd hare beschermster

zijn zou. *Ex Vita.* — Welk eene voortreffelijke beschermster is niet MARIA voor de haren.

H. Magdalena, bid voor mij, dat ik vooral mij beijvere, om steeds acht te geven op mijn geweten, en meermalen en met nauwgezetheid dit te onderzoeken, opdat niets daarin moge zijn, wat aan de oogen van God of der H. Maagd mishaagt; moge ik door een goed geweten mij tot mijnen dood voorbereiden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een onderzoek instellen naar al mijne handelingen en al mijne genegenheden, hoedanig ik ten opzichte van de liefde en de vereering van MARIA gesteld ben.

Al wie zich voelt aangevochten door den vijand, de wereld, het vleesch of den duivel, behoeft slechts zijn oog te verheffen tot MARIA, die gelijk is aan een leger in slagorde geschaard en Haar aan te roepen, en zij zal hulp afzenden.

Quicumque sentit impugnationem ab hostibus, mundo, carne vel dæmone, respiciat castrorum aciem ordinatam, deprecetur Mariam, et ipsa mittet auxilium. *Innoc. III Serm, 2 de Ass.*

XXVI Mei.

De H. PHILIPPUS NERIUS, wiens hart door de vurigheid zijner liefde zoozeer aangroeide, dat het door een wonder van Gods Almacht eene veel grootere plaatsruimte in de borstholte innam, stelde al zijn vertrouwen op MARIA. Meermalen verscheen zij hem, en zij gaf hem de gezondheid weder. Eens dat hij in eene kerk zat te bidden, zag hij dat de H. Maagd eenen balk, die dreigde te vallen, ondersteunde. Als zegelring bezigde hij eene beeltenis der H. Maagd. *Ballingh.* — Stel ook gij MARIA als een zegel op uw hart.

H. Philippus, die door uwe gebeden vele gunsten van God voor uwe beschermelingen hebt verkregen, zie neder op mijn smeecken: leer mijn koud en onverschillig hart de kunst van te beminnen, en verwerf voor mij van MARIA de gezondheid zoo naar de ziel als naar het lichaam, opdat ik beide moge gebruiken om God en zijne Moeder te beminnen, totdat ik in de liefde van beiden mijnen geest geve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, als het mij niet mogelijk is eene beeltenis van MARIA tot stempel te bezigen, ten minste haren naam in mijne brieven inlasschen.

In waarheid vermag de Moeder des Heeren door hare teederheid, hare liefde, hare bescherming en hare hulp alles: en wel door de gunst van haren Zoon, die almogend is, en door Wien ook zij almogend is geworden.

Vere Deipara sua pietate, charitate, praesidio ac patrocinio omnia potest ex dono Filii, a Quo omnipotente omnipotens est effecta. *Rich. a S. Laur. l. IV.*

XXVII Mei.

De II. JOANNES I, Paus, ontving uit de handen der Engelen eene beeltenis der II. Maagd, terwijl intusschen uit eigen beweging al de klokken der stad Rome begonnen te luiden. Deze beeltenis werd in het portaal eener kerk geplaatst, en behalve vele andere wonderen, had men daaraan toen en ook later meermalen het ophouden der pest te danken. *Ballingh.* — Zie, zulk een geneesmiddel schrijft de hemel den menschen voor.

II. Joannes, die bij den ingang van Constantinopel eenen blinde het gezicht hebt wedergegeven, bid MARIA voor mij, dat zij mijne oogen en al de zintuigen mijns lichaams bestiere en bescherme, en voor alle

zonden, die allerergste pest der ziel, steeds mij beware.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden eene miraculeuse beeltenis van MARIA vereeren.

O MARIA, help ons en bescherm ons met des te meer zorg en liefde, naar mate gij ziet, dat wij, die in 's werelds onreinheid zijn geboren en opgevoed, behoefte hebben aan uwe hulp.

EO NOS, O MARIA, PROPENSIONI STUDIO
JUVA ET SOVE, QUO IN MUNDI FÆCIBUS NATOS
ET ALIOS POTIORI LEVAMINE PROSPICIS INDIGERE,
S. Ans. de Excell. V. c. 12.

XXVIII Mei.

De H. ANDREAS SALUS mocht de H. Maagd aanschouwen, biddende voor al het volk, over hetwelk zij den sluier van haar hoofd uitspreidde. *Boll.* — Waar zou de wereld zijn, zoo zij niet door de gebeden van MARIA werd in stand gehouden?

H. Andreas, gij ziet, hoe de wereld vol boosheid is. Gij ziet, hoe mijne ziel en mijne zaligheid midden onder zoovele aanlokselen tot het kwaad gevaar lijden. Kom mij door uwe gebeden te hulp, en verwerf mij de

gunst van MARIA, die niemand versmaadt, die op haar zijn vertrouwen stelt. Ik stel mij onder hare moederlijke hoede, opdat ik in dit leven, en vooral in het uur mijns doods, veilig onder haren mantel moge schuilen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik evenals P. Sanchez, van de Soc. v. Jes., als ik, de plaats mijner inwoning binnenkom, eerst naar een heiligdom van MARIA gaan, voor ik mij naar mijn eigen woning begeef, of ten minste dat in den geest begroeten.

Van het begin van de wedergeboorte van het menschelijke geslacht tot nu toe hebt gij allen, die zich onder uwe bescherming gesteld hebben, uwe hulp verleend, en hierom hebt gij verdiend meer dan eenig schepsel geprezen te worden.

Ab initio renovationis humanæ omnibus sub tuum præsidium confugientibus hucusque succurristi, et idcirco præ omni creatura, omni laude dignissima dici et esse meruisti.
S. Ans. de Exc. V. c. 12.

XXIX Mei.

De H. ANDREAS CHIO verbond zich, tijdens eene ziekte, door eene gelofte om de maag-

delijke zuiverheid te bewaren, en verkreeg daardoor van de H. Maagd de genezing van de koorts, waardoor hij was aangetast. Neggen dagen lang leed hij de allerhevigste pijnen, en gedurende al dien tijd was zijn eenig gebed: „H. MARIA, sta mij bij.” Ten einde zich steeds aan zijne belofte van zuiverheid te herinneren, droeg hij voortaan altijd witte kleederen. *Surius.* — Die aan MARIA wil behagen behoort zuiver en blank te zijn.

H. Andreas, die zoo dikwerf de bijzondere hulpvaardigheid van MARIA mocht onder vinden, bid thans, nu gij buiten allen nood zijt, voor mij, dat zij ook mij in mijn leven en vooral bij mijnen dood moge bijstaan; immers voor hare eer en uit liefde tot haar wil ik gaarne de grootste pijnen ondergaan.

O Allerheiligste Maagd enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik vooral die werklieden in mijnen dienst nemen of hen vooral begunstigen, die aan MARIA op eene bijzondere wijze zijn toegewijd.

Zooveel te hooger MARIA is verheven, des te nederiger ziet zij op ons neder, verlangend als zij is, om allen den Verlosser te schenken, dien zij voor allen in haren schoot heeft gedragen.

Quanto MARIA altior existit, tanto humi-

lius nos respicit, omnibus dare cupiens quem pro omnibus in utero gestavit Salvatorem.
S. Basil. serm. 34.

XXX Mei.

De H. FERDINAND, Koning, droeg aan MARIA eene bijzondere genegenheid toe. Altijd had hij hare beeltenis bij zich in zijne legerplaats, en hij schreef zijne overwinningen aan haren bijstand toe. Hij stelde meer vertrouwen op Haar, dan op al zijne bondgenooten. Toen Sevilië, waar hij zich destijds bevond, door zijne vijanden werd belegerd, smeekte hij voor een beeld der H. Maagd haren bijstand af. Hij verlangde dat men zijn ontziend lichaam aan de voeten van een Mariabeeld zou nederleggen.
Boll. — MARIA is voor elken vijand ontzaglijk als een leger in slagorde geschaard.

H. Ferdinand, die het bestuur over al uwe landen aan MARIA toevertrouwdet, door uwe tusschenkomst draag ik mij zelve en al wat ik bezit aan MARIA op: ik laat Haar de zorg over al mijne zintuigen, over al mijne vermogens; ik geef Haar de vrije beschikking over mijne ziel en over mijn lichaam; ik onderwerp mij zelve geheel en al, met al wat ik ben en wat ik bezit, aan hare lei-

ding; onder hare leiding toch zal niets verloren gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij heden aan de voeten van MARIA nederwerpen, om voortaan niet meer mij zelven maar geheel aan Haar toe te behooren.

O MARIA, trek mij uit mijne lauweheid, opdat ik ijverig mijnen weg vervolge; trek mij uit mijne zonden, opdat ik mij tot boetvaardigheid begeve.

Trahe me, o MARIA, torpentem, ut redas currentem; trahe me peccantem, ut redas poenitentem. *Idiot. Cont. c. 1.*

XXXI Mei.

De Z. JACOBUS van Venetië mocht op zekeren dag, dat hij bezig was de Getijden der H. Maagd te bidden, eene versch ontloken roos uit den hemel ten geschenke ontvangen. Hij was gewoon te zeggen: „O hoe gelukkig is niet de tong, die van niets anders dan van goddelijke dingen weet te spreken.” Na zijnen dood werd zijn naam door vele wonderen beroemd. *Nad. An. Coel.* — Ziedaar het erfdeel van MARIA's gunstelingen.

Z. Jacobus, die jaren lang aan een pijn-

lijk gezwel hebt geleden, en gedurende al dien tijd een toonbeeld waart van buitengewone verduldigheid, ik bid en smeek u, dat gij voor mij van MARIA lijdzaamheid en geduld moogt verwerven, als eens de pijnen des doods mij zullen benauwen. Moge zij mij troosten in mijne smarten, moge zij mij bijstaan in alle gevaren, moge zij mij alles in alles zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de Getijden ter cere der H. Maagd bidden.

De godsvrucht tot de allerheiligste Maagd is een zeer voornaam teeken van voorbeschikking tot de eeuwige heerlijkheid.

Habentibus devotionem ad beatissimam Virginem signum est permagnum prædestinationis ad gloriam. *B. Allan. de Psalt. V.*

I Juni.

Op vele plaatsen wordt heden het feest van het H. Hart van Maria gevierd.

De Z. HERMAN, van de orde van den H. Dominicus, gaf zijne bijzondere godvrucht tot het H. Hart van MARIA daardoor te kennen, dat hij meermalen door den dag met meer dan gewone aandacht het Weesgegroot ter harer eere bad. Zoozeer won deze heilige gewoonte hem het hart van MARIA, dat zij in eene zichtbare gedaante hem hare hulp kwam aanbieden, toen hij die het meeste van nooden had, in zijnen doodstrijd namelijk. *Leand. in Vita.* — MARIA is het hart van het heelal, waaruit ons leven voortspruit

O allerheiligst Hart van MARIA! Zoo vurig was uwe liefde tot God, dat gij als geheel en al daarin verslonden waart. Ik draag mijn hart aan u op; neem gij het op onder de hoede van uw hart, opdat het voortdurend en in alle eeuwigheid van liefde tot U en tot uwen Zoon moge blaken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden meermalen het H. Hart van MARIA met een van liefde brandend hart begroeten.

MARIA is ons hart: want evenals er niets is, dat ons nader kan zijn dan ons hart, zoo ook is ons in de geheele wereld na God niets naders dan MARIA.

Cor nostrum MARIA est: quia sicut nihil est, quod nobis possit esse intimius corde nostro, ita post Deum nihil est in mundo, quod nobis est propinquius quam MARIA. *Joan. Prag. in Mar. c. 53.*

II Juni.

De Z. AGNES, van de Orde der H. Clara, was eene koningsdochter van Boheme. Men mag van haar zeggen, dat zij enkel en alleen leefde voor MARIA, en buiten MARIA scheen zij niets te beminnen. Haar vaderlijk erfgoed werd door haar in drie deelen verdeeld: het eene daarvan schonk zij aan het klooster, het tweede aan de armen, en het derde aan eene kerk aan MARIA toegewijd, in welke zij dan ook begraven werd. *Mayr.* — Waarom zouden wij niet iets schenken aan haar, door wie wij alles ontvingen?

Z. Agnes, die uit liefde tot God en zijne

allerheiligste Moeder eene vorstelijke echt-verbintenis verzaaktet, leer mij het middel, om jegens MARIA mijne milddadigheid te betoonen: duizende weldaden toch ontving ik uit hare hand, en hoe weinig heb ik daarvoor teruggeschonken! Wees gij voor mij dankbaar, en verwerf mij de grootste en laatste gunst, de gunst namelijk van een zaligen dood.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik aan MARIA, als aan de Dochter van God den Vader, mijne gedachten — aan Haar, als aan de Moeder des Eeuwigen Woords, mijne woorden — en aan Haar, als aan de Bruid des H. Geestes, al mijne werken nu en voor altijd opdragen.

De Moeder Gods doet hare macht, haren luister naar alle zijden uitschitteren: zij heerscht over die boven Haar zijn door hare liefde, en over die beneden Haar zijn door hare macht.

Mater Dei ubique imperiosa est, ubique magnifica: secundum charitatem erga superiores, et super inferos per discretionem. *Rich. a S. Laur. l. IV.*

III Juni.

De H. CLOTILDIS, echtgenoot van Koning Clovis, mocht door hare veelvuldige ge-

beden van de Moedermaagd de bekeering van haren echtgenoot tot het geloof verwerwen. Zij is daarom dan ook de grondlegster van al de vereering, die in Frankrijk aan MARIA geschonken wordt. Na haren dood verlangde zij aan de voeten van de H. Genoveva, eene arme dienstmaagd, begraven te worden. *Ex Vita.* — Hoe aanzienlijker, hoe deugdzamer.

H. Clotildis, leer mij alle mogelijke eerambten en waardigheden minder achten dan de deugd, opdat ik dit tijdelijke leven zoo doorbreng, dat ik het eeuwige niet verlieze. Wees ook voor mij bezorgd, en bid MARIA voor mij, dat ik standvastig zij in het ware geloof, dat ik belijd, dat ik bevestigd worde in de hoop, die ik bezit, en dat ik in de liefde tot God en tot de H. Maagd uit dit leven scheide.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik alle eerbewijzingen, alle liefdebetuigingen en huldebewijzen, door alle dienaars van MARIA aan Haar bezeugen, mij zelven, zoo mogelijk, toeëigenen, door den wensch uit te drukken van daarmede al mijne werken te vereenigen.

MARIA is ongetwijfeld genegen, om de heilige Engelen ten onzen dienste af te zenden, en naar haar goedvindende pogingen der hel te verijdel.

MARIÆ certo pronum est Angelos sanctos nobis in ministerium mittere, et ad beneplacitum suum inferorum facta quassare.
Rich. a S. Laur. l. IV.

IV Juni.

De H. WALTERUS, die met eene star op zijnen schouder werd geboren, weigerde de hand aan te nemen van de dochter van den Romeinschen Prefect, die hem werd aangeboden, terwijl hij zeide: dat buiten MARIA geene enkele vrouw over de geheele wereld zijne liefde waardig was. Ter liefde van MARIA verbond hij zich door eene gelofte om de maagdelijke zuiverheid te bewaren: en eens werd hij door eene stem uit den hemel aangemaand om te vluchten, ten einde deze zuiverheid niet in gevaar te brengen.
Phil. Ferr. — O mochten onze voeten vleugelen hebben om te vluchten.

H. Walterus, verwerf voor mij van MARIA dat de hemel mij leere, wat ik te doen heb om aan God welbehagelijk te zijn en dat ik dit ook werkelijk altijd doen moge; dat ik liever hem behage dan aan de menschen; overtuigd als ik ben, dat zijne genade alleen in mijnen doodstrijd mij meer troost zal aanbrengen, dan al de hulp en de vriendschap der geheele wereld.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, om de zuiverheid van MARIA na te volgen, heden alles vermijden, wat daarmede zou kunnen in strijd zijn.

Terecht wordt MARIA geheel schoon genoemd; immers zij was schoon van gelaatstrekken, schoon naar de ziel en naar het lichaam; zij was ontzaglijk zelfs voor de vorsten der duisternis.

Tota pulchra merito dicitur MARIA, quia pulchra fuit facie, pulchra mente et corpore, quia etiam ipsis principibus tenebrarum terribilis fuit. Rich. a. S. Vict. c. 26 in Cant.

V Juni.

De H. BONIFACIUS, Aartsbisschop van Mentz, bekeerde de inwoners van Thuringen tot het geloof van Christus: om hen daarin meer en meer te bevestigen, bouwde hij eenen tempel ter eere der H. Maagd, en op verschillende plaatsen, waar hij de afgoden deed wegnemen, liet hij een beeld der H. Maagd in plaats daarvan oprichten. Zoo verre dreef hij zijne milddadigheid, dat de hemel hem door middel van vogels het noodzakelijke voedsel moest doen toekomen. *Nad. An. Coel.*
— Ik zag nooit een rechtvaardige

verlaten: MARIA is eene moeder die in de behoeften harer kinderen voorziet.

H. Bonifacius, wien Duitschland uit dankbaarheid voor al het goede van u genoten, dien naam heeft geschonken, leer mij allen, zoo niet met geldelijke ondersteuning, dan toch met woord en voorbeeld weldoen; opdat ook ik tot het getal dergenen moge behooren, van wie gezegd is: »Nooit zag ik iemand, die gaarne liefdewerken beoefende, een slechten dood sterven.»

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik weldoen aan degenen, die MARIA liefhebben, en hun, zoo veel in mijn vermogen is, bijzondere blijken van liefde en welwillendheid geven.

God heeft de ziel der H. Maagd op eene wonderbare wijze verheven, en Haar macht gegeven over de geheele wereld, en Haar voor alle eeuwigheid tot Koningin der Engelen aangesteld.

Virginis animam Deus mirifice sublimavit, eique imperium super universum mundum donavit, Angelorumque Dominam æternaliter constituit. *Rev. S. Birg. c. 20.*

VI Juni.

De H. NORBERTUS, Aartsbisschop van

Maagdenburg, die eerst een geheel wereldsch leven aan het hof geleid had, leidde daarna een zeer streng leven, en werd de stichter van de Orde van Premonstreit. Van de H. Maagd ontving hij eene witte kleeding, en ook de gave van zuiverheid. Onder de gedaante eener lelie zag hem iemand ten hemel opklimmen. *Ex Vita.* — Slechts zulke bloemen bloeien in alle eeuwigheid.

H. Norbertus, wien de hemel niet alleen de kleeding, maar ook den regel en de plaats voor uw op te richten klooster heeft aangewezen, verkrijg voor mij van de Moedermaagd, dat zij ook mij den weg ten hemel aanwijze, dien mijne ziel, bij haar verscheiden uit dit lichaam, te volgen heeft.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik aan God mijnen dank betuigen voor al de gunsten aan MARIA bewezen, en zelfs met meer vurigheid, dan wanneer ik zelf die ontvangen had.

Gelijk het volk Godsdoor deroede van Moyses uit de handen van Pharaon is verlost, zoo ook is de Kerk door de roede van Jesse, die MARIA is, uit de macht des duivels verlost.

Sicut populus Dei a Pharaone per virgam Moysis. ita a diabolo Ecclesia per virgam Jesse MARIAM liberata est. *Honor. c. 4 in Cant.*

VII Juni.

De H. HERIBERTUS was bij zijne geboorte met lichtstralen omringd, als een voortteeken der heiligheid, waartoe hij eens zou geraken. De H. Maagd gaf hem den troost, dat zij hem kenbaar maakte, dat God zijne gebeden verhoord had. Ook wees zij hem eene plaats aan, waar hij een klooster moest bouwen, ten einde daar, waar eertijds de zonde en de eeredienst des duivels geheerscht had, thans de ware godsvrucht heerschen zoude. *Ex Vita.* — Deze verandering komt van de hand des Allerhoogsten.

Met droefheid en angst herdenk ik de menigte mijner helaas! al te groote ongerechtigheden, daar ik de zekerheid heb die bedreven te hebben, doch in de onzekerheid verkeer of zij vergeven zijn. Smeek daarom, o H. Heribertus, voor mij de Moeder des Heeren, dat ik eindelijk eens ernstig beginne voor God en voor MARIA te leven, en ook voor hen moge sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik elke maand een feest van MARIA vieren, en wel, behalve de meer bekende feestdagen, den 16 April, het feest harer Zeven Smarten, den 4 Mei, het feest harer Zeven Blijdschappen, en den 1 Juni, het feest van het H. Hart van MARIA.

MARIA beschermt als een onverwinnbare muur ons tegen den duivel, tegen de ondeugden en tegen de zonden.

MARIA nos protegit contra diabolum, contra vitia ac peccata, quasi murus inexpugnabilis. *Rich. t. VII de Laud. V.*

VIII Juni.

Een Z. KLUIZENAAR, wiens naam den hemel alleen bekend is, zag eens hoe de Moedermaagd aan haren Zoon de smarten opnoemde, die zij in haar leven geleden had: 1. Door de voorzegging van Simeon; — 2. Bij het verlies van Jezus; — 3. Bij zijne gevangenneming; — 4. Bij zijne kruisiging; — 5. Bij zijne begrafenis. Christus beloofde aan allen, die de gedachtenis daarvan zouden vieren bijzondere genaden. *Ex Vita.* — Ook voor MARIA is het een troostdeelgenoten te hebben in lijden.

Z. Kluizenaar, bid voor mij de Moedermaagd, dat ik hare smarten moge indachtig zijn, en Haar geene nieuwe smarten veroorzake door mijne zonden en mijne ondankbaarheid, maar dat ik integendeel door zelf te lijden, en vooral door de smarten des doods tot de eeuwige vreugde geraken moge.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in anderen de liefde

tot MARIA trachten te bevorderen, door hun aan te raden boeken over Haar te lezen, of die hun ter lezing te verstrekken.

MARIA is een muur en eene moeder: een muur om te beschermen, eene moeder om tevoeden: een muur voor de zwakken, eene moeder voor de kleinen: een muur wegens hare sterkte, eene moeder door hare teederheid.

MARIA murus est et mater: murus ad protegendum, mater ad nutriendum: murus infirmis, mater parvulis: murus per fortitudinem, mater per pietatem. *Gulielm. Abb.*

IX Juni.

De H. CYRILLUS, Bisschop van Alexandrië, voegde bij de Groetenis des Engels in de kerkvergadering van Ephese de overige woorden: *H. Maria, Moeder Gods, bid voor ons, nu en in het uur van onzen dood. Amen.* Tegelijkertijd handhaafde hij daar uit al zijn vermogen tegen Nestorius hare waardigheid van Moeder Gods. *Balingh.* — Gelijk de schaduw het licht meer doet uitkomen, zoo doen ook MARIA's vijanden, den glans harer zuiverheid meer uitschitteren.

H. Cyrillus, wees mij behulpzaam, om ook,

voor zooverre mij dit mogelijk is, de ver-
eering van de Moeder des Heeren te ver-
spreiden, ten einde ik daardoor verdiene
beschermd te worden door Haar, die na God
onze grootste hulp is in het uur des doods.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik beproeven om,
evenals P. Anchietà van de Sociëteit van Je-
sus eenige verzen, eenen lofzang of iets an-
ders ter eere van MARIA te vervaardigen.

„Hij, die machtig is, heeft groote
dingen aan mij gedaan”, zegt MARIA:
zij spreekt van zijne macht, doch zij
zegt niets meer; immers hoe groot
deze macht is, is onbekend; alleen
is daarvan bekend, dat zij onmeet-
baar is.

*Fecit mihi magna qui potens est, ait MA-
RIA: potentiam fatetur, nec amplius dicit,
quia sciri non potest, quanta est, de qua
verissime scitur, quia immensa est. Hugo de
S. Vict.*

X Juni.

De H. MARGARITA, Koningin van Schot-
land, bad met zoo veel vurigheid en zoo
gaarne de Getijden der H. Maagd, dat zij ge-
woon was meer dan drie uren daaraan te
besteden. Het paleis, dat haar als huwelijks-

gift was geschonken, liet zij in een tempel veranderen. Zij was gewoon op gezette tijden negen ouderlooze kinderen op hare knieën voedsel te geven, en aan zes armen de voeten te wasschen. Meermalen onderbrak zij gedurende den nacht haren slaap, om zich door het gebed met MARIA te onderhouden. *Hist. Scot. l. XII.* — Voor de liefde tot MARIA is de dagnog niet langgenoeg.

H. Margarita, die door uwe liefdewerken zoovele armen hebt ondersteund, toon ook jegens mij uwe liefdadigheid; geef dat ik niet alleen de dagen, maar ook de nachten zoo moge doorbrengen, dat ook dezen mij den weg bereiden tot den dag der gelukzalige eeuwigheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, als ik den Rozenkrans bid, bij elk Wees-gegroet een nieuwen eertitel voegen.

De Zoon verheugt zich, als zijne Moeder tot hem bidt: wantal wat Hij op verzoek zijner Moeder geeft, meent Hij, als het ware aan zijne Moeder zelve te geven.

Gaudet Filius orante Matre: qui omnia, quæ nobis precibus suæ Genitricis evictus donat, ipsi Matri se donare putat. *Theop. Alex. de Inc.*

XI Juni.

De H. JOANNES A S. FACUNDO, werd reeds door zijne ouders onder de bijzondere bescherming van MARIA gesteld. Op hare ingeving, trad hij in een klooster, waar hij zoo heilig leefde, dat hij meermalen als hij het H. Misoffer opdroeg, van den grond werd opgeheven. Hij was in zijne predikatiën een vurig lofredenaar van de zuiverheid der H. Maagd, en hij mocht daardoor de gunst verwerven, dat MARIA hem wilde verschijnen in zijnen doodstrijd. Zoo was deze heilige reeds vóór zijne geboorte, en in zijn leven, en in zijnen dood aan MARIA gewijd. *Ex Vita.* — MARIA bemint ons, zelfs vóórdát wij haar wederliefde kunnen schenken.

H. Joannes, leer mij, hoe ik op de beste wijze MARIA mijnen dank moet betuigen ook voor de weldaden, die zij mij zonder mijn voorweten bewezen heeft. Alleron-dankbaarst zoude ik zijn, wanneer ik niet alles, wat ik bezit, aan Haar zou toewijden: dringend smee ik u voor mij van Haar een zaligen dood te verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden beproeven; of ik niet iets schoons over MARIA kan spreken of schrijven.

Er bestaat bij mij geen de minste twijfel, of elke gunst en elke hulp aan de oudvaders in het Oude Verbond bewezen, is door God verleend om der wille van den eerbied en de liefde, die Hij aan die gezegende Maagd toedraagt.

Omnes liberationes et indulgentias factas patribus in veteri testamento, non ambigo Deum fecisse ob hujus benedictæ Virginis MARIE reverentiam atque amorem. *S. Bern. t. IV. Sern. 5. c. 2.*

XII Juni.

De Z. HRODSNATA, een Boheemsch vorst werd dood geboren, doch verkreeg door de tusschenkomst der Moedermaagd het leven weder. Een anderen keer ware hij bijna verdronken, zoo niet de H. Maagd hem op eene wonderbare wijze gered hadde. Uit dankbaarheid dan ook jegens MARIA, begaf hij zich in de orde van Premonstreit, en stichtte hij twee kloosters ter eere van Haar, aan wie hij het behoud zijns levens te danken had, ten einde, wanneer hij na zijnen dood daartoe niet meer in staat zoude zijn, de steenen nog zijnen verschuldigten dank en den lof van MARIA zouden uitspreken. *Chron. Proem. Hirwi.* — Hebt ook gij niet

meermalen uw leven aan MARIA te danken gehad?

Z. Hrofnata, die door toedoen van MARIA weder tot het leven zijt teruggeroepen, spreek voor mij ten beste bij deze uwe Moeder, op dat ik na dit leven een zaligen dood moge sterven. Moge zij, die u eene moeder des levens was, mij eene moeder van eenen zaligen dood worden! Om dit te verkrijgen maak ik het voornemen en beloof ik mijn geheel leven lang haar kind te zullen zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden al wat ik schoons of groots zien zal als eene aansporing beschouwen om mijne liefde tot de H. Maagd te verdubbelen, door te bedenken, dat zij schooner en grooter dan dat alles is.

MARIA is vol moederlijke liefde en medelijden jegens alle behoeftigen; zij is een toevluchtsoord voor allen, die tot Haar vluchten.

MARIA misericordiae visceribus abundat in omnes pauperes; est domus refugii omnibus confugientibus ad eam. *Havar. l. IV. disc. 57.*

XIII Juni.

De H. ANTONIUS VAN PADUA ontving van MARIA de verzekering, dat het bidden van

den lofzang: *o gloriosa Domina, O lusterijke Koningin*, Haar bijzonder welgeval-
lig was; hij stierf dan ook met de woorden
van dien lofzang op de lippen. In eene re-
genbui legde hij zijnen rozenkrans over zijn
hoofd en zoo zette hij, zonder eenigen hin-
der van den regen te hebben, zijnen weg
voort. Den duivel, die hem wilde verworgen,
joeg hij op de vlucht, enkel door den naam
van MARIA uit te spreken. In zijn doodsuur
kwam ook MARIA hem vertroosten. *In Vita*. —
Onder de bescherming van MARIA
kan geene onweêrsbui, noch eenig
ander geweld ons deren.

H. Antonius, wiens naam God beroemd
heeft gemaakt door de vele wonderen, door
uwe tusschenkomst verkregen, in het terug-
vinden van verlorene zaken, laat ook mij
onder het getal dier wonderen behooren;
verkrijg namelijk voor mij, dat ik de genade
en de liefde Gods, die ik helaas! zoo dik-
wijls verloren heb, moge terugvinden, om
die nimmer meer te verliezen. Verkrijg daaren-
boven van MARIA nog voor mij, dat mijn
mond, als de dood op het punt zal zijn
dien te sluiten, evenwel nog de namen van
JESUS en MARIA moge uitspreken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden dienzelfden
lofzang, voor welken de H. Maagd aan den

H. Antonius eene bijzondere voorliefde be-
tuigde, bidden.

Door U, o MARIA, hopen wij het rijk
der hemelen te zullen verwerven,
gij zijt onze helpster ter zaligheid:
met U zullen wij eens eeuwig geluk-
kig zijn.

Per te, o MARIA, regnum cœlorum spe-
ramus nos assecuturos; te nostræ salutis ha-
bemus adjutricem, te felicitatis nostræ ha-
bemus sociam. *S. Greg. Nicom. de Præs. B. V.*

XIV Juni.

De H. BASILIUS droeg steeds de uiterste
zorg om zijne maagdelijke zuiverheid te be-
waren, door bidden, door vasten en door
eene aanhoudende studie, en hij mocht die
dan ook ongeschonden met zich ten grave
brengen. Toen hij bij zekere gelegenheid met
het volk in het gebed was voor een beeld
der Moedermaagd, openbaarde hem de H. Mer-
curius, wiens heilige overblijfselen in die
kerk bewaard werden, dat Julianus, tegen
wien hun gebed gericht was, op datzelfde
tijdstip was overleden. *Surius.* — Even be-
minnelijk als MARIA is voor de haren,
even verschrikkelijk is zij voor hare
vijanden.

H. Basilius, bid voor mij de Moeder des

Heeren, dat zij mijne ziel tegen alle vijandelijke aanvallen, bijzonder in mijne laatste ure, vrijware, en door hare tusschenkomst haar behouden de haven der eeuwige rust binnenleide.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij beden meer dan eens ter kerke begeven, om van MARIA die gunst te verzoeken.

Hierom, o MARIA, heeft door U onze God onze broeder willen worden, ten einde, evenals Hij zich gewaardigd heeft deelgenoot te worden onzermenschheid, wij ook zouden waardig worden door U deelgenooten te worden zijner godheid.

Ad hoc Deus noster per te, o MARIA, factus est frater noster, ut quemadmodum Ipse dignatus est consors fieri nostræ humanitatis, sic nos mereamur fieri per te consortes suæ divinitatis. *S. Ernest. de Exc. V. c. 12.*

XV Juni.

De H. LANDELINUS, eerst een zeer braaf jongeling en een ijverig vereerder van MARIA, werd door slechte gezelschappen bedorven, zonder dat hij nochtans geheel op-hield MARIA te vereeren. Hieraan had hij het

te danken, dat het gezicht van een zijner gezellen, die verdoemd was, hem tot betere gedachten bracht, en hij een heiligen dood stierf. *Nadasi*. — Grooter is het getal dergenen, die nooithunne onschuld verloren, dan die deze weder terug bekwamen, na die verloren te hebben.

H. Landelius, bid voor mij, dat het voorbeeld der goddeloozen mij niet van den weg der gerechtigheid doe afwijken; en mocht ik ooit zoo zwak zijn van mij daarvan te laten afbrengen, geef dan dat ik terugkeere, voor dat de dood mij overvalle.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden elk gezelschap ontwijken, dat aan MARIA minder welgevallig zou kunnen zijn.

Niets, o MARIA, kan uwe macht wederstaan, niets is u onmogelijk, alles wijkt voor uw bevelen, alles gehoorzaamt aan uw gezag, alles is dienstbaar aan uwe macht.

Nihil tuæ, o MARIA, resistit potentiæ, nihil repugnat tuis viribus, omnia cedunt tuo jussui, omnia tuo obediunt imperio, omnia tuæ potestati serviunt. S. Greg. Nicom. or. d. B. V.

XVI Juni.

De H. LUTGARDIS. Maagd, was pas twaalf jaren oud, toen zij reeds tot een jongeling, die haar te dikwijls naar haren zin kwam bezoeken, sprak: „Ga weg van mij, gij die een voedsel zijt, dat den dood aanbrengt.” MARIA was hare geleidster tot het ontvangen der H. Communie, en hare leermeesteres in het overwinnen van het menschelijk opzicht. Zij verloor het gezicht, doch de H. Maagd kwam haar in hare blindheid troosten; in de laatste vijf jaren zelfs van haar leven verscheen MARIA haar dagelijks, en bij haar afsterven was zij met haar goddelijk Kind tegenwoordig. *Cantipr. in Vita.* — Onderzulk geleide kan zelf een blinde niet vanden weg des hemels afdwalen.

H. Lutgardis, die zoo vurig naar den marteldood verlangdet, dat eene ader in uw hart sprong, zuiver mijn hart, opdat het niets anders beminne, naar niets anders verlange, dan naar JESUS en MARIA, die alleen verdienen bemind te worden. O mocht ik zoo gelukkig zijn hen te beminnen, gelijk het behoort. Verkrijg voor mij, dat zij bij mijn verscheiden mijne geleiders zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij verbeelden, wanneer ik den eerstvolgenden keer tot de

H. Tafel nader, de H. Maagd tot geleidster en getuige te hebben.

Omdat gij de Moeder zijt van zijnen Zoon, daarom beschouwt de Schepper uwen luister, o H. Maagd, als den zijnen.

Tuam, o Virgo, gloriam Creator existimat esse propriam, quia gloriam Matris sui Filii.
S. Greg. Nicom. ibid.

XVII Juni.

De H. RAINERIUS wilde eens uit verkeerde schaamte eene zonde in de biecht verzwijgen, doch hij werd daarover door eenen Engel bestraft, en hij vroeg daarvan door de H. Maagd vergiffenis, die hem dan ook gewerd. Op zekeren keer, dat hij op water en brood vastte, wilde MARIA zijnen maaltijd deelen, en zij sprak hem deze woorden toe: »Mijn zoon Rainerius, gij zult in mijnen schoot rusten.» Blind geworden door de vele tranen, die hij stortte, kreeg hij van de H. Maagd het gezicht weder. *Nad.* — Men moet zijne zonden belijden, om de vergiffenis daarvan te bekomen.

H. Rainerius, verwerf voor mij een boetvaardig hart, opdat ik de menigvuldige ongerechtigheden en misdrijven van mijn leven in alle oprechtheid erkenne, met een waar

berouw beweene, en zonder eenige terughouding belijde, ten einde ik daardoor verdiene, dat God ook in mij een vermorzeld en verootmoedigd hart niet versmade, en de Moeder der barmhartigheid mij, haren verloren zoon, weder in genade opneme.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijn geweten nauwkeurig onderzoeken, of zich soms daarin iets mocht bevinden, wataan MARIA mishagt.

Waarom, o MARIA, zoudt gij de zondaars niet helpen, daar gij om onzentwille zoo hoog zijt verheven, dat alle schepselen U als hunne Koningin beschouwen en eerbiedigen?

Cur non juvabis peccatores. MARIA, quando propter nos in tantam celsitudinem es elevata, ut te Dominam habeat et veneretur omnis creatura. S. Ans. de Exc. V. c. 12.

XVIII Juni.

De Z. OSANNA VAN MANTUA ontving in hare kinderjaren van de H. Maagd onderrecht in lezen en schrijven. Eens gaf zij haar de vergunning om het Goddelijk Kind te omhelzen, en stak haar eenen ring aan den vinger, om haar aan hem te verloven. Christus schonk haar als verlovingsgeschenk een Kruis. *Chron. Ord. S. Bened.* — Waarom

trekt gij u terug? Het Kruis is het kenteeken der liefde.

O Z. Osanna, bid voor mij God en de Moedermaagd, dat ik het kruis, dat mij ter voldoening mijner helaas! al te menigvuldige en groote zonden op de schouderen is gelegd, met liefde aanneme en, door hen geholpen, met geduld drage, totdat het mij in mijnen dood de sleutel des hemels worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal heden mijn eerste woord bij het opstaan en mijn laatste bij het slapen gaan zijn JESUS en MARIA.

O MARIA, draag gij zorg, dat wij niet verloren gaan; bewerk, dat met den dag onze zaligheid meer verzekerd zij, en wij gedurende ons leven niet ophouden, Uwen Zoon, onzen Heer, te dienen.

Tu, o MARIA, procura ne pereamus; effice ut salus nostra de die in diem multiplicetur, et Filio tuo, Domino nostro, vita nostra jugi devotione famuletur. *S. Ans. ibid.*

XIX Juni.

De H. JULIANA FALCONIERI, Maagd; die reeds van kindsbeen af eene teedere godsvrucht had tot MARIA, vastte elken Woensdag, Vrijdag en Zaterdag van elke

week te water en te brood. Als zij tot de H. Maagd bad, waren hare oogen vol tranen en haar hart was van de vurigste liefde ontvlamd. Toen de hevigheid harer laatste ziekte haar belette de H. Communie als Teerspijze te nuttigen, ontving zij die door een wonder. *Nat.* — Als de smaak der aardische genoegens verdwijnt, vindt men smaak in de hemelsche geneugten.

H. Juliana, herhaal uwe vurige liefdebetuigingen jegens MARIA, en deel ook mij slechts een enkel vonkje mede van dat hevige liefdevuur, dat uw hart verteerde, ten einde ook ik op eene waardige wijze MARIA moge liefhebben en vereeren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden uit liefde tot MARIA mij eenige spijs of drank ontzeggen.

De H. Maagd is ten uiterste milddadig geweest, daar zij aan de wereld Christus heeft geschonken, en aan de menschen in de wereld het rijk der hemelen.

B. Virgo largissima fuit, quia dedit mundo Christum, et homini in mundo regnum cœlorum. *B. Alb. M.*

XX Juni.

De H. FLORENTINA, zuster van den Z. Leander, Bisschop van Sevilie, was Overste van veertig kloosters van de Orde van den H. Benedictus, in ieder van welke zij de schoonste voorbeelden van zeldzame deugd en van bijzondere godsvrucht tot MARIA naliet. Een daarvan werd genoemd O. L. Vrouw van de Vallei, en de 303 kloosterzusters, die zich daarin bevonden, werden door haar met bijzondere zorg in de liefde en de vereering van MARIA opgeleid. *Balingh.* — Weet gij hoe? Meer door goede voorbeelden, dan door woorden.

H. Florentina, wees gij ook mijne leermeesteres in de liefde tot MARIA. Leer mij, hoe ik Haar moet vereeren als mijne Voor sprekeres, hoe ik Haar moet huldigen als mijne Koningin, hoe ik Haar moet liefhebben als mijne Moeder. Van uit dit tranendal verzucht ik tot Haar, opdat zij eens mij tot den hemelschen berg Sion voere, waar vrede en eeuwige vertroosting heerscht.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden iets ter eere van MARIA doen, dat ook anderen tot navolging kan aansporen.

MARIA, gij zijt een schitterende

dageraad; gij waart de voorbode dier luisterrijke zon, die ons den dag des heils, den dag der verzoening heeft aangebracht.

Aurora rutilans es, MARIA; veri solis splendorem præcessisti, qui diem salutis, diem propitiationis nobis attulit. *B. Alc. de Nat. B. V.*

XXI Juni.

De H. ALOYSIUS VAN GONZAGA aanschouwde het levenslicht alleen door de bijzondere bescherming der H. Maagd, waarom hij dan ook zijn geheel leven aan MARIA toewijdde, hij behoefde slechts haren naam te hooren uitspreken, om met zulk een inwendig genot vervuld te worden, dat hij tranen stortte. Op een leeftijd van slechts negen jaren legde hij reeds de gelofte van zuiverheid af. Pas vijftien jaren oud begaf hij zich op aanraden van MARIA in de Sociëteit van JESUS, waar hij leefde als een Engel. *Ex Vita.* — De aarde zou een hemel worden, zoo men daarop vele Aloysiussen vond.

O engelachtige jongeling Aloysius, die na God uw geheel vertrouwen op MARIA stelt, wees mijn voorspreker, opdat, evenals de eerste woorden, die gij leerdet uitspre-

ken, de namen van JESUS en MARIA waren, zoo ook mijne laatste woorden deze heilige namen zijn mogen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls, ja dagelijks, door de voorbede der H. Maagd, om een zaligen dood bidden.

Voorzeker neen, nimmer zal de Moeder Gods, die de bron der barmhartigheid voor de geheele wereld heeft gebaard, vol goedheid als zij is, weigeren een ongelukkige bij te staan.

Absit hoc a Matre Dei, quæ fontem pietatis toti mundo peperit, ut cuiquam miserrorum suæ misericordiæ subventionem unquam deneget. *Guli. Paris. de Rhet. div. c. 19.*

XXII Juni.

De H. EBERHARDUS, Bisschop, toonde zijne werkdadige liefde tot MARIA daardoor, dat hij niemand ooit iets weigerde, wat hem in den naam van MARIA gevraagd werd. Ter belooning voor deze zijne milddadigheid verscheen hem de H. Maagd, die hem een gouden kelk, vol met een hemelsch vocht, toereikte. *Nad.* — Die MARIA tot moeder verlangt, wordeden armeneen vader.

H. Eberhardus, ook ik heb eene enkele

gunst van u te verzoeken; wees ook voor mij een vader, en opdat gij mijn verzoek niet zult afslaan, smeek ik u bij uwe liefde tot MARIA, dat gij bij Haar mijn voorspreker zijn wilt, ten einde zij mij genadig zij in het uur van mijnen dood.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden uit liefde tot MARIA eene aalmoes geven.

Schooner en waardiger dan de geheele wereld is MARIA; want Dengene, dien de wereld niet waardig was te ontvangen, heeft zij alleen verdiend in haren schoot te ontvangen.

MARIA speciosior est et dignior quam totus mundus; quia Quem mundus non merebatur accipere, in utero suo ipsa sola suscipere meruit. *S. Chrysost.*

XXIII Juni.

De H. MARIA VAN OIGNIES had voor gewoonte meermalen een beeld der H. Maagd. dat zich op een half uur afstands van hare woning bevond, blootsvoets te gaan bezoeken. Soms knielde zij veertig dagen lang elken dag elfhonderd maal, en diende zich driehonderd geeselslagen toe, terwijl zij het zelfde getal Wees-gegrooten bad. Al wat zij van de H. Maagd verzocht, verkreeg zij; zij

stierf met het *Magnificat* op de lippen. *Su-rius*. — Wat zal ook God kunnen weigeren, als men zoo tot hem bidt.

H. MARIA, tot wie de zielen uit het vagevuur hare smeekende handen ophieven, ik beveel mij ook in uwe gebeden. Verkrijg voor mij, dat ik mijn lichaam behandeel, zooals het heil mijner ziel dit vordert, ten einde deze niet om diens zonden verloren ga.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden den Rozenkrans op mijne knieën voor een Mariabeeld bidden.

Wees gegroet, gij altijd groenend Paradijs der eeuwige zuiverheid, waarin de boom des levens geplant is, die de vrucht des heils voor allen heeft voortgebracht. Wees gegroet, gij hemelsche bron, die stroomen van barmhertigheid in overvloed doet ontspringen.

Ave, perpetuæ vernans castitatis paradisu,
in quo vitæ lignum plantatum omnibus salu-
tatis fructum protulit. Ave fons coelestis,
miserationum fluenta ubertim emittens. *S.*
Bern. Serm. de Ann.

XXIV Juni.

De H. JOANNES DE DOOPER sprong reeds

vóór zijne geboorte in den schoot zijner moeder van vreugde op, bij het bezoek dat MARIA aan deze bracht, en werd reeds van dan af op het hooren harer groetenis geheiligd. In zijn leven nam zijne liefde tot MARIA voortdurend toe door den veelvuldigen omgang, dien hij met Christus en zijne H. Moeder had, en na zijnen dood verscheen hij meermalen aan vereerders van MARIA, om hunne liefde tot Haar meer en meer aan te wakkeren. *Nad.* — Luister naar de stem van die roept, en volg die.

O allerheiligste Joannes, de grootste onder alle kinderen der menschen, die reeds vóór uwe geboorte door de Moeder des Heeren, die van haar goddelijk Kind bevrucht was, werd geheiligd, verkrijg voor mij van Haar, dat ik niet uit dit leven scheide, vóórdát ik van alle zondesmet gereinigd en volkomen geheiligd zij.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, wanneer ik mij soms alleen in het veld of op eene eenzame plaats bevind, een lofzang ter eere van MARIA zingen.

Alle genaden, alle deugden, alle hemelschegaven, die de wereld heeft ontvangen, zijn door uwe hand gegaan, o MARIA.

Quidquid gratiarum, quidquid virtutum,

quidquid operationum coelestium mundus accepit, emissiones tuæ sunt, o MARIA. *Rud. Abb. in Cant.*

XXV Juni.

De H. CHRISTINA werd de Wonderbare genoemd, omdat zij tot tweemalen toe van den dood werd opgewekt. Het gezicht van de pijnen, die de zielen des vagevuurs lijden, wekte zoo groot een medelijden in haar op, dat zij ongehoorde dingen voor haar wilde doen, en ongeloofelijke pijnen voor haar wilde lijden. Zij was eene trouwe dienaar van MARIA, en was gewoon te zeggen: „De meesten dergenen, die verloren gaan, gaan daarom verloren, omdat zij MARIA niet liefhebben,” *Mayr.* — Is het wonder, dat men verloren gaat, als men de moeder des heils uit het oog verliest.

H. Christina, die meermalen den lichamelijken dood hebt ondergaan en steeds wel gestorven zijt, gij hebt zeker meer dan iemand de kunst van wel te sterven geleerd. Doe ook mij die kunst aanleeren, en bid voor mij, dat ik toch niet tot het getal dergenen behoor, die den dienst van MARIA verwaarloozen en daarom onder de verworpingen gerekend worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de H. Maagd bidden, dat zij door hare tegenwoordigheid de zielen in het vagevuur gelieve te troosten.

Alle geslachten noemen MARIA zalig, omdat door haar alle geslachten hunnen Verlosser hebben erlangd.

Omnes generationes beatam dicunt MARIAM, quia per ipsam omnes generationes adeptæ sunt suum Salvatorem. *Gers. tract. III in Magn.*

XXVI Juni.

De H. ANTHELMUS, Bisschop van de Orde der Carthuizers, bad dagelijks de Getijden der H. Maagd. In eene verschijning had de H. Petrus hem er toe aangespoord, dat de geheele Orde der Carthuizers eveneens doen zoude, en het viel hem gemakkelijk, deze ijverige dienaren van MARIA daartoe over te halen. *Nad.* — Te recht eert men dagelijks Haar, wier hulp wij dagelijks behoeven.

H. Anthelmus, wie weet of mijn leven nog tot op dezen avond zal verlengd worden, of wanneer de dood mij, ongelukkig zondaar, zal overvallen? Wees mij daarom behulpzaam, opdat ik door dagelijks aan MARIA mijne hulde te bewijzen, mij zoo goed daartoe

voorbereide, dat hij mij nooit onbereid vinde, maar dat ik zalig moge sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik alle Heiligen, die bijzondere gunstelingen van MARIA waren, bidden, dat zij door hunne liefde gelieven aan te vullen, wat aan de mijne ontbreekt.

O H. Maagd, mocht ik kunnen verkondigen, hoe zeer gij verdient bemind te worden! O mocht ik u lofprijzen, gelijk gij waardig zijt geprezen te worden. O mocht ik u dienen, gelijk uwe heerlijkheid behoort geëdiend te worden!

Utinam prædicem te, Virgo, quantum diligenda es! Utinam laudem te, sicut laudabilis es; et serviam tibi, sicut serviendum est gloriæ tuæ! *S. Ildeph. c. 1.*

XXVII Juni.

De H. LADISLAUS was als koning en krijgsman een trouw dienaar van MARIA. Wanneer hij ten strijde toog tegen zijne vijanden, wapende hij zich tegelijk met zijn zwaard en zijnen rozenkrans, en lief dien voor allen omhoog; hij behaalde dan ook steeds de overwinning. Te Waradein stichtte hij ter eere der Moedermaagd een prachtigen tempel, op eene plaats, die hem door een hert

met vurige hoornen was aangewezen; en naar dezen tempel werd zijn ontziel'd lichaam zonder behulp van eenige dragers overgebracht. *In Vita.* — Is het te verwonderen, dat het lichaam van den zoon vereenigd wordt met zijne moeder?

H. Ladislaus, voor wien steeds de hemel en MARIA eene bijzondere zorg gedragen heeft, bid Haar voor mij, dat zij mijne ziel niet uit dit lichaam late vertrekken, dan nadat zij door Gods barmhartigheid met hem verzoend is, ten einde zij de zekerheid hebbe van tot het gezelschap dezer moeder over te gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ten minste des nachts mijnen rozenkrans om mijnen hals of om mijnen arm winden.

Ook zonder eenig uitzicht op belooning zou ik met alle vurigheid MARIA willen eeren, zegenen en lofprijzen, als zijnde zij diegene, welke zalig is en welke alle geslachten zalig moeten noemen.

Gratis desidero, gratis affecto colere, benedicere et prædicare MARIAM, beatam et beatificandam per omnes generationes. *Gers. t. III in Magn.*

XXVIII Juni.

De H. PAULUS, Paus, was de troost der zieken en behoeftigen, welke hij zelfs des nachts in het geheim ging bezoeken, en die hij met milde hand ondersteunde. Ten einde zijne liefde tot MARIA openlijk te betuigen, deed hij Haar ter eere een prachtigen tempel bouwen, in welken hij verlangde begraven te worden, om aldus en in zijn leven en na zijnen dood geheel aan de Moeder des Heeren toe te behooren. *Ex Vita.* — Nergens vindt men een zachter rustplaats, dan in den schoot van MARIA.

II. Paulus, die in uw leven reeds voor uwe begraafplaats gezorgd hebt, bid voor mij, dat ik zoozeer voor mijnen dood bezorgd zij, dat mijne ziel waardig bevonden worde het aanschijn van MARIA te genieten. Ik stel mij reeds nu voor dat oogenblik onder uwe bescherming, o allerheiligste Maagd, en ik ben tevreden als ik eene voetbank uwer voeten zijn mag.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met ijver de zieken, vooral die welke leden eener Congregatie van MARIA zijn, gaan bezoeken, en hen door geestelijke toespraak vertroosten.

Door de H. Maagd is het vervallen menschedom hersteld: door Haar is

de droefheid onzer moeder Eva in blijdschap veranderd.

Per Virginem mortuum genus redintegratum est, per quam matris Evæ moeror in lætitiā mutatus fuit. *S. Joan. Damasc. Or. de Nat. V.*

XXIX Juni.

De H. PETRUS, Apostel, was de eerste, die nog tijdens het leven der H. Maagd, ter harer eere eene kapel deed bouwen te Tortosa. Ook veranderde hij in eene kerk het huis, waarin de Moeder des Heeren was geboren en opgevoed. Na God wijdde hij al zijne liefde aan MARIA. *Hist. Eccl.* — O mochten alle ledematender Kerk dithun hoofd navolgen.

H. Petrus, vorst der Apostelen, het was de H. Maagd, gelijk de H. Gregorius zegt, die door hare gebeden u de vergiffenis uwer zonde heeft verkregen; bid gij eveneens voor mij, dat ik door hare voorbede de kwijtschelding van al mijne misdrijven erlange, opdat ik aldus onder hare bescherming en door uwe gunst de deur des hemels moge binnengaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik Caesar Baronius navolgen, die meest al zijne brieven aldus

onderteekende: C. S. M. d. i. Cæsar, die-
naar van MARIA.

MARIA is de uitgelezenste der
vrouwen, de uitverkorene onder de
maagden, het schoonste sieraad der
menschelijke natuur, de luister van
ons geslacht.

Ecce Virgo mulierum egregia, e Virgini-
bus electa, præclarum naturæ nostræ orna-
mentum, gloria generis nostri. *Hesych.*

XXX Juni.

De Z. ARNULPHUS, van de Orde der Cister-
ciensen, herdacht elken dag de zeven vreugden
der H. Maagd. Hij noemde Haar bijna nooit
anders dan zijn hart: en deze liefde won
hem dan ook het hart van MARIA, die bijna
dagelijks in eene zichtbare gedaante hem
wilde verschijnen, en hem onderhield over
de vreugde, die zij in den hemel smaakte.
Zelfs gaf zij hem soms het Kindje Jesus in
zijne armen. *Nad.* — Geestelijke vreugden
zijn talrijker en zuiverder dan we-
reldsche.

Z. Arnulphus, leer mij die blijdschap na-
jagen, die mij niet van het genot der he-
melsche blijdschap zal berooven; bid MARIA,
uwe en mijne moeder, door hare blijdschap-
pen, dat ik met blijdschap de ure tegemoet

ga, waarvan of eene eeuwige blijdschap of eene eeuwige smart afhangt. Het doet mij thans leed, ach! mocht mijn leedwezen groot genoeg wezen! dat ik God beleedigd, dat ik de H. Maagd bedroefd heb: ik wensch geene andere blijdschap meer dan die des hemels.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik beden de zeven Blijdschappen der H. Maagd herdenken, en ter eere daarvan zeven maal het Onze-Vader en het Wees-Gegroet bidden.

Onder alle werken des eeuwigen Scheppers, zijt gij, o MARIA, na de Menschwording uws Zoons, die onze natuur heeft aangenomen, het meesterstuk zijner handen! Hij toch heeft U bestemd om door U te hervormen, wat in zijn eerste werk was misvormd geworden.

Inter omnia opera æterni Opificis, post generationem illam, qua naturæ nostræ unitus est Filius tuus, speciale opus fuisti, o MARIA! qui ad hoc te fecit, ut quod de primo opificio fuit deformatum, per te reformaretur. *Idiot. in Con. B. V. c. 4.*

I Juli.

De H. EBERHARD, een graaf, gaf met liefde al wat hem in den naam van MARIA gevraagd werd. Hij mocht daarom ook ondervinden, dat MARIA niet minder milddadig jegens hem was; want toen hij op zijn uiterste lag, kwam de H. Maagd hem met een hemelschen drank laven, en koesterde zij hem in haren schoot. *Nad.* — Die verlangt, dat MARIA zich als moeder jegens hem gedrage, moet eerst zich beijveren om haar kind te worden.

H. Eberhard, door die teedere en kinderlijke liefde, die gij MARIA toedroegt, smeek ik u, dat gij thans mijner gedachtig zijt, opdat ik in mijnen doodstrijd, als mijne lippen zullen verdroogd zijn, door MARIA moge gesterkt worden, evenals zij u met een hemelschen drank heeft gelaafd. Voortaan zal ik geen smaak en geen vermaak meer in iets anders dan in den hemel hebben.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij heden tot

den feestdag van morgen door eenig vasten en eenige onthouding voorbereiden.

God heeft u, o H. Maagd, bestemd om het menschdom en de menschelijke natuur te herstellen, om het in rang verlaagde schepsel te verlossen, om Hem zelve tot Moeder, den duivelen tot eene vijandin en der zielen in het vagevuur tot eene troosteres te zijn.

Dedit te Deus, o Virgo, hominibus et naturæ nostræ in reparationem, inferiori creaturæ in liberationem, Sibi in matrem, dæmonibus in hostem, detentis in limbo in solatium. *S. Petr. Dam. Serm. de Ann.*

II Juli.

De H. OTHO, Bisschop van Bamberg, was een uiterst liefdadig man. Hij had eene lijst opgemaakt van al de behoeftigen der stad, ten einde geen enkele bij zijne liefdegiften werde overgeslagen. Niet slechts was hij reeds als kind aan MARIA toegewijd, maar ook op meer gevorderden leeftijd was hij haar trouwe vereerder. Hij stichtte dan ook ter harer eere eene prachtige kerk, die hij met rijke jaarlijksche inkomsten begiffigde, ten einde de vereering van MARIA immer zou voortduren. *Balingh.* — Men kan geen

beter gebruik van zijne rijkdommen maken, dan wanneer men die besteedt om de eer van MARIA te bevorderen.

Allerheiligste Maagd, Moeder dergenen, die tot de eeuwige heerlijkheid zijn voorbeschikt, onderpand der eeuwige zaligheid, leven der stervenden, die heden reeds voor zijne geboorte den H. Joannes van de boeien der erfzonde bevrijd hebt, verleen mij uwe hulp bij mijn verscheiden, opdat ik dit aardsche leven niet vaarwel zegge, zonder eerst van de boeien mijner zonden bevrijd te zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden ter eere der zes personen, die wij in het Bezoek der H. Maagd vereeren, namelijk JESUS, MARIA JOSEPH, Elisabeth, Zacharias en Joannes zesmaal het Magnificat bidden.

MARIA is aller Moeder, én omdat zij allen gebaard heeft, én omdat zij allen met moederlijke zorg behandelt. Immers heeft zij niet dieneenen ter wereld gebracht, door wien zij allen heeft doen herboren worden en allen een nieuw leven heeft geschonken?

MARIA est omnium hominum Mater genitura et cura, quia unum hominem genuit,

per quem omnes recreavit et regeneravit.
S. Antonin. p. IV. l. XV. c. 20.

III Juli.

De Z. CLARA, de dochter van een Moorschen Koning, van de Orde van den H. Dominicus, was meestal te vinden voor een Mariabeeld, voor hetwelk zij haren meesten tijd geknielend en biddende doorbracht. Ten einde zich meer aan MARIA gelijkvormig te maken, en daardoor aan Haar welgevalliger te zijn, legde zij de gelofte van eeuwige zuiverheid af. Om deze hare zuiverheid zekerder te bewaren, kastijdde zij met eene heilige gestrengheid haar lichaam. JESUS en MARIA verschenen haar meermalen, en zelfs werd zij door hen met een kostbaar kleed van eene hemelsche stof beschonken. *Razzi in Hist. Æthiop.* — Als men zijn eerste kleed der heiligmakende genade onbevlekt bewaart, verdient men zulk eene kleeding.

Z. Clara, die door God niet alleen uit de duisternis van het heidendom tot het licht van het ware geloof, maar daarenboven tot zulken glans van heiligheid zijt geroepen, bid voor mij, dat wanneer de duisternis des doods mijne oogen zal verduisteren, MARIA mij hare moederlijke hulp verleene, en mij

plaatse onder hen, die met het bruilofskleed getooid zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne gewone gebeden ter eere der H. Maagd heden geknield voor een Mariabeeld bidden.

De allerheiligste Maagd MARIA is de oorzaak onzer blijdschap; zij immers is het, die voor ons allen de bron van alle blijdschap heeft doen ontspringen.

Causa nostræ lætitiæ est Beatissima Virgo MARIA, quia nobis omnibus fontem omnis lætitiæ aperuit. *S. Antonin. p. IV. t. 15. c. 20.*

IV Juli.

De H. ELISABETH. koningin van Portugal, bereidde zich elk jaar door een veertigdaagschen vaste voor tot het feest van de tenhemelopneming van O. L. Vrouw; terwijl zij daags vóór de andere feestdagen der H. Maagd te water en te brood vastte. Dagelijks bad zij de Getijden der H. Maagd voor een zaligen dood, en zij verwierf daardoor, dat de H. Maagd bij haar afsterven in eene zichtbare gedaante haar verscheen. Met deze woorden: Maria, Moeder der genade, Moeder der barmhartigheid, Bescherm gij ons tegen

elken vijand, en neem ons op in het uur des doods", op de lippen, gaf zij haren geest. *Nad. An. Coel.* — In waarheid nam eerst toen haar leven een aanvang.

H. Elisabeth, die altijd zoozeer voor de armen bezorgd waart, ik beveel u mijne ziel, die zoo arm is aan deugden en verdiensten. Bid voor haar de Koningin der Engelen, dat zij door hare milde goedheid aanvulle, wat aan mijne verdiensten ontbreekt.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls het volgende gebed herhalen: MARIA. Moeder der genade, Moeder der barmhartigheid, bescherm gij ons tegen elken vijand, en neem ons op in het uur des doods."

Dewijl door MARIA alles is herborren en een nieuw leven heeft ontvangen, daarom moeten allen Haar als hunne moeder beschouwen en Haar boven alles en meer dan eenig schepsel vereeren.

Cum omnia per MARIAM sint recreata et per eam renovata, Matrem eam debent omnes reputare, eamque super omnia et super omnes creaturas venerari. *S. Antonin. Ibid.*

V Juli.

De H. WILHELMUS, uit het hertogelijk huis van Beieren, Abt van Hirschau, bevond

zich eens te Rome in zulk een ziekelijken toestand, dat hij door de geneesheeren werd opgegeven. Hij verzocht toen zijne huisgenooten, dat zij hem op hunne handen tot voor een altaar der H. Maagd zouden dragen, en daar, vol vertrouwen als hij was op de goedheid van MARIA, smeekte hij haar zijne genezing af, die hem dan ook geschonken werd. *Ranbech.* — De beste troost en de beste toevlucht der zieken is MARIA.

H. Wilhelmus, bid voor mij en verkrijg voor mij, smee ik u, dat MARIA, die de genezing der zieken en het heil der bedrukten is, ook aan mijne ziel, die helaas! aan zoovele gevaarlijke ziekten en kwalen lijdt, hare behulpzame hand doe gevoelen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik eenige lichamelijke pijn of eenig ander ongemak ter liefde van MARIA met geduld lijden.

O H. Maagd, vreugde en blijdschap hebt gij mogen vernemen, o laat ook ons van U het vreugdevolle antwoord vernemen, dat wij zoozeer verlangen.

O Virgo, quoniam auditui tuo datum est gaudium et lætitia, audiamus et nos a te responsum lætitiae, quod desideramus. *S. Bern. Serm. 4. sup. Miss.*

VI Juli.

De Z. MECHTILDIS, Maagd, werd reeds van kindsbeen af in de liefde tot MARIA opgevoed. Men zag haar nooit lachen, dan toen zij, op haar uiterste liggende, door een Engel met eene hemelsche spijs werd gesterkt. Op datzelfde oogenblik ook verscheen haar de H. Maagd, en met hemelschen troost vervuld ontsliep zij. *Nad.* — Waar een goed geweten is, is ware vreugde.

Z. Mechtildis, naar uw voorbeeld neem ik afscheid van alle ijdele verlustingen, en in plaats van mij lichtzinnig en wereldsch te gedragen, wil ik liever een leven van heilige boetvaardigheid leiden. Bid voor mij de Moeder des Heeren, dat, als ik uit dit tranendal zal worden opgeroepen, ik door hare voorbede mij in een goed geweten moge verheugen en daardoor de eeuwige vreugde verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden uit liefde tot de H. Maagd, mij elk ijdel vermaak, en zelfs eenig geoorloofd en onschuldig genot ontzeggen.

Antwoord nu, o H. Maagd: de Engel wacht op uwe toestemming. Uw geloof ontsluit of sluit thans den hemel.

Responde jam, Virgo sacra, assensum tuum

Angelus præstolatur. Fides tua modo aut aperit aut claudit cœlum. *S. Aug. Serm. 7 de Nat. V.*

VIE Juli.

De H. WILLEBALDUS telde onder de leden zijner familie verschillende Heiligen. De H. Richardus was zijn vader, de H. Wunibaldus zijn broeder, de H. Walburga zijne zuster, de H. Bonifacius zijn oom. Toen hij pas drie jaren oud was en door eene ziekte werd aangetast, werd hij door zijne ouders aan de H. Maagd opgedragen, opdat hij zich geheel aan Haar zou toewijden. Toen hij zich naar het klooster begaf, bracht hij derwaarts ook zijn vader, die afstand had gedaan van de regeering, mede. *Nad.* — Men kan aan zijne ouders geen grootere liefde bewijzen, dan hen voor den hemel te doen geboren worden.

H. Willebaldus, bid voor mij, dat niet alleen ik, maar ook mijne ouders en al mijne bloedverwanten en aanverwanten eene teedere godsvrucht tot de H. Maagd koesteren; van mijnen kant zal ik mij beijveren daartoe en door woorden en door voorbeelden bij te dragen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een mijner

bloedverwanten of kennissen tot eene bijzondere godsvrucht jegens de H. Maagd trachten op te wekken.

Door hare toestemming, die zij aan den Engel gaf, heeft MARIA vreugde veroorzaakt aan al de Engelen, heeft zij hulp verschaft aan de wereld, die in droefheid lag gedompeld, en heeft zij al de duivelen schrik aangejaagd.

MARIA suo assensu, quem dedit Angelo, Angelis omnibus lætitiā peperit, afflicto mundo opem tulit, dæmones universos exterruit.
S. Laur. Just. Serm. de Ann.

VIII Juli.

De H. THEOBALDUS had het geluk van door het toedoen der H. Maagd de ijdelheden dezer wereld vaarwel te zeggen, en zich in een klooster te begeven, om daar naar de heiligheid te streven. Dikwijls mocht hij hare zichtbare tegenwoordigheid genieten. Wanneer hij een bezoek aflegde bij het H. Sacrament, zegende hij telken reize God voor al de genaden, die hij aan MARIA had geschonken: en door een schitterend wonder wilde God dan ook laten blijken, hoe welgevallig dit hem was. *Nad.* — De eer der moeder is eene reden van vreugde voor haar kind.

H. Theobaldus, bid voor mij, dat ik, die in uwe ijdelheid u heb nagevolgd, ook in uwe heiligheid u moge navolgen; dat ook ik, evenals gij, een leven van boetvaardigheid beginne, en aldus de zonden mijner jeugd en die ik in onwetendheid begaan heb, uitwische en een zaligen dood sterve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, bij een bezoek aan het Allerheiligste, God danken voor de bijzondere genaden, die Hij aan MARIA heeft geschonken.

De H. Maagd heeft, enkel en alleen door hare toestemming te geven tot de ontvangenis van den Zoon Gods, meer verdiensten vergaderd, dan alle schepselen, zoowel Engelen als menschen, door al hunne handelingen, begeerten en gedachten.

Plus meruit gloriosa Virgo unico consensu conceptionis Filii Dei, quam omnes creaturæ, sive Angeli, sive homines in cunctis suis actibus, motibus et cogitationibus. *S. Bernard. Sen. t. IV Sen. 6 c. 3.*

IX Juli.

De H. LANDRADA, Maagd, stichtte op eene plaats, die haar herhaalde malen door zingende Engelen was aangewezen, eenen

tempel ter eere der Moedermaagd, tot welks aanbouw zij met eigen handen steenen aanbracht. Haar ontzielt lichaam werd door de Engelen van Bellysia naar Wintershofen overgevoerd. *Ranbech.* — Zulke dragers behooren zulk een lichaam te dragen.

H. Landrada, voor wier allerzuiverst lichaam de Engelen, bezorgd waren, zoozeer zelfs, dat zij na uwen dood daaraan de laatste eer bewezen hebben; bid met mij de Koningin der Engelen, dat zij de zorg over mijne ziel aan de Engelen opdrage, ten einde dezen haar tegen de helsche geesten beschermen, en bij hare uittrede uit de gevangenis van dit lichaam, ten hemel overvoeren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de Hll. Engelbewaarders verzoeken, dat zij met mij de allerheiligste Maagd, de Koningin der Engelen, lofprijzen, verheerlijken en zegenen.

MARIA heeft verdiend, dat zij de ster der zee, de deur des hemels, en vooral de Koningin der barmhartigheid genoemd werd: en deze laatste naam komt haar dan ook in volle verkelijkheid toe.

Meruit MARIA, quod vocaretur stella maris, porta coeli, et super omnia Regina misericordiae, cujus nominis plenum consecuta est effectum. *S. Bern. Sen. ibid*

X Juli.

De H. AMELBERGA, weduwe, verlangde zeer hare liefde tot MARIA met de gelofte van zuiverheid te bezegelen. doch werd door Koning Pepyn gedwongen zich in het huwelijk te begeven; waarop een Engel haar verscheen, die haar zeide, dat haar eene dochter zou geboren worden, die het goede voornemen der moeder zou ten uitvoer brengen. Dit werd dan ook bewaarheid in de H. Gudula. *Ex Vita.* — Dikwijls wordt de goede wil aangenomen voor de daad.

H. Amelberga, bid MARIA voor mij, dat zij door hare onuitsprekelijke barmhartigheid en door de vrucht van haren maagdelijken schoot, mijne ziel, bij haar verscheiden uit dit lichaam, tegen alle macht en elken aanval der duivelen vrijware, opdat zij niet tot het eeuwig vuur verwezen worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, als ik zelf niet eenig gebed of eenig ander werk ter eere van MARIA doen kan, dit door een ander in mijne plaats laten doen.

Zie, MARIA, hoe groot, hoe goed, hoe barmhartig de Heer is, die met U is: geef, dat Hij ook eveneens met mij zij door zijne oneindige goedheid en barmhartigheid.

Ecce MARIA, qualis Dominus, quam pius, quam misericors Dominus, qui tecum est: fac, ut Ille pariter tecum sit per infinitam bonitatem et misericordiam suam. *S. Bonav. Sup. Miss.*

XI Juli.

De H. HIDULPHUS, de Wonderbare genoemd, omdat hij de dochter van den hertog, Othilia genaamd, van hare blindheid genas, had eene zoo groote liefde tot MARIA, dat hij, ten einde zich beter aan hare vereering te wijden, acht en twintig jaren voor zijnen dood, de waardigheid van aartsbisschop van Trier vaarwel zegde, en zich naar eene woestijn begaf, waar hij tevens vele anderen door zijn voorbeeld heenbracht. *Ranbeck.* — O zalige eenzaamheid! o eenige zaligheid, waar men het innigste met MARIA vereenigd is.

H. Hidulphus, die aan alle zieken, die slechts uwe hulp afsmeekten, de gezondheid terugschonkt, mijne ziel, die aan zoo vele ziekten lijdt, als zij aan ondeugden en hartstochten onderhevig is, biedt u stof genoeg aan, om daarop uwe kunst en uwe naastenliefde uit te oefenen. Genees haar, opdat zij leve in eeuwigheid, en zonder ophouden uwe en mijne gemeenschappelijke Koningin moge verheerlijken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden minstens een kwartier lang mij afzonderen, om mijne liefde jegens MARIA op te wekken.

De zetel der goddelijke barmhartigheid is de moeder van barmhartigheid, bij wie allen troost vinden in hare barmhartigheid; want even als wij eenen Meester hebben vol barmhartigheid, zoo hebben wij insgelijks eene Meesteres vol barmhartigheid.

Solium divinæ misericordiæ est Mater misericordiæ, in qua omnes inveniunt solatia misericordiæ: nam sicut misericordissimum Dominum, ita et misericordissimam habemus Dominam. *S. Bonav. de Ann. V.*

XII Juli.

De II. JOANNES GUALBERTUS vergaf uit liefde tot den gekruisten JESUS eene hem aangedane belediging en verjoeg den duivel van eenen stervende. Hij mocht het voorrecht hebben, dat de II. Maagd met de III. Petrus, Paulus en Benedictus hem in zijnen doodstrijd verschenen. *Nad.* — Het is billijk, dat de barmhartige barmhartigheid verwerve.

II. Gualbertus, bid voor mij de Moeder

des Heeren, dat zij mij, die schuldiger dan de snoodste vadermoorder ben, daar ik zoo dikwijls haren eeniggeboren Zoon door mijne zonden heb gekruisigd, vergiffenis schenke en, in hare overgroote barmhartigheid, van haar Goddelijk Kind voor mij de kwijschelding verwerve van de straf des eeuwigen doods, die ik maar al te zeer verdiend heb.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een bijzonder gewetensonderzoek instellen over de zachtmoedigheid, die ik jegens mijnen naaste in acht neem, en meermalen tot de H. Maagd dit gebed storten: »Doe ons zachtmoedig en kuisch zijn.»

De barmhartigheid der H. Maagd wordt naar waarheid vergeleken met eene wolk: immers gelijk eene wolk ons beschut tegen de hitte der zon, zoo ook beschut deze liefdevolle Moeder de zondaars tegen de gramschap van haren Zoon.

Bene misericordia Virginis comparatur nubi; quia, velut nubis misericorditer abscondit peccatores ab ardore solis, ita hæc ab ira Filii. Rich. a S. Laur. l. IV de Laud. V.

XIII Juli.

De H. JOANNES, Paus, de derde van dien

naam, begiftigde het klooster van Soissons, omdat het aan MARIA was toegewijd, met verschillende voorrechten, gaf het vrijdom van alle belasting, oock zelfs van oorlogsschatting, en onttrok het aan elke andere rechtsmacht, daar hij verlangde, dat het alleen onder de bescherming van den Romeinschen Stoel zou zijn. *Balingh.* — Niets immers wat aan MARIA behoort, is aan de algemeene wetten onderworpen.

II. Joannes, bid MARIA voor mij, dat zij de goedheid hebbe mij aan de macht en aan de dienstbaarheid des duivels, waarin ik mij zoo dikwils door mijne zonden begeven heb, te onttrekken, ten einde de macht der hel tegen mij niet vermoge.

O Allerheiligste Maagd enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, evenals Gerson, als de gelegenheid zich daarvoor opdoet, een kind in de vereering van MARIA onderrichten, opdat de mond der kinderen haren lof verkondige.

MARIA helpt in een drievoudig opzicht de zondaars. Zij doet dit door hare gebeden, krachtens hare hooge waardigheid; zij doet dit door anderen, namelijk door de Engelen en Heiligen; zij doet dit door eigene medewerking, door de genade name-

lijk, die zij van haren Zoon verwerft.

MARIA tripliciter adjuvat peccatores. Impetratorie propter statum; commissive per Angelos vel Sanctos; cooperative per gratiam a Filio impetratam. *Gers. tr. VI en Magn.*

XIV Juli.

De H. BONAVENTURA bewees genoeg door het Psalmbboek, dat hij ter eere van MARIA schreef, hoezeer hij MARIA liefhad. De H. Maagd zelve spoorde zekeren monnik Coelestinus aan, om dit te lezen. Het liefst schreef hij verhandelingen over het Evangelie van den H. Lucas, omdat deze Evangelist hem het meeste stof gaf over MARIA te schrijven. Hij liet de klokken luiden, om het volk ter vereering van MARIA bijeen te roepen. *Gon. ad ann. 1275.* — Het is schande, dat de menschelijke tong soms minder gewillig is jegens de H. Maagd dan de metalen.

H. Bonaventura, die door een verbazend wonder het H. Sacrament des Altaars, dat door een Engel op uwe tong was gelegd, hebt genuttigd, bid voor mij, dat ik op mijn sterfbed dat brood der onsterfelijkheid als teerspijze moge ontvangen, in zoodanige gesteltenissen, dat JESUS in mij, en ik in JESUS blijve in alle eeuwigheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, naar het voorbeeld van Bonaventura, vóór elken Psalm, dien ik zal bidden, het Wees gegroet bidden.

MARIA is een hemel, MARIA is eene aarde, MARIA is een peillooze afgrond van goedheid en barmhartigheid.

Coelum est MARIA, terra est MARIA, abyssus est MARIA in bonitate et misericordia profundissima. *S. Bonav. Spec. c. 5.*

XV Juli.

De H. HENRICUS ging, wanneer hij in eene stad kwam, het eerst naar eene Kerk van MARIA, en bracht daar soms gausche nachten door. Eens, toen hij te Rome in de Kerk van Maria de Meerdere insgelijks den nacht doorbracht, zond de H. Maagd hem door eenen Engel den kus des vredes toe. Hij leefde steeds in onthouding en in den maagdelijken staat met zijne echtgenooten Cunegundis. *Nad.* — De grootste overwinning is deze, dat men zich zelve verwint.

H. Henricus, wien eene stem uit den hemel uwe verheffing op den keizerlijken troon na zes dagen aankondigde, bid voor mij, die niet weet, na hoeveel dagen

of uren mijnelaatsie stonde voor mij zal aanbreken, door den bijstand van MARIA en door uwe voorbede, niet onvoorbereid gevonden worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik zes achtereenvolgende dagen tot de H. Maagd meer in het bijzonder om een zaligen dood bidden.

MARIA is voor al de haren, als zij zich op hun uiterste bevinden, eene troosteres, eene geleidster en eene beschermster, die hun steeds ter zijde staat.

MARIA suorum cuius in suo exitu praesens consolatrix, ductrix et protectrix existit.
Gers. tr. VI in Magn.

XVI Juli.

De H. VITALIANUS wekte door zijne verheffing tot de bisschoppelijke waardigheid den nijd op van sommigen. Dezen namen des nachts zijne kleederen weg en legden daarvoor eene vrouwenkleeding in de plaats: hetwelk ten gevolge had, dat anderen die kleederen vonden, en hij daardoor in verdenking kwam, en zelfs in ballingschap werd gezonden. Toen hij naderhand echter onschuldig werd bevonden van hetgeen men hem ten laste had gelegd, en wederom door toedoen

der H. Maagd in zijn bisschoppelijk ambt hersteld was, stichtte hij een prachtigen tempel ter eere der Moedermaagd. *Fasti Mar.* — Deze heilige wist, op wie hij zijne hoop moest vestigen, toen hij door de menschen werd verlaten.

H. Vitalianus, bid voor mij, dat, als ik eens het kleed mijner sterfelijkheid en den last mijns lichaams, die mijne ziel bezwaart, zal hebben afgelegd, de allerbarmhartigste Moedermaagd mijne ziel vrijware tegen die eeuwige ballingschap, uit welke geene verlossing mogelijk is.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik geringen smaad of geringe lastertaal uit liefde tot MARIA geduldig verdragen.

MARIA is in waarheid eene nieuwe moeder: immers zij heeft ons eene nieuwe gezondheid aangebracht en heeft onze verouderde kwalengenezen, door haar Goddelijk Kind, dat zij ons geschonken heeft.

Nova prorsus mater MARIA, quæ novitatem sanitatis nobis attulit, vitiaque inveterata divinam suam sobolem indulgendo sanavit. *Guerr. Abb. Serm. 1 de Nat. V.*

XVII Juli.

De H. ALEXIUS werd eerst na veelvuldige gebeden, tot de H. Maagd gestort, aan zijne ouders geschonken. Den dag zijner bruiloft verliet hij zijne bruid en vluchtte weg, ten einde de maagdelijke zuiverheid van MARIA na te volgen. Te Edessa, waar hij in het portaal der kerk verbleef, sprak de H. Maagd hem toe, om hem moed in te boezemen. Toen hij bespeurde dat hij verraden was, keerde hij naar Rome terug, waar hij zeven-tien jaren lang in het huis zijner ouders, onder eenen trap, onbekend leefde. *Surius.* — Zoo klimt men ten hemel op.

H. Alexius, maagdelijke bruidegom, die uit liefde tot God, tot zijne H. Moeder en tot de zuiverheid, uwe rijkdommen, uwen adel, uw echtgenot, ja alles hebt verlaten, leer ook mij de aardse goederen zoo be-minnen, dat ik daarom de eeuwige niet ver-lieze; leer mij die eerst verlaten met den geest, vooraleer ik die met het lichaam ver-laten moet.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik zoo weinig de ijdele glorie najagen, dat ik zelfs mij ver-heugen zal, als ik versmaad word.

MARIA is goed voor de menschen,

want door Haar hebben zij den Verlosser ontvangen; zij is goed voor de zondaars, want door Haar erlangen dezen vergeving; zij is goed voor de rechtvaardigen, want door Haar verwerven dezen de volharding.

Bona est MARIA hominibus, quia per ipsam habent Redemptorem, bona peccatoribus, quia per ipsam consequuntur veniam; bona justis, quia per ipsam obtinent perseverantiam. *S. Vinc. Ferr. Serm. 2 de Nat.*

XVIII Juli.

De Z. HERMAN was geheel mismaakt. Toen hij nu de H. Maagd om zijne genezing verzocht, gaf hem deze de keus, of hij zijne genezing of wel de wijsheid verkoos. Hij verkoos deze laatste en aanstonds ontving hij in de hoogste mate de gave der wetenschappen en der talen. Uit dankbaarheid vervaardigde hij, behalve andere lofzangen ter eere der H. Maagd, het *Salve Regina* en het *Alma Redemptoris*. *Ranbeck.* — O mochten aldus allen hunne kennis benuttigen.

Z. Herman, bid voor mij de Moedermaagd, dat ik datgene vrage en verkrijge, niet wat ik zelf, die in mijne eigene zaak blind ben, zou verlangen, maar wat tot de eer van

MARIA, tot het heil mijner ziel en tot mijne eeuwige zaligheid dienstig is.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden voornoemde lofzangen door den Z. Herman vervaardigd bidden.

Niet alleen heeft de H. Maagd geene enkele zonde bedreven, maar zij heeft ook de zonden van anderen uitgewischt; niet alleen was zij verlicht voor zich zelve, maar zij heeft ook stralen van licht om zich heen verspreid: door Haar immers heeft de wereld het licht der genade ontvangen.

Non tantum peccatum Virgo nullum commisit, sed etiam aliorum peccata delevit, non solum in se lucida fuit, sed etiam lucis radios ex se emisit: quia per eam mundus gratiae lumen accepit. *Rich. de S. Vict. in Cant.*

XIX Juli.

De H. PETRUS, Belijder, verdreef door het H. Kruisteeken, den duivel, die hem schatten gouds aanbood. Daarentegen gaf hij alles, wat hij bezat, weg, om de armen in hunnen nood bij te staan. Bij zijn afsterven, begon eene lamp voor het altaar van MARIA

door een wonder te branden, als om eene treffende getuigenis te geven van de vurige liefde, die altijd voor MARIA in het hart van Petrus brandde. *Nad.* — De deugd kan nooit verborgen blijven: hoe meer zij zich verschuilt, hoe schitterender zij in het licht wordt gesteld.

H. Petrus, bid voor mij, dat ik nimmer de aanbiedingen of de giften des duivels aanneme, en nimmer iets met hem gemeens hebbe, maar dat ik integendeel, en nu, wanneer hij mij tot zonde zal bekoren, en vooral in mijn laatsten doodstrijd, wanneer hij mij door slechte ingevingen zal willen verleiden, door de krachtige hulp der Moedermaagd en door het H. Kruisteecken, waardoor gij een zoo gelukkigen dood gestorven zijt, hem van mij moge verdrijven.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden eenig geestelijk of lichamelijk werk van barmhartigheid verrichten.

De barmhartigheid bestaat niet alleen in aalmoezen, maar ook in de zondaars ter hulp te komen; en deze heeft de H. Maagd in den hoogsten graad ten opzichte van alle schepselen uitgeoefend.

Misericordia non solum in eleemosynis,

sed et in succurrendo peccatoribus consistit; et hæc summa fuit in beatissima Virgine respectu omnis creaturæ. *S. Ambr.*

XX Juli.

De H. VULMARUS stichtte ter eere der allerzaligste Maagd eenen tempel in de woestijn, waar hij, van het gevoel der wereld verwijderd, zich uitsluitend met godsdienstige zaken bezig hield. Ter belooning van het geduld, waarmede hij de veelvuldige lagen overwon, die hem en van den kant der menschen en van den kant der duivelen gelegd werden, verwierf hij de gave der wonderen. De hemel voorzagin zijne levensbehoefsten; want dagelijks bracht een onbekend ruitser hem toereikend voedsel. *Ranbeck.* — Hij is genoeg bezorgd, wien MARIA gedenkt.

H. Vulmarus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat mijne ziel niet zonder de H. teerspijze, en hongerig uit dit leven scheide, maar door hare tusschenkomst met dit brood der sterken moge gevoed en gesterkt worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, daar ik niet in staat ben eenen tempel of een altaar ter eere van MARIA op te richten, ten minste

eene beeltenis der H. Maagd door anderen doen vereeren.

De allerzaligste Maagd is de oorsprong van den Zoon; de Zoon echter is de oorsprong van alle goed en van alle barmhartigheid; derhalve mogen wij ook dit alles met recht aan MARIA toeschrijven.

Beatissima Vergo est causa Filii; Filius autem omnis boni, omnisque misericordiæ causa est: Ergo et Matri illa merito adscribimus. *Alb. M. Tr. spp. Miss.*

XXI Juli.

De H. DANIEL, Abt. had medelijden met de armoede, waarin zich Eulogius Latomus bevond, en verkreeg voor hem van de H. Maagd groote rijkdommen. Toen echter Eulogius van zijne rijkdommen misbruik maakte om te zondigen, begon Daniël op nieuw te bidden, en Eulogius werd weder arm gelijk te voren. *Fasti Mar.* — Zulk een innig verband is er tusschen de rijkdommen en een zondig leven.

H. Daniël, bid voor mij God en de Moedermaagd, dat ik in mijnen staat moge tevreden zijn, en zoo gelijkvormig aan den wil Gods leve, dat ik de raadsbesluiten der Voorzienigheid, wegens mijne zaligheid niet

omverwerpe, maar bereidvaardig elken weg volge, hij moge dan effen of oneffen zijn, langs welken God mij den hemel wil binnenleiden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de H. Maagd bidden, dat zij mij in alles met Gods wil doe tevreden zijn.

Alle barmhartigheid, die de Zoon ons heeft bewezen, heeft de Moeder ons bezorgd: want zij heeft den Zoon gebaard, in wien zij ons alles heeft geschonken.

Quidquid misericordiae Filius exhibuit, totum hoc nobis. Mater contulit, quae Filium genuit, in quo nobis omnia donavit. B. Alb. M. Sup. Miss.

XXII Juli.

De H. MARIA MAGDALENA leerde eerst God, en daarna ook de Moedermaagd liefhebben; zij volgde Haar overal, hetzij zij op reis was, hetzij zij aan den voet van het kruis stond, hetzij zij, na den dood van haar Goddelijk Kind, in afzondering leefde. Zij stichtte eenen tempel ter eere van Christus, en een anderen ter eere van Maria. *Salmeron. t. VII.* — O mocht zij in hare boetvaardigheid, evenveel na-

volgers vinden, als in haren val.

H. Magdalena, verwerf mij een waar leed-
wezen en eene ware droefheid over mijne
zonden, die voortkomen uit ware liefde tot
God. Bid voor mij de Moedermaagd, dat even-
als de H. Geest haar zijne liefde in al hare
volheid heeft medegedeeld, zij ook mij de
zoetheid der liefde Gods doe gevoelen, ten
einde daardoor al de bitterheid des doods
mij allerzoetst worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik voor de zonden
van mijn voorgaand leven mij vrijwillig eenige
straf opleggen, die ik door de H. Maagd aan
God ter voldoening daarvan zal opdragen.

Welk eene liefde en teederheid
moet niet die ingewanden vervuld
hebben, waarin God zelf negen maan-
den gerust heeft? Eerst heeft hij de
ziel vervuld en daarna eerst het li-
chaam: en toen hij het lichaam ver-
liet, heeft hij evenwel de ziel niet
verlaten.

Quantum viscera illa virtus pietatis affe-
cit, in quibus novem mensibus Deus ipse re-
quievit? mentem prius replevit quam corpus;
cumque recessit ex utero, ab animo non re-
cessit. *S. Bern. Serm. in Dom I. Epph.*

XXIII Juli.

De Z. JOANNA VAN ORVIËTO, van de Orde van den H. Dominicus, zag op den dag der ten-hemel-opneming van MARIA, hare heerlijkheid en geraakte daardoor in verrukking. Zij leerde daardoor vuriger dan ooit MARIA liefhebben, terwijl zij eene groote smart gevoelde, dat zij niet eerder deze onuitsprekelijke schoonheid bemind had. Toen eene hevige ziekte haar belette de H. Communie te ontvangen, kwam MARIA haar vertroosten, en gaf haar het Kindje JESUS in hare armen. *Gonon. ad. ann. 1360.* — Nimmer kan deze schoonheid genoeg bemind worden.

Z. Joanna, help mij, om met een zuiver hart de Moeder des Heeren, die meer dan waardig is door alle harten bemind te worden, te beminnen, en bid Haar voor mij, dat zij, die de Moeder Gods is, ook mijne moeder gelieve te zijn; dat zij, die Moeder is van beide kinderen, niet gedooge, dat een daarvan, hoezeer het ook schuldig zij, verloren ga, maar dat zij integendeel door hare moederlijke teederheid zorg drage, dat het schuldige Kind met het Goddelijk Kind verzoend worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij afzonderen, om diezelfde heerlijkheid te overwegen en te bewonderen.

Niemand kon in genade gelijk zijn aan U, door wie allen genade ontvangen hebben; daarom ook zijt gij verre in verdienste verheven boven allen en heiliger dan allen.

Nulla tibi in gratia similis esse potuit, per quam gratia venit super omnes, ergo super omne meritum excellentia tua eminentior cunctis, sanctior universis. *Hug. de S. Vict.*

XXIV Juli.

De H. PETRUS, kluizenaar en monnik van de Orde van den H. Benedictus, begaf zich op eene hemelsche ingeving naar Jerusalem, en veroverde door zijne gebeden en zijne gezantschappen een groot gedeelte van het H. Land. Veel is de wereld hem verschuldigd, daar hij het eerst die zoo schoone godsvruchtsoefening ter eere der H. Maagd, den H. Rozenkrans namelijk, invoerde; door dat hij, naar men zegt, de eerste was, die een aantal bolletjes gebruikte om een bepaald getal gebeden te bidden. *Ranbeck.* — Groote gunsten is de wereld aan deze bolletjes verschuldigd.

H. Petrus, bid voor mij de Moeder der

barmhartigheid; ik weet maar al te wel, dat mijne zonden reeds voorlang de eeuwige straffen verdiend hebben, maar ik stel mijne hoop op hare overgroote teederheid, die zij den zondaars toedraagt; en ik vertrouw, dat zij door hare voorspraak en door hare voorbede van haar Goddelijk Kind mij de genade zal verwerven, om vóór mijn verscheiden mij oprecht te bekeeren.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden met bijzondere godsvrucht den Rozenkrans bidden.

Als naar eene bron moet onze ziel zich spoeden naar MARIA, om haren dorst te lesschen: tot deze bron van barmhartigheid behooren wij, ongelukkigen, ons in allerijl te begeven.

Ad MARIAM velut ad fontem properet anima nostra sitibunda; ad hunc misericordiae fontem tota sollicitudine miseria nostra recurrat. *S. Bern. Serm. 4 de Ass.*

XXV Juli.

De H. JACOBUS de Meerdere, Apostel, de bijzondere Beschermheilige der stervenden, was een tijdgenoot der H. Maagd; hij zag Haar dikwijls, en zelfs kwam zij hem in Spanje bezoeken. Zij gebod hem aldaar eenen tempel ter harer eere op te richten, en men

mag aannemen, dat dit het beginsel en de oorsprong geweest is van de verspreiding van het geloof in Spanje. *Ribad. in Vita.* — De beste grondslag des geloofs is MARIA, de moeder der geloovigen.

H. Jacobus, die Karel den Groote, toen hij op sterven lag, en anderen uwer gunstelingen in hun uiterste hebt bijgestaan, ik vraag dezelfde gunst voor mij. Versterk mij in mijnen strijd tegen den vijand, bescherm mij in het gevaar, waarin ik mij bevind, van mijne zaligheid en de genade Gods te verliezen, en schenk mij door de voorbede der verhevene Moeder Gods de zekerheid, dat ik eens mijne zaligheid zal verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met P. Alvarez, van de Soc. v. Jes. een geruimen tijd mijne oogen gevestigd houden op eene beeltenis van MARIA, ten einde die gemakkelijker van alle gevaarlijke voorwerpen af te houden.

Wees gegroet, troost der bedrukten, wees gegroet, blijdschap der treurenden. Gij zijt het, die onze droefheid verdrijft, gij zijt het, die onze treurigheid wegneemt.

Ave solamen afflictorum, ave moestorum gaudium. Tu tristitiam nostram dispellis, tu moerores nostros dissipas. *S. Ephr. Or. de Laud. V.*

XXVI Juli.

De H. ANNA was de duizendwerf zalige moeder van de Moeder des Heeren en de grootmoeder van JESUS. Niemand zeker is in staat hare liefde tot hare dochter uit te drukken. MARIA van haren kant heeft blijk gegeven, hoezeer zij de vereering harer H. Moeder wenscht verspreid te zien, toen zij aan zeker vereerder van de H. Anna verscheen en hem zeide: „Ik ben uwe zuster; met mijne moeder zal ik de deur der hel sluiten, opdat gij er niet binnen kunt komen, omdat gij steeds haar vereerder geweest zijt.” *Nad.* — Eene wijze dochter is de roem harer moeder.

O allerheiligste Anna, uw moederlijk gezag vermag alles bij uwe dochter, onze Moeder. Door die liefde en die vereering, die God, JESUS en MARIA, uwe allerliefste dochter, u toedroeg, smee ik u, dat gij voor mij moogt verwerven, dat ik door de voorbede uwer dochter en door uwe verdiensten het geluk moge hebben die troostvolle belofte te vernemen, dat de hel voor mij gesloten is.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden op eene bijzondere wijze de H. Anna vereeren, om-

dat zij de moeder is van de Moeder des Heeren.

Tot u, o Moeder der barmhartigheid, o Moeder der ongelukkigen, roepen wij, kinderen van Eva, die in ballingschap verzuchten; onze ellenden zelven roepen tot u, want ook de ellende heeft hare stem, en dit ballingsoord heeft zijne tranen.

Ad te matrem misericordiæ, matrem miserrorum, clamant exules filii Evæ; clamant ipsæ miseriæ, habet enim miseria clamorem, et vallis hæc lacrymas. *Rich. a S. Vict. c. 23 in Laud.*

XXVII Juli.

De H. SIMEON, Belijder, was een volijverig verdediger van de eer der H. Maagd. Een aanzienlijk Israëliet, die de maagdelijkheid van de allerheiligste Moedermaagd bestreed, strafte hij met een plotseligen dood, op het gerucht waarvan al zijne aanhangers zich overwonnen gaven: zoodat zij zelfs, door den dood van hunnen aanvoerder geleerd, een beter leven begonnen en veeleerders werden van de H. Maagd. *Fasti.* — Hij is het leven niet waardig, die de Moeder des levens vervolgt.

H. Simeon, bid voor mij, dat de H. Maagd

mij in mijnen laatsten strijd gelieve bij te staan; mogen dan ook al de legermachten der hel tegen mij opstaan, toch zal alsdan mijn hart niet vreezen; want MARIA alleen is ontzaglijk gelijk een leger in slagorde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bijzonder bezorgd zijn voor de eer van MARIA, en die bij elke gelegenheid, die zich zal voordoen, met moed verdedigen.

De barmhartigheid des Heeren, die van alle eeuwigheid af oneindig is, heeft zich in den tijd meer en meer vermeerderd; en gelijk zij door U, o H. Maagd, een aanvang heeft genomen, zoo ook heeft hare vermeerdering door U plaats gehad.

Misericordia Dei infinita ab æterno, amplior esse cœpit in tempore; et cum ex te, o Virgo, cepit initium, ejus quoque largitas per te sumpsit augmentum. *Rich. a S. Vict. in Cant.*

XXVIII Juli.

De H. INNOCENTIUS, de eerste Paus van dien naam, heeft ons een blijvend gedenkteken zijner godsvrucht jegens MARIA willen achterlaten. Ten einde namelijk hare vereering algemeener en duurzamer te doen zijn, voerde hij in de Kerk de onthouding

van vleesch op elken Zaterdag in. *Mayr.* — Waar men zich versterkt, is de onschuld zekerder bewaard.

H. Innocentius, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik mij steeds zoozeer van vleeschelijke begeerten onthoude, dat mijne ziel waardig zij, om uit dit oord van ballingschap op te gaan tot het gastmaal des eeuwigen Konings, waar zij ten volle zal verzadigd worden, zonder ooit eenige walging te ondervinden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den eerstvolgenden Zaterdag mij niet slechts van vleesch, maar ook van alle andere kostbaarder spijzen onthouden.

De H. Maagd bezit de helft van het rijk Gods: het rijk Gods immers bestaat in goedheid en barmhartigheid.

Principatum habet Virgo dimidii regni Dei: regnum quippe Dei consistit in pietate et misericordia. Gers. Tr. IV in Magn.

XXIX Juli.

De H. LUPUS, Bisschop van Troyes, bemerkte niet zoodra, dat Attila, de geesel Gods genoemd, zijne stad naderde, of hij was er op bedacht om die plaag af te weren. Hij mocht hierin slagen, na eerst de hulp der

H. Maagd te hebben ingeroepen, en zich met geeselslagen gegeeseld en een haren kleed te hebben aangetrokken. *Fasti Mar.* — Zie daar de beste middelen om den vijand te bestrijden.

H. Lupus, weer van mij Gods geeselsroede af, die ik zoo menigwerf verdiend heb; bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij zich plaatse tusschen de weegschaal der gerechtigheid en den leeuw van den stam van Juda, ten einde dezes granschap te bedaren en hem tot barmhartigheid jegens mij te bewegen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mij zelven eenige lichamelijke versterving opleggen, om de aanvallen van den helschen vijand af te weren.

De Heer heeft zich zijne almacht voorbehouden, doch een gedeelte zijner barmhartigheid als het ware afgestaan aan de Moeder van Christus, de Bruid, diemet hem heerscht.

Potestate Domino remanente, cessit quodammodo misericordiae pars Christi Matri, sponsæque regnanti. Gers. Tr. in Magn.

XXX Juli.

De H. ARNALDUS, Aartsbisschop, richtte zijne gebeden tot de H. Maagd, toen hij zich

van alle menschelijke hulp tegen de vijanden van MARIA verstoken zag. Zij daalde daarop in eene zichtbare gedaante uit den hemel neder, en richtte door gloeiende kogels, die uit de wolken nedervielen, eene groote slachting onder de ketters aan. *Nad.* — De hemel waakt altijd en is altijd gewapend tegen de goddeloozen.

H. Arnaldus, bid voor mij, dat ik met zekerheid de bliksemschichten der goddelijke gerechtigheid, die ons bedreigen, ontwijke. Verkrijg voor mij, dat de Moeder des Heeren door hare machtige bescherming de hinderlagen en strikken der hel, die bij mijn verscheiden tegen mij zullen gericht worden, goedertierend van mij afwende.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls en met eene vurige godsvrucht den Rozenkrans bidden, en mij daarmede wapenen tegen den helschen vijand.

MARIA heeft gewild, dat zij Moeder werd genoemd; immers wanneer zij Meesteres, Koningin of Heerscheres werd genoemd, zoude zij niet zoo sterk de hartenderstervelingen tot zich trekken: want deze benamingen zijn benamingen van majesteit, van groot ontzag en strengheid.

Voluit MARIA appellari Mater; si enim

Domina, si Regina, si Imperatrix nuncuparetur, non ita mortalium corda ad se pelleret; hæc enim nomina sunt majestatis, magni timoris et rigoris. *S. Bernardin. Sen. Tr. IV. Serm. 6.*

XXXI Juli.

De H. IGNATIUS VAN LOYOLA, die een zeer vurig vereerder van MARIA was, hing zijne wapenrusting op aan een altaar der H. Maagd. Onder hare leiding schreef hij de regels der Orde, die hij gesticht had, en het was ook op een harer feestdagen, dat hij met zijne gezellen de eerste gelofte aflegde. Meer dan dertig malen verscheen hem de H. Maagd, en, ten einde geen enkel oogenblik te verzuimen om MARIA te beminnen, had hij altijd hare beeltenis aan zijnen hals hangen. *In Vita.* — Wilt gij dat MARIA u beminne, bemin dan zelf ook MARIA.

O roemrijke H. Ignatius, ik smeeke u door uwe allervurigste liefde tot MARIA, deel ook mijn hart een enkele vonk daarvan mede, ten einde ik aldus uwe voetstappen moge drukke en daardoor den bijstand van MARIA verdiene, om in de liefde Gods te sterven, en zoo voor alle eeuwigheid met u God en zijne H. Moeder te kunnen aanschouwen, beminnen en verheerlijken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik eene beeltenis der
H. Maagd op mijne borst dragen.

De barmhartigheid is MARIA aangeboren en komt met hare natuur overeen; immers zij is Moeder, en heeft ons de ongeschapen barmhartigheid gebaard.

MARIA habet misericordiam sibi innatam et naturalem, quia per modum Matris, parientis videlicet nobis increatam illam misericordiam. *Alb. M. sup. Miss.*

I Augustus.

De H. EUSEBIUS, Bisschop, had van den kant der ketters veel voor het geloof te lijden; hij bezweek echter in dien strijd nooit, maar was steeds overwinnaar. Zooveel vermocht hij door zijne gebeden tot MARIA, dat de deur eener aan MARIA toegewijde kerk zich van zelf voor hem ontsloot. Hij had Engelen tot bewaarders zijner reinheid en zuiverheid. *Nad.* — Zulke bewaarders heeft zulk een schat van nooden.

H. Eusebius, bid voor mij, dat de goede Engelen mij bewaren, opdat de booze mij niet van den weg der geboden Gods doen afwijken; wees mij een voorspreker bij de Moeder des Heeren, opdat zij mij voor den strik behoede, die mijne vijanden mij gespannen hebben.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de Engelen als mijne voorsprekers bij de Koningin der Engelen aanroepen, opdat ik altijd mijne zuiverheid ongeschonden moge bewaren.

Ontegenzeggelijk is het, dat alle

Heiligen slechts dienaars zijn der barmhartigheid, terwijl de allerheiligste Maagd de Koningin is der barmhartigheid.

Patet omnes Sanctos tantum esse servos misericordiæ, beatissimam autem Virginem Reginam. *Alb. M. sup. Miss.*

II Augustus.

De H. FRANCISCUS, de Serafijnsche genoemd, werd door MARIA met vele hemelsche gunsten overladen. Het was op dezen dag, dat hij in de kerk van MARIA der Engelen, *Portiuncula* genaamd, de H. Moeder Gods in eene zichtbare gedaante van den hemel zag nederdalen, terwijl hij tevens zag, hoe zij van haren Zoon voor allen, die de kerk bezochten, zijnen zegen en eenen vollen aflat verkreeg. *In Vita.* — Deze plaats is eene plaats van genaden.

H. Franciscus, verkrijg voor mij van God, door de voorbede zijner allerheiligste Moeder, de vergeving van alle zonden, welke ik in geheel mijn leven heb bedreven. Ik hoop die te verwerven door de oneindige barmhartigheid Gods en door de tusschenkomst mijner allergoedertierendste Koningin.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij bijzonder be-

ijveren om de aflaten, aan onze Congregatie verbonden, te verdienen.

Ik ben, zoo spreekt MARIA, de Moeder der barmhartigheid, vol liefde en zoetheid. Ik ben de ladder der zondaars, de hoop en de vergiffenis der schuldigen. Ik ben de troost der bedroefden.

Ego sum, ait MARIA, Mater misericordiæ, plena charitate et dulcedine. Ego peccatorum scala, reorum spes et venia. Ego mœstorum consolatio. *Thom. à Kemp. in Sol. c. 21.*

III Augustus.

De II. PETRUS, Bisschop van Anagni, was een toonbeeld voor kloosterlingen en bisschoppen. Op bevel der H. Maagd begaf hij zich tot Michaël, den Keizer van Constantinopel, die op zijn uiterste lag, en genas hem, alléén door het uitspreken van den allerheiligsten naam van MARIA. Tereeuwiger gedachtenis aan deze uitstekende weldaad, deed deze dan ook een prachtigen tempel ter eere van MARIA oprijzen. *Fasti Mar.* — In de meest hopelooze omstandigheden is nog door MARIA redding te verwachten.

H. Petrus, wees mijn voorpreker bij de H. Maagd, die te recht het heil der zieken

genoemd wordt, opdat zij mij in dezelfde omstandigheden, zoo niet de gezondheid des lichaams, dan ten minste die der ziel schenke.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den allerheiligsten naam van MARIA altijd met de meeste godsvrucht en met het volste vertrouwen uitspreken.

De H. Maagd bevindt zich in het midden der Kerk, evenals een lommerrijke boom in het midden des velds, ten einde aan allen zonder eenig onderscheid tot behoud te verstreken.

Sicut arbor in medio terræ, ita est B. Virgo in medio Ecclesiæ, omnibus communis sine personarum acceptione salus. Rich. a S. Laur. l. XII de Laud. V.

IV Augustus.

De H. DOMINICUS, stichter van de Orde der Predikheeren, verkreeg van MARIA alles, wat hij haar vraagde. Nauwelijks konde hij gaan, of hij deed de rondte door al hare heiligdommen. Hij vond nieuwe godsvrucht-oefeningen uit om haar te vereeren, en verspreidde wijd en zijd het bidden van den Rozenkrans. Eens zag hij, dat MARIA voor de wereld bad, opdat zij niet vergaan zou;

en een anderen keer, dat zij aan al de Broeders haren zegen gaf. Bij zijn afsterven verscheen hem MARIA, die hem uitnoodigde om den hemel in te gaan. *In Vita.* — Gemakkelijk is de weg ten hemel, als men langs rozen daarheen gaat.

H. Dominicus, bid voor mij, dat ook mij, in mijne laatste ure, de Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans met hare genade en met hare hulp gelieve ter zijde te staan; en dat zij, de Rozenkransen indachtig, die ik in mijn leven ter harer eere gebeden heb, mij moge troosten op dat oogenblik, waarop geen andere troost, dan een hemelsche, ons van nut is.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik geen enkelen dag het bidden van den Rozenkrans of van het Rozenhoedje verzuimen.

O hoe ver en hoe hoog spreidt die groote boom, de H. Maagd MARIA, zijne takken uit! Hoe ver tot de menschen, hoe ver tot de Engelen, en hoe hoog tot God.

O quam late, quam alte arbor illa magna. B. Virgo MARIA, ramos suos extendit! Quam late ad homines, quam longe ad Angelos. quam alte ad Deum! *S. Bern. Spec. c. 5.*

V Augustus.

HEDEN is het de Feestdag van MARIA TER SNEEUW. Aanleiding tot dezen feestdag gaf het feit, dat op zekeren nacht een heuvel te Rome met eene groote hoeveelheid sneeuw bedekt was, waardoor de H. Maagd aan Johannes, een aanzienlijk Romeinsch edelman, de plaats wilde aanwijzen, waar zij verlangde, dat door hem eene kerk zou gesticht worden. Deze kerk is dezelfde, welke thans de kerk van MARIA de Meerdere genoemd wordt; zij is beroemd door een afbeeldsel der H. Maagd, dat aan het penseel van den H. Lucas wordt toegeschreven, en wordt zeer veel door de godvruchtige geloovigen bezocht. *Canis.* — Wanneer uw hart wit is als sneeuw, zal het een heiligtom zijn voor MARIA.

O allerheiligste Moeder Gods, al wat ik ben en al wat ik bezit wijd ik aan uwen dienst toe; aan U draag ik de zorg over mijne ziel op: spreek gij voor mij ten beste bij uwen Zoon, opdat door zijn Bloed mijne zonden wit mogen worden als sneeuw.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden het afbeeldsel van MARIA de Meerdere zoo niet werkelijk. dan ten minste in den geest vereeren.

De moederlijke teederheid der H. Maagd verdedigt en beschermt de menschen, ook al zijn zij nog aan de zonden overgegeven, wanneer zij slechts hun vertrouwen op Haar stellen, totdat zij ware boetvaardigheid doen, en zij hen aldus met haren Zoon verzoend hebbe.

Materna B, Virginis pietas defendit et protegit homines adhuc peccatis deditos, sed in se sperantes, donec eos Filio suo reconciliet veraciter poenitentes. *S. Gertr. Rev. l. IV c. 44.*

VI Augustus.

De Z. GITZELINUS, was een schaapherder. Hij wilde eens de kerk der H. Maagd te Aken bezoeken, en beval de zorg over zijne kudde aan de H. Maagd. Zoolang hij nu in den tempel verbleef, hoedde een Engel in zijne plaats zijne schapen. *Balingh. in Ep. Mar.* — De hemel draagt zorg voor onze zaken, als wij die des hemels behartigen.

Z. Gitzelinus, bid voor mij, dat de vereering van MARIA de voornaamste zij van al mijne bezigheden en mijne hoofdzaak uitmake, opdat ik niet de voetstappen volg mijnner kudden, dat is: mijner dierlijke harts-

tochten, maar opdat ik deze binnen de palen der rede bedwinge en alle andere zaken ter zijde stelle, om alléén aan mijne zaligheid, het grootste werk dat ik te verrichten heb, te arbeiden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal heden mijn eerste werk zijn ter kerk te gaan, en daar mijne gewone gebeden te storten,

MARIA, ik smeeek U door de genade, waardoor de Heer met U zijn wilde, bewijs mij barmhartigheid. Geef, dat ik altijd U beminne, en dat gij altijd zorg draget voor mij.

MARIA, obsecro te per gratiam, qua Dominus voluit esse tecum, fac misericordiam tuam mecum. Fac ut amor tui semper sit mecum, et cura mei semper sit tecum.
S. Ans. in Med.

VII Augustus.

De H. ALBERTUS, wiens geboorte door een hemelsch licht werd opgeluisterd, bad elken dag honderdmaal het Wees-gegroet. Eens dat hij een bezetene moest bezoeken, gaf de duivel hem eenen kaakslag; toen hij echter daarop de andere wang aanbood en den naam van MARIA uitsprak, joeg hij hem op de vlucht. Bij zijn afsterven hoorde men een

gezing van Engelen. *Barri. Pium Foed.* — Zoo wordt met recht de dood der rechtvaardigen geëerd.

H. Albertus, bid voor mij, dat mijne ziel den dood der rechtvaardigen moge sterven: doch helaas! ik begrijp, dat mijn leven geheel verschillend was van het hunne. Geef daarom, dat ik door de allerkrachtigste voorspraak der Moedermaagd de vergiffenis van al de zonden van mijn voorgaand leven verwerve, en het leven der rechtvaardigen beginne te leiden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik altijd en overal, als ik de gelegenheid daartoe zal hebben, het Wees-gegroet bidden.

Alle genade, o MARIA, die gij bezit, alle heerlijkheid, die gij bezit, en zelfs dat gij de Moeder Gods zijt, zijt gij, als ik het zoo mag uitdrukken, aan de zondaars verschuldigd.

Totum, o MARIA, quod habes gratiae, totum quod habes gloriae, atque etiam hoc ipsum quod es Mater Dei, si fas est dicere, peccatoribus debes. *Spinell. Rhet. div. c. 18.*

VIII Augustus.

De Z. GERARCHINUS, van de Cistercienserorde, werd door zijnen overste gelast brood

te bakken; onbedreven evenwel als hij daarin was, nam hij zijne toevlucht tot de H. Maagd, en vol vertrouwen verzocht hij Haar, dat zij zijne onbedrevenheid zou te hulp komen. Dit vertrouwen was welgevallig aan MARIA, en zij antwoordde hem vol minzaamheid, dat hij slechts moest voortgaan met bidden. Middelerwijl nu was het brood volkomen naar den zin des oversten gebakken. *Auricemma, p. I. f. 23.* — MARIA wordt alles voor allen.

Z. Gerarchinus, ik dank u, dat gij mij geleerd hebt, waarheen ik mij in moeilijke zaken en in al mijne noodwendigheden heb te wenden: vermeerder mijn teeder en kinderlijk vertrouwen jegens de allerheiligste Maagd, ten einde zij zich gewaardige, mij bij leven en sterven, in al mijne noodwendigheden te hulp te komen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in alle moeilikheden met vertrouwen mijne toevlucht nemen tot MARIA.

O Koningin, gij zijt de Moeder der rechtvaardiging en der gerechtvaardigden, de Moeder der verzoening en der verzoenden, de Moeder der zaligheid en der gezaligden.

O Domina, Mater es justificationis et justificationum, Genitrix es reconciliationis et

reconciliatorum, Parens salutis et salvatorum.
S. Ans. in Medit.

IX Augustus.

De III. SECUNDIANUS, MARCELLIANUS en VERIANUS weigerden, ofschoon toen nog heidenen, de Christenen te vervolgen. Door de sibillynsche boeken namelijk bekend gemaakt met de ongeschonden Maagd, die eenen zoon moest baren, bekeerden zij zich tot het geloof, voor hetwelk zij hun leven ten beste gaven. *Barri Pium foed.* — Het is zelfs heilzaam aan MARIA te denken.

III. Martelaars, bidt voor mij de ongeschonden Maagd, door wie der wereld het heil is geboren, dat haar Zoon mij een JESUS zij en mijne ziel zalig make, haar zuivere van al hare zonden en haar eens het gezelschap der zaligen doe genieten.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden eene geestelijke lezing houden over de grootheid of de liefde der H. Maagd.

Zoo liefdevol en barmhartig was MARIA, dat zij liever allekwellingen ondergaan wilde, dan dat de zielen niet zouden verlost worden.

Sic pia et misericors fuit MARIA, ut maeluerit omnes tribulationes sufferre, quam

ut animæ non redimerentur. *S. Brig. l. III*
Rev. c. 30.

X Augustus.

De H. DEUSDEDIT, van beroep schoenmaker, oefende de geheele week zijn ambacht uit, doch schonk uit liefde tot de H. Maagd de winst van elken Zaterdag aan de armen. Het gebeurde dan ook, dat God eens aan een zijner dienaren een prachtig huis in den hemel liet zien, dat voor hem bestemd was, doch aan welk huis alleen des Zaterdags, dat is, op den dag aan MARIA toegeheiligd, gewerkt werd. *Dial. S. Greg.* — Reken elken dag verloren en van onwaarde, waarop gij niets voor de eeuwigheid verdiend hebt.

H. Belijder, bid voor mij, dat ik immer mijne gedachten op de eeuwige zaligheid gevestigd houde, en elken dag van mijn leven bezorgd zij om die te verdienen. Moge geen enkele dag van mijn leven daartoe onbenut blijven, ten einde de dood, de eindpaal van alle dingen, niet treurig en noodlottig voor mij zij.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik elken Zaterdag op eene bijzondere wijze aan MARIA toeheiligen.

Gelijk de Zoon Gods de zaligheid

is der rechtvaardigen, zoo zijt gij, o bron van barmhartigheid, MARIA, de verzoening der zondaars.

Sicut Dei Filius est beatitudo justorum, sic tu, o fons misericordiæ, MARIA, es reconciliatrix peccatorum. *S. Ans. in Med. de B. V.*

XI Augustus.

De H. SUSANNA, Maagd en Martelares, had zich ter vereering der maagdelijke zuiverheid van MARIA door de gelofte van zuiverheid aan God toegewijd, en zij bewaarde die haar geheel leven lang ongeschonden. Met behulp van eenen Engel verjoeg zij een zekeren Maximianus, die hare zuiverheid belaagde, uit hare woning, en sloot de deur daarvan zoo zorgvuldig dicht, dat zij met geen geweld zelfs te openen was. *Fast. Mar.* — Wilt gij uwe zuiverheid zeker bewaren, sluit dan de deur uwer zintuigen.

H. Susanna, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat evenals zij altijd ten uiterste bezorgd is voor hare dienaars, dat zij van hunne vijanden verlost worden, zij ook mij, den onwaardigste harer dienaren, vol liefde tegen alle vijanden, zoowel in mijn leven, als in mijnen dood, gelieve te beschermen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de Engelen tot bewaarders mijner zuiverheid verkiezen, en hen verzoeken, dat zij mij het behoud daarvan van hunne koningin verwerven.

Gelijk door de zon hemel en aarde worden verlicht en verwarmd, zoo worden ook door de goedheid der Moedermaagd allen verkwikt, die haar niet ontvluchten.

Sicut sole illuminantur et inflammantur cœlestia et terrestria, sic bonitate Deiparæ reficiuntur omnes, quicumque illam non fugiunt. S. Birg. Rev. l. III c. 30.

XII Augustus.

De H. CLARA legde in de aan de H. Maagd toegewijde kerk, Portiuncula genaamd, de gelofte van zuiverheid af, en beijverde zich om door eene standvastige godsvrucht zich hare liefde waardig maken. De H. Maagd verscheen haar dan ook op haar sterfbed, omgeven van eene schaar van maagden, omhelsde haar teederlijk, bekleedde haar met een kostbaren mantel en voerde haar met zich mede; om de omhelzingen van haren hemelschen Bruidegom te genieten. *In. Vita.* — Die deze verlangt te volgen, behoort dien weg in te slaan.

H. Clara, die met het allerheiligst Sacra-

ment de vijanden hebt verjaagd, verdedig ook mij tegen alle zichtbare en onzichtbare vijanden; bid de Moeder des Heeren voor mij, dat ik, onwaardig zondaar, in mijnen doodstrijd, hare hulpvaardigheid, de zoetheid harer moederlijke liefde en hare overvloedige barmhartigheid moge ondervinden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, bij het binnentreden eener kerk, door MARIA toegang vragen tot haren Zoon, en zeggen: „Laat ons door U tot uwen Zoon naderen, o allerheiligste Maagd en Moeder Gods.”

De spruituitden wortel van Jesse voortgesproten, heeft op eene wonderbare wijze hare takken over geheel de aarde uitgespreid, ten einde de verstrooide kinderen van Adam tegen de hitte en tegen alle verderfelijke schaduwe te beschutten, en door hare heilrijke vrucht de hongerigen te voeden.

Virga orta de radice Jesse ramorum suorum mirabili extensione sese ubique terrarum expandit, ut dispersos filios Adæ ab aestu et mala umbra protegat fructuque saluberrimo esurientes reficiat. S. Amad. Hom. 8.

XIII Augustus.

De H. RADEGUNDIS, echtgenoot van Koning Clotarius, werd later kloosterzuster, en onderhield ter eere der H. Maagd elk jaar een vasten van veertig dagen. Elken Zaterdag wiesch zij met eigen hand het hoofd van eenen melaatsche, en spijsde zij eenige bedelaars. Den naam van MARIA had zij met een gloeiend ijzer in haar lichaam geprent. *Fasti Mar.* -- Het zal hem niet slecht gaan, die den arme wel doet.

H. Radegundis, die uit liefde tot MARIA de dienstmaagd der bedelaars hebt willen worden, ik draag mij door u aan MARIA als dienaar op, en in tegenwoordigheid der Goddelijke Majesteit en van geheel het hemelsch hof verbind ik mij voor eeuwig tot haren dienst, met het allerkrachtdadigste voornemen van Haar altijd meer en meer te zullen liefhebben, en nooit van de belofte te zullen afwijken, die ik Haar thans doe.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voorbeeld van den Z. Berchmans mij zelven en ook anderen trachten te overtuigen, dat wanneer ik MARIA liefheb, ik zeker ben van zalig te zullen worden.

MARIA verwerft voor allen barmhar-

tigheid en bewerkt verzoening voor allen. Zij is het vat en detempel des levens en der zaligheid voor geheel het menschdom.

MARIA est aula universalis propitiationis, causa generalis reconciliationis, vas et templum vitæ et salutis universorum. *S. Anselm.*

XIV Augustus.

De H. STANISLAUS KOSTKA, van de Sociëteit van Jesus, werd in zijne ziekte door MARIA bezocht, die hem het kindje JESUS in zijne armen gaf, en tevens hem den raad gaf zich in de Sociëteit van Jesus te begeven. Niets verschaft hem meer genoeg, dan over de H. Maagd te kunnen spreken, lezen, of verzen maken. Hij noemde Haar niet anders dan zijne Moeder, en schreef zelfs, om Haar zijne liefde te betuigen, eenen brief, waarin hij Haar verzocht, om op den dag harer ten-hemel-opnemings te mogen sterven. Hij verkreeg deze gunst, en zoo volgde de zoon zijne moeder in den hemel. *In Vita.* O mocht hij een grooter aantal broeders hebben.

O H. Jongeling, bid voor mij uwe allerliefste Moeder, en verkrijg mij eene kinderlijke en die zoo vurige liefde tot God, die u bezielde, en die zoo teeder en hevig

was, dat men uw hart, dat dreigde te bersten, met vochtige doeken moest koel houden. O mocht ook ik van liefde branden voor JESUS en MARIA, ten einde waardig te zijn, eens het gezelschap van JESUS en MARIA voor alle eeuwigheid te genieten!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, op het voorbeeld van den H. Stanislaus, elken morgen en elken avond mij tot een of ander heiligdom van MARIA wenden en mij bijzonder aan Haar aanbevelen.

Niet om U zelve, o H. Maagd, zijt gij ter wereld gekomen, maar om aan de geheele wereld de zaligheid te bezorgen.

Non tui ipsius causa progenita es, o Virgo, sed ut orbis universi saluti administram te præberes. *J. Damasc. Or. I de Nat.*

NW Augustus.

De H. ARNULPHUS, Bisschop, had bevel gegeven, om voor den feestdag der tenhemel-opneming van MARIA alles gereed te houden voor zijnen dood. Dit bleek niet zonder reden geschied te zijn; immers op denzelfden dag stierf hij, na eerst van de H. Maagd, die hem in eene zichtbare gedaante verscheen, de troostvolle zekerheid te heb-

ben ontvangen, dat al zijne zonden hem waren vergeven. *In Vita.* — O kostbare dood der kinderen van MARIA! O mocht ook mijne ziel dien dood sterven!

H. Arnulphus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ook ik de vergeving van al mijne zonden en de genade van eenen zaligen dood verwerve. Ik draag mij zelven geheel en al van ganscher harte aan Haar op; ik verkies Haar tot mijne meesteres en mijne Moeder; ik beveel mij zelven geheel en al aan hare moederlijke bescherming, en mijn eenig verlangen is, dat ik eens voor eeuwig met Haar, die heden ten hemel is opgenomen, moge vereenigd worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden de H. Maagd van ganscher harte geluk wenschen met de overgroote heerlijkheid harer ten-hemel-opneming.

Door uwe vruchtbaarheid, o Koningin, is de wereld van hare zonden gerechtvaardigd, van hare verdoemenis bevrijd, en van hare ballingschap teruggebracht.

Per sœcunditatem tuam, Domina, mundus peccator est justificatus, damnatus salvatus, exul reductus. S. Anselm.

XVI Augustus.

De H. HYACINTHUS, van de Orde der Predikheeren, ontving van de H. Maagd de verzekering, dat hij haren Zoon niets zou vragen, of het zou hem door haar toedoen verleend worden. Bij eenen brand nam hij een zeer groot standbeeld der H. Maagd op zijne schouders, om het uit den brand te redden, en hij vond het zoo licht, dat hij eenen weg van vele mijlen daar mede aflegde. De H. Maagd voldeed aan zijn verlangen, om hem voor zijnen dood door hare zichtbare tegenwoordigheid te komen vertroosten. *In Vita.* — Waarom toch vragen wij zoo weinig aan eene zoo vrijgevig Moeder?

H. Hyacinthus, aan wien de H. Maagd de verzekering gaf, dat God altijd zijne geboden zou verhooren, bid voor mij uwe en mijne gemeenschappelijke Moeder, dat ik de veelvuldige gevaren, waaraan mijne zwakheid is blootgesteld, en de listen der wereld en des duivels ongedeerd moge trotseeren en het geluk hebbe, met de beschermelingen van MARIA eens voor het aanschijn Gods te verschijnen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bijzonder zorg dragen, dat de afbeeldsels en beelden der

H. Maagd met behoorlijken eerbied vereerd worden.

MARIA heeft het heil van allen verlangd, gezocht en gevonden: ja, het heil is allen door Haar geworden, en hierom wordt zij ook het heil der wereld genoemd.

Omnium salutem desideravit MARIA, quæsit, invenit: imo salus omnium per ipsam facta est, unde et mundi salus dicta. *Rich. a S. Vict. in Cant. c. 26.*

XVII Augustus.

De H. CLARA VAN MONTEFALCO was gewoon, toen zij nog slechts vier jaren oud was, voor alle beeltenissen der H. Maagd, die zij aantrof, neder te knielen en te bidden. Op haar uiterste liggende verzocht zij eenen Engel, die tot haar kwam, dat hij aan de H. Maagd het verlangen zou kenbaar maken, dat zij had om Haar te aanschouwen, en zij verkreeg deze gunst. Vóór haren dood opende zich voor haar de hemel, en zij mocht de Koningin der Engelen, op haren troon gezeten, aanschouwen. *Isid.* — Waarom zou de H. Maagd haren dienaar, die Haar tijdens zijn leven getrouw was, in zijnen dood niet bijstaan?

H. Clara, evenals gij wenschte ook ik, dat

een Engelaan MARIA kenbaar maakte, hoezeer ik verlang, dat mijne ziel, na hare ontbinding uit dit lichaam, in de zalige woonstede des hemels worde opgenomen. Mocht ik evenwel evenals gij mij beijveren, om mijne bede door mijne werken te verzekeren!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden mijnen Engelbewaarder verzoeken, dat hij mijne smeekingen aan MARIA overbrengende en de verhooring daarvan verkrijge.

Wees gegroet, gij overvol van genade, van wiervolheid aan elk schepsel wordt medegedeeld.

Ave Virgo plenissima gratia, de cujus plenitudine omnis creatura participat. *Rich. a S. Vict.*

XVIII Augustus.

De H. JACOBUS mocht eens, toen hij het H. Misoffer opdroeg, de H. Maagd in eene zichtbare gedaante, omgeven van vele Heiligen, aanschouwen; dezen vlochte eenen krans van hemelsche bloemen, waarmede hij omkranst werd. *Nad.* — Deze bloemen zijn de eenige, die niet verwelken, maar altijd frisch blijven.

H. Jacobus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik ongedeerd op de verganke-

lijke bloemen en op de doornen, die deze wereld oplevert, moge wandelen, ten einde niet van die hemelsche kroon beroofd te worden, welke ik zeer zeker vertrouw, dat eens mij door de Moeder des Heeren zal geschonken worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, op het voorbeeld van den H. Edmundus, een altaar of een beeld der H. Maagd met bloemen versieren.

Die liefde, welke MARIA aandrijft, om barmhartigheid te bewijzen aan het menschedom, is grooter dan de liefde van alle schepselen.

Caritas illa, cujus impulsu B. Virgo misericordiam exhibet mortalibus, omnium creaturarum dilectionem antecellit. B. Alb. M. sup. Miss.

XXX Augustus.

De H. LODEWIJK, Bisschop, was de zoon van Karel II, Koning van Sicilië. Zóó groot was zijn vertrouwen op de H. Maagd, dat men hem meermalen in het openbaar hoorde zeggen: „Ik ben er zeker van, dat zij mij in mijnen dood zal bijstaan.” Dit gebeurde dan ook. Immers bij zijn verscheiden zag men, dat hij op de handen der Engelen in den schoot van MARIA werd overgedra-

gen. *Nad. An. Coel.* — Zóó worden zij verheven, die hunne hoop met zekerheid op Haar vestigen.

H. Lodewijk, bid voor mij, dat ik na God al mijne hoop op MARIA vestige, ten einde ik noch in dit leven, noch in den dood van Haar gescheiden worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik deze woorden van het Wees-gegroet: „nu en in het uur van mijnen dood”, met een bijzonder vertrouwen uitspreken, en de zekere hoop in mij opwekken, dat zij in alle noodwendigheden, zoowel bij mijn leven als bij mijnen dood, mij zal bijstaan.

Deze Maagd heeft ons, ongelukkige gevangenen en bedelaars als wij zijn, haren Zoon geschonken; zij heeft hem ons geschonken, om in onze gevangenschap ons tot losprijs te dienen, om onzen honger te verzadigen, om onzen arbeid te beloonen en onze ziekten te genezen.

Hæc Virgo nobis miseris captivis ac mendicis dedit Filium suum: captivis in pretium; famelicis in viaticum, laborantibus in præmium, infirmis in medicamentum. *B. Alb. M. sup. Miss.*

XX Augustus.

De II. BERNARDUS had in zoo hooge mate de gunst van MARIA gewonnen, dat hij zelfs voorrechten genoot die aan enkele heiligen slechts door die nooit volprezen Moedermaagd geschonken werden. Zijn gewoon gebed was het volgende: „Wees gegroet, MARIA, toon dat gij mijne moeder zijt”; zoo dikwijls herhaalde hij dit gebed, dat hij eens wederkeerig uit een beeld van MARIA deze woorden mocht hooren: „Wees gegroet, Bernardus.” *In Vita.* — Zoo beantwoordt MARIA de bulde harer kinderen.

II. Bernardus allerdierbaarste zoon der Goddelijke Moeder, bid voor mij, dat mijne liefde jegens haar steeds moge toenemen. O mocht ik uwe pen, uw hart en uwe taal bezitten, om mijne liefde jegens haar uit te drukken! O mocht ik aldus, vol liefde voor JESUS en MARIA, mijnen geest geven tusschen de heilige wonden van JESUS en de borsten zijner heilige Moeder.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls met eene vurige liefde zeggen: „Wees gegroet, MARIA, toon dat gij mijne moeder zijt.”

In alle soort van nood is, als een

zeker toevluchtsoord, de moederschoot van MARIA aan een ieder van ons geopend: wanneer iemand dit toevluchtsoord ontvliedt, is het niet te verwonderen, dat hij zal verloren gaan.

Ad omnem cujuscumque necessitatem aperta nobis est urbs refugii, sinus MARIAE expansus: hoc refugium qui declinat, nil mirum, si pereat. *S. Bern. Mor. 8.*

XXI Augustus.

De II. HOMBELINA, eene zuster van den II. Bernardus, werd door haren broeder tot een meer volmaakt en heilig leven bekeerd, en leerde van hem MARIA liefhebben en eene strenge levenswijze onderhouden. Op haar uiterste liggende, was zij met eene heilige, vertroosting vervuld en riep zij uit: „Ik ben met vreugde vervuld over hetgeen mij gezegd is: wij zullen het huis des Heeren binnengaan.” *Men. Cisterc.* — Dit is de troest, dit is de verwachting der kinderen van MARIA.

II. Hombelina, die vol vertroosting en heilige hoop den geest hebt gegeven, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ook ik een zoo deugdzaam en heilig leven moge leiden, dat ik met een gerust gemoed in

het uur van mijnen dood kunne uitroepen:
„Ik ben met vreugde vervuld enz.”

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in droefheid, en vooral in geestelijke droefheid, met eene vurige hofdeverzuchting mijne toevlucht nemen tot de H. Maagd, om van haar vertroost te worden.

MARIA heeft haar eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons ailen ten beste gegeven; en heeft zij ons met Hem niet alles geschonken?

MARIA est, quæ proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum; et quomodo cum illo non omnia nobis donavit? *B. Alb. M. sup. Miss.*

XXII Augustus.

De Z. BERNARDUS VAN SIENA bekleedde eerst eene hooge burgerlijke waardigheid, en werd later de stichter van de Orde van O. L. V. van den Berg van Olijven. Hij werd met blindheid geslagen, doch werd daarvan door den bijstand der Moedermaagd genezen. Hij zag eens, hoe verscheidene kloosterlingen langs eene ladder tot JESUS en MARIA in den hemel opklommen. *Nad.* — Zulke oogen verdienen zulke dingen te zien.

Z. Bernardus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij de oogen mijns lichaams en die mijner ziel verlichte; genen, opdat zij zich afwenden van al wat ijdel en vergankelijk is, en dezen, opdat ik zien moge wat voor mijne ziel en voor mijne laatste stonde heilzaam is, ten einde ik aldus waardig worde voor alle eeuwigheid God te aanschouwen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik niet nalaten, als ik daartoe in staat ben, iemand behulpzaam te zijn in het aanvaarden van den kloosterlijken staat, om daardoor het getal der dienaren van MARIA te vergrooten.

Welk eene macht mag men niet aannemen, dat aan de Moedermaagd is geschonken tegen de vijanden onzer ziel? Is zij niet veel grooter, dan die aan alle overige Heiligen is verleend?

Qualem vim adversus animarum hostes, Virgini Matri collatam fuisse credendum est? An non majorem quam cæteris omnibus Sanctis? *S. Basil. Serm. de Ann.*

XXIII Augustus.

De H. PHILIPPUS BENITIUS werd de Apostel van MARIA genoemd. Hij ontving van haar het bevel om zich in een klooster

te begeven. Eens gaf zij hem in eenen hongersnood twee manden met wittebrood. Op zijne knieën voor haar altaar nederliggend, sprak hij; «Hier is mijne rustplaats.» In zijne laatste ure werd hij door de H. Maagd tegen de beschuldigingen des duivels verdedigd. *Fasti Mar.* — Wie zal met zulk eene pleitbezorgster zijn rechtsgeding niet winnen?

H. Philippus, goede en getrouwe dienaar, beveel mij aan de bescherming uwer Koningin, ten einde zij door de verdiensten van haren Zoon, mijnen Verlosser, mij eene allervurigste begeerte verwerve, om niets anders te willen dan, en het als mijne voor naamste bezigheid te beschouwen, JESUS en MARIA te dienen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden met eene bijzondere godsvrucht, evenals de H. Philippus, het H. Misoffer bijwonen, dat voor hem het begin was zijner heiligheid.

O eerbiedwaardig bad, MARIA, dat de menschelijkenatuur, die aan eene doodelijke ziekte lijdende en haren ondergang nabij was, de volkomen genezing en het leven hebt teruggeschonken.

O veneranda Piscina probatica, MARIA, quæ naturam humanam ultimo morbo labo-

rantem, atque ad interitum vergentem, in certam sanitatem vitamque restituisti. *S. Dam. Or. 1 de Nat. B. V.*

XXIV Augustus.

De II. BARTHOLOMEUS. Apostel, was gewoon elken dag en elken nacht honderdmaal een gebed te verrichten. Hij verkreeg van de II. Maagd, nog tijdens haar leven, vele gunsten, mocht dikwerf haar gezelschap genieten en leerde vele goddelijke geheimen van haar. In Armenië en Indië verbreidde hij hare vereering, totdat hem zijn vel werd afgestroopt en hij den hemel binnenging. *In Vita.* — Zóó was hij meer geschikt om de enge deur des hemels in te gaan.

Bid voor mij, II. Bartholomeus, dat ik niet al te zeer bezorgd zij om mijn vleesch te koesteren, en daardoor mijne eeuwige zaligheid in gevaar brenge; maar dat ik integendeel mijn lichaam kastijde en het onder bedwang houde, ten einde, wanneer eens de dood voor mij zal aangebroken zijn, des te geschikter te zijn, om den hemel in te gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij eene of andere lichamelijke versterving getroosten.

MARIA is door hare overgroote liefde ons aller schuldenares geworden, ten einde wij allen overvloed van goederen van haar zouden ontvangen.

MARIA omnibus copiosissima charitate sua debitricem se fecit, ut omnes inde largissime haurire possint. *S. Bern.*

XXV Augustus.

De II. LODEWIJK, Koning van Frankrijk, woonde elken dag de Getijden der II. Maagd bij als deze in koor gezongen werden, of bad die afzonderlijk. Elken Zaterdag wiesch hij drie armen de voeten en spijsde hen met eigen hand. Hij bouwde vele kerken ter eere der Moedermaagd. Meermalen mocht hij hare bescherming ondervinden: zij verscheen hem zelfs in eenen storm en sprak hem toe: „Vrees niet: ik zal u bijstaan.” *Nad. An. Cael.* — De nederigheid misstaat niemand.

II. Lodewijk, vraag gij voor mij van MARIA, wat uwe moeder Blanca voor u van God gevraagd heeft, dit namelijk: dat wanneer zij voorzien mocht, dat ik ooit in eenige doodzonde zou toestemmen, ik liever moge sterven. Liever toch wil ik sterven, dan mijn geweten te bevleken, overtuigd als ik ben,

dat de dood voor mij het begin van een beter leven zijn zal, zoo ik liever wil sterven dan in zonde toe te stemmen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, als mijne bezigheden dit toelaten, dagelijks de kleine gebeden der Onbevleete Ontvangenis bidden.

Kom, o mijne Meesteres, mijneziel te gemoet en ontvang haar in uwe armen, als zij uit deze wereld zal scheiden: vertroost haar door uw heilig aanschijn, opdat het gezicht der duivelen haar niet beangstige.

In exitu animæ meæ de hoc mundo occurre illi, Domina, et suscipe illam; consolare eam vultu sancto tuo, ne aspectus dæmonum conturbet eam. *S. Bonav. in Ps. 113.*

XXVI Augustus.

De II. GEBHARDUS zag, toen hij tot Bisschop was verkoren, de II. Maagd, die hem een bisschopsstaf toereikte en hem toesprak: „Weid mijne schapen, weid die in de weiden des eeuwigen levens” Hij volbracht dien last getrouw. Ook bij zijnen dood verscheen zij hem, om hem met de grootste minzaamheid uit te noodigen, om het loon van zijnen arbeid te komen ontvangen. *Ex Vita.* — Gelukkig schapen, voor welke MARIA zorg draagt.

H. Gebhardus, die voor uwe schapen zoozeer bezorgd waart, ik bid u, zorg ook voor mijne ziel, die aan een verloren schaap gelijk is, alsof de zorg daarover u door de Moeder Gods was opgedragen, opdat zij eens, niet aan de linkerzijde onder de bokken, maar aan de rechterzijde onder de schapen, geplaatst worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met bijzondere zorg waken over diegenen, welke mij zijn toevertrouwd.

Verkiest deze allerminnelijkste Moeder van JESUS, boven al uwe bloedverwantenen vrienden tot uwe bijzondere Moeder en voorspreekster.

Eligite vobis hanc benignissimam Matrem JESU, præ cunctis parentibus et amicis vestris in Matrem specialem et Advocatam. Thom. a Kemp. Sermon. 2 ad Novit.

XXVII Augustus.

De III. AURELIUS en NATALIA waren echtgenooten naar het hart van MARIA. Met onderling goedvinden verbonden zij zich ter eere der allerheiligste Maagd door een gelofte, om hunne maagdelijke zuiverheid in het huwelijk ongeschonden te bewaren. Christus zelf wilde met zijne allerheiligste Moe-

der bij deze heilige verbintenis tegenwoordig zijn, en schonk zijnen zegen aan deze kuische echtelingen. *Boll.* — Zulk een echt is zulk een zegen waardig.

III. Aurelius en Natalia, die met het huwelijk de zuiverheid hebt weten te vereenigen, en daardoor den zegen Gods hebt verworven, bidt voor mij, dat ook ik de zuiverheid van mijnen staat onderhoude, en daardoor mij den zegen Gods waardig make.

O Aderheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie maak ik het voornemen om, heden vooral, de gelegenheden, die ik weet, dat voor mijne zuiverheid gevaarlijk zijn, te vermijden.

Wanneer wij MARIA de Moeder Gods noemen, weten wij, dat zij den sleutel van het rijk des hemels in hare hand heeft, om aan een ieder, dien zij wil, de deuren van het Paradijs te ontsluiten.

Dum illam Matrem Dei appellamus, clavein regni cœlestis in manu sua ad portas Paradisi, cuicumque libuerit, reserandas habere cognoscimus. *S. Bern. t. I. Serm. 43.*

XXVIII Augustus.

De II. AUGUSTINUS maakte zich los van de onzuivere liefde, waaraan hij vroeger was

verslaafd, om zich in plaats daarvan aan de liefde, niet slechts van God, maar ook van de Moedermaagd te verbinden. Zijne geschriften geven ons daarvan de doorslaandste bewijzen. Hij was een vurig vereerder van MARIA en van Christus zijnen Verlosser: in hen alleen zocht hij al zijnen troost, en op hen had hij al zijne hoop gevestigd. Hij was later des te vuriger, naarmate hij vroeger losbandiger geweest was *Nad. Au. Coel.* — Zóó behoort men de nalatigheid van zijn vroeger leven door grootere vurigheid goed te maken.

II. Augustinus, die geheel blaakte van zuivere liefde tot God en tot MARIA, ontsteek eveneens mijn hart, opdat het ontbrande, niet in genegenheid tot de aardsche goederen, maar in allerzuiverste liefde tot JESUS en tot MARIA.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden naar het voorbeeld van den II. Augustinus mij plaatsen tusschen de heilige Wonden van JESUS en de borsten van MARIA, en daaruit zoveel genaden putten als mogelijk is.

MARIA spreekt als het ware tot haren Zoon, evenals de Zoon tot den Vader: „Ik wil, mijn Zoon, dat daar, waar ik ben, ook mijn dienaar zijn zal.”

Videtur MARIA dicere Filio sicut Filius Patri: Volo, Fili, ut ubi ego sum, ibi sit et minister meus. *Rich. a S. Laur. l. 11 de Laud. V.*

XXIX Augustus.

De II. LUTHARDUS, graaf van Cleef, bracht zijne jongelingsjaren in onschuld, godsvrucht en strenge boetvaardigheid door. Zijn vaderlijk erfdeel gaf hij aan de vereering van MARIA ten beste, daar hij daarvan verscheidene kerken en kloosters bouwde. *Mayr.* — Zoo koopt men den hemel.

II. Luthardus, toonbeeld eener onschuldige jeugd, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik, die u zoo weinig in uwe onschuld heb nagevolgd, de zonden mijner jongelingsjaren en die ik in onwetendheid heb bedreven, behoorlijk moge boeten. Geef dat ik mijne vroegere losbandigheid door eene ware boetvaardigheid vervange, ten einde ik de eeuwige straffen niet behoeve te ondergaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met den II. Luthardus voortaan mij meer op versterving toelleggen, als het beste middel ter bewaring mijner onschuld.

Wie zal het wagen bij den Zoon

diengenete beschuldigen, voor wien hij ziet, dat de Moeder ten beste spreekt? Wie zal een vonnis ter veroordeeling durven uitspreken, wanneer zij vrijpleit?

Quis apud Filium accusare illum audeat, cui Matrem viderit patrocinantem? Si ipsa est quæ justificat, quis est qui condemnet?
Rich. a S. Laur. l. II de B. V.

XXX Augustus.

De II. FIACRIUS, kluizenaar, was niet tevreden met de godsvrucht oefeningen ter eere van MARIA, die hij voor zich zelve afzonderlijk verrichtte, maar wilde ook openbare oefeningen instellen. Te dien einde begon hij kerken, kloosters en gasthuizen te bouwen, waarin zelfs de Engelen hem behulpzaam waren. De boomen ontwortelden zich soms van zelf, om plaats te maken voor de gebouwen, die hij wilde oprichten. *Nad.* — Zóó helpt alles mede, om de eervan MARIA te bevorderen.

II. Fiacrius, bid voor mij, dat ofschoon ik zoo groote zaken niet kan ondernemen, nochtans mijn goede wil en mijn vurig verlangen daartoe in plaats daarvan worden aangenomen, en ik daardoor waardig worde, dat niet slechts de Engelen, maar zelfs de Koningin der Engelen mij behulpzaam zij.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, wanneer ik niet bij machte ben om kerken en kloosters ter eere van MARIA te bouwen, die ten minste dikwijls en met godsvrucht bezoeken.

O Moeder der weezen, hoor het geschrei uwer kinderen, spreid uwe vleugelen uit, opdat wij daaronder eene schuilplaats vinden tegen den vijand.

Tu, Mater pupillorum, audi ejulatum filiorum tuorum, extende alas tuas, ut fugiamus sub eas a facie inimici. *S. Aug. Solil. c. 12.*

XXXI Augustus.

De Z. ISABELLA, eene zuster van Koning Lodewijk, stichtte ter eere der Moedermaagd een klooster, dat zij de Nederigheid wilde genoemd hebben. Bij haar overlijden zag men hare slaapkamer helder verlicht, en men hoorde eene stem, die sprak: „die plaats des vredes is haar geworden.” Men zag haar lichaam schitteren, en hare oogen schoten stralen uit als sterren. *Barri. Plum Foed.* — De nederigheid is eene woonstede, die aan MARIA welgevallig is.

Z. Isabella, leer mij eene diepe nederigheid, om daardoor welgevallig te worden aan de Dienstmaagd des Heeren, die door

hare nederigheid waardig is geworden de Moeder Gods te zijn. Verkrijg voor mij, dat zij mij, haren allergeeringsten dienaar, altoos hare hulp verstrekke, totdat mijne ziel in de woonplaats des vredes zij opgenomen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, ter vereering van de nederigheid van MARIA, heden op eene of andere wijze de nederigheid beoefenen.

Gij, o MARIA, wordt te recht vol van liefde en barmhartigheid genoemd; want de liefde van allen heeft door U haren wasdom verkregen, en allen vinden door U barmhartigheid.

Tu, o MARIA, merito plena charitate et misericordia diceris, quia omnium charitas per te floruit, et omnes per te inveniunt misericordiam. *S. Brig. l. Previl.*

I September.

De Z. ANNA, de profetes van Jerusalem, verkreeg ter belooning harer heiligheid het groote geluk, van niet alleen JESUS en MARIA te mogen aanschouwen, maar ook hem in hare armen te mogen drukken en met MARIA te mogen spreken. *Hist Erang.* — Wie zou uit zulk een gezelschap geen voordeel trekken?

Z. Anna, die door uw vasten, uwe gebeden en vooral door uwe zuiverheid zoo welgevallig waart aan God en aan de Moedermaagd, bid voor mij, dat zij mij in hare armen opneme, om mij te beschermen. Ik geef mij geheel aan Haar over, opdat zij mij bestiere en over mij heersche, nu en vooral in het uur van mijnen dood.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik door eene geestelijke Communie, zoo ik niet anders kan, JESUS uit de handen der H. Maagd trachten te ontvangen.

Allen, die mij in godsvrucht en heiligheid dienen, zal ik, als eene tee-

dere Moeder, in hunnen dood getrouw ter zijde staan, beschermen en vertroosten.

Ego omnibus, qui mihi pie et sancte serviunt, volo in morte fidelissime tanquam Mater piissima adesse, eosque protegere et consolari. *Blos. in Mon. c. 12.*

II September.

De II. STEPHANUS, Koning en de Apostel van Hongarije, was geheel aan den dienst van MARIA toegewijd. De II. Maagd verscheen aan zijne moeder, om zijne geboorte te voorspellen. Hij richtte tien Bisdommen en verscheidene kerken ter harer eere op: daarenboven droeg hij haar zijn geheele rijk op, en wilde hij, dat zij de Meesteres en de Koningin daarvan zijn zoude. *In Vita.* - Onder het bestuur van MARIA is een rijk allergelukkigst.

II. Stephanus, naar uw voorbeeld draag ik mij zelve door u geheel aan de Moeder des Heeren op: ik maak haar meesteres en koningin van mijne inwendige en uitwendige zinnen, van mijn lichaam en mijne ziel, van mijn hart en van al mijne vermogens; geheel en al wil ik aan MARIA toebehooren, zoowel in mijn leven als in mijnen dood, en ik vertrouw een zaligen dood te zullen ster-

ven, als ik als een trouw dienaar dezer Koningin uit dit leven zal scheiden.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, evenals de H. Stephanus, de H. Maagd heden tot mijne bijzondere Meesteres en Koningin verkiezen.

O alleredelste Meesteres, Vorstin en Koningin, onder alle vorstinnen de voortreffelijkste, onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht: bewaar en bescherm gij ons onder de schaduwe uwer moederlijke teederheid.

O Domina, Princeps atque Regina nobilissima, Dominarum omnium præstantissima, sub tuum præsidium confugimus, sub pietatis tuæ umbra protege et custodi nos. *S. Ephr. de Land. V.*

III September.

De H. EUPHEMIA, Maagd en Martelares, was op het punt van door den duivel in een afgrond te worden nedergestort; zij nam echter hare toevlucht tot MARIA, zooals zij altijd gewoon was, en nauwelijks had zij een Wees-gegroet gebeden, of de duivel nam de vlucht, en zij was voortaan voor altijd van zijne hinderlagen bevrijd. *Nad.* — Hoe weinig vermag de duivel tegen de beschermelingen van MARIA!

H. Euphemia, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mijne gebeden verhoore: ik smeek haar dringend, dat ik met hare hulp, vooral in mijnen doodstrijd, den vijand mijner ziel op de vlucht moge drijven, ten einde hij mij, ongelukkige, niet in den afgrond der eeuwige verdoemenis nederstorte.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, vóór ik mijne woning verlaat, het Woes-gegroet bidden tegen alle listen van den helschen vijand.

Ik smeek u, o MARIA, red gij met uwe moederhand en in uwe moederlijke liefde, ons, als wij voor den rechterstoel des goddelijken Richters zullen staan, uit de eeuwige vlammen.

Quæso, cum ante tribunal divini Judicis præsentés erimus, tu materna tua dextera et pietate ab igne æterno nos eripe. *S. Germ. de Zon.*

IV September.

De H. ROSA, Maagd, muntte uit door de velerhande verstervingen, die zij zich oplegde. Zij droeg een baren kleed, geeselde zich meermalen, onderhield eene strenge vaste, en was een toonbeeld van verduuldigheid. Eens mocht zij de vreugden des hemels

en de pijnen der hel aanschouwen. Dikwerf verscheen haar de Moeder des Heeren, die haar aanspoorde, om veel over goddelijke zaken en vooral over de vereering van MARIA te spreken. Na haren dood verscheen zij aan den Paus, tot wien zij sprak: „Zie hier Rosa, de dienaar van JESUS en MARIA.” *Nad.* — Zulk eene dienstbaarheid is beter dan elke vrijheid.

II. Rosa, bid voor mij, dat ook ik mij gedrage als een trouw dienaar van JESUS en MARIA, gelijk gij u zelve genoemd hebt, ten einde eens, wanneer ik van de banden van dit sterfelijk leven zal bevrijd zijn, tot de ware vrijheid der kinderen Gods te worden aangenomen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met Vincentius Raymundus, van de Soc. van Jes., ter eere van de Koningin der Engelen, die met twaalf sterren gekroond is, twaalfmaal het Weesgegroet bidden.

De roemvolle Maagd MARIA zal in den dag des oordeels hare trouwe dienaren beschermen in en tegen de brandende hitte des oordeels.

Gloriosa Virgo MARIA fideliter sibi servientibus erit in die judicii umbraculum in æstu et contra æstum judicii. *Rich. a S. Laur. l. X de Laud. V.*

V September.

De Z. BENVENUTA van de Orde van den H. Dominicus, mocht JESUS in eene zichtbare gedaante aanschouwen, toen zij op zekeren keer ter cere van de H. Maagd het Wees-gegroet bad, en daarbij den naam van JESUS uitsprak. Elken Zaterdag hoorde zij een gezang van Engelen: en de HH. Aarts-engelen Gabriël en Raphaël verschenen haar eens, om haar te onderrichten, hoe zij de allerheiligste Moedermaagd moest beminnen en vereeren. *Balingh.* — Welke vorderingen mag men niet van zulk een onderricht verwachten?

Z. Benvenuta, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij, die voor niemand, hoe onwaardig hij ook wezen moge, den schat harer goedertierenheid verborgen houdt, mij order hare bescherming neme. Tot Haar, die in waarheid de Moeder der barmhartigheid is, neem ik mijne toevlucht: o mochten ook mij de Heilige Engelen onderrichten, op welke wijze ik Haar behoer te vereeren en lief te hebben!

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik alle HH. Engelen smeeken, dat zij met mij en voor mij MARIA eeren en liefhebben.

Evenals kiekens, wanneer de roofvogels in het gezicht zijn, zich verschuilen onder de vleugelen der hen, zoo ook zoeken wij eene schuilplaats onder de bedekking uwer vleugelen.

Sicut pulli, volitantibus desuper milvis, sub gallinæ alas recurrunt, ita et nos sub velamento alarum tuarum nos abscondimus.
S. Thom. de Villan.

VI September.

De Z. ÆGIDIUS RODRIGUEZ, van de Orde der Predikheeren, was eerst een toovenaar, die zich aan den duivel en aan allerlei boosheid had overgegeven. De schrik echter, die hem eens beving op het gezicht van een soldaat, die hem met den dood bedreigde, was de oorzaak zijner bekeering. Zeven jaren lang hield hij niet op vurige gebeden tot MARIA te storten, ten einde het handschrift terug te bekomen, waarmede hij zich aan den duivel had verkocht, totdat hij dit eindelijk aan een altaar der H. Maagd terugbekwam, voor welke gunst hij wederom zeven jaren lang zijnen dank betuigde. *Mayr.* — Hoe dikwijls heeft niet MARIA ook mij aan de macht des duivels onttrokken!

Z. Ægidius, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik, die zoo dikwijls vrijwillig mij zelve tot slaaf des duivels gemaakt heb, een oprecht berouw over mijne zonden gevoele, de banden mijner slavernij verbreke, het juk van den vorst der duisternissen van mij afwerpe, en door de voorspraak en den bijstand dier allerliefterijkste Beschermster aller zondaren aan de macht der helle ontrokken worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden minstens zooveelmalen het Wees gegroet bidden, als het getal jaren, dat Ægidius besteed heeft om zijnen dank te betuigen.

Wordt gij veroordeeld voor den troon der gerechtigheid, naderdan met vertrouwen tot den troon der barmhartigheid, tot den troon namelijk uwer Moeder, de H. Maagd MARIA.

Dammaris ad thronum justitiæ, adi cum fiducia thronum misericordiæ, Matris inquam, Virginis MARIE. Gerson. tr. VI in Magn.

VII September.

De Z. JOANNA, van de Orde van O. L. Vr. van den Berg Carmel, bad op den vooravond van elken feestdag der H. Maagd duizendmaal het Wees-gegroet, en op den feestdag

zelveu zevenmaal de Getijden der II. Maagd. In deze gebeden vond zij altijd grooten troost, maar nog grooter was deze, toen zij die eens achterliet. Immers toen zij uit gehoorzaamheid in plaats daarvan slechts één enkel Wees gegroet bad, verscheen haar de Moeder des Heeren, die haar preees over hare gehoorzaamheid. *In Vita.* — Van zulke eene hooge waarde is de gehoorzaamheid, ook in het achterlaten van godsdienstige zaken.

Z. Joanna, vul door uwe gebeden en uwe vurigheid aan, wat aan mijne traagheid ontbreekt; bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik altijd waardig bevonden moge worden, haren lof te verkondigen; ik wil op dit oogenblik daarmede een aanvang maken, om niet te eindigen gedurende de gansche eeuwigheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden ter eere van de II. Maagd, wier geboorte wij morgen vieren, bidden: „Dauwt, hemelen, van omhoog, en laat de wolken den Rechtvaardige over ons uitstorten!”

Buiten U kennen wij geen toevluchtsoord; gij alléén zijt onze eenige hoop, waarop wij ons vertrouwen stellen; gij alléén zijt onze beschermster, tot wie wij allen opzien.

Nescimus aliud refugium nisi te; tu sola es unica spes nostra, in qua confidimus; tu sola patrona nostra, ad quam omnes respicimus. *S. Thom. de Villan. serm. 3 de Nat.*

VIII September.

De Z. BONFILIUS, van de Orde der Dienaren van MARIA, ontving van de Moeder des Heeren zelve, omringd van een koor van Engelen, het kloosterhabijt. Op eene waardige wijze beantwoordde zijn langdurig leven, dat zoo rijk was aan deugden, aan deze gunst. Toen hij ten laatste van ouderdom was uitgeput, werd hij door MARIA eveneens uitgenoodigd, om deel te komen nemen aan de vreugde des hemels, en, van een hemelsch licht omstraald, gaf hij den geest. *In Vita.* — O mocht MARIA heden in onze harten worden geboren, om nimmer daarin te sterven.

Z. Bonfilius, bid voor mij de Moeder des Heeren, de verhevene Hemelkoningin, en draag mij aan Haar als uw mededienaar op: zie, van ganscher harte bied ik Haar mijne diensten aan en wijd ik mij aan Haar toe. Geef dat zij mij aanneme en mij, zij het dan ook slechts als den geringsten harer dienaren erkenne.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik elken dag van dit Octaaf 34 maal het Wees-gegroet bidden, ter gedachtenis van den tijd, dien MARIA in den schoot harer zalige moeder Anna gerust heeft.

Heden wordt ons eene gelukkige beschermster geboren, die niet anders dan barmhartig zijn kan; zij duldt niet, dat de vijand zijne woedende aanvallen tegen ons richt; zij draalt niet met ons den bijstand harer bescherming te verleen.

Patrona nobis felix nascitur, quæ nescit non esse propitia; hostem sævire non sinit; opem non tardat suæ protectionis. *Balduin. in Coll.*

IX September.

De II. AUDOMARUS, Bisschop van Morea, was door een wonder van zijne blindheid genezen geworden, doch verzocht om weder blind te worden, ten einde zijne oogen geen nadeel aan zijne ziel zouden toebrengen. Hij verlangde, dat na zijn overlijden zijn lichaam aan de voeten van een beeld der II. Maagd werd begraven. Zijne ziel echter werd door de Engelen in den hemel overgevoerd. *Nad. An. Cal.* — Hoe zal onder zulk een geleide zelfs een blinde verdwalen?

H. Audomarus, bid voor mij de Moeder des Heeren, die mij dierbaarder is dan het licht mijner oogen, dat ik van mijne oogen en van al mijne overige zintuigen, zoo inwendige als uitwendige, een zoo goed gebruik moge maken, dat ik, wanneer het te laat is geworden en de dood mijne oogen zal gesloten hebben, geen berouw behoeve te gevoelen, dat ik misbruik daarvan gemaakt heb.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik voortgaan met 34 maal het Wees-gegroet te bidden.

Is het wonder, dat zij, die boven alle anderen is uitverkoren, ook boven alle anderen bemind is?

Quid mirum, quod præ aliis sit dilecta, quæ præ aliis est electa? *S. Bonar. in Spec.*

X September.

De H. NICOLAÛS VAN TOLENTINO hoorde eens in eene kerk deze woorden: „Wilt de wereld niet beminnen,” en werd daardoor zoo getroffen, dat hij zich geheel aan den dienst van God toewijdde. Hij legde zich vooral toe op de versterving zijns lichaams, en vastte zeer gestreng. Zes maanden vóór zijnen dood hoorde hij telken nacht een gezang van Engelen, en toen het oogenblik

van zijn afsterven daar was, vertoonde hij een liefelijken glimlach en zeide hij, dat JESUS en MARIA hem ten hemel opriepen. *Nad in Vita.* — Wie zal niet lachen, wanneer dezen hem roepen?

II. Nicolaus, die in uwe ziekte van de Moeder Gods geneesmiddelen ter genezing ontvingt, bid voor mij, dat zij in hare goedertierenheid de nog schadelijker en gevaarlijkere wonden mijner ziel geneze; verkrijg voor mij, dat de dood mij niet in mijne zonden overvalle, maar dat mijne ziel den dood der rechtvaardigen sterve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ook heden 34 maal het Wees-gegroet bidden.

MARIA hoort de smeekingen van allen en toont aan allen hare goedertierenheid: hare overgrootte teederheid heeft medelijden met aller noodwendigheden.

Omnibus se exorabilem, omnibus clementissimam se præbet, omnium denique necessitatum amplissimo quodam miseretur affectu. *S. Bern. Serm. in Apoc.*

XI September.

De Z. DOROTHEA, weduwe, werd met vele zielsangsten gekweld, doch werd daarin ge-

troost en opgebeurd door de II. Maagd, die haar in eene zichtbare gedaante wilde verschijnen. Zij had deze gunst ongetwijfeld daaraan te danken, dat zij, van al haar zevende jaar tot in haar hoogsten ouderdom, geen enkelen Zaterdag in gebreke bleef ter eere der allerheiligste Maagd op water en brood te vasten. *Balingh.* — Zóó wordt droefheid met troost vereenigd.

Z. Dorothea, verwerf voor mij, dat ik naar uw voorbeeld, in mijne droefheden, mijne toevlucht neme tot de II. Maagd, de ware troosteresse der bedroefden. Zij zal mij de genade verkrijgen, dat ik daaronder niet bezwijke, maar dat ik vol vreugde, vooral de laatste droefheid, die de dood mij zal veroorzaken, te boven kome.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de mij voorgenomene taak van 34 maal het Wees-gegroet te bidden volbrengen.

Geen Heilige heeft ooit de allerzaligste Maagd geëvenaard in hare zucht, om het christen volk tot de zaligheid te brengen en het alle goed te bezorgen.

Nunquam fuit aliquis Sanctus vel sancta ita affecta ad salutem et omne bonum populi christiani, sicut Beatissima Virgo. *S. Antonin. IV p. Summ. tit. 25, c. 20.*

XII September.

De II. GUIDO, een arm jongeling en van onaanzienlijke afkomst, was steeds ten uiterste bezorgd, om eene kerk der II. Maagd schoon te houden en te versieren. Ten einde ook aan de II. Maagd eene zuivere ziel te kunnen aanbieden, had hij de gewoonte aangenomen, van elke ook de minste fout terstond door eene goede biecht uit te wisschen. Bij zijn dood omstraalde hem een hemelsch licht: men zag eene duif en hoorde eene stem, die sprak: „Dat onze welbeminde kome, om zijne kroon te ontvangen.” *Sarius*. — Zóó worden zij gekroond, die MARIA eeren.

II. Guido, leer mij iets doen wat aan MARIA welgevallig is. Mijne ziel is bereid, om elken dienst, welke die ook zijn moge, aan deze verhevene Koningin te bewijzen. Bid gij dan ook voor mij, dat ik al de vlekken mijner ziel moge uitwisschen, en aldus waardig worde, om tot de hemelsche kroon te worden uitgenoodigd.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik wederom 34 maal het Wees-gegroet bidden.

Tot MARIA heffen allen hunne oogen op, zoowel die in den hemel wonen, als die in het vagevaar ver-

blijven, of op aarde leven. De eersten, ten einde daardoor met blijdschap vervuld te worden; de tweeden, ten einde verlost te worden; de derden, ten einde geholpen te worden.

Ad MARIAM respiciunt et qui habitant in coelo, et qui degunt in purgatorio, et qui vivunt in mundo. Primi, ut gaudeant; secundi, ut eripiantur; tertii, ut liberentur.
Hugo Card. Sup. Cant

XIII September.

De H. KOENRAAD, op dezen zelfden dag voornemens zijnde ter eere der H. Maagd eene kapel in te wijden, de kapel der Woestijn genoemd, zag Christus zelf met bijzonderen luister de plechtigheid der inwijding verrichten, terwijl daarbij de H. Michael en de overige Engelen lofzangen aanhieven en MARIA verheerlijkten. *Nad.* — Zooveel liefde heeft God voor alles, wat aan MARIA is toegeheiligd.

H. Koenraad, bid voor mij de Moeder des Heeren: o hoezeer verlang ik, dat zij door alle koren der Engelen vereerd en in mijne plaats verheerlijkt worde! O mocht ik alleen al de lofzangen en al de eerbewijzingen van alle Engelen en Heiligen Haar kunnen aan-

bieden, ten einde daardoor meer welgeval-
lig te worden aan deze mijne Koningin, en
mij hare gunst waardig te maken, opdat ik
een zaligen dood moge sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik voortgaan met
34 maal het Wees-gegroet tot hetzelfde einde
te bidden.

MARIA neemt deel in onze ellen-
den en droefheden en weigert hare
hulp niet, wanneer wij die behoeven,
maar zij is eene teedere helpster van
alle geloovigen.

Miseris et afflictis condolet coafficta, et
subvenire non tardat indigentibus, sed om-
nium fidelium est pia ministra. *S. Ign. M.*
ad S. Joan.

XIV September.

De II. MATERNUS, Bisschop van Tongeren,
heeft ons een blijvend gedenkteeken zijner
liefde tot de Moedermaagd achtergelaten in
den prachtigen tempel, dien hij ter harer
eere gebouwd heeft. Toen hij het ein te zijns
levens nabij was, werd hem eene hemelsche
kroon aangeboden van rozen, lelien en edel-
gesteenten vervaardigd; hij werd uitgenoo-
digd, om die te ontvangen, en vol vreugde
vloog hij ten hemel op. *Nad. — Met*

vreugde verlaat men de aardische genoegens, wanneer men zeker is de hemelsche te ontvangen.

H. Maternus, bid voor mij de Moeder des Heeren, door wier allergezegendste tussekomsst gij met zooveel vreugde den dood hebt zien naderen, dat ook ik eveneens de zalige kroon van een gelukkigen dood moge verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden eveneens 34 maal het Wees-gegroet bidden.

Heden is ons geboren de Koningin der wereld, de toegang tot het Paradijs, de deur des hemels, de wohntente Gods, de ster der zee, de hemelsche ladder.

Hodie nata est Regina mundi, janua Paradisi, porta coeli, tabernaculum Dei, stella maris, scala coelestis. S. Petr. Dam.

XV September.

De H. AICHARDUS was niet tevreden met voor zich afzonderlijk de H. Maagd te vereeren, ook anderen trachtte hij tot haren dienst over te halen. Hij wist dan ook te bewerken, dat zijn vader eene kerk en een klooster stichtte, dat naderhand negen honderd monniken huisvestte, en waarin door

toedoen van dienzelfden Aichardus, die de eerste abt daarvan was. de vereering van MARIA zeer werd bevorderd. *Surius.* — Zóó betaamt het een trouw dienaar van MARIA ook anderen tot haren dienst over te halen.

H. Aichardus, bid voor mij, dat ook ik mij beijvere, om de liefde tot de Moedermaagd in de harten van mijne evennaasten te doen ontvlammen, en hare vereering uit al mijne krachten te bevorderen; ten einde ik daardoor van Haar verwerve door een zaligen dood ten hemel in te gaan, waar het mij vergund zal zijn, Haar voor alle eeuwigheid te beminnen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik wederom 34 maal het Wees-gegroet herhalen.

Laten wij ons met al de genegenheid onzer ziel aan de bescherming der H. Maagd toevertrouwen, ten einde zij door hare voorbede in den hemel ons te hulp kome.

Toto mentis affectu B. Virginis intercessioni nos committamus, ut ipsa suis precibus nos commendare dignetur in cœlis. S. Aug. Serm. 35 de Nat.

XVI September.

De H. LUDMILDIS, Hertogin van Boheme, was eerst aan den dienst der afgoden verslaafd; toen zij echter later door het H. Doopsel in de Kerk was opgenomen, deed zij de plaats van het afgodsbeeld innemen door een beeld der H. Maagd, en zij beijverde zich met de uiterste zorg, om zooveel mogelijk het leven van MARIA na te volgen. Zij mocht dan ook van Haar de genade van eene ware boetvaardigheid en de bijzondere gave der tranen verwerven. *Mayr.* — Zóó moeten ook de afgoden van ons hart plaatsmaken voordeliefde tot MARIA.

H. Ludmildis, bid voor mij, dat ik dag en nacht tranen storte, om de fouten van mijn voorgaand leven te beweenen. Beveel mij aan de Moeder des Heeren, ten einde zij voor het overige van mijn leven, dat wellicht spoedig een einde zal nemen, mij behulpzaam zij, om mij aan geene enkele doodzonde meer schuldig te maken en eindelijk een zaligen dood te sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter eere der dagen, die MARIA in den schoot harer moeder gerust heeft, ook nog heden 34 maal het Wees-gegroet bidden.

Verlicht als zij is door dat licht, voor hetwelkalles blooten onbedekt is, ziet MARIA al onze gevaren en noodwendigheden, en als eene goedertieren en liefdevolle Koningin, draagt zij ons een moederlijk mededooen toe.

MARIA illo edocta lumine, cui nuda et aperta sunt omnia, cuncta nostra videt discrimina, nostrique. clemens ac dulcis Domina, materno affectu miseretur. *S. Anad. Hom. 8 de laud. V.*

XVII September.

De Z. CLEMENS CAPONIUS, van de Orde der Predikheeren, hoezeer ook uit een adellijk geslacht gesproten, was nochtans met het lot van Martha tevreden en verrichtte gaarne slafelijken arbeid. Eens terwijl hij bezig was met zijne gewone gebeden ter eere van MARIA te verrichten, terwijl intusschen de overigen volgens gewoonte zich tot den maaltijd begaven, hoorde hij eene stem uit het beeld van MARIA, die hem beval zich eveneens ter tafel te begeven, en waardoor hij begreep, dat de H. Maagd meer welgevallen vindt in een goeden wil, gepaard met gehoorzaamheid, dan in eene godsvrucht, die van de gemeenschappelijke gewoonten afwijkt.

Balingh. — Gehoorzaamheid is beter dan slachtoffers.

Z. Clemens, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij haren Zoon gunstig voor mij stemme en mij de vergeving mijner zonden afsmeeke. Zij toch is bij machte om door hare verdiensten die vergeving te verkrijgen, en alles van den Goddelijken Rechter te verwerven. Bid Haar dan, dat zij Hem verzoene en mij een zaligen dood erlange.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden al mijne gewone bezigheden, die aan mijnen staat eigen zijn, ter eere der H. Maagd met eene bijzondere nauwkeurigheid verrichten.

Hoe dieper de H. Maagd het hart des Eeuwigen Konings doorziet, des te dieper dringt het medelijden met de ongelukkigen in haar hart.

Quo sublimius æterni Regis cor aspicit Deipara, eo profundius cordis sui pietates afflictorum miseretur. *S. Amad. Hom. 8 de laud. V.*

XVIII September.

De H. THOMAS VAN VILLANOVA, Aartsbisschop, schonk bij zekere gelegenheid al den voorraad graan, dien hij bezat, weg aan de armen, doch vond zijne magazijnen op wonderdadige wijze weder met graan gevuld.

Toen hij op het feest van O. L. V. Zuivering eens voor een kruisbeeld zijne ziel in liefde-verzuchtingen jegens Christus en zijne H. Moeder uitstortte, vernam hij tot zijn grooten troost van het kruisbeeld, dat hij op den feestdag van MARIA's geboorte zalig zou afsterven. *In Vita.* — Dien MARIA dikwijls hoort bidden, zal hooren dat Christus hem ten hemel uitnoodigt.

H. Thomas, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mij door inwendige ingevingen van mijnen laatsten strijd verwittige, en tevens mij de genade verwerve, om mij op eene waardige en heilige wijze daartoe voor te bereiden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met den H. Thomas in alle noodwendigheden mijne toevlucht nemen tot den gekruisten JESUS en tot de H. Maagd.

Deze Moeder kent hare kinderen, zij bevrijdt hen uit hunne gevangenis, en stilt hunnen hongermeteene hemelsche lekkernij.

Agnoscit illa Mater filios, liberat captivos, deliciis coelestibus reficit famelicos. *S. Laur. Just. de Ass. B. V.*

XIX September.

De Z. MARIA MAGDALENA, eene Duit-
sche, van de Orde der Dienaren van MARIA
beantwoordde trouw aan hare roeping. Im-
mers zij diende Haar niet met eene slaafsche
vrees, maar met al de liefde van een kind.
Niets deed haar meer genoeg, dan eraan
te denken, dat zij eene dienaress was van
MARIA. *Nad.* — Het is eervoller MARIA
te dienen, dan te heerschen.

Z. Magdalena, bid voor mij, dat ik de H.
Maagd diene, niet met eenige angstvolle
vrees, of uit hoop op belooning, maar om
hare uitstekende goedheid. Van nu af aan
stel ik wederom mijne ziel en mijn hart ter
harer beschikking, terwijl ik genoegzaam
tevreden ben, wanneer ik waardig zal ge-
acht zijn MARIA te dienen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden den wensch
vormen, dat al mijne polsslagen zoovele be-
wijzen van liefde jegens MARIA zijn mogen.

De H. Maagd zal hare gaven aan de
mensen schenken; en waarom ook
zou zij die niet schenken? Immers
het ontbreekt Haar noch aan macht,
noch aan goeden wil. Zij is de Ko-
ningin der Engelen, zij is barmhar-

tig; zij is eindelijk de Moeder van den eeniggeboren Zoon Gods.

Dabit B Virgo dona hominibus; quidni daret? Siquidem nec facultas ei deesse poterit nec voluntas. Regina cœlorum est. misericors est. denique est Mater unigeniti Filii Dei. *S. Bern. Sem. I. de Ass.*

XX September.

De H. AVITUS van Clermont, Bisschop van Auvergne, wilde niet enkel met woorden, maar ook met daden zijne allerteederste liefde tot MARIA toonen. Hierom bouwde hij Haar ter eere eene prachtige kerk, die hij de kerk van O. L. Vrouw van de Haven noemde. *Bellin.* — Buiten deze haven zal men onvermijdelijkschipbreuk lijden.

H. Avitus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij op de onstuimige zee dezer wereld mij tot poolster en tot eene veilige haven zijn moge; dat zij mij zoovele verdiensten van goede werken doe verzamelen, dat ik eens, bij mijne intrede in de eeuwigheid, daarvoor de eeuwige glorie erlange.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik trachten heden eenig bijzonder goed werk te verrichten, om daardoor mijne liefde tot MARIA te doen blijken.

De H. Maagd legt thans eene groo-
tere barmhartigheid aan den dag en
bewijst meer weldaden aan de men-
schen, omdat zij thans meer de tal-
looze menigte ellenden van het
menschdom ziet.

Majorem nunc Virgo per beneficia innu-
merabilia ostendit hominibus misericordiam,
quia magis nunc videt innumerabilem homi-
num miseriam. *S. Bonav. in Spec. c. 3.*

XXI September.

De H. MATTHEUS, die van een rijk tolle-
naar een Apostel en Evangelist werd, is be-
roemd geworden onder de Parthen en Æthio-
piërs, door de macht, die hij zelfs over dra-
ken bezat. Hun koning diende hij het H.
Doopsel toe en diens zoon wekte hij van
den dood op. Terwijl hij aldus Christus aan
de Heidenen predikte, verspreide hij tevens
onder hen de vereering aan MARIA ver-
schuldigd. Overal plaatste hij hare beelden,
om die te doen vereeren, gelijk nog thans
in Æthiopië bestaande overblijfselen bewij-
zen. *Euseb. Hist.* — Stel u immer het
afbeeldsel van MARIA voor oogen,
om u tot hare navolging op te wek-
ken.

H. Mattheus, bid voor mij, dat ik van al

het aardsche mij moge onthechten, en daarentegen mij er op toelegge, om God en zijne H. Moeder oprecht te beminnen; dat ik met liefde alles verlate, waardoor ik hun zou kunnen mishagen; dat ik in alles eene heilige, zuivere en eenvoudige meening hebbe, en niets anders zoek noch verlange, dan JESUS en MARIA welgevallig te zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden bij het zien van een Mariabeeld mijn hoofd ontblooten en aldus aan MARIA eer bewijzen.

Wie is er, die door de zon niet wordt beschenen? En wie ook is er, wien MARIA's goedheid niet beschijnt?

Quis est super quem sol non luceat? Quis est super quem misericordia MARIE non resplendeat? *S. Bonav. c. 8.*

XXII September.

De H. SALABERGA, eene vorstelijke weduwe, die echter later kloosterzuster werd, was eene bijzondere vereeerster van MARIA. De H. Ansericus, Bisschop, maakte haar in eene verschijning kenbaar, dat zij door de voorspraak der allerheiligste Maagd verkregen had, nog eenigen tijd door hare vroomheid hare medezusters te stichten. Hon-

derd dagen te voren werd de dag van haar overlijden haar aangekondigd door eenen Engel, die haar ook uitnoedigde, om een allerprachtigst versierd paleis binnen te treden. *Nad.* — Tot dit prachtig paleis leidt geen enkele weg zoo zeker, als de bescherming der H. Maagd.

H. Salaberga, bid voor mij, dat ik zoodanig en zoo lang moge leven, als het God en de H. Maagd behaagt en mijne ziel voordeelig is. Dit alleen verlang ik, dat mijne geringe en onnutte werken tot hunne eer moge strekken; tevens ben ik geheel en al bereid, om die zelfs ten koste van mijn leven te verdedigen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik al diegenen, voor wier lichamelijk of geestelijk heil ik te zorgen heb, aan MARIA aanbevelen en mij beijveren om hun wel te doen.

Bij MARIA vindt de arme huisvesting, de zieke genezing, de droevige vertroosting, en de beangste raad; daar vindt men hulp, ook al is men van alle hulp verstoken.

Apud Mariam pauper habet domicilium; infirmus invenit remedium; tristis accipit solatium, et turbatus consilium; ibi destitutus juvamen acquirit. *Thom. a Kemp. ad Nov.*

XXIII September.

De H. THECLA, de eerste bekeerlinge van den H. Paulus en de eerste Martelares, leerde van den H. Paulus zóózeer MARIA liefhebben, dat zij niets anders scheen te beminnen dan MARIA. Meermalen wanneer de H. Maagd aan hare dienaren verscheen, was ook zij in haar gezelschap. Voor de wilde dieren geworpen om verscheurd te worden, werd zij door deze gespaard. *In Vita.* — Zóó dagteekent de vereering van MARIA reeds van af de eerste wording der Kerk.

H. Thecla, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik, die tot dusverre zoo vele dagen en zoo vele jaren zonder vrucht heb laten verloren gaan, door niet, zooals het behoorde, God en MARIA te beminnen, voortaan onbezweken tot aan mijnen dood in den dienst van God en MARIA moge volharden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls in mij het verlangen opwekken en levendig houden, om voor niemand onder te doen in de liefde tot MARIA.

MARIA is vol van den balsem der barmhartigheid, vol van de olie der moederlijke teederheid.

MARIA plena est unctione misericordiae,
plena oleo pietatis. *S. Bonav. Spec. c. 7.*

XXIV September.

De H. GERARDUS was de leermeester van den Z. Emericus, Koning van Hongarije, en Bisschop van Chonad. Geruimen tijd waren zijne ouders kinderloos, totdat hunne vurige gebeden van de H. Maagd verkregen, dat hun echt met de geboorte van dezen heilige werd gezegend. Hij prentte de Hongaren eene teedere liefde tot MARIA in en bepaalde, dat steeds aan haar altaar twee mannen wierook zouden branden. Den geheelen Zaterdag wijdde hij aan den dienst van MARIA toe. *Surius.* — Den wierook des gebeds mag men altijd doen branden.

H. Gerardus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat voortdurend mijn hart van oprechte liefde tot Haar branden moge, en dat ik nimmer, noch bij dag noch bij nacht, opboude Haar te beminnen en te verheerlijken, ten einde aldus aan te vullen, wat ik tot dusverre mocht te kort zijn gebleven, en de gewenschte genade te vererven, van een zaligen dood te sterven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij beijveren, om

ten minste door goede voorbeelden anderen tot liefde en vereering van MARIA aan te sporen.

De barmhartige oogen van MARIA zijn niet aan zekere landstrecken en plaatsen, aan zekere tijdstippen verbonden: zij wendt die naar alle zijden heen.

MARIAE oculi misericordes ad certas regiones et loca, ad certa momenta temporum non sunt alligati: illos enim quaquaversum vertit. *S. Petr. Dam.*

XXV September.

De H. LUPUS, Bisschop van Lyon, was zóó verlangend, om God en zijne H. Moeder uit al zijne krachten te vereeren, dat hij te dien einde zich naar eene woestijn in afzondering begaf. De roep zijner heiligheid drong evenwel tot Koning Sigismundus door, en door dezen tot de bisschoppelijke waardigheid geroepen, leerde hij ook anderen de godsdienstige oefeningen onderhouden, die hij zelf verrichtte. *Barri.* — Zulk een wolf kunnen de schapen veilig volgen.

H. Lupus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik meer zorg hebbe om de gelegenheden tot zonde te vluchten, en meer ijver om de gelegenheden van goed te doen

te benuttigen, en dat ik thans zoo handele, gelijk ik eens in mijn stervensuur zal wenschen geleefd te hebben.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met P. Suarez, bij voorkomende moeilijkheden in mijne studiën en ook bij den aanvang daarvan, de H. Maagd bidden, dat zij mij daarin verlichte.

MARIA is de tusschenpersoon tusschen God en het menschedom: zij is in waardigheid verheven boven het menschedom, en komt de Godheid zeer nabij.

Inter divina et humana media est MARIA: humana supergreditur, divina proxime attingit. *Rich. a S. Vict.*

XXVI September.

De H. JUSTINA, Maagd en Martelares, ondervond op krachtdadige wijze den bijstand der H. Maagd, toen een onzuivere geest, haar door de helsche kunst van den tooveenaar Cyprianus toegezonden, hare zuiverheid in gevaar bracht en haar tot oneerbaarheid wilde verleiden. Zóó standvastig toch bleef zij dien afwijzen, dat zij daardoor Cyprianus zelven overhaalde, om het geloof te omhelzen, en tegelijk met haar den marteldood te ondergaan. *Greg. Naz. de S. Cypr.* — Tegen

alle listen en lagen is er geen beter hulpmiddel, dan de bijstand van MARIA.

H. Justina, bid voor mij de Moeder des Heeren. dat wanneer ik soms niet bij machte ben, om de listen des duivels te overwinnen, zij de vijanden mijner ziel verre van mij verjage en mij voor alle gevaar beware.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in alle zielsgevaaren onmiddellijk mijne toevlucht nemen tot MARIA.

Uithoofde der overeenkomst en innige vereeniging, die er tusschen MARIA en de goddelijke wijsheid bestaat, kan nagenoeg alles, wat van de goddelijke wijsheid gezegd wordt, van MARIA worden uitgelegd.

Propter convenientiam multiplicemque unionem inter MARIAM divinamque sapientiam, fere omnia, quæ de divina dicuntur sapientia, exponi possunt de MARIA. *Rich. a S. Laur. l. 1 c. 5.*

XXVII September.

De H. ELZEARIUS, Graaf, had eene bijzondere zorg om zijne maagdelijke zuiverheid ongeschonden te bewaren. Te dien einde wapende hij zijn lichaam met een baren kleed

en zijn hart met eene vurige liefde tot God en MARIA. Meest elken Zaterdag werd hij door hemelsche ingevingen onderricht en daardoor tot nieuwe vurigheid opgewekt. Hij vond een bijzonder genoeg in het bidden van het Wees-gegroet, en Christus zelf gaf hem MARIA als leermeesteres in het gebed en in zijne levenswijze. *In Vita.* — Ook wij zullen onder zulk eene leiding goede leerlingen worden.

H. Elzearius, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat hare bescherming als met een sterken muur mij tegen aller aanvechtingen omgeve, en ik op deze wijze al de aanvallen der helsche vijanden zoó moge afslaan, dat ik eens als overwinnaar den lauwertak der hemelsche glorie behale.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij het kleppen van den Angelus de gewone gebeden met bijzondere oplettendheid en godsvrucht verichten.

Wij kunnen de Moeder niet van den Zoon afscheiden, noch voor zooverre dit zijn gezag, noch voor zooverre dit zijnemacht betreft. Beiden toch, en MARIA en Christus, zijn van een en hetzelfde vleesch, en hebben een en denzelfden geest en eene en dezelfde liefde.

Nec a dominatione, nec a potentia Filli
Mater potest esse disjuncta. Una est *MARIAE*
et Christi caro, unus spiritus, una charitas.
B. Arnold. Abb.

XXVIII September.

De H. *LIoba*, Abdis, had geen vuriger verlangen dan met God en van God en *MARIA* te spreken. Een schrikkelijk onweder, ten gevolge waarvan al het volk naar de kerk was gevluht, bedaarde zij in één oogenblik, door een kort gebed, dat zij tot *MARIA* richtte. *Surius*. — De wolkenimmers wijken voor deze uitverkorene als voor de zon.

H. *Lioba*, verschrikkelijk is het onweder, dat ik ducht, en dat altoos, hetzij ik eet, hetzij ik drink, hetzij ik iets anders doe, in mijne ooren klinkt, namelijk: „Staat op, dooden, en komt ten oordeel.” Bid gij daarom de Moeder des Heeren, dat zij in mijne plaats haren Zoon, mijnen Rechter beyrede, en mij tegen den bliksemstraal der eeuwige verdoemenis beveilige.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik aanteekening houden bijvoorbeeld van eenige bijzondere wijzen om *MARIA* te vereeren, van eenige gebeden tot de H. Maagd, of van iets anders,

dat op hare vereering betrekking heeft.

De H. Maagd is zóózeer de Godheid nabijgekomen, en heeft door zoo groote heiligheid uitgeschitterd, dat geen ander schepsel, dat niet met het Woord is vereenigd, of volmaakter of deugdzamer ooit geweest is.

B. Virgo in tantum Deo proxima fuit, tantâque sanctitate resplenduit, ut creatura aliqua non unita Verbo nec perfectior, nec majoris boni capacior fuerit. *S. Bonav. Serm. 2 de Ann.*

XXIX September.

De H. MICHAËL, Aartsengel, gelijk zeker Heilige in eene verschijning zag, woog eens in eene weegschaal, de verdiensten van zeker dienaar van MARIA: dezelfde Heilige zag toen tevens, hoe MARIA eenen Rozenkrans in de schaal legde en deze daardoor deed overgaan. Eene godvruchtige overlevring noemt ook den H. Michaël als den aanvoerder van al de honderdduizendtallen Engelen, die MARIA bij hare tenhemelopneming te gemoet kwamen. *S. Greg. Turon.* — Wat is natuurlijker, dan dat de onderdanen hunne Koningin afhalen.

H. Michaël, gij, die bestemd zijt, om bij

het bijzonder oordeel de eerste plaats te bekleeden, ik beveel mijne ziel aan uwe bijzondere zorg, opdat gij, bij hare uittrede uit dit lichaam, als zij door u in de weeg-schaal zal gesteld worden, niet moget letten op mijne verdiensten, die slechts zeer gering zijn, maar op de voorbede van mijne en uwe verhevene Koningin bij den stren-gen Rechter.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij het „Eer zij den Vader enz.” ook voegen: „en aan de allerheiligste Maagd MARIA.”

Gij zijt eene Koningin om uwe mildheid: want gij schenkt aan uwe diennaren de gaven der genaden, de kleederen der deugden, de schatten van verdiensten en den overgrootten loon des hemels.

Regina es ob largitatem: largiris enim servis tuis dona gratiarum, vestes virtutum, thesauros meritorum, magnitudinem præmiorum. *Rich. a S. Laur. de laud. V. l. 11.*

XXX September.

De H. HIERONYMUS ontving geeselslagen van de Engelen, omdat hij een al te groote bewonderaar was van Cicero: hij vestigde dan ook later zijne genegenheid op MARIA,

werd een ijverig verdediger harer maagdelijke zuiverheid en een harer uitstekendste lofredenaars. Bij de kribbe van MARIA leide hij een zeer heilig leven: na zijnen dood werd zijn lichaam naar Rome overgebracht, waar het in de kerk van Maria de Meerdere rust, om aldus na zijnen dood voortdurend aan MARIA te behooren. De onzuivere bekorningen, die hem soms kwelden, bestreed hij door stenge vasten, zoodat hij soms eene geheele week door geen voedsel nuttigde, en door met eenen steen op zijne borst te slaan. *In Vita.* — Wilt gij aan MARIA toebehooren, behoort dan niet langer toe aan de wereld.

H. Hieronymus, voortdurend klonk in uwe ooren het vreeselijk geluid van de bazuin des Engels, die de dooden ten oordeel oproept: ik smeeke u daarom, verwerf voor mij van de Moeder des Rechters, dat ik immer aan den dood en aan de eeuwigheid denke, en een genadig oordeel verhopende moge.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het laatste oordeel indachtig zijn, en telkens, wanneer ik mij met wijwater besproei, de allerheiligste Maagd, als de Moeder des Rechters, om hare voorspraak bidden.

De Heer was met de H. Maagd en deze met den Heer vereenigd in het-

zelfde werk onzer verlossing. De Moeder der barmhartigheid was den Vader der barmhartigheden behulpzaam in het werk onzer zaligheid.

Fuit Dominus in B. Virgine, et ipsa cum Domino in eodem labore, in eodemque opere nostræ redemptionis. Mater misericordiæ Patrem misericordiarum adjuvit in opere salutis nostræ. *Rich. a. S. Laur. l. I. c. 5.*

11 October.

De H. ANDREAS VAN Creta zag op dezen dag, hoe de Moedermaagd, op de wolken bij haren Zoon, voor de christenen ten beste sprak, opdat hun de welverdiende straf hunner zonden mocht worden kwijtgescholden. Hierom dan ook draagt de dag van heden bij de Grieken den naam van de *Bescherming* van MARIA. *Nad.* -- O mocht deze dag voor mij nooit een einde nemen!

H. Andreas, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij ook mij bescherme en blijve beschermen, en door hare bescherming mijnen Rechter bevredige: opdat, evenals hij door MARIA deelachtig is geworden aan onze menschheid, wij door Haar eveneens waardig mogen worden deelgenoot te worden aan zijne godheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den wensch vormen, om zelfs mijn bloed ter verdediging van de eer van MARIA te mogen vergieten.

De H. Maagd is eene voorspreek-

ster bij haren Zoon, en zij verwerft ons alle goed. Trouwens, vóórdát MARIA was geboren, hadden wij geene voorspreekster, en hierom sprak de eeuwige Vader: „Het is voor den mensch niet goed, dat hij alleen is.”

Advocata est B. Virgo coram Filio, nobisque generaliter impetrat omne bonum. Siquidem deerat nobis advocata, antequam MARIA nasceretur; quare dixit Pater æternus: non est bonum hominem esse solum. *Rich. a S. Laur. l. II.*

II October.

De H. GODEFRIDUS, dien men eens op zeer gemeenzame wijze met Christus in den tempel zag op en neer wandelen, verdiende door zijne trouwe en standvastige liefde tot de H. Maagd, dat deze hem verscheen en bij het afscheid de volgende woorden toevoegde: „Binnen korten tijd zult gij mij volgen, om het loon van uwen arbeid te ontvangen.” *Nad.* — O mocht ook deze stem in mijne ooren klinken! Maar er zijn er slechts weinigen, die aldus worden geroepen.

H. Godefridus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik leve, gelijk slechts het kleinste gedeelte leeft, en dat ik gevolgelijk sterve,

zooals slechts het kleinste gedeelte sterft, en aldus onder het getal der weinigen, die uitverkoren zijn, behoore. Ik hoop dit: immers niet om de zondaars te verdoemen, maar om hen zalig te maken is onze Schep-
per uit MARIA geboren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met den Cardinaal Berullus, die in zijne door hem gestichte Congregatie der Oratorianen eenen feestdag instelde ter eere der bijzondere voorrechten van MARIA, God mijnen dank betuigen en MARIA gelukwenschen met de voorrechten Haar geschonken.

Naast het kruis stond MARIA, niet zoozeer om de smarten van haren Zoon te beschouwen, als wel om de zaligheid van het menschelijk geslacht te verbeiden.

Stabat juxta crucem MARIA, non tam ut dolorem Filii consideraret, quam ut salutem humani generis expectaret. *Rich. a S. Laur. l. I c. 5.*

III October.

De Z. ISAIAS BONERIUS, van de Orde der Augustijnen, bracht soms geheele nachten voor een beeld van MARIA in het gebed door. Zij was hem behulpzaam in zijne stu-

diën, en door zijne geleerdheid bekeerde hij vele ketters. Door het aanroepen van den naam van MARIA wekte hij eenen doode op. Bij zijn verscheiden noodigde hem MARIA uit, om ten hemel op te klimmen, en ten bewijze zijner maagdelijke zuiverheid zag men zijn geheel lichaam schitteren. *Ex Vita.* — Zoo verheerlijkt MARIA die Haar verheerlijken.

Z. Isaias, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat evenals zij door de vrucht van haren schoot de poorten des doods heeft verbroken, zij ook het handschrift mijner misdaden vernietige en door hare voorspraak bewerkte, dat ik de eeuwige straf niet onderga, welke mij voor mijne zonden anders staat te wachten.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met MARIA het *Magnificat* bidden, voor de voorrechten Haar geschonken, en wel in dier voege, dat ik achter elken regel zal zeggen: „Eer zij den Vader enz.”

De H. Maagd is ons aller Moeder, en zij bezit alle hoedanigheden en eigenschappen, die eene moeder eigen zijn, omdat zij éenen mensch heeft ter wereldgebracht, door welken zij allen heeft doen herboren worden.

B. Virgo est omnium nostrum Mater secundum omnes proprietates Maternitatis, quia unum hominem genuit, in quo omnes regeneravit. *B. Alb. M.*

IV October.

De H. FRANCISCUS was als een Engel des hemels onder de menschen en als een engelachtige mensch; niet minder was hij als een Seraf in de liefde tot MARIA. Hij vastte veertig dagen vóór het feest van de tenhemelopneming van MARIA, en droeg steeds een afbeeldsel van MARIA op zijne borst. In zijne ziekte gaf hij zijn verlangen te kennen, dat na zijn overlijden zijn hart naar de kerk van Maria van Portiuncula zou overgebracht worden; en eene overlevering verhaalt, dat het door de hand der Engelen aldaar zou zijn begraven geworden. *Ex Vita.* — Waar uw schat is, daar is ook uw hart.

H. Franciscus, die door de H. Maagd van Christus aflaten hebt verkregen, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik vóór mijn afsterven de volkomen kwijtschelding mijner zonden verkrijge. Ik erken, dat mijne ziel aan duizend ongerechtigheden plichtig is; ik vertrouw nochtans, dat, evenals gij door de voorbede van MARIA voor de gansche

wereld genade en vergiffenis hebt bekomen, gij die ook voor mij verkrijgen zult.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik trachten dezen aflat, door MARIA geschonken, te verdienen.

MARIA is onze Zaterdag, waarop wij rusten; onze Zondag, waarop wij verlicht worden; onze Maandag, waarop wij verkwikt worden; onze Dinsdag, waarop wij strijden en overwinnen; onze Woensdag, waarop wij in wijsheid toenemen; onze Donderdag, waarop wij ons verheugen; onze Vrijdag eindelijk, waarop wij leeren in alle kuischheid te beminnen.

MARIA est Sabbatum nostrum, quo requiescimus; solis dies, quo illustramur; lunæ qua benigne reficimur; Martis, quo et certamus et vincimus; Mercurii, quo sapimus; Jovis, quo lætamur; Veneris denique dies, quo caste amare discimus. *Salazar.*

V October.

De H. MEINULPHUS gevoelde zich, na een gesprek, dat hij over goddelijke zaken gevoerd had, tot een beter leven aangespoord, en de wonderbare verschijningen, die hem geworden, waren hem een nieuwe prikkel,

om daarin, niettegenstaande alle voorkomende zwaarigheden, te volharden. Na zijnen dood werd hij door de II. Maagd weder ten leven opgewekt, om nog eenige heilzame vermaningen aan zijne onderhoorigen mede te deelen. *Nad.* — Hoe verschillend waren deze vermaningen niet van die, welke slechts tot ijdelheid dienen!

II. Meinulphus, in wiens graf een klokje werd gevonden, dat telkens door zijn geluid te kennen gaf, wanneer iemand uit het klooster ging sterven; verwerf voor mij van MARIA die genade, dat ik niet sterf, dan nadat mijn geweten mij eerst heeft aangespoord, om mij op eene behoorlijke wijze daartoe voor te bereiden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij onder het getal diergenen doen opnemen, die met elkander eenen bond hebben aangegaan, om elkendag de Litanie van Lorette voor elkanders lichamelijk en geestelijk welzijn te bidden.

God heeft een goddelijk werk ondernomen, toen hij zijne Moeder, de Maagd MARIA heeft geschapen.

Divinum quoddam opus efformandum suscepit, cum Matrem suam Virginem MARIAM condidit. *S. Bonav. Spec. c. 3.*

VI October.

De H. BRUNO werd de stichter van de Orde der Carthuizers, nadat hij getuige geweest was van het ongelukkig uiteinde van een Parijsch hoogleeraar, die door een rechtvaardig oordeel Gods was beschuldigd, geoordeeld en gevonnisd geworden. Deze zijne orde kreeg door eene hemelsche verschijning de zekerheid, dat de bescherming van MARIA hun nooit zou ontbreken, wanneer zij dagelijks hare Getijden lazen, hetgeen zij dan ook doen. De H. Maagd spoorde de leden dier kloosterorde tot eene strenge kloostertucht aan. *Nad.* — Wij kunnen meer verdragen, dan wij ons verbeelden.

H. Bruno, evenals gij op het gezicht van dien geleerde, die u van uit zijne lijkst onderrichtte, u van deze ijdele wereld hebt afgezonderd en naar de woestijn begeven, om een beter leven te leiden, verkrijg zoo ook voor mij van de Moeder des Heeren de genade, dat ook ik door dergelijke overwegingen mij van de ijdele zaken dezer wereld onthechte en tot een zaligen dood voorbeide.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, naar het aangenomen gebruik der Carthuizers, heden bij

het binnengaan eener kamer het eerst van allen de H. Maagd groeten.

Onder alle gewrochten des Eeuwigen Scheppers waart gij, o zalige Maagd MARIA, na het groote werk der vereeniging onzer menschelijke natuur met uwen Zoon, zijn meesterstuk; immers, gij waartbestemd, om te hervormen wat in de eerste schepping was misvormd geworden.

Inter omnia opera æterni opificis, post operationem illam, qua nostræ naturæ unitus est Filius tuus, speciale opus fuisti, o B. V. MARIA, quæ ad hoc facta es, ut quod de primo opificio fuerat deformatum, per te reformaretur. *Idiot. c. 4. in Cant.*

VII October.

De H. PELAGIA was eerst eene zeer groote zondares. Eensklaps echter veranderde zij van leven en deed zeer strenge boetvaardigheid. Zij wijdde zich aan den dienst van MARIA toe, en had het geluk door hare hulp de vergiffenis harer zonden en een zaligen dood te bekomen. *In Vita.* — Zóó komt zelfs eene openbare zondares in den hemel, wanneer zij slechts boetvaardigheid doet.

H. Pelagia, eene huivering bevangt al

mijne leden, bij het herdenken der zonden, die ik bedreven heb: hierom dan ook sla ik op mijne borst en met een vermorzeld hart roep ik uit: „Ik heb gezondigd.” Verkrijg gij, smee ik u, van MARIA, die mijne hoop is, voor mij de vergiffenis mijner zonden en eenen zaligen dood. Moge zij voor mij op aarde de Moeder der overwinning en in den hemel de Moeder der zegepraal zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden MARIA bidden om de zegepraal over de vijanden der Kerk en die mijner ziel.

Elken boom kent men aan zijne vruchten, zoodat eene allervoor-treffelijkste vrucht eenen allervoor-treffelijksten boomaanduidt, die deze voortbracht. Doch de alleredelste en allervoor-treffelijkste vrucht is ongetwijfeld die van den maagdelijken schoot van MARIA.

Unaquæque arbor ex fructu suo cognoscitur, ita ut generatio nobilissimi fructus arguat nobilitatem generationis. Sed unus solus est nobilissimus fructus, nempe uteri virginalis. *S. Alb. Ab. Tr. sup. Miss.*

VIII October.

De H. BRIGITTA was slechts zeven jaren

oud
ont
de
en
spra
dez
nen
ik
de
hel
RIA
I
den
dit
maa
ver
mij
rol
de
op
spr
wer
C
T
gitt
den
Goo
I
ge
all

oud, toen zij van de H. Maagd eene kroon ontving, en op meer gevorderden leeftijd deed de H. Maagd haar vele openbaringen en schonk haar buitengewone genaden. Eens sprak MARIA tot haar over hare dienaars in dezer voege: Ik zie wat zij doen; bij hunnen dood zal ik hun te gemoet komen en ik zal hun eene plaats naast mij geven in de hemelsche glorie. *Nad.* — Dezen loon hebben de ijverige dienaars van MARIA te wachten.

H. Birgitta, slechts weinig heb ik tot heden toe ter eere van MARIA verricht, en dit weinige is nog zoo gebrekkig en onvolmaakt, dat ik geen loon daarvoor heb te verhoplen. Bid gij daarom krachtdadig voor mij, evenals gij eertijds voor uwen zoon Carolus hebt gebeden, en bied in plaats van de mijne uwe verdiensten aan MARIA aan, opdat ik ten aanzien daarvan hare voorpraak en de barmhartigheid Gods verwerve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met de H. Birgitta liever al de pijnen der hel willen lijden, of liever het aanzijn willen missen, dan God te beleedigen.

Deze Moeder is voor ons werkelijk geheel en al een wonder; immers zij alleen is, wat niemand is, Moeder

en Maagd te zamen, en zij verheft den mensch tot God.

Nobis sane Mater hæc tota miraculum est, quæ singulariter et sine exemplo Mater est et Virgo, quæque in Deum transfert hominem. *Guerr. Abb. Serm. de Ann.*

IX October.

De H. DIONYSIUS had eene bijzondere liefde tot MARIA. Meermalen mocht hij Haar aanschouwen en op een gemeenzamen voet met Haar omgaan, en zóózeer was hij door hare hemelsche schoonheid verrukt, dat hij niet aarzelde te zeggen, dat hij Haar als eene Godheid zou aanbeden hebben, zoo niet het geloof hem dit verboden had. *Canisius*. — Welk een genot zal het niet zijn, Haar eene gansche eeuwigheid te aanschouwen.

H. Dionysius, bid voor mij, dat ik mijnen laatsten strijd met goed gevolg moge strijden, en hiernamaals voor eeuwig God en zijne H. Moeder moge aanschouwen. Gij hebt uw hoofd, nadat het was afgehouden, zelf eenige schreden verre naar uw graf gebracht. O geef, dat ik in mijn leven immer dien weg bewandele, waarop ik van de hemelsche vreugde niet kan afdwalen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik heden herhaalde

malen mijne oogen ten hemel richten, en het verlangen in mij opwekken, om de H. Maagd te aanschouwen.

Zoo groot en zoo overvloedig is de vreugde, die mijn hart overstroomt, als ik MARIA aanschouw, dat ik nauwelijks in staat ben die te bevatten. Mijn hart bezwijkt, mijn geest bezwijkt, overweldigd als zij zijn van de majesteit dier zoo groote heerlijkheid.

Tanta, MARIAM videndo, in me superabundat lætitia, ut illam vix capere possim. Deficit cor meum, deficit spiritus meus, tantæ gloriæ majestate perfusus. *S. Dionys. in Ep.*

X October.

De H. FRANCISCUS BORGIA was eerst Hertog van Gandia, werd later een nederig kloosterling en vervolgens Generaal van de Sociëteit van Jesus. Voórdat hij den naam zijner moeder kon uitspreken, leerde hij den naam van MARIA uitspreken. Ten einde hare vereering meer te verspreiden, deelde hij overal verschillende afbeeldsels van MARIA uit, vervaardigd naar de oorspronkelijke schilderij van den H. Lucas. *Ann. Soc.* — Prent gij het afbeeldsel van MARIA in uw hart.

H. Franciscus, op het gezicht van het ontzield lichaam van Isabella hebt gij alle wereldsche pracht versmaad, en ten einde u tot een zaligen dood te bereiden, hebt gij al uwe rijkdommen en uw vaderlijk erfgoed vaarwel gezegd: o leer ook mij dikwijls aan den dood denken, opdat ook ik door deze gedachte mij tot een goeden dood voorbereide.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik evenals de H. Franciscus Borgia de beeltenissen van MARIA op eene bijzondere wijze vereeren.

• Al wie genezing van ziekten, kwijtschelding van zonden, bevrijding van allerlei rampen en de rust van het rijk der hemelen verlangt, kome geloovig vertrouwend tot mij", zegt de H. Maagd.

Quicumque morborum sanationem, peccatorum obliterationem, calamitatum omnium submotionem et regni cœlorum quietem sitit, cum fide ad me veniat, ait Deipara. *S. Damasc. Or. 2 de Dot. V.*

XI October.

De Z. JACOBUS ALEMANNUS, die den krijgsdienst verliet, om in de Orde van den H. Dominicus te treden, had vele bekingen

en zelfs geeselslagen van den duivel te lijd-
den. Wanneer hij den rozenkrans bad, was
hij niet zelden met een hemelsch licht om-
geven. Met eene oefening van godsvrucht ter
eere van MARIA begon en eindigde hij elken
dag. Eens vond hij zijne kamer vol helsche
gedrochten, doch hij behoeft slechts een
begin te maken met het bidden van de Ge-
tijden der H. Maagd, om die te verdrijven.
Op het punt zijnde van den geest te geven,
mocht hij eene stem uit den hemel hooren:
„Kom, mijn welbeminde.” *In Vita.* — O
mocht ik ook eens die stem vernemen.

Z. Jacobus, bid voor mij, dat evenals gij
elken dag eindigt met eene godsvrucht-
oefening ter eere van MARIA, ik eveneens
mijn leven moge eindigen, en al de vijan-
den mijner ziel met dezelfde wapenen ver-
drijven moge, waarmede gij die verdreven
hebt. Verwerf voor mij van de Moeder des
Heeren, dat wanneer ik in mijn stervensuur
door de duivelen zal worden aangevochten,
hare moederlijke liefde mij bescherme en ik
moge hooren wat gij gehoord hebt.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik eenige schietgebe-
den tot MARIA in mijn geheugen prenten,
om die nu en dan te herhalen.

MARIA is allesvoorallengeworden,
voor de wijzen en onwijzen; voor al-

len ontsluit zij den schoot harer barmhartigheid, teneinde allen van hare volheid deelachtig worden.

Omnibus omnia facta est MARIA, sapientibus et insipientibus: omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi. *S. Bern. in Ap.*

XII October.

De H. WALFRIDUS, Bisschop, is beroemd wegens zijne veelvuldige werken, wegens zijne reizen, wegens zijnen zielenijver, en wegens het geduld, waarmede hij valsche beschuldigingen en lastertaal en herhaalde ballingschap heeft verdragen. Op zijn uiterste liggend maakte de H. Michaël hem bekend, dat om der wille van de gebeden en tranen, die zijne medebroeders tot de H. Maagd gestort hadden, zijn leven nog vier jaren verlengd was. *Nad.* — Wanneer het reeds zoo aangenaam is, zijn leven voor eenige jaren verlengd te zien, hoe aangenaam zal het dan niet wezen, wanneer dit voor alle eeuwigheid verlengd wordt.

H. Walfridus, die op het einde van uw leven de teedere zorg van MARIA mocht ondervinden, bid voor mij de Moeder der sterwenden, dat zij ook dan aan mij hare zor-

gen wijde, en van God voor mij de genade verwerve van wel te leven, opdat de dood mij niet onvoorbereid overvalle.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in den eertitel van MARIA: Wonderbare Moeder, op het voorbeeld van een godvruchtig kloosterling van de Soc. van JESUS, heden en ook andere dagen, wanneer ik de litanie van Lorette bid driemaal herhalen.

De borsten der H. Maagd zijn vol liefde en teederheid, en zij storten de melk der barmhartigheid uit tot leniging van de rampen harer dienaars; en deze melk houdt niet op te vloeien totdat de ongelukkigen zijn genezen.

Omni pietate replentur ubera Virginis, ita ut ad suorum misérias lac fundant misericordiæ, quod fluere non cessat, donec miseris medeatur. Rich. a S. Vict. c. 32 in Cant.

XIII October.

De H. GERALDUS, van grafelijke afkomst, was een bijzonder vereerder van MARIA, en vastte elke week driemaal ter harer eere. Nooit zou hij eenigen arbeid verricht hebben, zonder eenige schietgebeden tot MARIA daarbij uit te spreken. Toen men naar 's lands

gebruik, na zijnen dood, zijn ontziend lichaam wilde ontkleeden, deed hij tot driemaal toe een teeken met zijne hand, om dit te beletten. *Nad. An. Cæl.* — Bij zulk een voorbeeld moeten velen om hunne zorgeloosheid en nog veel meer om hunne onbeschaamdheid rood worden van schaamte.

H. Geraldus, die eens op een zeer verren afstand de woorden van eenen stervende hoordet, hoor ook naar mij, als ik eens sterven zal: en verkrijg nu voor mij van de Moeder des Heeren, dat ik in mijn leven steeds aan de maagdelijke eerbaarheid denke.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter eere der Moedermaagd zoo zeer waken op mijne oogen, dat ik die niet op eenig minder eerbaar voorwerp zal vestigen.

Hoewel alles wat God had geschapen goed was, is nochtans het beste zijner werken MARIA, die als een kort begrip is van alle volmaaktheid.

Cum omnia quæ Deus fecit essent valde bona, hoc melius fecit omnibus, nempe MARIAM, maximum perfectionis omnis compendium. *Petr. Dam. Serm. de Ann.*

XIV October.

De Z. VERONICA VAN MILAAN, Maagd, had aan MARIA de bijzondere gunst te danken, dat deze haar wilde leeren lezen en zingen. Naarmate hare godsvrucht vuriger of minder vurig was, verscheen haar de Moeder des Heeren in prachtiger of in eenvoudiger gewaad. *Ex Vita.* — De godsvrucht is een waar sieraad.

Z. Veronica, ik schaam mij over mijn gebed, wanneer ik denk hoe koud en hoe vol verstrooidheden ik dit verricht. Bid gij voor mij de Moeder des Heeren, dat ik leere bidden gelijk het behoort, ten einde door mijne gebeden een zaligen dood te bekomen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne gewone gebeden ter eere der H. Maagd met de meest mogelijke godsvrucht verrichten.

MARIA is eene schatkamer, omdat God in Haar alle gaven van genaden, van deugden en van bijzondere begaafdheden heeft nedergelegd.

MARIA est thesaurus, quia Deus in ea, quasi in gazophylacio, omnia dona gratiarum, virtutum atque charismatum reposuit. *Rich. a S. Laur. l. IV de Laud. V.*

XV October.

De H. TERESIA, de serafijnsche Maagd, was, nog als kind, slechts bezorgd voor het eeuwige: en na het overlijden harer moeder, koos zij MARIA tot hare moeder. De H. Maagd omhing haar eens met een kostbaar halssieraad, en spoorde haar aan om getrouw te blijven in hare godsvrucht tot den H. JOSEPH. Zij koos ook MARIA tot beschermster der door haar gestichte orde. *In Vita.* — O moge ook MARIA mij eene beschermster en eene moeder zijn!

H. Teresia, serafijnsche Maagd, bid voor mij de Moeder des Ileeren, dat evenals zij zich gewaardigde de aan uwe zorg toevertrouwde kloosterzusters te bestieren, zij ook zich gewaardige al mijne handelingen, mijne genegenheden, mijne woorden, mijne gedachten en mijne werken te bestieren, opdat ik naar uw voorbeeld altijd het volmaaktste kieze.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik op het voorbeeld der H. Teresia, elke betrekking of elke taak, die mij wordt opgedragen, aan de zorg der H. Maagd aanbevelen.

MARIA is door God als eene allerzoetste lokspijze gesteld, om de zie-

len der menschen vooral der zondaars te vangen.

MARIA est a Deo velut esca dulcissima collocata, pro capiendis animabus hominum præcipue peccatorum. *S. Cath. Senens. Dial. c. 139.*

XVI October.

De H. GALLUS, beroemd door zijn vasten, het dragen van haren kleederen en andere lichamelijke verstervingen, was ook een vurig vereerder van de Moeder des Heeren. In de plaats der afgodsbeelden, die hij vernielde, stelde hij een beeld der H. Maagd. De duivelen, die door de afgodsbeelden de menschen verblindden, joeg hij uit en soms bracht hij geheele nachten wakend voor een Mariabeeld door. *Nad. An. Cæl.* — Zóó kan men een goeden dag verhopē.

H. Gallus, bid voor mij, dat ik, zoowel bij dag als bij nacht, mij zoozeer aan den dienst van MARIA leere toewijden, dat ik het geluk hebbe, na den nacht van dit leven tot den dag der zalige eeuwigheid te ontwaken.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik, als ik des nachts MARIA niet kan liefhebben en vereeren, vóór ik mij ter ruste begeef, Haar de eerbewijzingen van anderen aanbieden.

Gelijk de magneet het ijzer aantrekt, zoo trekt ook de allerzaligste Maagd de wederspanningste harten tot God.

Sicut magnes ferrum attrahit, sic beatissima Virgo dura corda ad Deum attrahit. *S. Birg. l. III Rev. c. 32.*

XVII October.

De Z. LUCHINA SONCINAS had van kinds-been af eene bijzondere godsvrucht tot MARIA, die zij onder andere oefeningen vooral deed bestaan in het dikwijls overwegen harer smarten. Bij elk tientje van den rozenkrans voegde zij te dien einde de smartvolle Geheimen, en na deze gebeden te hebben, was zij gewoon zich ten bloede toe te geeselen, om door deze pijn zich meer tot medelijden op te wekken. *Nad.* — Zóó lijdt de liefde mede.

Z. Luchina, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik medelijden leere gevoelen met hare smarten, en door deze smarten verdienen moge de eeuwige vreugden binnen te gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden een rozenhoedje met de smartvolle Geheimen bidden.

Dit is het voorrecht van MARIA,

dat alle schoonheid. alle zoetheid, alle bevalligheid, die er na God bestaat, zich in MARIA vereenigd vindt en door MARIA bestaat.

Hoc MARIÆ privilegium est, quod quidquid post Deum pulchrum, quidquid dulce, quidquid jucundum, hoc MARIA, hoc in MARIA, hoc per MARIAM est. *S. Bonav. in Spec. c. 9.*

XVIII October.

De H. LUCAS, geneesheer, schilder en Evangelist, was geheel aan MARIA toegewijd. Behalve dat hij zeer veel over de H. Maagd in zijn Evangelie heeft aangeteekend, is hij nog daarenboven de vervaardiger van vele kunstig geschilderde afbeeldsels van MARIA, die door wonderen zijn beroemd geworden en die zeer geschikt zijn, om de liefde tot MARIA in de harten harer dienaren te doen ontbranden. *In Vita.* — Uw hart zij een doek, waarop het afbeeldsel van MARIA is geschilderd.

H. Evangelist, die door uwe pen en uw penseel de goddelijke Moeder in de gedachtenis uwer nakomelingen hebt doen voortleven, geef, dat ik Haar steeds met eene waarlijk kinderlijke liefde vereere, en zoo het geluk hebbe onder de kinderen Gods gerekend te worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bijzonder zorg dragen, dat de beeltenissen der H. Maagd behoorlijk vereerd worden.

Wie zal MARIA niet liefhebben, die ons aller Moeder is, en die ons als zoodanig door haar Goddelijk Kind onder het kruis is geschonken?

Quis MARIAM non amet, quæ communem se nobis Matrem exhibet, qualem Divinus Filius illam sub cruce constituit. *S. Anselm. de Exc. B. V.*

XIX October.

De H. LUDOVICUS BERTRANDUS had voor gewoonte bij dag den rozenkrans in zijne hand te houden, en dien bij nacht om zijnen hals te hangen. Vele wonderen verrichtte hij daarmede, en zelfs wekte hij eenige dooden op. Hij ondernam eene uiterst lastige en moeielijke reis naar Indië, om de vereering van MARIA verder te verspreiden. *Chron. Ord.* — De liefde kent geene palen.

H. Ludovicus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat mijne ziel, vóórdat mijn lichaam sterfe, van den dood der zonden worde opgewekt, en dat ik door hare voorspraak de genade Gods, die ik zoo dikwijls heb verloren, terugbekome, ten einde aldus met

blijdschap den dood te gemoet te gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het voorbeeld van den H. Ludovicus volgen en des nachts den rozenkrans aan mijnen hals dragen.

MARIA is voor ons als eene zuil, die ons den weg wijst, waar wij anders in gevaar zouden zijn van af te dwalen, en die in de hitte der bekoringen ons overschaduwet.

Columna nobis est MARIA, in viarum periculis nos dirigens, in tentationum aestu nos obumbrans. *Rich. a S. Laur. de Laud. B. V.*

XX October.

De H. IRENE, Maagd en Martelares, bewaarde ter eere van de zuiverheid van MARIA, hare maagdelijke reinheid steeds ongeschonden, hoevele gevaren ook zij daarvoor te trotseeren had. Niettemin werd zij, als verdacht van zonde, ter dood gebracht; doch haar lichaam, dat men in de rivier had geworpen, werd door de Engelen in een door hen bereid graf begraven, terwijl de wateren der rivier als een muur recht stonden. *Nadasi.* — Laat het lichaam vergaan, mits de ziel behouden blijve.

H. Maagd Irene, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik uit liefde tot Haar de

zuiverheid naar ziel en lichaam, gelijk mijn staat die van mij vordert, zoodanig beware, dat ik liever sterve dan bevlekt te worden; en dat ik noch verdachtmaking, noch lastertaal, noch mishandelingen vreeze, mits slechts mijn geweten onbesmet blijve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls het bekende schietgebed herhalen: „O allerzuiverste Maagd, door uwe heilige maagdelijke zuiverheid en uwe onbevleete Ontvangenis, zuiver mijn hart, mijn vleesch en mijne ziel.”

MARIA is een spiegel van schoonheid, een spiegel van deugd, en onder alle deugden een spiegel van zuiverheid. Spiegel u daarin.

MARIA est speculum pulchritudinis, speculum virtutis, et inter virtutes speculum castitatis. Hoc intuere. *S. Bern. in Sig,*

XXI October.

De H. URSULA, eene maagd van koninklijken bloede en Martelares, was een voorbeeld voor hare gezellinnen, zoowel in godsvrucht tot de H. Maagd als in alle andere deugden. Door deze hare godsvrucht tot MARIA verdiende zij dan ook, dat de H. Maagd zich in hare laatste vervolging en bij haren marteldood aan haar wilde vertoonen.

Eene overlevering zegt ook, dat MARIA den Z. Herman zou gelast hebben de geschiedenis van haren marteldood te schrijven. *Crombach.* — In den strijd voor de zuiverheid is MARIA ons beste legerhoofd.

II. Ursula, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat, evenals gij met de schaar uwer maagdelijke gezellinnen, die even vurig waren als gij, met mannenmoed hebt gestreden en zelfs uw bloed vergoten hebt, ik ook in kracht moge toenemen, ten einde allen, die mij mijne ziel willen ontrooven, te overwinnen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter gedachtenis der elf duizend martelaressen, die met de II. Ursula den marteldood ondergingen, elfmaal het Onze-Vader en het Wees-Gegroet bidden.

MARIA, gij zijt het boek, waarin onze regel is opgeteekend, of liever waarin de geheele wijsheid des eeuwigen Vaders is besloten.

MARIA, tu liber es, in quo descripta est regula nostra, imo tota sapientia aeterni Patris. *S. Cath. Sen. de Ann.*

XXII October.

De II. MARIA SALOME, de allergelukkig-

ste moeder der heilige Apostelen Jacobus en Joannes, had zeer veel omgang met de Moeder des Heeren. Door dezen omgang tot liefde jegens JESUS opgewekt, volgde zij Hem op den Calvarieberg en stond zij met MARIA onder het kruis, waaraan Hij stierf. Met de andere vrouwen nam zij deel aan de begrafenis van JESUS en maakte zij de reukwerken gereed om Hem te balsemen. *Hist. Evang.* — Is het mogelijk niet deelgenoot te zijn in de heerlijkheid, wanneer men deelgenoot is geweest in het lijden?

H. Maria Salome, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik geheel mijn leven lang het allersmartelijkste lijden van haren Zoon gedenke en Hem daarvoor mijne dankbaarheid betuige. Beveel gij aan Hem mijn geloof, *mijne hoop en mijne liefde, ten einde ik altijd daarin moge toenemen tot aan mijne laatste stonde.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik mij heden met de Moeder van Smarten vereenigen, en trachten hare smarten te deelen.

Ziet, Hij, die met een wenk het heelal bestiert, laat zich als een kind bestieren door MARIA, onder wier gezag en leiding hij zich stelt.

En, ad cujus nutum reguntur universa,

Is
reg

I
Ord
de
doo
Een
MA
glan
and
hie
ure
die
ges

H
gro
de
Moe
vrou
ster
zijn

O
T
lege
min
ten
G

Is sub disciplina et arbitrio MARIE infans regitur. *S. Ildeph. de Nat.*

XXIII October.

De H. JOANNES A CAPISTRANO, van de Orde van den H. Franciscus, is beroemd door de vele bekeeringen tot het ware geloof en door de vele wonderen, die hij uitwerkte. Eens toen hij over de verhevenheid van MARIA voor het volk predikte, zag men eene glanzende ster boven zijn hoofd schitteren; andere keeren, als hij eene lofrede over Haar hield, was hij zoo vol daarvan, dat hij soms uren lang bleef spreken. *Ann. Min.* — Van die men liefheeft is men nooit uitgesproken.

H. Joannes, bid voor mij, dat ook ik mijn grootste genot er in moge vinden, om over de verhevenheid van God en van zijne H. Moeder te spreken, en dat ik aldus door die vrome welsprekendheid verdiene, dat in mijn stervensuur mijne laatste woorden mogen zijn de namen van JESUS en MARIA.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij gebrek aan gelegenheid om over MARIA te prediken, ten minste in bijzondere gesprekken Haar trachten te verheerlijken.

Gij, o MARIA, gij zijt de bron des

levens, die levende wateren doet ontspringen, om de oppervlakte der aarde te besproeien, ten einde allen aan hare volheid deelachtig te doen zijn.

Tu, MARIA, fons vitæ es, qui in aquas viventes ebullit, ad irrigandam superficiem terræ, ut de plenitudine ejus accipiant universi. *Rup. Abb.*

XXIV October.

De Z. JOANNES DE ENGEL had eene zovurige liefde tot MARIA, dat hij in zijne gebeden tot Haar niet slechts met den geest, maar ook naar het lichaam van de aarde werd opgeheven en in verrukking buiten zich zelve geraakte. Toen men hem eens moest aderlaten, brachten de Engelen licht en andere benoodigdheden daartoe aan: ook bij andere gelegenheden bewezen dezen hem menigen dienst. *Nad.* — Soort zoekt soort.

Z. Joannes, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij tot op mijn sterf dag het geloof in mij levendig houde, als ik tot het vaderland, waar geen geloof meer zijn zal, maar waar wij God zelve zullen aanschouwen, zal geroepen worden; opdat ik met onbedekt aanschijn aanschouwen moge, wat ik

thans
belijdt

O

Tot

akte

der M

Moeder

mijne

vlamme

Do

tot C

van g

Per

per C

nimus

De

tuiger

tot M

nus,

vertoe

en m

taar

als d

men.

geval

eene

Dam.

over

thans door het geloof aanschouw, geloof, belijd en aanbid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meermalen een akte van geloof verwekken over het geheim der Menschwording van Christus en van het Moederschap van MARIA, ten einde daardoor mijne liefde jegens beiden meer te doen ontvlammen.

Door MARIA hebben wij toegang tot Christus, en door Christus ontvangen wij de genade des H. Geestes.

Per MARIAM ad Christum accedimus, et per Christum gratiam Spiritus Sancti invenimus. *S. Bonav. Spec. c. 6.*

XXV October.

De Z. MARINUS wilde in het openbaar getuigenis afleggen van de teedere godsvrucht tot MARIA, die zijn broeder, de H. Damianus, hem had ingeboezemd. Te dien einde vertoonde hij zich, in slavenkleeding gekleed en met een koord om den hals, aan het altaar der H. Maagd, en bad Haar, dat zij hem als den geringste harer dienaren zou aannemen. Ten blijke dat deze eerbewijzing welgevallig was aan MARIA, wilde zij hem in eene zichtbare gedaante verschijnen. *Petr. Dam.* — Zulk eene dienstbaarheid overtreft alle vrijheid.

Z. Marinus, zie mij hier aan uwe voeten!
 Draag ook mij met u aan MARIA op als slaaf, opdat evenals zij in uw stervensuur u wilde zegenen, zij ook mij, als ik met den dood zal worstelen, genadiglijk hare behulpzame hand biede, ten einde ik door Haar geholpen in het getal der kinderen Gods worde opgenomen.

O Allerheiligste Moeder enz. bl. 2.

Tot deze intentie zal ik het voorbeeld van den Z. Marinus in het geheim althans volgen.

Eva was de oorsprong der zonde, MARIA was de oorsprong dergenade; Eva heeft ons schade toegebracht en ons den dood gegeven, MARIA heeft ons voordeel aangebracht en ons het leven gegeven; Eva heeft gewond, MARIA heeft geheeld.

Auctrix peccati Eva, auctrix meriti MARIA; Eva occidendo obfuit, MARIA vivificando profuit; illa percussit, ista sanavit. *S. Aug. Serm. 18 de Nat.*

XXVI October.

De Z. ELISABETH, eene bijzondere vereerster der Smarten van MARIA, was de stichteres van de Congregatie der Zeven Weeën van MARIA. Ten einde altijd daaraan

te denken
 schen de
 zij zeer
 smarte

Z. Eli
 Heeren
 oorzaak
 vergank
 reld, d
 vert, m
 deugd e

O Al

Tot d
 dag aan
 luk we
 ter bij
 hemel

Gro
 smart
 jaren
 haren
 naar
 aan ge
 baard

Grav
 quos M
 annos
 bitror,
 patefec

te denken vlocht zij die hier en daar tuschen de gebeden van den rozenkrans in, dien zij zeer veel bad. *Auriemm.* — Door deze smarten komt men tot de vreugde.

Z. Elisabeth, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mij in dit tranendal eene oorzaak zij van blijdschap, wel niet van de vergankelijke en ijdele blijdschap dezer wereld, die meer bitterheid dan genot oplevert, maar van die, welke voortkomt uit de deugd en uit een goed geweten.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik elk uur van den dag aan MARIA denken en mij zelven geluk wenschen, dat ik wederom een uur dichtert bij het oogenblik ben, waarop ik in den hemel MARIA zal mogen aanschouwen.

Groot en onbegrijpelijk zijn de smarten, die MARIA drie en dertig jaren lang met haren Zoon en om haren Zoon heeft geleden, en die zij, naar ik vermeen, uit nederigheid aan geen enkel mensch heeft geopenbaard.

Graves et inexplicabiles sunt cruciatus, quos MARIA cum Filio et propter Filium annos triginta tres sustinuit, atque, ut arbitror, pro sua humilitate nulli hominum patefecit. *Cunis. de Deip. c. 24.*

XXVII October.

De Z. CHUNEGUNDIS, Koningin van Polen, was nauwelijks geboren, of zij sprak reeds duidelijk en verstaanbaar deze woorden uit: „Wees gegroet, o Hemelkoningin, Moeder van den Koning der Engelen”. Allen zagen dit aan als een voorteecken der groote heiligheid, waartoe zij geroepen was, en vooral der teedere liefde, die zij tot de H. Maagd zou koesteren. Men werd dan ook in deze verwachting niet teleurgesteld: want geheel haar leven beantwoordde aan dit begin. *Gonon.* — Zóó verkondigt de kindermond den lof van MARIA.

Z. Chunegundis, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik met nieuwen ijver mij toelegge, om al wat ik tot heden toe ben te kort gekomen in de liefde en vereering, die ik Haar verschuldigd ben, aan te vullen, en dat ik mijne nalatigheid door des te groo-tere naarstigheid en vurigheid herstelle.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden in het bijzonder mijnen dank betuigen voor al de gunsten mij en anderen door MARIA geschonken.

Evenals Eva voor zich zelve en voor het menschedom de oorzaak des doods geweest is, zoo is ook de Maagd MARIA en voor zich zelve en voor het

mens
zalig
Ut
est m
neri l
l. 1 C

De l
verwa
aan d
toe c
glans
gaf g
Overa
dwon
godsh
naam
gen,
lijke
Eccl.
zijn
van

H.
ten r
gij d
bond
mij l
de ge
mijn

menschedom de oorzaak geweest der zaligheid.

Ut Eva sibi et humano generi causa facta est mortis, sic Virgo MARIA et sibi et generi humano facta est causa salutis. *S. Iren. l. 1 Contra Hær. c. 33.*

XXVIII October.

De H. JUDAS THADDAEUS, Apostelen bloedverwant van Christus en van MARIA, voegde aan deze familiebetrekking nieuwen luister toe door zijne heiligheid. Een goddelijke glans, die van zijn aangezicht uitstraalde, gaf getuigenis van de onschuld zijns levens. Overal was hij de schrik der duivelen en hij dwong hen voortaan niet meer uit de afgodsbeelden te spreken. Hij werd voor den naam van JESUS met eenen stok doodgeslagen, en is de bijzondere patroon in moeilijke en hopelooze omstandigheden. *Hist. Eccl.* — Wilt gij een bloedverwant zijn van Christus, wees dan een kind van MARIA.

H. Apostel Judas, groote helper in grooten nood, bid JESUS en MARIA, met wie gij door de banden des bloeds waart verbonden, voor mij, die in den grootsten nood mij bevind, dat de laatste stonde, van welke de geheele eeuwigheid zal afhangen, mij tot mijn geluk strekken moge.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden met bijzondere aandacht de woorden van den stervenden JESUS overwegen: „Ziedaar uwe Moeder.”

Door U, o Maagd, is der wereld een hemelsche vrede geschonken; door U zijn de menschen tot Engelen geworden; door U hebben de menschen den naam van vrienden en kinderen Gods ontvangen.

Per te, o Virgo, pax cœlestis donata est mundo; per te homines facti sunt Angeli; per te homines appellati sunt amici et filii Dei. *S. Epiph. de Laud. V.*

XXIX October.

De H. THEODORUS was voornemens eene kerk ter eere van MARIA te stichten, om als een gedenkteeken te zijn zijner godsvrucht tot MARIA. Terwijl hij nu echter naar eene geschikte plaats uitzag, (zie, zoo verscheen hem de H. Maagd, die hem deze aanwees. *Nadasi. An. Cœl.* — Zorg gij, dat uw hart een tempel van MARIA zij.

H. Theodorus, maak mijn hart tot een tempel, die MARIA waardig zij en waarin zij voortdurend vereerd worde; bid met mij de Moeder des Heeren, dat zij mij den weg ten hemel wijze, dien ik volgen moet, om ge-

vrijwaard tegen alle gevaar van af te dwalen, tot den tempel der zalige eeuwigheid te geraken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijn hart zuiver bewaren van alle onreinheid, opdat het een tempel zij, die MARIA waardig is.

Gelijk Adam en Eva de wereld hebben prijs gegeven voor ééne vrucht, zoo hebben wij, mijn Zoon en ik, als met één hart, de wereld verlost.

Sicut Adam et Eva uno pomo mundum vendiderunt, sic meus Filius et ego redemimus mundum, quasi uno corde. *S. Rev. l. I.*

XXX October.

De Z. REINERUS van de Orde der Cisterciensers, ware in zijne jongelingsjaren ongetwijfeld verdronken, zoo niet MARIA hem aangegrepen en uit het gevaar gered had. Het laat zich gemakkelijk begrijpen, hoezeer zijne liefde toenam na die bijzondere gunst, die hij van Haar ontving. De moederlijke teederheid van MARIA was echter door dit gunstbewijs niet uitgeput; want meermalen verscheen zij hem, en zij gaf hem de zekerheid, dat hij den hemel zou ingaan. *Menol. Cist.* — Zóó wakkerde het water de vlammen aan.

H. Reinerus, gij ziet hoezeer ik op de

woeste baren dezer onstuimige wereldzee in gevaar ben van schipbreuk te lijden; o zie gij neer op mij, gij, die reeds in veiligheid in de haven der zaligheid rust, en bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik door haren moederlijken bijstand uit alle zielsgevaaren gered worde en eens in de haven der eeuwige zaligheid moge aanlanden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik nimmer ophouden nieuwe middelen uit te vinden of in beoefening te brengen, waardoor ik MARIA kan vereeren.

De Moeder en de Zoon verdeelen onder elkander tegenover den Vader den plicht der liefde, en door eene wonderbare eensgezindheid voltooien zij gezamenlijk het werk onzer verlossing.

Dividunt coram Patre inter se Mater et Filius pietatis officia, et mira connexione redemptionis nostræ negotium conficiunt. *B. Arnold. Abb. de Laud. B. V.*

XXXI October.

De H. WOLFGANGUS, Graaf en Bisschop, was niet tevreden met de liefde tot de H. Maagd, die hij reeds van kindsbeen zich had eigen gemaakt, in zijn hart te bewaren, maar verspreidde die over geheel Duitsch-

lan
zou
In
ke
l
mo
rel
en
tot
ree
te
dig
C
T
ber
ten
vor
mij
M
we
zal
we
ge
zal
M
pro
nec
ven
bis

land en Pannonië, ten einde er aldus meer zouden zijn, die de Moedermaagd vereerden. *In Vita.* — Deze liefde tot MARIA kent geene ijverzucht.

II. Wolfgangus, bij wiens geboorte uwe moeder zich verbeeldde eene ster ter wereld te brengen, wees mij eene lichtende en brandende ster; ontsteek in mij de liefde tot MARIA, en geef, dat ik Haar, die ik mij reeds sedert geruimen tijd heb voorgenomen te beminnen, zoo zeer beminne, als zij waardig is bemind te worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik nooit zonder voorbereiding mijne gebeden tot MARIA verrichten, maar mij daartoe voorbereiden door te voren mij tot ingetogenheid te stemmen en mijne vurigheid en mijne liefde te vernieuwen.

MARIA wordt de Verlosseres der wereld genoemd, niet omdat zij de zaligheid en de genade zelve bewerkt heeft, want dit is niet het geval, maar omdat hare hulp ons de zaligheid en de genade bezorgt.

MARIA salvatrix orbis appellatur, non propter efficientiam, quoniam nec salutem, nec gratiam ipsa effecit, sed propter subventionem, quia felicitatem gratiamque nobis procurat. *Dion. Rich. l. II de B. V.*

I November.

De Z. ROMEUS, van de Orde der Predikheeren, had een koord met duizend knopen, waaraan hij dagelijks duizendmaal het Wees-gegroet bad. Bijna in al zijne gesprekken wist hij de gedachte aan MARIA te mengen, ten einde aldus de liefde, die in zijn hart brandde, ook aan anderen mede te deelen. *Balingh.* — Zóó spreekt de mond uit de volheid des harten.

Z. Romeus en alle Heiligen, wier gedachtenis wij heden vieren, bidt gij allen voor mij de Moeder des Heeren, de Koningin van alle Heiligen, dat ik, ellendig zondaar, door hare voorbede eens het geluk moge hebben van in uw gezelschap te worden opgenomen, en Haar met u voor alle eeuwigheid te beminnen, te loven en te verheerlijken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij elk Wees-gegroet van den rozenkrans MARIA aanroepen met den titel van Koningin van alle Heiligen.

Gelijk wij allen door eene vrouw zijn ten val gekomen, zoo worden

wij ook niet opgericht dan dooreene vrouw.

Sicut omnes cecidimus per foeminam, ita non erigimur nisi per foeminam. *S. Bern. Hom. sup. Miss.*

II November.

De Z. LIVINIUS, van de Orde van den H. Franciscus, werd door de H. Maagd zelve aangezet, om een werk, dat hij ondernomen had te schrijven over de vereering van Christus en MARIA, doch dat hij om andere bezigheden had onderbroken, voort te zetten, terwijl zij de belofte er bij voegde, dat zij hem, ter belooning van dien arbeid, de gelegenheid zou geven om voor het geloof den dood te sterven, gelijk zij dan ook gedaan heeft. *Wadding.* — Gelukkig schrijven, waardoor iemands naam op de lijst der martelaren wordt opgeschreven.

Z. Livinius, bid God heden met mij voor die zielen des Vagevuurs, die door eene bijzondere liefde tot de allerheiligste Moeder des Heeren hebben uitgeschenen, opdat zij door hare voorbede van die pijnen verlost mogen worden en ten spoedigste Gods aanschijn mogen aanschouwen, ten einde zij ook wederkeerig God en zijne H. Moeder

voor mij mogen bidden, om mij een zaligen dood te verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik al mijne verdiensten heden vooral voor die zielen aan God opdragen, die meer dan de andere de H. Maagd hebben liefgehad.

Met het volste recht mag de Moedermaagd de Moeder der barmhertigheid en de verlosseres der wereld genoemd worden, omdat door Haar de verlorenen en de hopeloozen zijn verlost.

Optime misericordiae Mater ac liberatrix, sæculi nominanda est Deipara, quia per illam perditī et desperatī redempti sunt. Dionys. Rich. l. II de B. V.

III November.

De H. WENEFRIDA, Maagd, doorluchtig door het koninklijk bloed, waaruit zij in Engeland is ontsproten, was evenwel nog doorluchtiger door haren marteldood. Zoo dra zij wist, dat de H. Maagd door niets beter wordt geëerd dan door de maagdelijke zuiverheid, legde zij de gelofte daarvan af. Zij werd door den zoon des Konings, die haar tot zonde wilde verleiden en haar achtervolgde, toen zij voor hem wegvluchtte,

gedood. Eene bron, die aan vele zieken de gezondheid teruggaf, ontsprong ter plaatse, waar zij den marteldood onderging. *Fast. Mar.* — Meer dan het purper der koningenschittert het kleed der maagden.

II. Wenefrida, die op het gebed van Ben-vocus wederom ten leven werd opgewekt, en daarna opnieuw een zaligen dood zijt gestorven, door uwen tweevoudigen dood, door uwe roemrijke vlucht en overwinning smeek ik u, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik altijd datgene moge kiezen, wat haar behaagt, en het eens gekozene altijd moge onderhouden, zoodat ik liever het leven verlate dan van mijne goede voornemens af te wijken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het verlangen in mij opwekken, om uit liefde tot MARIA den dood te sterven.

Zoo groot een medelijden had de Moeder metharen Zoon, dat, ware het mogelijk geweest, zij zelve liever alle folteringen zou geleden hebben, die de Zoon onderging: en niettegenstaande dit alles was het haar welbehagen, dat haar eeniggeboren Kind voor de zaligheid van het menschdom werd geslachtofferd.

Adeo compassa est Mater Filio, ut, si fieri potuisset, omnia tormenta, quæ Filius pertulit, ipsa libentius sustinuisset: et nihilo minus placuit ei, quod Unigenitus ejus pro salute humani generis offerretur, *S. Bonav. in I Sent. D. 24, qu. 2.*

IV November.

De H. CAROLUS BORROMEUS liet aan de deur van elke kerk een Mariabeeld plaatsen; hij vermaande zelfs allen, om altijd een afbeeldsel van de H. Maagd bij zich te hebben. Hij vaardigde eene verordening uit, dat de kanunniken op den naam van MARIA het hoofd zouden buigen. Zelf bad hij dagelijks op zijne knieën de Getijden van O. L. Vrouw, en was hij gewoon den vooravond van hare feestdagen te water en brood te vasten. Een geweerschot, dat door booswichten op hem werd gelost, deed hem niet het minste letsel, daar de Moeder Gods hem beschermde. *Ex Vita.* — Steeds is de ondeugd der deugd vijandig.

H. Carolus, bid voor mij de Moeder des Heeren, naar wier tegenwoordigheid gij in uw sterfuur verlangt, dat zij ook mij tegen alle vijanden van mijne ziel en van mijn lichaam beschermde, en hunne listen doe dienen tot bevestiging mijner zaligheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bidden voor de verlossing der geloovige zielen in het vagevuur, ten einde zij voor mij de liefde tot MARIA verwerven.

Al ons vertrouwen rust op u, o alderminnendste Maagd! Op de armen onzer moeder werden wij, ongelukkigen, u reeds toegewijd en uwe beschermelingen genoemd.

Non nobis est alia, nisi in te, fiducia, o Virgo amantissima! Ex ulnis siquidem maternis tibi dediti sumus miseri tuique clientes appellati. *S. Ephr. Serm. de Deip.*

V November.

De Z. EMERICUS, Hertog van Hongarije, had tot leermeesters de heilige Bisschoppen Adalbertus en Gerardus, die hem leerden de H. Maagd als eene moeder lief te hebben en als eene koningin te vereeren. Dadelijks maakte hij meer en meer vorderingen in zijne godsvrucht tot MARIA. Door eene hemelsche stem daartoe aangemaand deed hij belofte van zuiverheid, die hij dan ook met zijne echtgenootte getrouw onderhield. *In Vita.* — Wilt gij maagd zijn, bemin dan vooral de Moedermaagd.

Z. Emericus, bid voor mij de Moeder des

Heeren, die een zoo bijzonder welbehagen heeft in de maagdelijke zuiverheid, zooals u door den hemel is geopenbaard, dat ik mij zóó op de zuiverheid des harten toelegge, dat de hel niets in mij moge vinden, wat den schijn heeft van onzuivere liefde, maar dat ik met een zuiver hart God moge aanschouwen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in het Wees-gegroet de woorden: „nu en in het uur van onzen dood” met meer aandacht bidden.

In uwe handen, o Gezegende, is in waarheid onze zaligheid nedergelegd: wees gij, o Allergoedertierenste, onzer ellende indachtig. Die gij wilt zal zalig wezen, en hij, van wien gij uw aanschijn afwendt, gaat zijn ondergang te gemoet.

In manibus tuis, o Benedicta, vere repocita est nostra salus: recordare, o Piissima, miseriae nostrae: quem vis salvus erit, et a quo avertis vultum tuum, vadit in interitum.
S. Bonav. in Ps.

VI November.

De H. LEONARDUS ontving, ter belooning voor de genezing van de echtgenoot van Clovis I, Koning van Frankrijk, zooveel grond, als hij in éénen nacht op eenen ezel

zou kunnen rondrijden. Juist op het midden van dit terrein bouwde hij eene prachtige kerk ter eere der H. Maagd, waarin hij ook is begraven geworden. Vele gevangenen zagen alleen op het aanroepen van zijnen naam hunne boeien verbroken worden. *Surius.* — Welke boeien zijn zwaarder, dunkt u, die des lichaams of die der ziel?

H. Leonardus, bijstand der gevangenen, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik door hare goedheid bevrijd worde van de banden mijner zonden, die ik zoo dikwijls vrijwillig mij zelven hebaangelegd. Ik neem mijne toevlucht onder de schaduw harer moederlijke vleugelen, en onder den mantel harer bescherming zal ik in veiligheid inslapen en rusten.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik hen, die ik de meeste liefde toedraag, godsvrucht tot MARIA inboezemen.

Uwe oogen, o Maagd, zijn als die eener duive: wat zijndie oogen eener duive anders als de zeven gaven van genaden, dat is, de zeven geesten, die op u rusten?

Oculi tui, o Virgo, columbarum: quinam sunt oculi columbarum, nisi dona septem gratiarum, id est, septem spirituum super te requiescentium? *Rup. l. I in Cant.*

VII November.

De H. ENGELBERTUS, Aartsbisschop van Keulen, uit haat en op aansporing des duivels vermoord, legde zich elken Woensdag eene zeer strenge vasten op, ten einde aan zijne liefde tot MARIA meer voedsel te geven. En om het gebed met vasten te vereenigen, begaf hij zich zeer dikwijls naar eene aan MARIA toegeheiligde kerk. *Nad. An. Cwl.* — De maagdelijke Moeder bemint het vasten, dat maagden voortbrengt.

H. Engelbertus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat door haren bijstand mijn verstand evenals het uwe alle zaken op hare rechte waarde schatte, en dat ik, hoezeer dan ook door andere bezigheden overstelpt, nochtans altijd hoofdzakelijk daarvoor bezorgd zij, dat ik een zaligen dood sterve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, evenals P. Gabriël Gadagno, meermalen mijne oogen en ook mijn hart tot een Mariabeeld richten.

Gelijk uit het hoofd door den hals de levensgeesten in het lichaam stroomen, zoo worden door de H. Maagd de geest des levens en de gaven der genade van Christus, die ons hoofd is, in zijn geestelijk lichaam overgestort.

Ut per collum vitales spiritus e capite descendunt in corpus, ita per Virginem a Christo capite vitalis ille spiritus et gratiae charismata in ejus corpus mysticum transfunduntur. *S. Hieron.*

VIII November.

De H. GIRARDUS, Kluizenaar, die zeer streng was jegens zich zelven, werd in eene verschijning door de H. Maagd over deze zijne strenge levenswijze geprezen; en zij voegde de belofte er bij, dat hij ter belooning daarvan niet zoude sterven, dan na door Haar daarvan verwittigd te zijn, en dit gebeurde dan ook. De H. Maagd verscheen hem in zijn sterfuur, en vergezelde na zijnen dood zijne ziel in den hemel. *Menol.* — Hij is voor den hemel niet geschikt, dien de haat jegens zich zelvendaar toe niet geschikt maakt.

H. Girardus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat door hare macht alles van mij verwijderd worde, wat mij van den weg der eeuwige zaligheid, die tot een gelukkig einde leidt, kan tegenhouden, totdat ik eens met ziel en lichaam derwaarts moge opklimmen, waarheen thans al mijne gedachten en verlangens gericht zijn.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik al de verdiensten mijner goede werken van dezen dag aan de H. Maagd afstaan, ten einde zij die toevoege aan die zij wil.

Eva gaf, tot haar en ons ongeluk, geloof aan de woorden der slang, waardoor zij zich liet verleiden, en mengde den giftbeker, die ons den dood heeft aangebracht. MARIA heeft den kop der slang verbrijzeld en ons allen een tegengift des levens toegediend.

Eva male credula verbis serpentis seducta mortis venenum miscuerat. MARIA conterens caput serpentis antidotum vitæ cunctis ministravit. *Barrad. Hom. II.*

IX November.

De Z. SALVATOR, van de Orde van den H. Franciscus, had een bijzonder vertrouwen op de H. Maagd. Toen men eens vier doofstomme kinderen tot hem bracht, bad hij, met datzelfde vertrouwen beziel, ééns het Wees-Gegroet, en zie, MARIA liet op hare hulp niet wachten, en onmiddellijk kregen zij het gebruik der spraak en het gehoor weder. *Chron. Ord. t. IV.* — Deze doet den mond der kinderen spreken.

Z. Salvator, door uw vertrouwen op de Moeder des Heeren smee ik u, dat gij, die door een zoo kort gebed eene zoo groote gunst hebt verworven, u ook over mij ontfermet, en van de Moedermaagd voor mij verwervet, dat ik mijne ooren en mijne tong zoo zorgvuldig moge bewaren, dat zij niets verlangen te spreken of te hooren, dan wat tot zaligheid mijner ziel strekt.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meermalen daags, evenals Gabriël van Ancona, van de Orde van den H. Franciscus, MARIA vereeren, alsof zij zich in mijne tegenwoordigheid bevindt.

Alle gaven des H. Geestes worden door de handen der H. Maagd uitgedeeld aan die zij wil, wanneer zij wil, gelijk zij wil en zooveel zij wil.

Omnia Spiritus S. dona quibus vult, quando vult, quomodo et quantum vult, per manus Virginis administrantur. S. Bern.

X November.

De H. THEOCTISTIS, Maagd, werd door de Arabieren gevangen genomen, en toen zij hunne handen ontkomen was, vond zij zich van allen verlaten, en verbleef vijf en dertig jaren lang in zekere kerk aan MARIA

Tot deze intentie zal ik al de verdiensten mijner goede werken van dezen dag aan de H. Maagd afstaan, ten einde zij die toevoege aan die zij wil.

Eva gaf, tot haar en ons ongeluk, geloof aan de woorden der slang, waardoor zij zich liet verleiden, en mengde den giftbeker, die ons den dood heeft aangebracht. MARIA heeft den kop der slang verbrijzeld en ons allen een tegengift des levens toegediend.

Eva male credula verbis serpentis seducta mortis venenum miscuerat. MARIA conterens caput serpentis antidotum vitæ cunctis ministravit. *Barrad. Hom. II.*

IX November.

De Z. SALVATOR, van de Orde van den H. Franciscus, had een bijzonder vertrouwen op de H. Maagd. Toen men eens vier doofstomme kinderen tot hem bracht, bad hij, met datzelfde vertrouwen beziel, ééns het Wees-Gegroet, en zie, MARIA liet op hare hulp niet wachten, en onmiddelijk kregen zij het gebruik der spraak en het gehoor weder. *Chron. Ord. t. IV.* — Deze doet den mond der kinderen spreken.

Z. Salvator, door uw vertrouwen op de Moeder des Heeren smee ik u, dat gij, die door een zoo kort gebed eene zoo groote gunst hebt verworven, u ook over mij ontfermet, en van de Moedermaagd voor mij verwervet, dat ik mijne ooren en mijne tong zoo zorgvuldig moge bewaren, dat zij niets verlangen te spreken of te hooren, dan wat tot zaligheid mijner ziel strekt.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meermalen daags, evenals Gabriël van Ancona, van de Orde van den H. Franciscus, MARIA vereeren, alsof zij zich in mijne tegenwoordigheid bevindt.

Alle gaven des H. Geestes worden door de handen der H. Maagd uitgedeeld aan die zij wil, wanneer zij wil, gelijk zij wil en zooveel zij wil.

Omnia Spiritus S. dona quibus vult, quando vult, quomodo et quantum vult, per manus Virginis administrantur. S. Bern.

X November.

De H. THEOCTISTIS, Maagd, werd door de Arabieren gevangen genomen, en toen zij hunne handen ontkomen was, vond zij zich van allen verlaten, en verbleef vijf en dertig jaren lang in zekere kerk aan MARIA

toegewijd; zij voedde zich alleen met wortels en water, terwijl zij geen anderen troost bezat, dan dat zij in het huis der H. Maagd woonde. *Nad.* — Het minnend hart bevindt zich nergens beter dan bij de beminde.

H. Theotistis, die aan uw verblijf in eene Maria-kerk de voorkeur gaaf boven de prachtigste paleizen der wereld, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mij, die, hoe onwaardig ook, toch op Haar mijn vertrouwen stel, in de woning der eeuwige zaligheid, die zij thans bewoont, gelieve op te nemen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, wanneer ik niet bij machte ben eene vervallen kerk der H. Maagd te herstellen, die ten minste gaan bezoeken.

Wie is ooit ziek of droevig van deze H. Maagd weggegaan? Wie is niet blijde en verheugd naar zijn huis wedergekeerd, omdat hij van de Moeder des Heeren had verkregen wat hij verlangde?

Quis unquam ab hac Virgine æger aut tristis abiit? Quis non lætus et gaudens rediit ad propria, impetrando a Matre Domini quod voluit? *B. Amad. Hom. VII.*

XI November.

De H. MARTINUS, Bisschop van Tours, was een toonbeeld van allerlei deugden en van eene bijzondere liefde tot de Moeder des Heeren. Daar hij steeds eene degelijke en standvastige godsvrucht jegens Haar aan den dag legde, mocht hij van Haar de bijzondere gunst verwerven, dat zij, tegelijk met de H. Thecla en de H. Agnes, hem in zijnen laatsten strijd met den duivel verscheen en hem hare hulp verleende. *Surius.* — Strijd met haar en gij zult overwinnaar zijn.

H. Martinus, die den duivel, die u in uw sterfuur nog aanviel, door de getuigenis van uw goed geweten op de vlucht hebt gedreven, bid voor mij de Moeder des Heeren. dat ik in dit leven mij zoozeer beijvere om mijn geweten van alle ongerechtigheid te zuiveren, dat de vijand niets in mij bespeure, dat hem den moed geeft om mij in mijnen doodstrijd aan te vallen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot dit einde zal ik, als ik, evenals de H. Martinus, eenen naakte met mijnen mantel niet kan bedekken, ten minste trachten, uit liefde tot MARIA, de gebreken van mijne naasten te bedekken en te verschoonen.

MARIA is de bron der levende en

levendmakende wateren, der gaven namelijk van den H. Geest, die van den berg Sion nedervloeien tot alle volkeren daaromheen verspreid.

MARIA puteus est aquarum viventium ac vivificantium, donorum nempe S. Spiritus, quæ fluunt a monte Sion ad circumfusas quascumque nationes. *S. Bern. in Cant.*

XII November.

De H. DIDACUS verrichtte vele wonderen door middel van een afbeeldsel der H. Maagd. Daags vóór hare feestdagen vastte hij te water en te brood; met de olie eener lamp, die voor haar beeld brandde, genas hij vele zieken; en door hare hulp behield hij een kind ongedeerd in eenen brandenden oven. *Nad.* — Zelfs de vlammen hebben eerbied voor de onschuld, die inwendig van eene zuivere liefde brandt.

H. Didacus, die in uw leven steeds een nederig vertrouwen jegens de Moeder des Heeren getoond hebt, bid Haar nu eveneens voor mij, dat ik mijne ellende, mijne onstandvastigheid en mijne nietigheid erkenne, ten einde ik niet uit hoovaardigheid op mij zelve vertrouw, en dien ten gevolge voor alle eeuwigheid verworpen en versmaad en onder de voeten des duivels vernederd worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het verlangen in mij opwekken, om op een feestdag van MARIA te sterven.

In den nacht dezer wereld worden wij door MARIA geestelijkerwijze verlicht, gelijk de kinderen Israëls lichamelijkerwijze verlicht werden.

Per Virginem in nocte hujus sæculi illuminamur spiritualiter, sicut filii Israël illuminati sunt corporaliter. *S. Bonav. c. 3. in spec.*

XIII November.

De H. STANISLAUS KOSTKA, van de Societeit van Jesus, die meermalen door de hevigheid der liefde, waardoor hij inwendig verteerd werd, in eene flauwte viel, en wiens borst daardoor zoozeer van hitte gloeide, dat men dit soms kon waarnemen, noemde de H. Maagd nooit anders dan zijne Moeder, en beminde haar niet minder dan een kind. Zij bezocht hem in zijne ziekte, zij legde haar goddelijk Kind in zijne legerstede en in zijne armen neder, en maande hem aan om de Societeit van Jesus in te treden. Ook stond zij hem bij in zijn stervensuur. *Ex Vita.* — Hij is de gezel van JESUS niet, die geen kind is van MARIA.

H. Stanislaus, die door eene bijzondere

gunst tot een kind van MARIA zijt aangenomen, bid voor mij de allerheiligste Moeder Gods en uwe Moeder, dat zij ook mij als haar kind gelieve aan te nemen, ten einde, evenals gij onder de schaduw harer bescherming deze wereld hebt verlaten, ook ik door hare voorspraak een zalig verscheiden verwerve.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met den H. Stanislaus, als ik mij ter ruste begeef en als ik opsta, mij tot eene kerk der H. Maagd keeren, en mij als haar kind gedragen, door Haar als mijne Moeder te vereeren, of de handen van haar beeld te kussen.

Laat geene macht des vijands ons schrik inboezemen, daar de Moeder van den Eeniggeborene Gods onze geleidster is tot God.

Nulla nos terreat virtus adversarii, quibus ducatum præstat ad Christum Mater Unigeniti Dei. *B. Amad. Hom. VIII.*

XIV November.

De Z. ALBERTUS DE GROOTE, de leermeester van den Engelachtigen Leeraar, was in den beginne zoo traag van begrip, dat hij daarom de orde wilde verlaten. De H. Maagd echter verbood hem dit, en door

Haar geholpen verwierf hij zich weldra een grooten roep van geleerdheid. Op het hooren slechts van den naam van MARIA stortte hij zoete tranen en op deze wijze gaf hij allerduidelijkst zijne liefde tot MARIA te kennen. *Nad.* — Spoedt u hierheen, geleerden: hier is de zetel der wijsheid.

Z. Albertus, wiens gansche wetenschap uit den hemel nederdaalde, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mij de wetenschap der Heiligen leere: de ongewijde wetenschap verlang ik alleen, voor zooverre zij dienstig is aan de kunst van wel te sterfen, welke laatste alleen verre de voorkeur verdient boven alle spitsvondigheden der wijsgeeren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne vorderingen en mijne studiën aan MARIA, de Moeder der Menschgeworden Wijsheid, meermalen aanbevelen.

De Heer is met u, o MARIA; met u in uw hart, met u om te helpen.

Dominus tecum, o MARIA: tecum in corde, tecum in auxilio. *S. Aug. Sermon. 2. de Ann. B. V.*

XV November.

De H. LEOPOLDUS, Markgraaf van Oostenrijk, was een vorst, die geroemd werd

om zijne deugden, die een godvruchtig vorst waardig waren. Toen hij eens eene kerk ter eere der H. Maagd wilde bouwen, werd hem door een wonder uit den hemel daartoe het klooster van Neuburg aangewezen, waar hij dan ook eene vereeniging van kloosterlingen stichtte, die ten eeuwigen dage den lof van God en van zijne H. Moeder zouden zingen. *Ex Vita.* — Zulk een grondslag legt de godsvrucht.

H. Leopoldus, die in het midden der zorgen van uw wereldsch vorstendom, steeds uwen geest op het eeuwige hadt gevestigd, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij in mijn hart een gestadig aandenken aan den dood, aan het oordeel, aan de hel en aan den hemel inprente, ten einde ik door de hoop op het eene en door de vrees voor het andere in liefde tot God ontstoken worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik door de gedachte aan de uitersten mij tot liefde en vereering van MARIA aansporen.

Wij smeeken u, o Koningin, o allerwaardigste Moeder Gods, versmaad ons niet, die met vrees tot u bidden, die met godsvrucht u zoeken, en die met liefde bij u aankloppen.

Rogamus te, Domina, Dei Mater dignissima,

non asperneris petentes cum tremore, quærentes cum pietate, pulsantes cum caritate.
B. Anad. Hom. III.

XVI November.

De H. EDMUNDUS was nog slechts zeven jaren oud, toen hij reeds voor een Maria-beeld de gelofte van zuiverheid aflegde. Ten einde altijd MARIA voor oogen te hebben, evenals hij haar in zijn hart beminde, droeg hij eenen ring, waarop deze drie woorden gegrift waren: „Wees gegroet MARIA.” Elken dag bad hij de Getijden van O. L. Vrouw, en daarenboven honderdmaal het gebed: „*O intemerata.*” Stervend riep hij aanhoudend den naam van MARIA aan. *In Vita.* — Zie daar het wachtwoord ter zaligheid.

H. Edmundus, die de onschuld des levens met u in het graf gelegd hebt, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat, zoo de liefde, die ik haren Zoon verschuldigd ben, mij niet trekt, de vrees ten minste mij aanspore, om nooit in eene doodzonde toe te stemmen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dikwijls datzelfde gebed: „*O intemerata: O onbevleete,*” herhalen, dat voor zooveel een schild was ter bewaring hunner zuiverheid.

Gelijk de allerzaligste Maagd MARIA aller Koningin is, zoo is zij ook aller Beschermster en Voorsprekeres, en draagt zij zorg voor allen.

Beatissima Virgo MARIA, sicut est omnium Regina, sic et omnium est Patrona atque Advocata, et cura est illi de omnibus. *Idiot. in Cant. B. V.*

XVII November.

De H. GREGORIUS, Bisschop, werd uithoofde der vele wonderen, die hij verrichtte, de Wonderdoener genoemd. Hij verzette bergen enkel en alleen door zijn gebed; hij legde den duivel het stilzwijgen op, en hield met zijnen stok de overstroming eener rivier, den Lycus genaamd, tegen. Den goeden uitslag dier wonderen schreef hij alleen toe aan de godsvrucht tot MARIA. De Heilige Maagd deed hem in hare tegenwoordigheid door den H. Joannes, den Evangelist, onderrichten in de geheimen des geloofs, en hij beijverde zich om zijne onderhoorigen de liefde tot Haar in te prenten. *Baron.* — O mochten er meer zulke leerlingen zijn!

H. Gregorius, die uithoofde der vele wonderen, die gij verricht hebt, den naam van Wonderdoener hebt verdiend, verricht ook

voor mij dit wonder, dat ik een heiligen dood moge sterven. In mijn leven wel is waar heb ik door mijne zonden verdiend een voorbeeld te zijn der goddelijke gerechtigheid, verwerf gij echter voor mij, dat ik in mijn dood een wonder moge zijn der goddelijke barmhartigheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met P. Fontanes, van de Societeit van JESUS, eene Novene doen ter eere der H. Maagd, om van haar eene bijzondere genade te verwerven.

Gij, o Maagd, zijt ons tot Beschermster gegeven te midden van de aanvallen der bekoringen, te midden der gevaren en moeielijkheden, te midden van alles wat onze menscheelijke ellende heeft te duchten.

Tu Patrona nobis Virgo proposita es inter tentationum impetus, inter periculorum angustias, inter omnia quæ timere potest humana miseria. *Petr. Bles. Serm. 34.*

XVIII November.

De H. Odo, Abt van Cluny, wiens geboorte zijne ouders door hunne gebeden van de H. Maagd verkregen, spoorde zijne kloosterlingen, aan wier hoofd hij stond, zeer dikwijls aan tot de vereering van MARIA.

Hij verlangde, dat elken Zaterdag de Getijden der H. Maagd zouden gebeden en het Heilig Misoffer ter harer eere zou opgedragen worden. Toen hij eens hoorde, dat de Moeder-maagd aan een zijner kloosterlingen, die op sterven lag, zeide: „Ik ben de moeder der barmhartigheid,” sprak hij haar voortaan altijd aldus aan. *Gonon.* — Hij mag aan MARIA barmhartigheid ontzeggen, die ondervond, dat hem die ooit ontbrak.

H. Odo, bid voor mij de Moeder des Heeren, de Moeder der barmhartigheid, dat zij ook ten mijnen opzichte een staaltje harer barmhartigheid toone en mijne ongelukkige ziel, als zij vol angst en vreeze dit lichaam zal verlaten, door hare barmhartigheid in die stonde versterke.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden of aanstaanden Zaterdag eene Mis ter eere van MARIA lezen of hooren.

Ik weet, o Koningin, dat gij allerminzaamst zijt en met eene liefde, die niet kan verwonnen worden, ons bemint, ons die in en door U uw Zoon en uw God zoozeer heeft liefgehad.

Scio, Domina, quia benignissima es et amas nos amore invincibili, quos in te et

per te Filius tuus et Deus tuus summa dilectione dilexit. *B. Petr. Dan. Serm. 1 de Nat. V.*

XIX November.

De H. ELISABETH, dochter van den Koning van Hongarije, was met eene verwonderlijke liefdadigheid jegens de armen en met eene niet minder verwonderlijke verachting jegens zich zelve beziel. Zij vercerde een groot getal Mariabeelden, die thans allen door wonderen beroemd zijn. Toen zij nog een kind was en tot uitspanning aan een of ander spel deelnam, bestemde zij hare gansche winst om de eer van MARIA te bevorderen. *In Vita.* — Door zulk een spel wint men den hemel.

H. Elisabeth, die door het zien van den gekruisten Godmensch bewogen, allen vrouwelijken opschik hebt afgelegd, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij, al is het slechts een enkel vonkje harer allervurigste liefde jegens haar goddelijk Kind aan mijn hart mededeele, dat het binnenste mijner ziel doordringe en alle genegenheid tot het aardsehe geheel en gansch uitroeie.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik MARIA doen deelen in de winst, die ik met een of ander spel soms zal winnen.

Het verstand is niet in staat om de liefde te begrijpen, waarmede de roemrijke Maagd het menschelijk geslacht zonder ophouden beschermt en verzorgt.

Caritatem, qua gloriosa Virgo humanum genus incessanter protegit et fovet, mentis intelligentia non comprehendit. *B. Amad. Hom. 3.*

XX November.

De H. EDMUNDUS, Koning van Engeland, was een bijzonder vereerder van MARIA. Dagelijks bracht hij verscheidene uren in het gebed door voor een Mariabeeld, dat in zijn paleis aanwezig was. In eene kerk werd hij gevangen genomen en uit haat tegen het geloof onthoofd. Zijn hoofd, dat in eene woestijn was verborgen, gaf door eenig geluid te kennen, waar het gelegd was, en toen men het bij het overige gedeelte van het lichaam gebracht had, hechte het zich wederom daaraan. *Mayr.* — Hij bezat dus niet alleen den naam, maar ook de liefde van een anderen Edmundus.

H. Edmundus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mij verlichte, om de ongeschapen goedheid oprecht te erkennen, om de oneindige schoonheid te beminnen,

en om ter liefde van haar de geheele wereld met al hare koninkrijken minder te achten dan het hemelsche koninkrijk, totdat ik met blijdschap deze wereld verlate, om den hemel in te gaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met nauwkeurigheid alles doen, wat ik tot hare eer zal kunnen verrichten.

O MARIA, o onze Sara, zeg, smEEK ik U, dat gij onze zuster zijt, ten einde God om uwentwille ons wel doe en om uwentwille onze zielen in het leven worden behouden.

O MARIA, o Sara nostra, dic, obsecro, quod sis soror nostra, ut propter te nobis bene sit a Deo et ob gratiam tui vivant animæ nostræ. *S. Bonav. Spec. c. 6.*

XXI November.

Heden houdt de Kerk de gedachtenis van de OPDRACHT VAN MARIA IN DEN TEMPEL. Vroeger was dit feest uit den Brevier weggefallen, doch door toedoen van P. Turrianus van de Soc. van Jesus, werd het weder daar ingelascht. Ter belooning hiervoor mocht hij op dezen zelfdendag tot een beter leven, gelijk te hopen is, overgaan. *Balingh.* — Zoo bewijst de alledank-

baarste Maagd hare dankbaarheid.

O allerheiligst Kind, bij God, bij de Engelen en bij de menschen ten hoogste bemind, allerminnelijkste Maagd, die op dezen dag U aan God in den tempel wildet opdragen, om van uwe prilste jaren af uw leven alleen aan hem toe te wijden, verkrijg mij deze gunst, dat ik alles moge verachten en mij geheel en gansch aan God toewijden, om hem alleen te dienen, van nu af tot aan mijn laatsten doodstrijd en voorts voor alle eeuwigheid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik tot aan den eerstvolgenden feestdag van MARIA al mijne gebeden met de volgende woorden eindigen: „Door uwe heilige opdracht smee ik u, o MARIA, dat gij mij de gevraagde gunst verwervet.”

Bewaar ons, o Koningin, o Maagd MARIA, opdat wij niet in de strikken der zonden worden gevangen. Dat uw oogappel niet slape of niet insluimere, ten einde ons altijd te beschermen.

Custodi nos, Domina, Virgo MARIA, ne peccatorum laqueo capiamur. Non dormiat neque dormitet pupilla oculi tui, ut sic semper protegamur. *S. Bonav. Serm. 120.*

XXII November.

De H. CECILIA, Maagd, verdiende door hare engelachtige maagdelijke zuiverheid de bijzondere bescherming der Moedermaagd. Na haren dood zeide zij in eene verschijning, dat de Longobarden haar lichaam niet hadden kunnen vinden, omdat de H. Maagd daarvoor zorg gedragen en het bewaard had. *Nad.* — Zóózeer is de Moeder des Heeren voor de haren bezorgd.

H. Cecilia, voor wiens ontziend lichaam zelfs de allerheiligste Moeder Gods heeft zorg gedragen, bid voor mij, dat zij ook voor mij na mijn verscheiden zorg drage en dat zij nu, in mijn leven, mij de genade verwerve, dat ik van gansche harte daarheen streve, waar ik eene eeuwige gelukzaligheid heb te wachten.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter gedachtenis, dat MARIA op driejarigen leeftijd zich in den tempel aan den fleer opdroeg, heden driemaal eene kerk bezoeken, en mij zelven aan God en aan de Moedermaagd als dienaar opdragen.

De Moeder des Heeren is de bron en de oorsprong van al ons geluk en van al onze zaligheid.

Deipara fons est et origo totius nostræ fe-

licitatis atque beatitudinis. *Rich. a S. Laur.*
l. I de Laud. V.

XXIII November.

De Z. MARGARETA VAN SAVOYE, van de Orde van den H. Dominicus, vond een bijzonder genoeg in de vereering der Moedermaagd, en werd door Haar met vele gunsten overladen. Zij verkreeg van Haar de gezondheid voor eene harer bloedverwanten, die ziek lag. Toen zij zelve echter de genezing vroeg van het voeteuvel, waaraan zij leed, verscheen haar de H. Maagd, die haar te kennen gaf, dat het Gods wil was, dat zij deze smarten tot aan haren dood zoude lijden. *Gonon.* — Zóó te lijden is een genot.

Z. Margareta, die tot uwe zaligheid eene weigering ondergingt van de Moeder Gods, bid voor mij de Moedermaagd, dat haar wil altijd over mij geschiede; verre zij het van mij ook slechts een duimbreed daarvan af te wijken. Dat mijn eigen welbehagen mij gering toeschijne, en ik alleen genoeg neme in Gods wil en dien zijner H. Moeder.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik trachten aan te vullen, wat ik tot dusverre in den dienst van MARIA ben te kort gekomen.

Al het goed, wat ons uit den hemel gewordt, moeten wij dank weten aan Haar, die onze Middelaress is, en door wie wij zonder eenigen twijfel alle genaden ontvangen, die wij bezitten.

Quidquid nobis mittitur de supernis, per gratiarum actionem ad eam referendum est, per quam mediatricem habemus procul dubio quidquid gratiæ obtinemus. *Rich. a S. Laur. l. I. c. 6.*

XXIV November.

De H. JACOBUS VAN ANCONA, Minderbroeder, predikte eens tegen de zonde van onzuiverheid in zulke bewoordingen, dat zeker iemand vermeende, dat zijne predikatie tegen hem gericht was, en hij zich daarover gekrenkt gevoelde. Op zekere plaats in de nabijheid van een Maria-beeld, wachtte deze persoon den Heilige op, om hem te doden; doch hij liet zijn boos opzet varen, afschrikt als hij werd door het Maria-beeld, dat eene uitdrukking van gramschap op het gelaat vertoonde en deze woorden liet hooren: »Wat wilt gij, booswicht?" *Mayr.* — Niets heeft men te duchten onder de bescherming van MARIA.

H. Jacobus, predik krachtdadig voor mij;

bestraf door inwendige ingevingen mijne ondeugden, ten einde ik mij daarvan losmake; bid voor mij de Moeder des Heeren, dat de wonden van haar veelgeliefd Goddelijk Kind in mijn hart geprent worden, dat ik daarin de liefde Gods moge lezen, en aldus een wederkeerige liefdegloed over zulke goedheid in mij moge ontstoken worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in het bijzonder bidden voor diegenen, welke de zuiverheid liefhebben, omdat ik weet dat deze deugd de lievingsdeugd is van MARIA.

De mensch heeft al het goed, waar toe hij geschapen was, in Adam verloren; doch door MARIA heeft de menschelijke natuur datzelfde goed veel beter en veel gelukkiger teruggekregen.

Omne bonum, ad quod conditus fuerat homo, perdidit in Adam; et idipsum bonum multo excellentius et felicius recuperavit humana natura per MARIAM. *S. Anselm.*

XXV November.

De H. CATHARINA, Maagd en Martelares, had het geluk, toen zij het Christendom nog niet had omhelsd, de H. Maagd te aanschouwen. MARIA vertoonde haar haar God-

delijk Kind, doch omdat zij nog niet door de wateren des H. Doopsels was gereinigd, wilde dit niet in hare handen komen. Toen zij echter het H. Doopsel had ontvangen, verscheen haar niet alleen weder opnieuw de H. Maagd met haar Kind, maar JESUS gaf haar zelfs eenen ring als om zich met haar te verloven. De H. Maagd ook ondersteunde haar, toen zij met vijftig wijsgeeren een woordenstrijd voerde, in welken zij overwon. *Ex Vita.* — Zoo strijdt men wel, als MARIA voorgaat.

H. Maagd Catharina, die met zooveel vurigheid en grootmoedigheid het geloof van God omhelsd hebt, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mijne ziel van hare traagheid geneze en de duisternis van mijn verstand verlichte. Moge zij verleenen, dat ik altijd Haar beminne, en zij altijd voor mij zorg drage!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik aan MARIA opdragen wat mij het dierbaarst is van alles wat ik bezit, of wat ik meen, dat Haar het aangenaamste zijn zal.

MARIA heeft de zoete vrucht harer goedheid met ons gedeeld, en door haren Zoon een allerrijksten overvloed van verschillende goederen over de geheele wereld uitgestort.

MARIA dulcem suæ bonitatis fructum nobiscum participavit, largissimamque variorum bonorum copiam in totum orbem per Filium effudit. *S. Antonin. p. IV c. 26.*

XXVI November.

De Z. SILVESTER had MARIA tot voedster. Op zekeren nacht werd hij door den duivel in eenen afgrond nedergeworpen en zwaar gewond, doch door de H. Maagd werd hij van zijne wonden genezen en in zijne kamer teruggebracht. Op eenen anderen keer werd hij naar eene kerk geroepen, waar hij de H. Communie ontving; en door deze H. Communie werd hij niet weinig gesterkt in zijne liefde tot MARIA. *Chron. Ord.* — Zoo veel vermag eene enkele H. Communie.

Z. Silvester, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij de wonden mijner ziel heele, en dat ik op eene waardige wijze altijd het lichaam en bloed van haren welbeminden Zoon ontvangen moge, en dat mijne ziel dit lichaam niet moge verlaten, dan na door deze allerheiligste Teerspijze te zijn gesterkt en aldus zich den weg tot de eeuwigheid te hebben bereid.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met den Z. Sil-

vester, daar ik niets bezit, wat aan MARIA welgevallig is. Haar het hart van baren Zoon aanbieden.

Gij zijt de liefdevolle Beschermster van het menschelijk geslacht, die men met vertrouwen in alle gevaren, in alle noodwendigheden en in alle moeilijkheden naar ziel en lichaam behoort aan te roepen.

Patrona es pientissima humani generis in omni periculo, in omni necessitate et in omni molestia mentis et corporis fiducialiter invocanda. *Trith. l. II de B. V.*

XXVII November.

De H. BILHILTA stichtte ter eere der H. Maagd een prachtigen tempel en een klooster. Deze hare vrijgevigheid ontging hare belooning niet. Immers op eene wonderbare wijze werd haar te kennen gegeven, dat zij niet gedoopt was, iets waarvan zij geheel onkundig was. *Mayr.* — MARIA houdt niet op wel te doen aan die niet ophouden haar te eeren.

H. Bilhilda, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij alle beletselen, die aan mijne zaligheid in den weg staan en die Haar zoo goed bekend zijn, mij kenbaar make; en dat zij al die hulpmiddelen getrouw mij aan

de hand doe, welke zij weet, dat mij noodig zijn, om eens een zaligen dood en de eeuwige gelukzaligheid te verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter gedachtenis der elf jaren, die de H. Maagd in den tempel heeft doorgebracht, elfmaal eene akte van liefde tot MARIA verwekken.

De hemelsche Maagd is te gelijk Bruiden Moeder: als bruidsgeschenk heeft zij den Heiligen Geest, als huwelijksgift den hemel ontvangen. Wat mogen dien ten gevolge hare kinderen van Haar niet verhoplen?

Virgo invenitur cœlestis Sponsa et Mater, quæ donorum nuptialium nomine Spiritum Sanctum accepit, dotis vero gratia cœlum. Quid non filii ab ea sperent? *S. Epiph. l. de Laud. V.*

XXVIII November.

De H. STEPHANUS de Jongere had zijne geboorte aan eene bijzondere gunst. van MARIA te danken. Hij was dan ook nauwelijks geboren, of hij werd aan Haar opgedragen en toegewijd. Hij verdedigde hare reinheid en onschuld tegen eene eerlooze vrouw, die hare zuiverheid belasteide, en wel met dit gevolg, dat zij door de twee-

lingen, die uit haar zouden geboren worden, verscheurd werd. Zooveel ijver had hij voor de beelden der H. Maagd, dat hij onder Constantinus Copronymus zijn leven ter verdediging daarvan ten offer bracht. *S. Damasc.* — Zóó verdedigt MARIA die voor Haar strijden.

H. Stephanus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat, wanneer de rechtvaardige Rechter, na mijn verscheiden, mij rekenschap zal afvragen van mijn beheer, ik onder de getrouwe verzorgers der goddelijke genaden moge geteld worden, en dat ik moge hooren: „Welaan, goede en getrouwe dienstknecht, treed binnen in de vreugde uws Heeren.”

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne cel of mijn slaapvertrek aan MARIA toewijden, ten einde het als een heiligdom van MARIA zij, waarin hare vereering wordt bevorderd.

Door bemiddeling der heilaanbrengende Maagd wendt God wederom vol barmhartigheid naar het menschelijk geslacht zijn aanschijn, dat hij om de zonde van Eva had afgewend.

Salutifera Virgine mediante Deus convertit clementem suam faciem ad genus humanum, quam propter Evæ peccatum averterat. *S. Bern. Senens. t. III. tr. 6.*

XXIX November.

De H. RADBODUS, Bisschop van Utrecht, had eene zoo teedere godsvrucht tot MARIA, dat hij nooit iets van God afsmeekte, wat hij niet tegelijkertijd van MARIA verzocht; en hierdoor mocht hij verwerven, gelijk hij zelf getuigde, dat de H. Maagd hem in zijnen doodstrijd haren bijstand en hare vertroosting schonk. *Surins*, — Met gelukkig gevolg zult gij uwe smeekingen tot God richten, zoo gij tegelijkertijd MARIA tot voorspreekster hebt.

H. Radbodus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij de overgrootte macht, die zij bezit, aanwende om mij, zoowel bij dag als bij nacht, tegen de hinderlagen des duivels te beveiligen, en dat zij inzonderheid in mijnen laatsten doodstrijd mijne ziel te hulp kome en vertrooste, en haar zeverierend en verheugd tot de eeuwige vreugden van het Paradijs overvoere.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, evenals de H. Radbodus, de H. Maagd aanroepen, telkens als ik God om iets bidden zal.

De allerzaligste Maagd MARIA bezit elke soort van genade, die een schepsel kan bezitten.

Beatissima Virgo MARIA potens est omni gratia, cujus particeps potest esse omnis creatura. *S. Antonin. p. IV tit. 15.*

XXX November.

De H. ANDREAS, Apostel, voegde, volgens de getuigenis van den H. Augustinus, in de geloofsbelijdenis dit artikel: „Die geboren is uit de Maagd MARIA.” Bij de teraardebestelling der H. Maagd hield hij eene uitmuntende rede over hare Ontvangenis; en zelfs aan het kruis gehecht leerde hij openlijk dat de H. Maagd onbevlekt was ontvangen. *S. Amadeus.* — Waartoe hebben wij nog getuigen noodig? Hij zelf heeft het gezegd.

H. Andreas, die uit liefde tot uwen Meester met blijdschap den kruisdood hebt ondergaan, en ook toen nog aan MARIA hebt gedacht, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mij kracht en sterkte verleene; dat zij in al mijne zwaarigheden, in al mijne ziekten, in mijne armoede, in al mijne moeilijkheden en noodwendigheden en vooral in mijnen doodstrijd medelijden met mij hebbe, mij hare deelneming betoone en mij haren bijstand doe gevoelen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij het bidden

van de geloofsbelijdenis der Apostelen eene bijzondere aandacht wijden aan de woorden: „Die is geboren uit de Maagd MARIA.”

Gelijk de eerste Adam is voortgebracht uit eene vlekkelooze aarde, zoo is ook Christus voortgebracht uit eene vlekkelooze Maagd.

Sicut primus Adam ex terra immaculata formatus, ita et Christus ex Virgine immaculata. *S. Bern. in Gen.*

1 December.

De H. ELIGIUS, Bisschop, oefende eerst het beroep van goudsmid uit. Hij wist zijne kunst dienstbaar te maken aan de vereering van MARIA, door het versieren harer beelden en relikwieën. Toen hij naderhand tot de bisschoppelijke waardigheid was verheven geworden, ondernam hij eene prachtige kerk ter harer eere te bouwen. Zoo gelukkig slaagde hij daarin, dat hij in zijne geldkist, die hij reeds geledigd had, nog eene beduidende som gelds vond, die meer dan toereikend was om die te voltooien en om nog daarenboven verschillende armen te ondersteunen. *Fasti Mariani*. — Deze heeft zich gewis een goed fortuin verworven.

H. Eligius, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik, die in mijne handen water en vuur ten leven zoowel als ter dood heb, met behulp harer genade zoo arbeide, dat ik, als een voortreffelijk bearbeider mijner eeuwige zaligheid, in het vuur der liefde Gods en van die van MARIA mij eene gouden en onvergankelijke kroon moge smeden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij beijveren om met eigen hand de beeltenissen van MARIA te versieren.

MARIA is vol van genade: verschillende beken ontspringen uit Haar, die de gansche aarde en den geheelen tuin van het heelal besproeien en overstroomen.

Gratia plena est, ex qua multi deducti rivi omnem irrigant terram et totum universitatis hortum perfundunt. *Hieron. Sermon. 1 de Ass.*

II December.

De H. PETRUS CHRYSOLOGUS, aldus genoemd om zijne gulden welsprekendheid, wilde niet, dat de liefde tot MARIA, die hij anderen predikte, in hem zelven werkeloos bleef. Hij gaf daarom bewijzen van die liefde in zijne uitmuntende geschriften, waarin hij Eutyches, den grootsten tegenstander der waardigheid van MARIA met allen ijver wederlegde. *Surius.* — Die verdediging verlangt verdedige zelf deze Maagd.

H. Petrus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij ook in mij eene teedere liefde jegens Haar en een vurigen ijver om hare eer te verdedigen, ontsteke: en dat zij ter belooning van deze liefde en van

dezen ijver vóór mijnen dood mij een waar berouw, eene oprechte biecht en eene waardige voldoening van God erlange.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de eer der Moedermaagd overal verdedigen, en zal ik niet toelaten, dat door mijne onderhoorigen iets tegen die eer gedaan worde.

Elke mogelijke waardigheid, elke mogelijke genade, elke mogelijke verdienste, elke mogelijke heerlijkheid was in MARIA te vinden.

Quidquid dignitatis, quidquid gratiæ, quidquid meriti, quidquid est gloriæ, fuit in MARIA. S. Laur. Just,

III December.

De H. FRANCISCUS XAVERIUS wekte door zijne teedere godsvrucht tot de Moeder des Heeren de razernij der helsche geesten op. Daar hij gewoon was meermalen des nachts voor eene harer beeltenissen te bidden, werd hij hierom door hen op eene wreede wijze geslagen: en hij ontkwam slechts hunne handen, na den bijstand van MARIA te hebben ingeroepen. De vereering der Onbevleete Ontvangenis van MARIA werd door hem wijd en zijd in de oude en nieuwe wereld verspreid, en zelfs had hij zich door eene vrome

gelofte daartoe verbonden. *Tursell.* — Het is een genot voor de ware vereerders van MARIA, zich aldus aan haren dienst te verbinden.

Groote Apostel der Indiën, Wonderdoener der wereld, Engel, Belijder, Maagd, Martelaar, Leeraar en Profeet, H. Franciscus Xaverius, die met zoovele gunsten door MARIA zijt begiftigd, bid Haar voor mij, dat zij ook mijner, nu en vooral in mijne laatste stonde, gedachtig zij.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij dit schietgebed van den H. Franciscus Xaverius eigen maken: „O Moeder Gods, gedenk mijner; o mijne Koningin, kom mij te hulp!”

MARIA is eene schatkamer en eene schatbewaarster der genaden; met deze geestelijke goederen verrijkt en overlaadt zij in de ruimste mate hare dienaren.

Thesaurus est MARIA et thesauraria gratiarum; his donis spiritualibus copiosissime ditat servientes sibi et liberalissime cumulat. *Idiota.*

IV December.

De H. ANNO was eerst soldaat, doch werd later Bisschop van Keulen. Hij spoorde al

zijne onderhoorigen aan, om in alle noodwendigheden hunne toevlucht te nemen tot de bescherming van MARIA. Te Keulen stichtte hij eene Congregatie ter harer eer. Voorziende, dat de stad door de pest zou geteisterd worden, smeekte hij de H. Maagd, dat zij daarvan bevrijd mocht blijven, terwijl hij zelf verzocht voor de anderen te mogen sterven. *Surius*. — Hij sterft met liefde, die de hoop koestert MARIA in den hemel te zullen aanschouwen.

H. Anno, herhaal thans voor mij de woorden, die gij stervend zoo menigmaal herhaald hebt: „O mijne Koningin, ik smeeek u door uwe bijzondere barmhartigheid, dat gij mij als eene deur moogt zijn, door welke ik deze wereld uitga.” Door deze uwe godsvrucht tot MARIA hebt gij mij den weg gewezen, langs welchen ik den hemel moet binnengaan: bid Haar dan ook voor mij, dat zij mijne smeekingen verhoore, en dat de pijnen des doods, die mij zullen benauwen, mij strekken mogen om de eeuwige pijnen te ontgaan.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het verlangen in mij opwekken om, ten einde MARIA te aanschouwen en oprechter te beminnen, spoedig te sterven.

Het is goed voor ons, dat wij eene

zoodanige Koningin bezitten, die zulke vrijgevighe handen heeft, dat wij met volle gerustheid allen tot Haar onze toevlucht kunnen nemen.

Bene nobis est, quod talem Dominam habeamus, quæ manus tam liberales habet, ut securi ad ipsam confugere possimus omnes, *S. Bonav. Spec. c. 3.*

V December.

De H. SABBAS, Abt, handhaafde de eer van MARIA tegen Eutyches, en stelde Haar aan al zijne onderhoorigen voor als een spiegel van maagdelijke zuiverheid. De vrucht, die de aanleidende oorzaak was, dat wij allen door Eva zijn bedorven, wilde hij niet eten en zelfs niet aanzien. Men zag eene kroon uit den hemel op zijn hoofd nederdalen. *Fasti.* — Zóó zal hij gekroond worden, die zóó geleefd heeft.

H. Sabbas, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik niet ongewapend en overwonnen sterve, maar als overwinnaar over al de vijanden mijner ziel de kroon verwerve. Moge zij in mijnen strijd mij verdedigen, moge zij op dien beslissenden en laatsten dag, als ik van alle zijden door mijne vijanden zal omsingeld worden, mij beschermen!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, ter gedachtenis van MARIA, die door het eten der verboden vrucht niet heeft gezondigd, mij het eten van ooft ontzeggen.

Niet alleen, o MARIA, is God de Zoon met U, maar ook God de H. Geest, van wien gij hebt ontvangen, en God de Vader, die den Zoon, dien gij ontvangen hebt, heeft voortgebracht.

Non tantum Dominus Filius tecum, o MARIA, sed et Dominus Spiritus S., de quo concipis, et Dominus Pater, qui genuit, quem concipis. *S. Bern. Hom. 3 sup. Miss.*

VI December.

De H. NICOLAUS, wiens aangezicht een wonderbaar licht uitstraalde, ten bewijze van het vuur, dat hem inwendig verteerde, moet onder de vurigste beminnaars van MARIA gerangschikt worden. Hij was een hevig tegenstander van alle ketters, die de zuiverheid der H. Maagd bestreden: een hunner, die zich op eene onteerende wijze over haar uitliet, gaf hij eene oorveeg; en toen hij hierom van zijne bisschoppelijke waardigheid werd beroofd, werd hij door de H. Maagd bezocht, die hem ook weder daarin herstelde. *Surius.* — De liefde moet soms

zich verstouten om groote dingen te durven, of het is geen liefde.

H. Nicolaus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik hare eer moge handhaven, en zoo getrouw moge blijven aan de belofte, die ik eens heb afgelegd, van niet te zullen toelaten, dat ooit door mijne onderhoorigen iets tegen hare eer verricht wordt, dat ik zelfs niet dulde, dat mijne zintuigen iets verrichten wat hare oogen zou kunnen mishagen, opdat zij mij aldus in mijnen doodstrijd als haren dienaar erkenne en opneme.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij heden opnieuw aanbieden om de eer der H. Maagd bij elke gelegenheid te handhaven.

O H. Maagd, gij zijt gezegend onder de vrouwen, want gij waart grooter dan de hemel, sterker dan de aarde, ruimer dan het heelal: God immers, dien de wereld niet kan omvatten, hebt gij alleen omvat.

Benedicta tu, Virgo, in mulieribus, quæ fuisti major cœlo, fortior terra, orbe latior; nam Deum, quem mundus non capit, sola cepisti. *S. Chrys. Serm. 143.*

VII December.

De H. ASELLA, reeds in den moederschoot geheiligd, was eene maagd, die door haar ongeschonden reinheid een voorbeeld was der reinheid, waardoor wij aan MARIA behooren welgevallig te zijn. Voor een gouden halsketting kocht zij een kloostergewaad. Zóó vurig was hare liefde tot het gebed, dat hare knieën daarvan hard waren geworden als steen. *Fasti.* — Zóó moet men zijne voeten geschikt maken, om ten hemel te voeren.

H. Asella, wees mijne leermeesteres, om met vurigheid mijne gebeden te verrichten. Zie, ik buig mijne knieën: bid met mij de Moeder des Heeren, dat zij zich mijner ontferme. Ik ben, wel is waar, met vele en zware zonden beladen, doch met des te meer vertrouwen roep ik daarom hare barmhertigheid in, die zij nimmer van eenig zondaar afwendt.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik ter voorbereiding voor den feestdag van morgen eene bijzondere godsvrucht oefening verrichten.

Ons aller oogen moeten altoos op de handen van MARIA gericht zijn, ten einde wij daaruit een of ander

goed ontvangen, en daardoor aan God aanbieden het goed, dat wij ver-richten.

Oculi omnium nostrum ad manus *MARIÆ* semper respicere debent, ut per illas boni aliquid accipiamus et quidquid boni agimus Deo offeramus. *S. Bonav. Spec. c. 3.*

VIII December.

HEDEN is het de dag, die aan de ONBEVLEKT ONTVANGEN MAAGD is toegewijd. Deze dag is een dag van vreugde en blijdschap, niet slechts voor de menschen, maar ook voor de Engelen; immers, daar *MARIA* zonder eenige smet der erfzonde is ontvangen, is zij, die met recht de Koningin des hemels en der aarde is, reeds van af het eerste oogenblik van haar bestaan voor hen allen een waardig voorwerp van vereering en bewondering. *S. Bern.* — Het moet een ongezond oog zijn, dat op dezen spiegel eenige smet ziet.

Onbevlekt Ontvangen Maagd, door uwe allerheiligste ontvangenis, die geheel en al onbevlekt was, welke geloofswaarheid ik elken dag bereid ben zelfs met mijn bloed te onderteekenen, smee ik u, dat gij mij de volkomen kwijtschelding van al mijne zonden gelievet te erlangen, ten einde ik niet,

met zoo veelvuldige misdaden van mijn vorig leven besmet, voor uw allerzuiverst aanschijn en dat van uwen Zoon behoefte te verschijnen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik meermalen het bekende schietgebed herhalen: „Door uwe heilige maagdelijke zuiverheid” enz. Zie blz. 23.

Was dan Gods Wijsheiden Almacht niet wijs en machtiggenoeg, om zich eene zuiverewoontentetescheppen, welke door geene enkele smet der menschelijke zwakheid zou verontreinigd wezen.

Insciens fuit et impotens Sapientia Dei et Virtus, mundum sibi habitaculum condere, remota omni labe conditionis humanæ? *S. Ans. de Conc. B. V.*

IX December.

De H. LEOCADIA, eene maagd van een zeer heiligen levenswandel, wier levenskrachten waren uitgeput door de strenge gevangenschap, welke zij moest ondergaan, gaf haren geest, terwijl zij geknield op den grond lag te bidden. Na haar overlijden verscheen zij aan den H. Ildephonsus, Aartsbisschop, dien zij prees, omdat hij in zijne

schriften de eer der H. Maagd had verdedigd, en tot wien zij sprak: „Ildephonsus, door u leeft mijne Koningin, die in het hoogste der hemelen troont.” *Hist. Tol.* — Zóó hoog wordt het op prijs gesteld, dat men de eer der H. Maagd verdedigt.

H. Leocadia, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik mij bejvere, om overal door woord en geschrift hare eer te bevorderen. Ik koester het vurigst verlangen van ter vermeerdering harer eer tot aan mijnen dood toe al de vermogens van mijn verstand daaraan te besteden, dat MARIA overal moge geprezen, bemind en verheerlijkt worden. O mocht de gansche wereld eveneens handelen!

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik anderen trachten over te halen, om de vereering der onbevlekt ontvangen Maagd meer en meer, ook bij geschrifte, verspreiden.

Het is bij niemand aan eenigen twijfel onderhevig, dat de Moeder des Heeren eene zoodanige moet geweest zijn, die van geene zonde smet kon overtuigd worden.

Nulli dubium est Matrem Domini talem esse debuisse, quæ non posset argui de peccato. *S. Hieron. ad Eustoch.*

X December.

De Z. FRANCUS joeg den duivel, die de gedaante eener vrouw had aangenomen om hem te bekoren, op de vlucht, ter belooning waarvan de H. Maagd in gezelschap van vele Engelen hem verscheen; zij bood hem een bloemstruik aan, waaruit eene gouden lelie opschoot, en beloofde hem de kroon, die in den hemel voor de ware verdiensten bestemd is. *Ex Vita.* — Zulke leliën zijn waardig om in den bloemtuint des hemels te worden overgeplant.

Z. Francus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij van God vooral die genade voor mij erlange, dat ik mij met allen ijver er op toelagge, om mijne zuiverheid, mijne onschuld onbesmet te bewaren, ten einde ik aldus waardig moge worden de kroon, die in den hemel aan de zuivere geesten bereid is, te ontvangen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden, als ik den Rozenkrans zal bidden, telkens wanneer ik den naam van MARIA zal uitspreken, Haar begroeten als de onbevleete ontvangende Maagd.

Hoe zou men smetten vinden in het huis, tot hetwelk geen enkel aardbewoner toegang had, maar dat

alleen is betreden door den Bouwmeester en den Heer daarvan.

Unde sordes in domo, in qua nullus habitator terræ accessit, sed solus ad eam ejus Fabricator et Dominus venit. *S. Aug. l. 9 Ctra Man.*

XI December.

De Z. HENRICUS, van de Cistercienser-Orde, aanvaardde uit liefde tot de nederigheid, na door de wereld te zijn bedrogen, het kloosterleven. Tot de bisschoppelijke waardigheid aangezocht zoude hij deze hebben geweigerd, zoo niet de H. Maagd hem verschenen ware, die hem eenen bisschopsstaf aanbood en hem eene overgroote belooning toezegde voor de zorgen, die hij aan zijne onderhoorigen in deze betrekking zou wijden. *Gonon.* — Ziedaar de beste raadgeefster in moeilijke zaken.

Z. Henricus, die op den raad en de aansporing van de Moeder des Heeren de opperherderlijke zorg met bereidwilligheid hebt aanvaard, en u daardoor eene overgroote heerlijkheid in den hemel hebt bereid, bid voor mij, dat zij geheel mijn levensgedrag gelieve te bestieren en mij aanwijzen wat aan God het welgevalligst is. Zoo zal ook ik, zeker van mijne eeuwige belooning en van

de hemelsche glorie, uit deze wereld scheiden.
O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik in twijfelachtige zaken altijd den raad der Moedermaagd afvragen.

Welke reinheid moet niet worden toegekend aan die Maagd, die waar- dig was het heilgdom te worden van den H. Geest en de woonplaats van den Zone Gods?

Quæ puritas Virgini illi non tribuatur, quæ digna fuit sacrarium fieri Spiritus S. et habitaculum Filii Dei? S. Bern. Serm. de Ass.

XII December.

De Z. SAMUEL, een Indiër van de Orde der Predikheeren, muntte uit in alle deugden, maar vooral in liefde tot de H. Maagd. Eens, toen hij eene H. Hostie, die door eenen zieke was uitgeworpen, had genuttigd, verscheen hem een Engel, die hem zeide: dat hij door deze daad gelijk was geworden aan de Moeder des Heeren en dat hij aan God zeer behagelijk was geworden, omdat hij aldus het Lichaam van Christus had genuttigd. *Hist. Ord.* — Wilt gij gelijkvormig zijn aan MARIA, nuttig dan dikwijls het vleeschenbloed des Heeren. Z. Samuel, bid voor mij de Moeder des

Heeren, dat ik telkens, wanneer ik mij vermeet tot de H. Tafel te naderen, mij op eene waardige wijze daartoe voorbereide, en wel inzonderheid in mijne laatste ure, ten einde aldus op het allerinnigst met JESUS vereend, nimmermeer van hem gescheiden te worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mij tot de eerstvolgende H. Communie met bijzondere zorg voorbereiden en die ontvangen alsof het de laatste mijns levens ware.

Het betaamde, dat die Maagd, aan welke God de Vader het voorrecht schonk, dat zijn Eeniggeboren Zoon Haar zoodanig toebehoorde, dat hij natuurlijkerwijze beider gemeenschappelijke Zoon was, eene zoo groote zuiverheid bezat, dat eene grootere na God niet kan worden uitgedacht.

Decens erat, ut ea puritate, qua major sub Deo nequit intelligi, Virgo illa niteret, cui Deus Pater Unigenitum suum ita concessit, ut naturaliter esset idem communis Dei Patris et Virginis Filius. *S. Ans. de Conc. V.*

XIII December.

De H. AUTHBERTUS, Bisschop van Kame-

rijk, zelf onvermogen zijnde om ter eere der Moedermaagd meerdere kerken te bouwen, wist den koning Dagobertus daartoe te bewegen. Zijn vurigste wensch was het, dat niet slechts alle kerken der geheele aarde, maar ook de harten van alle menschen aan de Moeder des Heeren zouden worden toegeheilgd. *Barri.* — Gij zult eene kerk ter eere van MARIA stichten, zoo gij Haar uw hart toeheiligt.

H. Authbertus, wien de eer der Moedermaagd het dierbaarst was, wat gij op de wereld hadt, wek mijne traagheid op, ten einde ik mij zelven eens voor goed geheel en al toewijde, om, gelijk ik zoo dikwijls beloofd heb, hare eer overal te bevorderen. Zie, ik bied mijn hart aan, onzuiver en door verschillende hartstochten verontreinigd: ik stel het in uwe handen, opdat het een tempel worde van de liefde tot MARIA.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik dagelijks aan MARIA mijn hart, mijn lichaam en mijne ziel opdragen en aan hare eer toewijden.

Onder zoovele zielen der menschen, die zalig worden, is alleen als eene uitverkorene duive de Moedermaagd, die Christus gebaard heeft. Door hare zuiverheid heeft zij alle Serafijnen en Cherubijnen overtroffen.

Inter tot animas hominum, quæ salvantur, electa ut columba sola est, quæ Christum genuit Virgo Mater: quæ puritate sua Cherubim et Seraphim omnes antecelluit. *B. Amad. de Laud. V.*

XIV December.

De H. NICASIUS was slechts twintig dagen oud, toen hij door zijne moeder bij een altaar der H. Maagd werd gebracht, waar eensklaps zijne tong ontbonden werd en hij met eene duidelijke stem het Wees-gegroet bad. Hij bleef aan dit gebed en aan andere godsvruchtoefeningen ter eere van MARIA zijn geheel leven lang gehecht. Hierdoor verdiende hij dan ook, dat de H. Maagd in zijnen doodstrijd hem tot zich uitnoodigde. *Nad. An. Cæl.* — Zóó vroeg rijp worden semwijlen de oprechte kinderen van MARIA.

H. Nicasius, bid voor mij, dat ik altijd met eene teedere en oprecht kinderlijke liefde de Moeder des Heeren begroete en met groote vurigheid alle godsvruchtoefeningen ter harer eere verrichte, ten einde ik daardoor waardig worde, dat zij ook mij in mijnen doodstrijd hare behulpzame hand toereike.

O Allerheiligste Moeder enz. biz. 2.

Tot deze intentie zal ik vooral mijne aan-

dacht vestigen op deze woorden der Engel-
sche Groetenis: „en in het uur van onzen
dood.”

Allen zijn aan de zonden gestor-
ven, volstrekt niemand uitgezon-
derd, tenzij alleen de Moeder Gods,
onverschillig of er sprake is van erf-
zonde of van persoonlijke zonden.

Omnes mortui sunt peccatis, nemine pror-
sus excepto, dempta Matre Dei, sive de ori-
ginali, sive de personalibus peccatis agatur.
S. Ans. in Comm. ad Cor.

XV December.

De Z. VICTORIA, Stichtster der Coelestiner
Kloosterzusters, had altijd eene bijzondere
liefde tot de Moeder des Heeren. MARIA ook
beloofde haar wederkeerig, dat zij in niets
hare hulp zou laten ontbreken. Zij wilde
dat de door haar gestichte orde de Orde van
de Boodschap van MARIA genaamd werd.
Tweemaal wierp zij zich elken dag voor een
beeld der H. Maagd neder, om zich met
geeselslagen te kastijden. *Fasti Mar.* — Zó ó
is de liefde met recht bloedrood.

Z. Victoria, die altijd geleeft hebt onder
de bescherming van de verheven Moeder
Gods, bid voor mij, dat ook ik hare bescher-
ming verdiene; mogen uwe gebeden mij de

gunst erlangen, dat ik een dergenen zij, die MARIA beminnen, en dat ik ook die liefde met daden bevestig.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden iets lezen over de Onbevleete Ontvangenis van MARIA.

De Maagd MARIA zuchtte niet onder de dwingelandij van de begeerlijkheid der erfzonde, omdat zij zonder deze was ontvangen.

Virgo MARIA sine tyranno concupiscentiæ peccati originalis fuit, quia sine eo concepta est. *S. Bern. Sen. t. I. Serm. 53.*

XVI December.

De Z. THEOPHANIA, Keizerin, van hare moeder vernomen hebbende, dat zij door veelvuldige gebeden tot de Moeder des Heeren gericht, uit een onvruchtbaren echt was verkregen, legde van dien tijd af de uiterste bezorgdheid aan den dag, om het leven, dat zij aan de H. Maagd had te danken, ook aan hare eer toe te wijden. Zij meende het leven onwaardig te zijn, zoo zij niet al de dagen haars levens hare dankbaarheid betuigde aan Haar, aan wie zij dit verschuldigd was. *Pad.* — Dankbetuiging is een vernieuwde smeeking.

Z. Theophania, bid voor mij de Moeder

des Heeren, dat ik de ontelbare gunsten, die zij mij heeft bewezen, met dankbaarheid erkenne en herdenke, en dat zij niet op houde mij haren zegen te schenken; maar integendeel dat zij, die de gezegende is onder de vrouwen, voor mij den zegen van de gezegende vrucht haars lichaams verwerve.

O Allerheiligste Moeder en. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik het voornemen vernieuwen, om van ganscher harte aan MARIA toe te behooren.

MARIA heeft deze overeenkomst met den olijfboom, dat zij lichtgevend is, dat zij den vermoeide verkwikt, den afgematte versterkt, den geest vervroolijkt en in den strijd hulpe biedt.

Convenit MARIA cum oliva, quod sit lucis materia, recreet lassitudinem, relaxet laborem, caput exhilaret et ad certamina opem ferat. *S. Greg. Nyss. Hom. 5 in Cant.*

XVII December.

De H. FURSEUS, Priester, stichtte eene kerk ter eere der Onbevleete Ontvangenis. Toen hij op zekeren dag in deze kerk met meer dan gewone vurigheid zijn gebed richtte, zag hij eensklaps den hemel geopend, en hoorde hij het geheele koor der

Heiligen lofzangen ter eere van MARIA zingen. *Mayr.* — Begin reeds in dit leven, wat gij eens met de Heiligen voor alle eeuwigheid wenscht te doen.

H. Furseus, wiens gemoed door dit hemelsch schouwspel een wonderbaar genot smaakte, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij mijn hart als een harer heilighdommen optooie, waarin hare lofliederen en in dit leven en voor alle eeuwigheid weêrklinken mogen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bij het binnentreden eener kerk of kapel, die aan MARIA is toegewijd, alle Heiligen aanroepen, dat zij in mijne plaats op eene Haar waardige wijze haren lof bezingen.

Daar wij door toedoen van de Moeder des Heeren vele gunsten erlangen, die niemands voorbede ons zou kunnen verwerven, behooren wij hare welwillendheid zulken dank te betuigen, als met zulke welwillendheid overeenstemt.

Cum multa bona, quæ nullius oratio posset consequi, Deiparæ opera nobis contingant, eam bene merenti vicem rependamus, quæ tantis meritis conveniat. *S. Basil. Or. 39.*

XVIII December.

De H. EUPHROSINA nam hare toevlucht tot de Koningin der Maagden, toen zij hare maagdelijke zuiverheid, waartoe zij zich door eene gelofte aan God verbonden had, in gevaar zag. MARIA kwam haar dan ook te hulp, en zond eenen Engel tot Euphrosina af, die haar in de gedaante van eenen monnik, met geschoren hoofd en in monniksgewaad, naar een klooster heenbracht. Daar hield zij zich, ten einde van alle gevaar zoo ver mogelijk verwijderd te zijn, acht-entertig jaren lang in hare cel opgesloten. *Nadasi.* — Nergens is de maagdelijke zuiverheid meer in veiligheid, dan waar zij zich schuilhoudt.

H. Euphrosina, die zoozeer bezorgd waart om de maagdelijke zuiverheid te bewaren, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik met hare hulp alle gelegenheden van zonde zorgvuldig vermijde, ten einde ik deze deugd, die aan MARIA zoo welgevallig is, voor elke smet beware.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden het feest vieren van de Verwachting der baring van de H. Maagd, en aan MARIA mijne gelukwenschen aanbieden met al de vertroostingën,

die zij van haar goddelijk Kind, dat in haren schoot rustte, ontving.

God heeft alle genaden in al hare volheid in MARIA nedergelegd, opdat wij zouden overtuigd zijn, dat al wat ons ter zaligheid dient, dat al wat wij te verhoppen hebben, door MARIA ons is toegevloed.

Deus omnem bonorum plenitudinem posuit in MARIA, ut si quid salutis, si quid spei in nobis sit, per eam noverimus illud promanare. *S. Bern.*

XIX December.

De H. JOANNES CALYBITA legde reeds als jongeling, toen hij nog ter schoolging, gelofte van zuiverheid af, omdat hij wist, dat dit aan de H. Maagd ten hoogste welgevaltig was. Om die te onderhouden verliet hij als vluchteling het vaderlijk huis. Toen hij naderhand was teruggekeerd, hield hij zich jaren lang schuil onder eene trap, waar hij van zijne moeder, die hem niet erkend had, vele mishandelingen had te ondergaan, maar waar hij daarentegen ook van de H. Maagd overvloedige vertroosting smaakte. *Mayr.* — Zooveel vorderingen maakt men, als men vroeg begint.

H. Joannes, bid voor mij de Moeder des

Heeren, dat ik mij moge toelleggen, om hare deugden na te volgen, en de ellenden dezer wereld zoo moge doorleven, dat ik, alleen bekend aan God en onbekend aan, ja ver-smaad door de wereld, een zaligen dood sterve en daar eindelijk aanlande, waar geen gevaar, geene ellende meer te duchten is.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik alles, wat met de heilige deugd van zuiverheid in strijd is, met zorg vermijden.

Hemel en aarde, o MARIA, zijn vol van uwe genade en uwe zoetheid; van alle zijden omgeeft gij ons met uwe weldaden.

Gratia et dulcedine tua, o MARIA, pleni sunt coeli et terra: undique beneficiis tuis nos circumdas. *S. Bonav. p. 3.*

XX December.

De H. DOMINICUS, Abt, ontving ter be-looning zijner liefde voor de zuiverheid en zijner teedere godsvrucht tot MARIA, waar-door hij zich jegens Haar zoozeer verdienste-lijk maakte, eene kroon ten geschenke, die hem uit den hemel werd toegezonden. *Nad. An. Cael.* — Deze kroon wordt door den hemel geschonken aan die MA-RIA oprecht vereeren.

H. Dominicus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij, op den weg mijner pelgrimschap in dit sterfelijk leven mij zij als eene poolster op de zee, dat zij mij aan hare hand geleide, als ik soms van den rechten weg mocht afdwalen, dat zij mij raad geve in mijne moeielijkheden, dat zij in alles mij hare bescherming verleene, opdat onder hare machtige hoede geen enkel vijand mij kunne deren.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik de goede werken, die ik heden zal verrichten, opdragen voor de vereerders van MARIA, die zich op hun uiterste bevinden.

O Moeder Gods, uwe natuur moet u aanmanen, uwe macht moet u aanmanen, dat gij des te barmhartiger behoort te zijn, naarmate gij machtiger zijt.

Moneat te natura, o Dei Mater, moneat potentia, quia quanto potentior, tanto misericordior esse debes. B. Petr. Dam.

XXI December.

De H. JOANNES DE MATHA, de Stichter van de Orde der H. Brieuuldigheid tot vrijkoop der slaven, verkeerde eens in geldgebrek, waardoor hij buiten staat was, om voor 130 gevangenen den gevorderden los-

prij
voo
zie
noo
ont
die
Ora
de
I
der
mij
gee
los
van
des
he
C
eer
van
mij
te
zor
be
lo
be
ru
el
za

prijs te betalen. Hij wierp zich in dien nood voor een Mariabeeld neder, dat hij altijd bij zich droeg, en legde aan de H. Maagd den nood bloot, waarin hij zich bevond. Hierop ontving hij zooveel geld als noodig was, om die gevangenen vrij te koopen. *Lopez. Chron. Ord.* — Zwaarder is de gevangenschap des duivels.

H. Joannes, zie op mij, ongelukkige, neder, die door zoovele hartstochten, door mijne eigenliefde en mijne ongeregelde begeerlijkheden gevangen word gehouden; verlos mij van die zoo harde en langdurige gevangenschap, en bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik nimmermeer daarin hervallen moge.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik, zoo ik al niet eenige stoffelijke hulp tot verlossing van gevangenen kan verleenen, ten minste door mijne gebeden die verceerders van MARIA te hulp komen, die zich in den staat van zonde mochten bevinden.

Door uwe vruchtbaarheid, o Maagd, ben ik uit mijne gevangenschap verlost; door uwe maagdelijke baring ben ik aan den eeuwigen dood ontrukkt, en van het ballingschap der ellende in het vaderland dergelukkigheid teruggevoerd.

Per tuam, o Virgo, fecunditatem ego captivus sum redemptus; per tuum partum virgineum de morte perpetua sum ereptus, et de exilio miseriæ in patriam beatitudinis sum reductus. *S. Bonav. in Ps. 44.*

XXII December.

De Z. ADAM van de Cistercienser-Orde kon als kind nauwelijks eenige woorden stamelen, en niettemin was hij zeer spoedig in staat het Wees-gegroet te bidden, dat hij meermalen door den dag herhaalde. Met de jaren nam zijne godsvrucht toe, zoodat hij bij den dag den nacht voegde, om zijne godsvrucht tot MARIA te kunnen voldoen. Eens toen hij des nachts zich ter kerke begaf, vond hij de deur gesloten, doch nauwelijks had hij een Wees-gegroet gebeden of deze opende zich voor hem. *Gonon.* — Zie daar den sleutel, die de deur des hemels opent.

Z. Adam, aan wien de Moeder des Heeren de belofte deed, dat zij de zorg over al uwe zaken op zich zou nemen, bid voor mij die Moeder van barmhartigheid, dat zij ook de zorg over mijne eeuwige zaligheid vooral op zich neme, en zich als Middelaress stelle tusschen mijne zonden en de rechtvaardigheid van haren Zoon, ten einde ik niet

onverhoeds overvallen worde, en eerst op mijn sterfdag beginne tijd en plaats ter boetvaardigheid te zoeken.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik overal waar ik een Mariabeeld aantref, MARIA met deze woorden groeten: Wees gegroet.

Deze Maagd heeft ons alle genaden verworven; door Haar is God mensch en de mensch God geworden. Wat is er dat meer wonderbaar, dat gelukkiger is dan MARIA?

Hæc Virgo bona omnia nobis conciliavit; in hac et Deus homo et homo Deus factus est: qua quid mirabilius, quid beatius? S. Joan. Dam. Serm. de Ass.

XXIII December.

De H. VICTORIA, Maagd, vernam van hare zuster Anatolia, die zij tot een huwelijk wilde overhalen, dat de H. Maagd haar had geboden de maagdelijke zuiverheid te bewaren, en door liefde tot MARIA en tot de zuiverheid gedreven deed zij eveneens. Om evenwel in hare maagdelijke zuiverheid niet den naam te hebben van onvruchtbaar te zijn, haalde zij, zoo door haar woord, als door haar voorbeeld, zestig anderen insgelijks daartoe over. *Mayr.* — Zóó vruchtbaar is de maagdelijke zuiverheid.

H. Victoria, die zooveelen, welke in bekoringen tegen de heilige deugd van zuiverheid u hebben aangeroepen, uwen machtigen bijstand hebt doen ondervinden, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik altijd, zoowel over de verleidende aanlokselen der wereld, als over de bekoringen des vleesches, de overwinning behale. Smeek voor mij haren voortdurenden bijstand af: want de strijd duurt immer voort en is ten hoogste gevaarlijk, zoo niet JESUS en MARIA hunne hulp verleenen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik den dag van heden aan MARIA toeheiligen, door eene bijzondere overwinning over mij zelven te behalen.

Wees gegroet, o hoop aller braven; wees gegroet, o toevlucht en troost der zondaren.

Ave, spes omnium proborum; ave, peccatorum refugium atque solatium. *S. Ephr. Serm. de B. V.*

XXIV December.

De H. PETRUS NOLASCUS, van de Orde van MARIA ter vrijkoopung der gevangenen, gaf aan zijne huisgenooten reeds lang te voren de groote heiligheid te kennen, waardoor hij eens zou uitmunten, doordat hij,

nog een klein kind zijnde, in zijne rechterhand eene honigraat had, die door bijen daarin was vervaardigd. De H. Maagd verscheen hem eens en gaf hem te kennen, dat niets Haar en haar goddelijk Kind welgevalliger zijn zoude, dan dat hij alle pogingen zou aanwenden tot vrijkoop der gevangenen; hij deed dit dan ook op uitstekende wijze. *Nad.* — Wat kan er beter zijn dan hetgeen JESUS en MARIA welgevallig is?

H. Petrus, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat ik mijn geheel leven zoodanig inrichte, als ik weet, dat aan de Moeder en aan haar goddelijk Kind welgevallig is, opdat ook anderen van de boeien der zonden bevrijd en in de vrijheid der kinderen Gods mogen opgenomen worden.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik mijne hartstochten in boeien slaan, om aan JESUS en MARIA welgevallig te zijn.

Wees gegroet, allerveiligste haven en allervurigst verlangde bevrijdster dergenen, die door de baren en stormen worden heen en weder geslingerd. Wees gegroet bijstand van die in gevaar zijn.

Ave, portus tranquillissimus et a fluctibus procellisque agitatorum liberatrix desidera-

tissima; Ave, periclitantium opitulatrix. *S. Ephr. Serm. de B. V.*

XXV December.

Van de H. EUGENIA, Maagd en Martelares, wordt verhaald, dat zij door hare heidensche ouders gedwongen een huwelijk aan te gaan, de vlucht nam en zich in een klooster begaf. Toen zij aldaar valschelijk van een misdrijf beschuldigd werd, riep zij, zoo als hare gewoonte was, de bescherming der H. Maagd in, en hare onschuld kwam aan den dag. Op het vernemen daarvan, bekeerden zich hare ouders. *Mayr.* — De kinderen van MARIA moeten nooit wanhopen.

H. Eugenia, bid voor mij de Moeder des Heeren, dat zij, ter gedachtenis dier blijdschap, die Haar bij de wonderbare geboorte van haren Eeniggeboren Zoon vervuldé, ook mij eene oorzaak van blijdschap zijn moge, en mij de gunst verwerve, dat ik niet hardnekkig in mijne boosheid blijve volharden, maar door de genade van dien Verlosser, dien zij heeft ter wereld gebracht, opnieuw voor de deugd en voor den hemel geboren worde.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik met godsvrucht den allerheiligsten naam van MARIA uitspre-

ken, zoodra ik eenige bekoring gewaar word.

Gij zijt mijne kracht in mijne zwakheid, mijn kleedsel in mijne naaktheid, mijn steun in mijne armoede, mijn heelmiddel in mijne kwalen; en mijne tranen worden door u afgedroogd.

Tu debilitatis meæ potentia, nuditatis tegumentum, mendicitatis levamen, vulnerrum medicina et lacrymarum abstersio. *S. Germ. Or. de Pres. B. V.*

XXVI December.

De H. STEPHANUS, Leviet en de eerste Martelaar, vol van genade en van den H. Geest, wien om Christus' wille de steenen vol zoetheid waren, was door de Apostelen aangesteld, om aan de geloovigen, die in gemeenschap van goederen leefden, het benoodigde tot voeding en kleeding uit te deelen. Met de meeste liefde en met den grootsten eerbied kweet hij zich van dien plicht, jegens de allerheiligste Moeder des Heeren. *Beda.* — Thans bezorgt MARIA dit aan allen.

H. Stephanus, roemvol strijder van Christus, bid voor mij de Moeder des Heeren, die eens aan uwe zorg was toevertrouwd, dat ik een dergenen zijn moge, die zij on-

der hare bescherming neemt. Moge zij gedurende geheel mijn leven zoo voor mij bezorgd zijn, dat ik bij het eindigen mijner aardsche loopbaan met vrucht de H. Teerspijze verdiene te ontvangen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik bidden voor hen, die lauw zijn in den dienst van MARIA.

Wees gegroet, gij, die vol van genade zijt, bron der hemelsche vreugde: door u immers wordt der geheele wereld vreugde en blijdschap; door u herkrijgt het menschelijk geslacht zijne vorige gelukzaligheid.

Ave, gratia plena, fons coelestis laetitiae: per te enim dispensatur gaudium universae creaturae genusque humanum antiquam felicitatem recuperat. *S. Greg. Thaum. Serm. 2 de Ann.*

XXVII December.

De H. JOANNES, Evangelist, Leeraar, Apostel, Profeet. Maagd, Martelaar en boven dat alles de Leerling, dien JESUS en MARIA liefhadden, koesterde voorzeker altijd de grootste hoogachting voor de Moeder des Heeren; doch deze nam nog meer toe, toen hij door de uiterste wilsbeschikking van Christus haar Zoon was geworden. Met kin-

derlijke liefde diende hij Haar dan ook het overige haars levens als haar verzorger, haar bewaarder en haar huispriester. *Laur. Masc.* — MARIA zal ook u eene moeder zijn zoo gij voor Haar een Joannes zijt.

H. Joannes, welbeminde Leerling van JESUS en MARIA, wees, smeeik ik u, thans mijn voorspreker bij de Moeder des Heeren: spreek tot Haar: „Ziehier, Moeder, een mijner broeders, uw zoon, wel is waar, een verloren zoon, maar toch uw zoon; zegen hem in uwe overgrootte barmhartigheid.”

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden bij elk Wees-gegroet van den Rozenkrans deze woorden inlasschen: „Wees gegroet, MARIA, Moeder Gods, Moeder van Joannes en ook mijne moeder, vol van genade enz.

Wees gegroet, o Moeder van het menschelijk geslacht; wees gegroet, o wellust aller stervelingen; wees gegroet, o bron van genade en van alle vertroosting.

Ave, humani generis Mater; ave, terrigenarum omnium oblectamentum; ave, fons gratiæ et omnis consolationis. *S. Ephr.*

XXVIII December.

De H. FRANCISCUS DE SALES, Bisschop, droeg altijd in het openbaar den Rozenkrans, en bracht gewoonlijk een geheel uur door met dien te bidden. Geen enkelen dag van zijn leven liet hij die godsvruchtoefening achter. In zijne jongelingsjaren spuwde hij eene jonge dochter, die hem wilde verleiden, in het aangezicht. In de ongerustheid, waarin hij geruimen tijd verkeerde wegens zijne eeuwige zaligheid, mocht hij eene verschijning der H. Maagd ontvangen, die hem verzocht Haar tot zijne geruststelling daarover zijn hart op te dragen. *Nad.* — Ziedaar een geschenk, dat MARIA waardig is.

H. Franciscus, wiens hart van eene bijzondere liefde tot JESUS en MARIA brandde, deel ook mijn hart eenige vonken daarvan mede, opdat mijne lauwheid moge verdwijnen en het warm van liefde moge worden, om zoo als een waardig offer aan MARIA te worden opgedragen.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik heden meermalen vurige liefdezuchten tot MARIA trachten te verwekken.

MARIA is een paradijs van genoegens, dat God met alle wellusten

van genade overvloedig heeft verrijkt.

MARIA paradisi est voluptatis, quem Deus omnibus gratiæ deliciis cumulavit *S. Petr. Dam.*

XXIX December.

De H. THOMAS, Aartsbisschop van Cantorbury, was nog slechts een jongeling, toen hij van de H. Maagd eene doos ten geschenke ontving, waarin een Misgewaad lag. Een anderen keer was zij hem behulpzaam in het herstellen van een haren kleed, dat door het langdurig gebruik was versleten. Hij had voor dagelijksche gewoonte de Zeven Blijdschappen der H. Maagd door zeven bijzondere gebeden te vereeren, doch de H. Maagd gaf hem te kennen, dat hij ook daarenboven hare Smarten moest vereeren. *Balingh.* — Zóó moet men de droefheden met de blijdschappen vereenigen.

H. Thomas, die door de Moeder des Heeren met zoovele weldaden zijt overladen geworden, bid voor mij, dat ik leeren moge mijn vleesch aan mijnen geest en mijne zinnelijkheid door versterving te onderwerpen, opdat de geest nu over het lichaam heersche en aldus voor eeuwig zegeviere in den hemel.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik zevenmaal het Wees-gegroet ter eere der Zeven Blijdschappen en ook zevenmaal ter eere der Zeven Smarten van MARIA bidden.

MARIA is de Koningin der barmhertigheid, de Meesteresse der wereld, de Koningin der hemelen, het licht der blinden, de eer der rechtvaardigen, de vergeving der zondaren, de herleving der wanhopenden, het heil der wereld.

Hæc Regina misericordiæ est, Domina mundi, Regina cœlorum, lumen cæcorum, iustorum gloria, peccatorum venia, desperatorum reparatio, salus orbis. S. Bern. in Salve Reg.

XXX December.

De H. EUGENIUS, Bisschop, ontvluchtte de samenleving der menschen, om, in volkomen afzondering, in de eenzaamheid, met meer vurigheid MARIA te kunnen beminnen en vereeren. MARIA gewaardigde zich dan ook, in gezelschap van een groot aantal III. Maagden en met een kruis in de hand, hem te verschijnen, en na hem met het kruisteeken te hebben gezegend, noodigde zij hem tot de vreugdedes hemels uit. *Gonon. ad ann. 724.* — Zóó komt zij ons

bezoeken, mits wij Haar aldus vereeren.

II. Eugenius, bid voor mij de Moeder des Heeren, de gezegende onder alle vrouwen, dat ik in mijn leven ten minste eene enkele maal haren zegen moge ontvangen: deze zegen zal mij tot hulp verstrekken en mij alle goed verwerven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2.

Tot deze intentie zal ik eene Maria-week houden: des Zondags zal ik mij als haar slaaf beschouwen en Haar eeren als mijne Meesteres. Des Maandags zal ik mij beschouwen als een, die in een rechtsgeding is gewikkeld, en Haar als mijne Pleitbezorgster eeren. Des Dinsdags zal ik mij als een zieke beschouwen en Haar als mijne Geneesmeesteres eeren. Des Woensdags zal ik mij als bedelaar beschouwen en Haar als Vorstin eeren. Des Donderdags zal ik mij als een schuldige beschouwen en Haar als mijne Voorspreekster eeren. Des Vrijdags zal ik mij beschouwen als een, die in verdrukking is, en Haar als mijne Troosteres eeren. Des Zaterdags zal ik mij als haar kind beschouwen en Haar als eene Moeder eeren.

Door MARIA hopen wij te erlangen alle genaden, die de Gever van alle goed zich gewaardigen zal ons te schenken.

Per MARIAM speramus nos posse consequi quidquid omnis bonitatis auctor dignatus fuerit gratiæ nobis impertiri. *S. Bern. sup Salve. Reg.*

XXXI December.

De H. SYLVESTER, Paus, die Constantijn den Groote door het H. Doopsel van zijne melaatschheid en van zijne ongeloovigheid zuiverde, wilde zijne liefde tot de Moedermaagd doen blijken door Haar ter eere een prachtigen tempel te bouwen, op welken hij het volgende opschrift plaatste: „H. MARIA, verlos ons van de zonden en van de hel.” *Baron.* — Ziedaar een laatst en allerbest gebed.

H. Sylvester, kom mij te hulp, wanneer ik eens mijn leven zal voleinden, evenals ik heden dit jaar eindig. Ik huiver bij de gedachte, hoe breed en ruim de weg is, die ten verderve leidt, en hoevelen dien bewandelen: hierom smee ik u door de liefde tot MARIA, dat gij bij Haar voor mij ten beste spreket, opdat ik naar uw verlangen van de zonde moge verlost worden en van de hel moge bevrijd blijven.

O Allerheiligste Moeder enz. blz. 2:

Tot deze intentie zal ik een onderzoek instellen, hoe ik mij gedurende dit jaar opzichtens de

onse-
igna-
Bern.
liefde tot MARIA heb gedragen, of ik daarin heb afgenomen of toegenomen. Ik zal Haar tevens, als aan mijne machtigste Beschermster, door wie God wil dat wij alles ontvangen, mijnen vurigen dank betuigen voor al de weldaden gedurende dit jaar genoten.

tijn
ijne
heid
der-
een
hij
IA,
el."
er-
eer
als
de
die
oe-
de
en
en
an
el-
de
MARIA schenkt gezondheid aan het lichaam, genezing aan de ziel, en bezit demacht, om vanden dood des lichaams en der ziel op te wekken. En wie is er, die ooit ziek of bedroefd of verlaten van Haar is heengegaan?

Salutem MARIA corporibus, animis melam affert, potens suscitare a morte carnis et animæ; et quis unquam ab ea æger vel tristis aut derelictus abiit. *S. Amad. Hom. 7 de Laud. B. V.*

TOT MEERDERE EER EN GLORIE VAN GOD EN VAN
ZIJNE HEILIGE MOEDER, DE ONEVLEKT ONT-
VANGEN MAAGD EN DE ALLERMAGTIGSTE
BESCHERMSTER DER STERVENDEN.

AANHANGSEL.

**Lofzangen en Gebeden ter cere
der allerheiligste Maagd en
Moeder Gods Maria.**

HET MAGNIFICAT.

Mijne ziel verheft den Heer,
En mijn geest heeft zich verheugd in God,
die mijn heil is.

Dewijl Hij neder zag op de geringheid
zijner dienstmaagd, want: Zie, van nu af
zullen alle geslachten mij zalig noemen:

Omdat Hij, die machtig is, groote dingen
aan mij gewrocht heeft; en heilig is zijn naam.

En zijne barmhartigheid is van geslachte
tot geslachte voor die Hem vreezen.

Hij heeft de kracht van zijnen arm out-
vouwd: Hij heeft de hoovaardigen in den
waan hun harten verstrooid.

Die machtig waren heeft Hij van den troon
gestort, en de geringen heeft Hij ver-
heven.

Die hongerig waren heeft Hij met goederen
vervuld, en rijken zond Hij ledig heen.

Hij heeft Israël zijnen dienstknecht aangenomen indachtig zijner barmhartigheid;

Gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders, aan Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid.

Eer zij den Vader, enz.

HET WEES-GEGROET.

1.

O Koningin, wier schoonheid de Eng'len zingen
Wier glans de hulde vraagt van 't hemelsch Hof!

O hoor ook 't lied der arme stervelingen,
Ter uwer eer oprijzend uit het stof!
Maria, Wees gegroet! (*driemaal*)

2.

Van Noord tot Zuid, tot 's werelds verste palen
Weêrklinkt dit lied, dat uwen lof verkondt;
't Onschuldig wicht zal 't staam'lend reeds
herhalen,
En 't vloeit nog steeds uit 's grijsaards vee-
gen mond,

Maria, Wees gegroet!

3.

Gegroet, o zuiv're Maagd, die boven allen
Met Gods genade en gunsten werdt vervuld:

Voor wie alléén des Satans macht moest vallen:
Alléén bevrijd van Adam's zondeschuld!
Maria, Wees gegroet!

4.

God is met u, die u van alle vrouwen
Voor zijnen Zoon tot Moeder heeft gewild!
Door u mocht Hem de zondige aard aan-
schouwen,
Wiens schuld'loos bloed Gods gramschap
heeft gestild!

Maria, Wees gegroet!

5.

Gij zijt het, die des werelds heil ons baarde;
Die door de vrucht van uwen zuiv'ren schoot
Het levenslicht hergeven hebt aan de aarde,
Om Eva's schuld verwezen tot den dood!
Maria, Wees gegroet!

6.

O! hoor ons lied: doch hoor ook 't need'rig
smeeken,
O Moeder Gods! van 't zondig Adamskind:
Wil bij uw Zoon voor ons ten beste spreken,
Bij wien steeds uwe beê verhooring vindt.
Maria, Wees gegroet!

7.

O! bid voor ons in allen nood en lijden!

O! bid voor ons, als 't kwaad ons tegenlacht!
O! bid voor ons in 't laatst beslissend strijden,
En voer ons, waar geen onheil ons meer wacht!

Maria, Wees gegroet!

**Kerkelijke Antiphonen ter eere
der H. Maagd.**

SALVE REGINA.

1.

Wij groeten U, o Koninginne!
O Moeder van barmhartigheid!
Wier onuitput'tre moederminne
Ons 's Hemels gunsten steeds bereidt!

2.

Gij hebt ons 't leven weêrgegeven,
Ons snood ontruikt door Adams val:
Gij, onze hoop bij 't aardse streven,
Gij, onze troost in 't tranendal.

3.

O! hoor het droevig, angstig zuchten
Van Eva's schuldig nageslacht!
O! zie het schreiend tot u vluchten,
Tot u, van wie 't zijn redding wacht!

4.

Welaan dan, sla uw liefd'rijke oogen,
O Moeder! op uw kind'ren neêr:
Toon ons uw heilrijk mededoogen,
En spreek voor ons bij God, den Heer!

5.

Wees met uw kind'ren bij het scheiden
Van uit dit droeve ballingsoord:
En wil ons eens tot Jesus leiden,
Waar 'teind'loos feestlied wordt gehoord!

6.

Daar, in het koor der Hemellingen,
Vereenigd met der Eng'len stoet,
Daar zullen wij uw goedheid zingen,
O Moeder teêr! o Moeder zoet!

Y. Bid voor ons, heilige Moeder Gods!
R. Opdat wij de beloften van Christus
mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

Almachtig eeuwig God, die het lichaam en
de ziel der glorieijke Maagd en Moeder Gods
Maria, onder medewerking des Heiligen Gees-
tes, hebt geschikt gemaakt, om eene waar-
dige woonplaats te zijn voor uwen Zoon;
geef, dat wij, die met vreugde hare gedach-
tenis eeren, door hare liederijke voorbede,

van alle rampen in dit leven en van den
eeuwigen dood mogen bevrijd blijven. Door
denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

De hulp des Heeren blijve immer met
ons. Amen.

ALMA REDEMPTORIS MATER.

1.

O hoog verheven, eed'le Moeder,
Die 's werlds heil ons hebt gebaard!
Gij, Hemelpoorte, steeds geopend,
En Zee-ster, schitt'rend voor onze aard'.

2.

Natuur zag hare wetten zwichten
Voor 't wonder, in uw schoot gewrocht;
O Moeder, die uw eigen Schepper
Als Maagd eens 't aanschijn schenken
mocht!

3.

O weiger dan uw macht'ge hulpe
Aan 't diep gevallen menschdom niet,
Dat, hulpe en redding van u wachtend,
Met d' Engel u zijn Ave biedt.

4.

Aanvaard dat Ave, teed're Moeder,
Door Gabriël u 't eerst gebracht;

En zie met mededoogen neder

Op 't zondig menschelijk geslacht!

℣. De Engel des Heeren heeft aan Maria
geboodschapt;

℞. En zij heeft van den H. Geest ontvangen.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, o Heer, stort uwe genade
in onze harten, opdat wij, die door de bood-
schap des Engels de Menschwording hebben
leeren kennen van Christus uwen Zoon, door
zijn lijden en kruis tot de glorie der ver-
rijzenis mogen gebracht worden. Door den-
zelfden Christus onzen Heer. Amen.

*Dit gebed met de voorafgaande ℣ en ℞ wordt
gebeden in den Advent. Na den Advent tot
en met Lichtmis wordt het volgende gebeden:*

℣. Na uwe baring, o Maagd, zijt gij on-
geschonden gebleven.

℞. Heilige Moeder Gods, wees onze voor-
sprekeresse.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die door de vruchtbare maagdelijk-
heid der zalige Maria, aan het menschelijk
geslacht het loon der eeuwige zaligheid hebt
geschonken; geef, smeeken wij u, dat wij
Haar bij u als voorspreekster mogen onder-
vinden, door wie wij den oorsprong des

levens mochten ontvangen. Door onzen Heer
Jesus Christus, uwen Zoon. Amen.

De hulp des Heeren blijve immer met
ons. Amen.

AVE REGINA CÆLORUM.

1.

Wij groeten U, Vorstin der hemelkoren!

Wij groeten U, der Eng'len Koningin!

Wij groeten U, als d' oorsprong en 't begin
Van 's werelds licht, uit U voor ons geboren

2.

Luid klink' de jubeltoon U, Maagd, ter eere,

Die boven allen schoon en roemrijk zijt!

U, allerschoonste, zij ons lied gewijd!

Bid gij voor ons uw Jesus, onzen Heere.

ÿ. Gedoog, dat ik u lofprijze, o heilige Maagd;

Û. Verleen mij sterkte tegen uwe vijanden.

LAAT ONS BIDDEN.

Ondersteun, barmhartige God, onze zwak-
heid, opdat wij, die de gedachtenis der hei-
lige Moeder Gods eeren, door de hulp harer
voorbede uit onze ongerechtigheden mogen
opstaan. Door denzelfden Christus onzen
Heer. Amen.

De hulp des Heeren blijve immer met ons.
Amen.

REGINA CÆLI.

O Hemelkoningin!

Doe vrij uw juichtoon hooren! Alleluia.

De Goddelijke Spruit,

Die uit U werd geboren, Alleluia.

Heeft 't heilig Woord vervuld,

Is uit het graf verzezen: Alleluia.

Bid God den Heer voor ons,

En wil ons voorspraak wezen! Alleluia.

Y. Verheug en verblijd u, H. Maagd Maria,
Alleluia.

B. Want de Heer is waarlijk verzezen,
Alleluia.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die u gewaardigd hebt door de Verrijzenis van uwen Zoon, onzen Heer Jesus Christus, de wereld te verblijden; geef, smee-ken wij u, dat wij door zijne Moeder, de Maagd Maria, aan de vreugde des eeuwigen levens mogen deelachtig worden. Door den-zelfden Christus onzen Heer. Amen.

De hulp des Heeren blijve immer met ons.
Amen.

Kerkelijke Hymnen.

AVE MARIS STELLA.

1.

Wees gegroet, o Ster der zee!
Moeder, die een God ons baarde,
En toch altijd reine Maagd!
Deur des hemels voor deze aarde!

2.

Neem de hulde gunstig aan,
Die met d'Engel wij u geven:
Eva's naam zij omgekeerd:
Doe ons steeds in vrede leven.

3.

Slaak ons — aller schuldenboei:
Laat den blinden 't licht weêr schijnen:
Smeek Gods gunsten voor ons af:
Doe elk kwaad van ons verdwijnen.

4.

Toon, dat ge ons een Moeder zijt.
Moog' Hij, die, uit u geboren,

Eens uw Kind heeft willen zijn,
Door u ons gebed verhooren!

5.

Maagd, door uw zachtmoedigheid
Onder allen uitgelezen!

Spreek van zondeschuld ons vrij:
Doe ons kuisch, zachtmoedig wezen.

6.

Doe ons leven vlek'loos zijn
Leid gij, Moeder, onze schreden:
Blijde zien we uw Jesus dan
Eens met u in 't zalig Eden.

7.

Eer zij God den Vader steeds!
Eer zij God den Zoon, den Heere!
Eer zij God den Heil'gen Geest!
Der Drieëenheid zij steeds eere!

O GLORIOSA.

1.

O Moedermaagd! Vorstin der Eng'lenkoren,
Wier luister zelfs het zonlicht zwichten
doet!
Uw God, uw Schepper zelf, uit u geboren,
Werdaan uw borsten eens, als Kind, gevoed.

2.

Door Eva's schuld werd 't menschdom eens
verstooten,

Doch door uw vrucht schonkt gij ons 't
leven weer:

Weer werd door u de hemelpoort ontsloten
Voor Eva's kroost, weer heerlijk als weleer.

3.

Gij zijt de deur van d' oppermacht'gen Heere!
't Paleis des lichts, vol schitterenden glans!
Juicht, volken, juicht der Moedermaagd ter
eere!

Weer siert de levenskroon uw hoofden thans.

4.

U, Jesus, eer en lof en dank en bede,
Die uit die Maagd voor ons geboren zijt!
Den Vader en den Heil'gen Geest zij mede
En eer en lof en dank, nu en altijd.

Amen.

LITANIE DER H. MAAGD MARIA,

GENAAND DE

LITANIE VAN LORETTE.

(300 *dagen Aflaat.*)

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer!

God de Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer!

God de H. Geest, ontferm U onzer!

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U
onzer!

Heilige Maria, bid voor ons!

Heilige Moeder Gods,

Heilige Maagd der Maagden,

Moeder van Christus,

Moeder der goddelijke genade,

Allerreinste Moeder,

Allerzuiverste Moeder,

bid voor ons!

Ongeschonden Moeder, bid voor ons!
Onbevleete Moeder,
Minnelijke Moeder,
Wonderbare Moeder,
Moeder des Scheppers,
Moeder des Zaligmakers,
Allervoorzichtigste Maagd,
Eerbiedwaardige Maagd,
Lofwaardige Maagd,
Machtige Maagd,
Goedertieren Maagd,
Getrouwe Maagd,
Spiegel der rechtvaardigheid,
Zetel der wijsheid,
Oorzaak onzer blijdschap,
Geestelijk Vat,
Eerbiedwaardig Vat,
Uitstekend Vat van godsvrucht,
Geestelijke Roze,
Toren van David,
Ivoren Toren,
Gulden Huis,
Ark des Verbonds,
Deur des Hemels,
Morgensterre,
Behoud der zieken,
Toevlucht der zondaren,
Troosteresse der bedrukten,
Hulp der Christenen,
Koningin der Engelen,

bid voor ons!

Koningin der Oudvaders, bid voor ons!
 Koningin der Profeten,
 Koningin der Apostelen,
 Koningin der Martelaren,
 Koningin der Belijders,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin zonder vlek ontvangen,
 Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
 neemt, spaar ons, Heer!
 Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
 neemt, verhoor ons, Heer!
 Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
 neemt, ontferm U onzer!
 Christus, hoor ons!
 Christus, verhoor ons!
 Heer, ontferm U onzer!
 Christus, ontferm U onzer!
 Heer, ontferm U onzer!

bid voor ons!

ANTIPH. Onder uwe bescherming nemen
 wij onze toevlucht, Heilige Moeder Gods!
 verstoot onze gebeden niet in onzen nood,
 maar verlos ons altijd van alle gevaren, o
 glorieijke en gezegende Maagd! onze Meeste-
 resse, onze Middelaressen, onze Voorspreke-
 resse! verzoen ons met uwen Zoon, draag
 ons op aan uwen Zoon, beveel ons aan uwen
 Zoon.

℣. Bid voor ons, o H. Moeder Gods!

℞. Opdat wij de beloften van Christus mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij smeeken u, o Heer! laat u door de voorbede der Zalige Maagd Maria bewegen, en houd elk onheil van ons gezin verwijderd, dat zich van ganscher harte voor u nederwerpt, en laat uwe goedheid het genadiglijk tegen alle lagen zijner vijanden beschermen. Door Jesus Christus onzen Heer.

ANDERE ANTIPH. Heilige Maria, kom de ongelukkigen te hulp, help de kleinmoedigen, vertroost de bedroefden, bid voor het volk, spreek ten beste voor de geestelijkheid, doe uwe voorbede gelden voor het godvruchtig vrouwelijk geslacht; laat allen, die uwe heilige gedachtenis eeren, uwen bijstand ondervinden.

℣. Bid voor ons, o H. Moeder Gods!

℞. Opdat wij de beloften van Christus mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

Verleen, smeeken wij u, o Heer! aan ons, uwe dienaren, de eeuwige gezondheid naar

ziel en lichaam: en geef, dat wij door de glorierijke voorspraak der Zalige Maria, die altijd Maagd is gebleven, hier van alle droefheid mogen bevrijd blijven en hiernamaals eens de eeuwige blijdschap mogen genieten. Door Jesus Christus, onzen Heer. Amen.

Kle

On

De

v

B.

E

H. C

G

altij

W

V

W

r de
die
roef-
aals
eten.

Kleine Getijden der Onbevleete Ontvangenis van Maria.

(300 dagen Aflaat.)

DE METTEN EN LAUDEN.

Ontsluit, mijn lippen, u, om met de He-
mellingen

Der Onbevleete Maagd een loflied toe te
zingen.

¶. O macht'ge Koningin, help mij in allen
nood:

B. Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
tot in den dood.

Eer zij den Vader en den Zoon en den
H. Geest:

Gelijk het was in het begin, en nu en
altijd en in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

LOFZANG.

Wees gegroet o Meesteresse!

Koningin vol hemelglans!

Wees gegroet, o Maagd der Maagden!

Morgensterre aan 's hemels trans.

Wees gegroet, gij, vol genade,

Moeder van het godd'lijk Licht!
Weiger 't menschedom niet uw hulpe,
Dat tot u zijn beden richt.
Vóór alle eeuwen heeft de Vader,
Door uw maagd'lijk schoon bekoord,
U bestemd tot zaal'ge Moeder
Van zijn Eengeboren Woord,
Dat aan aarde en zee en hemel
Door zijn Almacht 't aanzijn gaf;
En U tot zijne Bruid verkoren,
En behoed voor Adams straf.

✠. God heeft Haar verkoren en Haar voorbestemd:

R. Hij heeft Haar in zijne woontente doen huisvesten.

✠. Bescherm, o Vrouwe, gij, mijn beden bij uw Zoon:

R. En stijge mijn geroep, o Moeder, tot uw troon!

LAAT ONS BIDDEN.

Heilige Maria, Koningin des Hemels, Moeder van Jesus Christus, onzen Heer, en Meesteresse des heelals, die niemand verlaat en niemand versmaadt, o mijne Meesteres, gewaardig u uwe liefdevolle oogen genadiglijk tot mij te wenden en verkrijg mij van uwen welbeminden Zoon de kwijschelding van al mijne zonden: ten einde ik, na hier uwe

heilige en onbevleete Ontvangenis met innige godsvrucht te hebben herdacht, eens hiernamaals het loon der eeuwige gelukzaligheid erlange, door de genade en de verdiensten van denzelfden Jesus Christus onzen Heer, dien gij als Maagd gebaard hebt, en die met den Vader en den Heiligen Geest, als de ware drieëenige God, leeft en heerscht door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Ÿ. Bescherm, o Vrouwe, gij, mijn beden bij uw Zoon:

R. En stijge mijn geroep, o Moeder, tot uw troon.

Ÿ. Laat ons den Heere prijzen.

R. Gode zij dank.

Ÿ. Mogen de zielen der geloovigen door Gods barmhartigheid rusten in vrede.

R. Amen.

DE PRIMEN.

Ÿ. O macht'ge Koningin! help mij in allen
nood:

R. Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
tot in den dood.

Eer zij den Vader enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, o Maagd vol wijsheid!

Tempel aan God toegewijd,
Die, met zeven zuilen prijkend,
's Heeren schoonste kunstwerk zijt!
Voor de smet, die Adams nakroost
Doemt tot een gewissen dood,
Waart gij, Zuivre, steeds gevrijwaard
Reeds van in den moederschoot.
Gij hebt 't Leven ons geschonken;
Gij zijt ons de Hemelpoort;
Gij, der Englen vorstinne,
Jacobs' ster naar 's Heeren woord.
Als Zabulon zijt ge ontzaglijk,
Machtig als een oorlogsheir. —
Wees der Christ'nen veil'ge haven,
Wees hun toevlucht bij den Heer.

¶ Door zijnen H. Geest heeft Hij Haar geschapen:

R En Haar boven al zijne werken verheven.

¶ Bescherm enz. blz. 512 *Men herhaalt hier en ook vervolgens te dezer plaatse de gebeden der Metten. Zie blz. 512.*

DE TERTIEN.

¶ O macht'ge Koningin, help mij in allen
nood;

Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
tot in den dood.

Eer zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, Ark van Gods wond'ren!
Overkost'bre Koningstroon!

Regenboog aan de oosterkimme!

Braambosch als van Amrams zoon!

Steeds als Aärons roede bloeiend!

Gedeon's vlies met dauw bedekt!

Deur, der Godheid slechts geopend!

Honigraat, die krachten wekt.

Is het denkbaar, dat de Heilige,

Die uit u zijn oorsprong nam,

U niet hoedde voor de smette,

Die door Eva op ons kwam?

Is het denkbaar, dat Gods Zone,

Die u als zijn Moeder eert,

U niet vrijsprak van de zonde,

Die helaas! elk mensch onteert?

✠ Ik heb mijne woonplaats in het hoogste
der hemelen,

✠ En mijn troon is op eene wolkkolom.

✠ Bescherm enz. als voren.

DE SEXTEN.

✠ O macht'ge Koningin, help mij in allen
nood;

✠ Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
tot in den dood.

Eer zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, 0 Maagd en Moeder!

Tempel der Drievuldigheid!

Vreugd der zalige Eng'lenkoren!

Oord, dat reinheids geur verspreidt!

Troost van die in droefheid zuchten!

Paradijs vol zoete min!

Palmboom van geduldig lijden!

Ceder, door uw kuisheidszin!

Rijk aan 's hemels mildsten zegen

Zijt ge een priesterlijke grond,

Die geen erfelijke smette

Ooit door haar onreinheid schond!

Stad des Allerhoogsten Konings!

Poort, die naar het Oosten ziet!

Uitverkoorne, wie de Godheid

Al haar gunsten ruimschoots biedt!

¶ Als eene lelie onder de doornen ,

De Zoo is mijne vriendin onder de kinderen Adams.

✓ Bescherm enz. als voren.

DE NONEN.

¶ O macht'ge Koningin! help mij in allen
nood;

noed;

B. Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
 tot in den dood.

tot in den dood.

Eer zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, o veilig schuiloord,
 Dat voor allen zich ontsluit,
 Sterk als David's sterke toren,
 Waarop 's vijands woede stuit!
 In den moederschoot ontvangen
 Waart gij rein en onbesmet,
 En de macht des helschen Satans
 Werd reeds toen door u verplet.

Wees gegroet, o sterke vrouwe!
 Judith, door geen macht verwond!

Schoone Abisag, aan wier boezem

De echte David koest'ring vond!

Rachel heeft slechts aan Egypte

Heil en redding aangebracht:

Gij, Maria, droegt den Redder

Van heel 't menschelijk geslacht.

✠ Gij zijt geheel schoon, mijne vriendin;

℞ En de smet der erfzonde is niet in U.

✠ Bescherm enz. als voren.

DE VESPERS.

✠ O macht'ge Koningin! help mij in allen
 nood;

℞ Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
 tot in den dood.

Eer zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, o uurwerk Gods,
Dat de zon terug doet gaan!
In uw zuiver maagd'lijk lichaam
Nam het Woord ons lichaam aan.
Om het diepgevallen menschdom
Op te heffen uit zijn lot,
Daalt de Hemel neêr op aarde
En vernedert zich een God!
't Is in 't licht dier zuivre zonne
Dat Maria gansch zich baadt;
En bij 't eerst begin haars levens
Schittert ze als de Dageraad.
Onder doornen zuiv're lelie,
Hebt gij Satans kop verplet:
En uw licht behoedt voor 't dwalen,
Zuivre Mane zonder smet!
V. Door mij heeft een onuitdoofbaar licht
aan den hemel geschenen;
R. En als eene wolk heb ik de gansche
aarde overschaduwd.
V. Bescherm enz. als voren.

DE COMPLETEN.

V. Verzoen ons met uw Zoon, o Vrouwe,
door uw beden:
R. En weer van ons zijn toorn voor 't
kwaad, dat wij misdeden.

Ÿ. O macht'ge Koningin! help mij in allen
nood:

R. Behoed voor 's vijands macht mijn ziel
tot in den dood.

Eer zij den Vader, enz.

LOFZANG.

Wees gegroet, o vruchtb're Moeder,
En toch altijd reine Maagd!

Koningin van liefde en goedheid,
Die een kroon van sterren draagt!

Blanker, reiner zelfs dan de Eng'len
Schittert uwer reinheid glans:

Aan de rechterhand des Konings
Staat ge in gouden kleed'ren thans.

Hoor, o Moeder der genade!
Zoete hoop van 't schuldig hart!

Luisterrijke ster der zeeë!
Haven, die de schipbreuk tart!

Deur des hemels, heil der kranken!

Hoor de beê tot u gericht:
Geef, dat we eens uw God aanschouwen
In het eeuwig glorielicht.

Ÿ Uw naam, o Maria, is een uitgestorte
olie:

R. Het hart uwer dienaren is van liefde tot
brandende.

Ÿ. Bescherm enz. als voren.

TOEWIJDING.

Aan uw voeten neêrgebogen

Offr'en we u ons need'rig lied,
Moeder der barmhartigheden.

Die aan elk uw hulpe biedt!

Wees ons leidsvrouw en beschermster,

Die ons steeds ter zijde staat:

Reik ons uwe moederhanden.

Als ons stervensuur eens slaat. Amen.

ANTIPHON. Maria is die roede, waaraan noch
eenige uitwas der erfzonde, noch eenige
schors van dadelijke zonde is te vinden.

¶. Reeds in uwe ontvangenis, o Maagd,
waart gij zonder vlek der erfzonde.

R. Bid voor ons den Vader, wiens Zoon
gij hebt gebaard.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die door de onbevleete ontvangenis
der Maagd een waardige woonplaats hebt be-
reid voor uwen Zoon; wij bidden U, die Haar
door het vooruitzien der verdiensten van den
dood van dienzelfden Zoon, voor alle smet
hebt gevrijwaard, dat Gij ook ons, door hare
voorbede, die zuiverheid gelieve te
deelen, die ons waardig maakt tot U te ko-
men. Door denzelfden Christus onzen Heer,
die met U leeft en heerscht in alle eeuwen
der eeuwen. Amen.

GEBEDEN TER EERE DER ONBEVLEKTE
ONTVANGENIS VAN MARIA.

TOTA PULCHRA.

V. Geheel schoon zijt gij, Maria!

R. Geheel schoon zijt gij, Maria!

V. En de smet der erfzonde is niet in u

R. En de smet der erfzonde is niet in u.

V. Gij zijt de eer van Jerusalem!

R. Gij zijt de vreugd van Israël!

V. Gij zijt de luister van ons volk!

R. Gij zijt de voorsprekeresse der zondaren!

V. O Maria!

R. O Maria!

V. Allervoorzichtigste Maagd!

R. Allergoedertierenste Maagd!

V. Bid voor ons:

R. Wees onze voorspraak bij den Heer Jesus Christus.

INVIOLATA.

Ongeschonden, rein en kuisch zijt gij, Maria!
Gij zijt de schitterende deur des hemels.
O hoogverheven allerliefste Moeder des
Heeren.

Neem onze liefdevolle eerbewijzingen aan!
Mocht ook ons hart en onze mond zuiver zijn.

Deze is de bede, die vol liefde ons hart en onze mond tot u richten.

Door uwe voorbede, die zoo liefelijk klinkt, Verhopen wij voor alle eeuwigheid genade en onferming.

O allermanzaamste! O allermanzaamste! O Koninginne,

Die alleen ongeschonden zijt gebleven

SCHIETGEBEDEN TER EERE DER ONBEVLEKTE
ONTVANGENIS VAN MARIA.

Door uwe heilige maagdelijke zuiverheid en uwe Onbevleete Ontvangenis, o allerreinste Maagd, zuiver mijn hart en mijn lichaam.

Geloofd en geprezen zij de heilige en Onbevleete Ontvangenis der allerheiligste Maagd Maria. (100 dagen Aflaat.)

VERSCHILLENDE GEBEDEN TER EERE
DER ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.

MEMORARE.

(300 *dagen Aflaat.*)

Gedenk, o allerteederste Maagd en Moeder Maria! dat het in eeuwigheid niet gehoord is, dat iemand, die tot u zijne toevlucht nam, uwen bijstand inriep of uwe voorbede verzocht, door u is verlaten geworden.

Door dit vertrouwen opgewekt, Maagd der Maagden! Moeder! neem ik mijne toevlucht tot u, kom ik tot u, ijl ik tot u, vertoon ik mij in uwe tegenwoordigheid, ik, ongelukkig zondaar, dien mijne zonden doen zuchten. Wil, o Moeder des Woords! mijne gebeden niet verstooten; maar hoor en verhoor ze in uwe goedertierenheid, terwijl ik uit dit tranendal tot u om hulpe smeeek. Verleen mij, smeeek ik u, uwen bijstand in al mijne noodwendigheden, nu en altijd, maar vooral in de ure van mijnen dood, o goedertierene, o liefdevolle, o zoete Maagd Maria!

GEBED VAN DEN H. ALOYSIUS TOT MARIA.

H. Maagd Maria, mijne Meesteresse en mijne Geleidster! Ik neem mijne toevlucht tot den schoot uwer barmhartigheid, en van heded af en voor altijd stel ik mijne ziel en mijn lichaam en al wat mij behoort onder uwe bijzondere hoede en bescherming. In uwe hand stel ik al mijne hoop en mijnen troost, al mijne gedachten en al mijne noodwendigheden, mijn geheel leven en het einde daarvan, ten einde door uwe allerheiligste voorspraak en door uwe verdiensten al mijne werken volgens uwen wil en dien van uw goddelijk Kind mogen volbracht worden. Amen.

TOEWIJDING AAN DE H. MAAGD.

(100 *dagen Aflaat.*)

O mijne Meesteres! o mijne Moeder! Ik draag mij geheel aan u op, en ten bewijze, dat ik u volkomen wil zijn toegewijd, heilig ik u heden toe mijne oogen, mijne ooren, mijnen mond, mijn hart, en al wat ik heb of ben. Daar ik dus de uwe ben, o goede Moeder, bewaar, bescherm mij dan ook als uwe bezitting en als uw eigendom.

DITZELFDE GEBED KORTER :

(40 *dagen Aflaat.*)

O mijne Meesteres! o mijne Moeder! Wees indachtig, dat ik u toebehoor! Bewaar, bescherm mij als uwe bezitting en uw eigendom.

TOEWIJDING AAN HET ALLERHEILIGST HART
VAN MARIA.

O allerheiligst hart van Maria! na het hart van Jesus het schoonste, het zuiverste, het edelste hart, dat door de almogende hand des Scheppers is voortgebracht! Onuitputtelijke bron van goedheid, van beminnelijkheid, van barmhartigheid en van liefde! Toonbeeld van de allervoortreffelijkste deugden en van

Ik
je,
ilg
en,
eh
ede
als

alle volmaaktheid! Gezegend Hart, dat boven alles van de vurigste liefde ontvlamd waart; dat alleen God meer liefhadt dan alle Serafijnen, en Hem meer verheerlijktet door de geringste uwer liefdeverzuchtingen, dan alle overige schepselen door hunne heldhaftigste deugden! Hart van de Moeder des Verlosers, dat zoo levendig onze ellenden gevoeld hebt; dat zoovele vurige wenschen voor ons geluk gevormd hebt; dat onuitsprekelijke smarten voor ons welzijn hebt geleden! Gezegend Hart, dat ook thans nog zooveel als ooit en naarmate uw verheerlijkte toestand het gedooft, in al die wonderbare gesteltenissen volhardt, en dat daarom alle lofprijzing, allen eerbied, alle hulde, alle liefde en genegenheid der Engelen en menschen overwaardig zijt, aanvaard, bid ik u, de betuiging, die ik u doe, dat ik mij voor altijd aan uwen dienst wil toewijden.

es
e-
n.

Aan uwe voeten neergeknield, in vereeniging met alle godvruchtige zielen, die niets zoozeer verlangen dan u te eeren, u te prijzen, u te beminnen, — offer ik mij zelven geheel aan u op en breng u de diepste hulde, die ik u brengen kan: ik dank u voor de gevoelens van barmhartigheid en mededoeogen, die het gezicht mijner ellenden zoo dikwijls in u opwekte; ik dank u voor alle gunsten en weldaden, die daarvan het ge-

t
t
l

volg waren. Ik waag het daarenboven u mijn hart aan te bieden, hoe ondankbaar ook het tot nu toe geweest zij: neem ten volle bezit daarvan, regel en bestier al de bewegingen daarvan en maak het gelijkvormig aan uw Hart.

Ja, hemelsche Maria! uw Hart zal voortaan niet enkel het voorwerp mijner vereering en mijner genegenheid, niet alleen mijn toevlucht in de bekoring, mijn redmiddel in mijne behoeften, mijn troost zijn in mijne kwellingen: — maar het zal tevens bij het Hart van Jesus mijn onvermogen ondersteunen, en aanvullen wat aan mijne vereering ontbreekt; het zal de weg zijn, langs welken ik tot dat aanbiddelijk Hart zal binnendringen; het zal mijne leerschool wezen, om zijne goddelijke lessen te leeren en mij naar zijne gesteltenissen te vormen.

Ik beveel u ook, gezegend Hart van de Moeder des Heeren! al die zielen, die door het bloed des goddelijken Verlossers zijn vrijgekocht, en die hij aan mijne zorg heeft willen toevertrouwen, en wel voornamelijk de zielen van.... overtuigd als ik ben, dat ons aller zaligheid is gewaarborgd, wanneer gij u gewaardigt de zorg over ons op u te nemen.

Ik wil derhalve van nu af aan en voor altijd geheel en al aan Jesus zijn door Maria,

in M
hier

in Maria en met Maria, hier in dit leven en
hiernamaals in alle eeuwigheid. Amen.

LOFZANG VAN DEN H. CASIMIRUS.

OMNI DIE

1.

Loof Maria,
Loof Gods Moeder,
Loof, mijn ziel, Haar elken dag!
Vier haar feesten,
Eer haar deugden
Steeds met liefde, met ontzag!

2.

Word niet moede
Haar te prijzen,
Die zoozeer aan God behaagt!
Buig de knie
Voor Jesus' Moeder,
De onbevleete reine Maagd!

3.

Eer haar grootheid,
En vol liefde
Reinigt ze u van zondesmet:
Smeek haar vurig,
Dat bij 't strijden
Zij des vijands macht verplett'!

4.

Smeek haar vurig,
De Onbevleete,
Die ons 's hemels gunst bereidt:
De allerhoogste
Koninginne,
Die alom Gods gaven spreidt.

5.

Reine Maagd en
Vrucht'b're Moeder!
U ter eere klinkt mijn lied!
Die van 't vonnis
Eens gewezen
Door uw Kind ons vrijspraak biedt!

6.

Neen, dat lied mag
Nimmer zwijgen,
Zoete Moeder van den Heer!
Luider klinke 't
Steeds en stouter,
Teed're Moeder! u ter eer!

7.

Geest en hart en
Al mijn zinnen,
Weest steeds haren lof gewijd.
Houdt niet op dien

Te herhalen,
En verkondt dien wijd en zijd!

8.

Wie toch ware er
Zoo welsprekend,
Die dien lof naar waarde meldt?
Wie die al uw
Liefdedaden,
Wie, die al uw deugden telt?

9.

Mochten allen,
Steeds u prijzen,
Moeder van het eeuwig Woord!
Maagd, wier luister
De Eng'lenkoren,
Ja, uw Schepper zelf bekoort!

10.

Neen, mijn loflied
Is te need'rig;
Al te nietig is mijn toon:
Doch tot zingen
Dwingt me uw grootheid,
Dwingt me uw onbezingbaar schoon.

11.

Gansch uw leven,
Al uw streven,

Was ten hemel steeds gericht:
 Elke dwaalleer
 Ziet men zwichten
 Voor uw hemelsch godd'lijk Licht.

12.

Rijk aan deugden
 En verdiensten.
 Bloeit gij als een hemelbloem:
 Zijt gij 't pronkju-
 Weel der aarde,
 't Licht der Kerk, der christ'nen roem.

13.

Eva's hoogmoed
 Had den toegang
 Ons tot 't Paradijs ontzeid:
 Gij ontsloot weer
 's Hemels poorte
 Door uw onderdanigheid.

14.

's Heeren vloek lag
 Wegens Eva
 Op het menschelijk geslacht:
 Gij, Maria,
 Hebt ons zegen,
 Heil en redding aangebracht!

15.

O dat allen
Dan u eeren,
U beminnen als om strijd!
U, die allen
Eene Moeder
Vol van teed're liefde zijt!

16.

Geef, dat allen
Op uw voorbeeld
Wandelen naar 's Heeren woord;
Geef, dat we eens uw
Zoon aanschouwen
In het hemelsch vreugde-oord.

Gebed voor elken dag der Week van den H. Alphonsus.

VOOR DEN ZONDAG.

Gebed om vergeving.

Zie, o Moeder Gods! hier aan uwe voeten een ellendig zondaar, die tot u zijn toevlucht neemt en zijn vertrouwen op u stelt. Ik verdien zelfs niet, dat gij uwe blikken op mij vestigt; maar ik weet, dat wanneer gij uwe oogen wendt naar uwen Zoon, die voor de zaligheid der zondaars is gestorven, gij vurig verlangt hen te helpen. O Moeder der barmhartigheid! aanzie mijne ellende en heb medelijden met mij. Ik hoor u door allen noemen: toevlucht der zondaren, hoop der hopeloozen, bijstand der verlatenen; wees dan ook mijne toevlucht, mijne hoop, mijn steun; 't is aan u om door uwe voorspraak mij zalig te maken. Help mij ter liefde van Jesus Christus, reik uwe hand aan een ongelukkige, die gevallen is, maar zich aan u beveelt. Ik weet, dat gij uw vermaak er in vindt eenen zondaar te helpen als het u mogelijk is; help mij dan nu, daar het in

uw vermogen is. Door mijne zonden heb ik Gods genade verloren en mijne ziel in het verderf gestort; maar zie, thans werp ik mij in uwe armen; zeg mij, wat ik doen moet, om de genade des Heeren terug te bekomen en onverwijld zal ik daaraan gehoor geven. Hij zelf zendt mij tot u, opdat gij mij zoudt bijstaan; Hij wil, dat ik tot uwe barmhertigheid mijne toevlucht neme, opdat niet alleen de verdiensten von uwen Zoon, maar ook uwe voorbede mij ter zaligheid behulpzaam zij. Tot u neem ik daarom mijne toevlucht; bid gij uwen Zoon Jesus voor mij. Toon hoezeer gij bij machte zijt dengenen goed te doen, die op u vertrouwen! Ik durf hopen door u verhoord te worden. Zoo zij het. Amen.

Bid Driemaal het Wees-gegroet ter herstelling van de oneer, die Maria wordt aangedaan.

VOOR DEN MAANDAG.

Gebed om volharding.

O Koningin des hemels! allerheiligste Maria! na zoolang een slaaf des duivels te zijn geweest, wijd ik mij thans voor altijd aan uwen dienst toe, en ben ik bereid, u mijn geheel leven lang te eeren en te dienen. Neem mij dan ook tot uwen dienaar aan, en

verstoot mij niet, zooals ik verdien. O mijne Moeder! op u stel ik al mijn vertrouwen! Ik dank God, dat hij in zijne barmhartigheid mij dit vertrouwen op u heeft ingestort. Vroeger, wel is waar, was ik, ongelukkig genoeg, in zonden gevallen; door de verdiensten van Jesus Christus evenwel en door uwe voorbede hoop ik daarvan vergiffenis bekomen te hebben. Dit is echter niet voldoende, o mijne Moeder: ééne gedachte namelijk pijnigt mij, dat ik Gods genade opnieuw kan verliezen. De gevaren blijven voortduren, de vijand slaapt niet, en nieuwe bekoringen zullen mij overvallen. Ach! bescherm en bewaar mij dan, gij, die mijne Beschermster zijt, en ondersteun mij tegen de aanvallen der hel, en duld niet, dat ik opnieuw zondige en Jesus, uwen Zoon, beleedige. Neen! dat ik nimmer zoo ongelukkig zijn moge opnieuw mijne ziel, den hemel en mijnen God te verliezen! Deze genade smee ik van u af, o Maria, deze genade begeer ik, en door uwe voorbede hoop ik die te erlangen. Amen.

Driemaal het Wees-gegroet, als voren.

VOOR DEN DINSDAG.

Gebed om een zaligen dood.

O Maria, allerheiligste Moeder van goed-

heid
wan
gen
aller
rust
bede
mij
ban
wro
leve
ik o
het
gest
zoo
mo
gij
mij
zon
mog
lan
blij
naa
zijt
gro
val
op
Sat
de
nie
laa

heid en barmhartigheid! ik sidder en beef, wanneer ik mijne zonden mij in het geheugen terugroep en aan mijnen dood denk. O allerzoetste Moeder! al mijn vertrouwen berust op het bloed van Jesus en op uwe voorbede. O Troosteresse der bedrukten! verlaat mij in die ure niet, troost gij mij in die bange stonde. Wanneer reeds nu de gewetenswroeging over de zonden van mijn voorgaand leven, de onzekerheid, waarin ik verkeer of ik daarvan reeds vergiffenis mocht bekomen, het gevaar van daarin te hervallen en de gestrengheid van Gods rechtvaardigheid mij zoozeer beangstigen, hoe zal ik alsdan niet te moede zijn? O mijne Beschermster! verwerf gij voor mij door uwe gebeden, dat ik vóór mijn verscheiden een groot berouw over mijne zonden moge gevoelen, dat ik mijn leven moge beteren en voortaan mijn geheel leven lang aan den dienst van God moge getrouw blijven. En als eens mijn stervensuur genaakt, kom dan, o Maria, gij, die mijne hoop zijt, mij te hulp! Verleen mij sterkte in die groote benauwdheid, die mij alsdan zal overvallen, opdat ik niet van wanhoop bezwijk op het gezicht mijner ongerechtigheden, die Satan mij zal voorhouden. Smeeek voor mij de genade af, dat ik in die oogenblikken niet ophoude u aan te roepen, en dat de laatste woorden, die mijn stervenden mond

ontvloeien, de allerheiligste en allerzoetste naam van Jesus en de uwe zijn mogen! Deze genade hebt gij voor zoovelen uwer vereerders erlangd: ook ik begeer die vurig en hoop die door u te ontvangen. Amen.

Driemaal het Wees-gegroet, als voren.

VOOR DEN WOENSDAG.

Gebed om bevrijding van de hel.

O allerheiligste Moeder Gods Maria! hoe dikwijls heb ik niet door mijne zonden de eeuwige straffen verdiend. Veellicht had mijne eerste zonde reeds de goddelijke wraak over mij afgeroepen, zoo niet gij, o Moeder van barmhartigheid, Gods rechtvaardigheid hadt tegengehouden, de versteendheid mijns harten hadt weggenomen en mij hadt aangespoord, om op U mijn vertrouwen te stellen. En ach! aan hoevele andere misdrijven had ik later wellicht mij niet schuldig gemaakt, bij zoovele gevaren, die mij bedreigden, zoo niet gij, o liefdevolle Moeder! mij daarvoor bewaard hadt door de genaden, die ik door u ontving. Doch, mijne Koningin! waartoe zal uwe barmhartigheid mij dienen, wat zullen al de genaden, die gij mij bewezen hebt, mij baten, wanneer ik door eigen schuld mij in het verderf stort?!... O mocht ik

wellicht vroeger u niet bemind hebben,
 thans bemin ik u naast God boven alles. O
 gedoog niet, dat ik immer mij van u en van
 God afwende, die mij door uwe voorspraak
 zoo menigmaal vergeving heeft geschonken!
 Gedoog niet, o mijne allerminnelijkste Be-
 schermster! dat ik voor eeuwig in de hel
 u zou moeten haten en vervloeken!... Zoudt
 gij het kunnen aanzien, dat een uwer die-
 naren, die u lief heeft, zou verloren gaan?...
 O Maria, hoe denkt gij daarover?... Ik ver-
 loren gaan?... En toch, ik zal verloren
 gaan, indien ik u verlaat. — Wie echter
 zou u kunnen verlaten? Wie zou eene liefde
 kunnen vergeten, als die gij mij betoond
 hebt? Neen, hij gaat niet verloren, die met
 vertrouwen zich aan u beveelt en tot u zijne
 toevlucht neemt. O mijne Moeder! laat mij
 niet aan mij zelven over, want dan zal ik
 verloren gaan, geef, dat ik altijd tot u mijne
 toevlucht neme! Red mij, gij, die mijne
 hoop zijt, red mij van de hel en vooral be-
 waar mij voor de zonde, die alleen mij in
 de hel kan brengen. Amen.

Driemaal het Wees gegroet, als voren.

VOOR DEN DONDERDAG.

Gebed om den hemel te verwerven.

O Koningin des hemels, die boven alle

koren der Engelen het naast bij God zijt gezeten, van uit dit tranendal verstout ik mij, ellendig zondaar, u mijne hulde te brengen en u te smeeken, dat gij uwe liefderijke oogen op mij vestiget. Zie, o Maria, aan hoevele gevaren ik ben blootgesteld, en zoolang ik leef zal blootgesteld blijven van mijne ziel, den hemel en mijnen God te verliezen. Op u evenwel, o mijne Beschermster, heb ik al mijne hoop gesteld, U bemin ik en vurig smacht mijne ziel naar het oogeblik, dat ik in den hemel u zal mogen aanschouwen en verheerlijken. Ach! wanneer zal die dag aanbreken, o Maria, dat ik mij behouden aan uwe voeten zal bevinden? Wanneer zal ik die hand kussen, die mij zoovele weldaden heeft geschonken?... Ik ben wel is waar, o mijne Moeder, in mijn leven zeer ondankbaar jegens u geweest; maar wanneer ik eens het geluk mag hebben van den Hemel te verwerven, dan zal ik daar voor de gansche eeuwigheid, u liefhebben en mijne ondankbaarheid door eene eeuwigdurende dankbaarheid en onoptroude lijke lofzangen herstellen. Ik dank God, den Heer, dat hij mij zulk een vertrouwen op het bloed van Jesus Christus en op uwe machtige voorbede heeft ingestort. Uwe ware vereerders hebben zooveel van u verhoopt, en geen hunner is ooit bedrogen geworden.

Nee
Mar
hen
den
tigel
D

O
ven
lig
mij
gel
den
da
da
op
sch
ver
da
all
u,
is
en
lie
is
ki

Neen, ook ik zal niet bedrogen worden! O Maria, bid Jesus, uwen Zoon, evenals ik hem bid, door de verdiensten van zijn lijden, dat hij deze mijne hoop in mij bevestigte en voortdurend doe vermeerderen. Amen.

Driemaal het Wees gegroet, als voren.

VOOR DEN VRIJDAG.

Gebed om liefde tot Jesus en Maria.

O Maria, gij zijt het edelste, het verhevenste, het zuiverste, het schoonste, het heiligste van alle schepselen! O mochten allen, mijne Meesteres, u kennen en beminnen, gelijk gij verdient gekend en bemind te worden!... Ik troost mij evenwel met de gedachte, dat zoovele zaligen in den hemel, dat zoovele rechtvaardige zielen, die nog op aarde leven, door uwe goedheid en uwe schoonheid in liefde tot u ontvlammen. Vooral verheug ik mij, dat God zelf meer u bemint dan alle Engelen en menschen te zamen. O allerbeminlijkste Koningin! ook ik bemin u, ik, ellendig zondaar, doch mijne liefde is te gering. O mocht mijne liefde vuriger en teederder wezen! En het is om deze liefde dat ik u smEEK, want de liefde tot u is een bijzonder voortteeken van voorbeschikking en eene genade, die God geeft aan die

hij wil, dat zàlig worden. Ik weet ook, o mijne Moeder, dat uw Zoon mij ten zeerste verplicht heeft; ik erken, dat hij eene on-eindige liefde waardig is. Gij, die niets anders begeert, dan hem bemind te zien, gij moet deze genade voor mij afsmeeken, gij moet mij eene brandende liefde voor hem verwerven. O smeeek dan ook die genade voor mij af; gij toch verkrijgt van God al wat gij verlangt. Ik begeer geene goederen dezer aarde, geene eertitels, geene schatten; ik smeeek u alleen, dat ik mijnen God moge beminnen, hetgeen mijn hart het vurigst verlangt. Zou het mogelijk zijn, dat gij dit verlangen, dat u zoo welgevallig is, niet ondersteundet?!... Neen,... want reeds verleent gij mij uwe hulp, reeds bidt gij voor mij. Ja, Maria, bid, bid voor mij, en houd niet op met bidden, tot gij eens mij in den hemel ziet, waar ik zeker zal zijn mijnen God en u, mijne allerliefste Moeder voor alle eeuwigheid te bezitten en te beminnen. Amen.

Driemaal het Wees gegroet, als voren.

VOOR DEN ZATERDAG.

Gebed om de bescherming van Maria.

O allerheiligste Moeder Maria! ik weet maar al te zeer hoevele genaden ik door u

moed
heid
ond
waa
tigh
Voo
Gij
God
ten
ont
zoo
we
eeu
de
sto
om
ell
zij
sp
ge
on
no
he
m
va
va
ti
J
e
t

mocht verwerven en met welke ondankbaarheid ik die vergold. Ik ben om deze mijne ondankbaarheid uwe weldaden voortaan onwaardig; en toch wil ik aan uwe barmhartigheid niet wanhopen. O mijne machtigste Voorsprekeresse! heb medelijden met mij! Gij zijt de uitdeelster van alle genaden, die God ons, ongelukkige zondaars, verleent, en ten einde gij ons uwen bijstand niet zoudt onthouden, heeft hij u zoo machtig, zoo rijk, zoo goed gemaakt. Ik wil mijne zaligheid bewerken. Ik stel daarom mijne ziel en mijne eeuwige zaligheid in uwe handen. Ik wil tot de ijverigste uwer dienaren behooren, o verstoot mij niet. Gij zoekt de ongelukkigen op om hen te helpen! O verlaat dan ook een ellendig zondaar als ik ben niet, die tot u zijne toevlucht neemt. Wees mijne voorspraak: uw goddelijk Kind zal mij niets weigeren van hetgeen gij hem vraagt. Neem mij onder uwe bescherming, en dit is mij genoeg. Immers, wanneer gij mij ter zijde staat, heb ik niets te vreezen, noch van den kant mijner zonden, want ik hoop door U daarvan vergeving te bekomen van God; noch van den kant der duivels, want Gij zijt machtiger dan de hel; noch van den kant van Jesus Christus, mijnen Rechter, want een enkel uwer gebeden is voldoende om Hem tot barmhartigheid jegens mij te bewegen.

Bescherm mij dan, o mijne Moeder! en verwerf voor mij de vergeving mijner zonden, de liefde tot Jesus, de heilige volharding, een zaligen dood en eindelijk de hemelsche vreugde. Ik ben wel is waar die genade onwaardig, maar wanneer gij die van den Heer voor mij afsmeekt, ben ik nochtans zeker die te erlangen. Bid alzoo Jesus voor mij, o mijne Koningin! Op U stel ik al mijne hoop en mijn vertrouwen; in deze hoop en in dit vertrouwen vind ik mijne rust, in deze hoop en in dit vertrouwen wil ik leven, en in deze hoop en in dit vertrouwen wil ik sterven. Amen.

Driemaal het Wees-gegroet, als voren.

GEBEDEN TER EERE DER ZEVEN BLIJDSCAPPEN
VAN MARIA.

1. Wees gegroet, o allerzaligste Moeder des Heeren, aan wie de Aartsengel Gabriël de blijde boodschap bracht, dat uit u de zalige spruit zou geboren worden, die zijn volk zou verlossen van zijne zonden. Door de innige vreugde, die uw allerheiligst hart alsdan gevoelde, smee ik u, dat gij ook mij onder het getal uwer kinderen wilt opnemen en mij uwe moederlijke hulp wilt verstrekken.

Onze Vader. Wees-gegroet.

2. Wees gegroet, o allergezegendste Maagd, die zonder het verlies uwer maagdelijke zuiverheid, in den stal van Bethlehem den Verlosser der wereld hebt gebaard, door Wien wij allen tot een nieuw leven zijn herboren geworden. Door de innige vreugde, die alsdan uw moederlijk hart vervulde, smeeke ik u, mij de genade te verwerven van nimmer door eene doodzonde Jesus in mijn hart te doen sterven.

Onze Vader. Wees-gegroet.

3. Wees gegroet, o machtige Koningin der Engelen en Heiligen, die het geluk mocht smaken, dat de Wijzen uit het Oosten zich tot u begaven, om uw pasgeboren Goddelijk Kind hunne kostbaarste gaven aan te bieden. Door de innige vreugde, die alsdan uw minnend hart gevoelde, smeeke ik u, mij de genade te verwerven, dat ik mij zelven geheel en al aan uwen dienst en dien van uw Goddelijk Kind moge toewijden.

Onze Vader. Wees-gegroet.

4. Wees gegroet, o allerlieftste Moeder des Verlossers, die uw veelgeliefd Goddelijk Kind de banden des doods zaagt verbreken en hem in zijne verheerlijkte Verrijzenis mocht aanschouwen. Door de innige vreugde, die uw allerteederst hart alsdan ruimschoots schadeloos stelde voor al de smarten bij het lijden van uw Goddelijk Kind geleden, smeeke ik

u, mij de genade te verwerven, dat ook ik uit het graf mijner zonden moge opstaan en eens met heerlijkheid tot een nieuw leven moge verrijzen.

Onze Vader. Wees gegroet.

5. Wees gegroet, o allerverhevenste Meesteresse des heelals, die op den Olijfberg bij de Hemelvaart van uw Goddelijk Kind tegenwoordig waart en hem vol luister en heerlijkheid van u zaagt weggaan, om aan de rechterhand zijns Vaders te zitten. Door de innige vreugde, die alsdan uw diepgevoelig hart overmeesterde, smee ik u mij de genade te verwerven, dat ik eens na dit aard-sche leven met u tot de vreugde des hemels en de woonplaats der eeuwige heerlijkheid moge opklimmen.

Onze Vader. Wees gegroet.

6. Wees gegroet, o allerreinste en ongeschonden Moedermaagd, die bij de nederdaling des H. Geestes over de Apostelen met nieuwe genaden en gaven zijt begiftigd en vervuld geworden. Door de innige vreugde, die de komst van uw hemelschen Bruidegom aan uw allerzuiverst hart veroorzaakte, smee ik u mij de genade te verwerven, dat ook ik de zevenvoudige gaven des H. Geestes moge deelachtig worden, waaraan mijne arme ziel zoo groote behoefte heeft.

Onze Vader. Wees gegroet.

7.
stin
aam
naas
de
en
gele
inn
also
gen
Eng
hee
eeu
(

GE

aa
Sm
ma
str
ge

7. Wees gegroet, o allerluisterrijkste vorstin des hemels en der aarde, die, met lichaam en ziel ten hemel opgenomen, het naast bij den troon van God staat, en als de Dochter des Vaders, de Moeder des Zoons en de Bruid des H. Geestes hoven alle Engelen en Heiligen zijt verheven. Door de innige vreugde, die uw allerteederst hart alsdan deed overvloeien, smee ik u mij de genade te verwerven, dat ik eens met alle Engelen en Heiligen uwen luister en uwe heerlijkheid moge aanschouwen en voor eeuwig uwen lof moge zingen.

Onze Vader. Wees gegroet.

GEBEDEN TER EERE VAN DE ZEVEN DROEFHEDEN
VAN MARIA.

Z. H. Pius VII verleent 300 dagen Aflaat aan allen, die ter vereering van de Zeven Smarten van Maria zullen bidden: Zevenmaal het Wees-gegroet met de volgende strofe uit het Stabat Mater, achter elk Wees-gegroet :

Druk, o Moeder, mij de wonden,
Die uw Jesus door de zonden

Zijn geslagen, diep in 't hart.

Dezelfde Paus verleent insgelijks 300 da-

gen Aflaat aan de volgende Gebeden ter eere dierzelfde Smarten van Maria:

✠ O God, geef acht om mij te helpen:

℞ O Heer, haast u om mij bij te staan.

Eer zij den Vader, enz.

1. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in de droefheid, die uw teeder hart bij de voorzegging van den H. Grijsaard Simeon ondervond. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw zoo wreed gefolterd harte, de deugd van ootmoedigheid en de gave der heilige vreeze Gods.

Wees gegroet, enz.

2. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in de kwelling, die uw allergevoeligst hart op de vlucht naar Egypte en tijdens uw verblijf aldaar leed. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw zoo fel gepijnigd harte de deugd van milddadigheid jegens de armen en de gave van medelijdendheid.

Wees gegroet, enz.

3. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in den angst, dien uw zoo bezorgd harte gevoelde bij het verlies van uw goddelijk Kind. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw zoo wreed beangst harte de heilige deugd van kuischheid en de gave der wetenschap.

Wees gegroet, enz.

4. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in de groote droefenis, die uw moederlijk hart aandeed, toen gij Jesus met zijn kruis beladen ontmoettet. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw liefdevol en zoo wreed beproefd harte de deugd van geduld en de gave van sterkte.

Wees-gegroet, enz.

5. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in de marteling, die uw edelmoedig hart onderging, toen gij onder het kruis van Jesus van zijnen doodstrijd getuige waart. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw zoo wreed gemarteld harte de deugd van matigheid en de gave van raad.

Wees-gegroet, enz.

6. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in de wonde, die uw medelijdend hart ontving, toen de zijde van Jesus door de lans zoo wreed werd geopend en zijn zoo beminnelijk hart doorstak. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw aldus zoo wreed mede doorstoken harte, de deugd van naastenliefde en de gave van verstand.

Wees-gegroet, enz.

7. O Maria, Moeder van Smarten! ik neem deel in de allerwreedste foltering, die uw zoo teederminnend hart bij de begrafenis van uwen Jesus leed. Verkrijg voor mij, o lieve Moeder! door uw zoo wreed van droef-

heid vermorzeld harte de deugd van arbeidzaamheid en de gave van wijsheid.

Wees gegroet, enz.

✠ Bid voor ons, o smartvolle Maagd!

✠ Opdat wij de beloften van Christus mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij smeeken u, o Heer Jesus Christus, dat de H. Maagd Maria, uwe Moeder, wier allerheiligste ziel tijdens uw smartvol lijden met een zwaard van droefheid werd doorstoken, en nu en in het uur van onzen dood bij uwe barmhartigheid voor ons ten beste moge spreken, door u, Jesus Christus, Zaligmaker der wereld, die met den Vader en den H. Geest leeft en regeert in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

STABAT MATER.

(100 Dagen Aflaat).

1.

Onder 't kruis, met weenende oogen,
Stond de Moeder, diep bewogen
Opziend naar heur eenig Kind:

En 't voorspelde zwaard doorgriefde
't Moederharte, zoo vol liefde,
Dat heur Zoon thans stervend vindt.

2.

O gezegende der vrouwen!
Wat een smart was 't u, te aanschouwen
Wat uw Welbeminde leed!
O! hoe kromp u 't minnend harte
Weg, van grieved leed en smarte,
Bij dit schouwspel, ach! te wreed!

3.

Ja, wie zou niet met haar weenen?!
Wie zijn tranen niet vereenen
Met de tranen, die zij schreit?!
Wie niet deelen in de smarte,
Diepgevoeld door 't moederharte
Zoo vol liefde en teederheid?!

4.

Ach! zij ziet om onze zonden
Haren Zoon bedekt met wonden,
't Hoofd met doornen wreed gekroond;
Ach! zij ziet aan 't kruis hem sterven,
Elken troost en laafnis derven,
Hem van elk verguisd, gehoond.

5:

Geef dan, Moeder, bron van liefde!

Dat ik 't leed, dat u doorgriefde,
Met u deele, met u lij'!
Geef, dat ik met hart en zinnen
Vurig Christus moog beminnen.
En hem steeds behaaglijk zij!

6.

Druk, o Moeder! mij de wonden,
Die uw Jesus door de zonden
Zijn geslagen, diep in 't hart!
Laat mij deelen in zijn lijden,
Dat mijn ziele moest bevrijden,
Laat mij deelen in zijn smart!

7.

Laat mij, Moeder! met u weenen,
Met zijn kruisdood mij vereenen,
Tot de dood me aan de aard ontruk!'!
Dat ik, Moeder, aan uw zijde
Onder 't kruishout, met u lijde,
Is mijn wensch, mijn hoogst geluk.

8.

Maagd der Maagden, nooit volprezen!
Wil mij thans genadig wezen,
Deel met mij uw boezempijn!
Doe mij Jesus' lijden eeren,
Doe mij steeds voor 't kruis des Heeren
En zijn dood gevoelig zijn!

9.

Doe zijn bloed mij steeds gedenken,
Laat zijn kruis mijn ziele drenken,
Tot ze in liefde gansch ontbrand'!
Wil die meer en meer ontsteken
En voor mij ten beste spreken,
Als uw Zoon de vierschaar spant!

10.

Schenke mij zijn kruis bescherming,
Schenke mij zijn dood ontferming
En 't verwinnen in den strijd!
En als eens mijn ziel zal scheiden,
Moge uw hand haar dan geleiden,
Waar zij eeuwig zich verblijd'! Amen.

**Lofzangen en Gebeden ter eere
van den H. Joseph.**

*Quicumque sanus vivere. *)*
(365 dagen Aflaat.)

Wie van zijn kwalen, ziekte en leed
Bevrijding wensch in 't leven,
En rustig sterven wil, — hij moet
Tot Joseph zich begeven.
Ja, gaat tot Joseph, tot den Bruidegom der
Maagd,
Die eens den vadersnaam van Jesus mocht ont-
vangen;
Die trouw, rechtvaardig, kuisch, al wat
hij Jesus vraagt,
Voor die op hem vertrouwt onfeilbaar zal
erlangen!

Wie van zijn kwalen enz.
Zie, hoe in d'armen stal hij 't godd'lijk
Voedsterkind.
Op stroo gelegd, aanbidt: zie, hoe zijn
ouderharte

*) Bouvier, Traité des Indulg. IIe Part. Chap.
XI § VII.

Hem op zijn vlucht verpleegt, hoe hij hem
wedervindt,
Dien hij drie dagen lang zocht met zoo bit-
t're smarte!

Wie van zijn kwalen enz.
Den Schepper van 't heelal, die aarde en
hemel voedt,
Moet de arbeid zijner hand het levensvoed-
sel schenken!
Des Eeuwgen Zoon, wiens macht de duiv'-
len sidd'ren doet,
Gehoorzaamt, als zijn Kind, den minsten
zijner wenken.

Wie van zijn kwalen enz.
Wie schetst zijn troost, zijn vreugd, als
't uur van scheiden naakt!
O zie, zijn stervend oog aanschouwt aan zijne
sponde
Zijn Bruid, die met haar Kind liefkozend
hem bewaakt;
En in hunne armen beidt hem blij zijn
laatste stonde!

Wie van zijn kwalen enz.
Eer zij den Vader enz.

ANTIPHON. Deze is de getrouwe en ver-
standige dienstknecht, dien de Heer over
zijn gezin heeft aangesteld.

R. Bid voor ons, zalige Joseph;

V. Opdat wij de beloften van Christus mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die in uwe onuitsprekelijke Voorzienigheid u gewaardigd hebt den zaligen Joseph tot Bruidegom uwer allerheiligste Moeder uit te kiezen; verleen, smeeken wij u, dat hij, dien wij als onzen Beschermvereenen op aarde, in den hemel onze Voor spreker zijn moge; die leeft en heerscht met God den Vader, in de eenheid des H. Geestes in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

VESPER-HYMNE: TE, JOSEPH, CELEBRENT.

U, Joseph, prijze 't lied der zalige Eng'len-
koren!

U, Joseph, prijze ook 't lied der Christen-
kerk op aard!

U, Bruidegom der Maagd, uit wie God werd
geboren,

Wien gij om uwe deugd zoo welgevallig
waart!

Wat droeve onzekerheid leed niet uw min-
nend harte,

Toen ge uwe kuische Bruid Maria moeder
vondt?!

Doch de Engel brengt u licht en troost uw
bitt're smarte,
Daar hij 't groot geheim van 's werelds heil
u verkondt.

Uw vaderarm omklemmt als Kind der eeuwen
Koning!
Gij deelt zijn ballingschap; gij treurt om
zijn gemis,
En brengt met vreugd hem weer in de ouder-
lijke woning!
Zoo wisselt op uw baan zich vreugd en
droefenis

Slechts na een zaal'gen dood is 't anderen
gegeven
Het eeuwig vreugdefeest te vieren met
hun God:
U, Engel, was 't gegund op aard met hem
te leven,
En zaliger dan dat der Eng'len was uw lot!

O driewerf heil'ge God! spaar arme sterve-
lingen!
Dat Joseph's voorspraak ons eens voere in
Sions woon!
Daar zullen wij met hem het dank- en feest-
lied zingen,
Dat nimmer einden zal, gebogen voor uw
troon.

V. Hij heeft hem aangesteld als heer over zijn gezin;

R. En als gebieder over al zijne bezittingen.

LAAT ONS BIDDEN:

Wij bidden u, o Heer, dat de verdiensten van den Bruidegom uwer allerheiligste Moeder ons mogen te hulp komen, ten einde wij door zijne voorspraak al datgene mogen verkrijgen, waartoe wij door eigen krachten niet in staat zijn. Die leeft en heerscht met God den Vader in de eenheid des H. Geestes in alle alle eeuwen der eeuwen. Amen.

LITANIE TER EERE VAN DEN H. JOSEPH.

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer!

God de Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer!

God, de H. Geest, ontferm U onzer!

H. Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer!

H. Moeder van Jesus, bid voor ons!

H. Maria, Bruid van den H. Joseph,

II. Joseph, Bruidegom der II. Maagd Maria,
Voedstervader van Jesus,
Man naar Gods hart,
Getrouwe en vrome dienaar,
Bewaarder der zuiverheid van Maria,
Medehulp van Maria,
Leidsman en troost van Maria,
Die om Maria met bijzondere genaden
begunstigd zijt,
Allerreinste in zuiverheid,
Allernederigste in ootmoedigheid,
Allervurigste in liefde,
Allerverhevenste in het beschouwend
leven,
Die door den II. Geest zelven rechtvaar-
dig zijt genoemd,
Die boven anderen in de goddelijke ge-
heimen waart onderwezen,
Die met Maria, uwe Bruid, naar Beth-
lehem zijt gereisd,
Die, toen gij geene plaats in eene her-
berg vondt, uwen intrek in eenen
stal hebt genomen,
Die waardig geacht zijt bij Christus te
zijn, toen hij geboren en in eene
kribbe werd nedergelegd,
Die bij de besnijdenis des Heeren zijnen
naam Jesus genoemd hebt,
Die met Maria het kind Jesus in den
tempel hebt opgedragen,

Heilige Joseph,

bid voor ons!

Die op het woord des Engels met Je-
 sus en zijne H. Moeder naar Egypte
 zijt gevlucht,
 Die na Herodes' dood met Jesus en
 zijne H. Moeder naar het land van
 Israël zijt teruggekeerd,
 Die, toen het kind Jesus te Jerusalem
 was gebleven, het met Maria zijne
 H. Moeder vol droefheid hebt gezocht,
 Die na drie dagen met blijdschap hem
 hebt weêrgevonden, gezeten in het
 midden der leeraren,
 Aan wien de Heer der Heeren op aarde
 onderdanig was,
 Wiens lof in het Evangelie vermeld wordt,
 Onze Voorspreker, hoor ons, H. Joseph.
 Onze Patroon en Beschermmer, verhoor ons,
 H. Joseph.
 In al onzen nood, help ons, H. Joseph.
 In al onze wederwaardigheden, help ons,
 H. Joseph.
 In het uur van onzen dood, help ons, H.
 Joseph.
 Door uw eeuwig geluk, help ons, H. Joseph.
 Door uwe allerzuiverste trouw, help ons,
 H. Joseph.
 Door al uw en arbeid en uw zweet, help ons,
 H. Joseph.
 Door al uwe deugden en verdiensten, help
 ons, H. Joseph.

Hellighe Joseph,
 bid voor ons!

bid voor ons!

Wij, die u als onzen Beschermheilige aanroepen, wij bidden U, verhoor ons, H. Joseph.

Dat gij Jesus om vergiffenis wilt bidden voor onze zonden,

Dat gij ons altijd aan Jesus en Maria gelievet aan te bevelen,

Dat gij voor alle maagden en ongehuwden de gave van zuiverheid moget verwerven,

Dat gij voor de gehuwden eene onbevleete getrouwheid en heilige eendracht moget erlangen,

Dat gij voor alle vereenigingen eene volmaakte liefde en overeenstemming moget verkrijgen,

Dat gij alle vaders van huisgezinnen in het christelijk opvoeden hunner kinderen moget behulpzaam wezen,

Dat gij alle oversten in de bestiering hunner onderhoorigen moget bijstaan,

Dat gij alle vereenigingen, die u bijzonder zijn toegewijd, moget begunstigen,

Dat gij allen, die op uwen bijstand vertrouwen, altijd en overal moget beschermen,

Dat gij alle overledene geloovigen door uwe voorspraak moget te hulp komen, wij bidden u, verhoor ons, H. Joseph.

Bruidegom van Maria, wij bidden u, verhoor ons, H. Joseph.

Wij bidden u, verhoor ons, H. Joseph.

bid voor ons!

Voedstervader van Jesus, wij bidden u, ver-
hoor ons, H. Joseph.

Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader. — Wees gegroet.

✠ Bid voor ons, allerzaligste Joseph.

✠ Opdat wij de beloften van Christus mo-
gen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, o Heer enz. *als voren bl. 556.*

VERZUCHTING TOT JESUS, MARIA EN JOSEPH.

Jesus, Maria, Joseph, ik geef u mijn hart
en mijn ziel.

Jesus, Maria, Joseph, staat mij bij in mijnen
doodstrijd.

Jesus, Maria, Joseph, moge ik in uw gezelschap in vrede sterven. (300 dagen Aflaat.)

SEPH.

u, ver-

ld weg-

ld weg-

ld weg-

us mo-

bl. 556.

EPH.

n hart

mijnen

gezel-
(flaat.)

